

MIERCURI, 16 SEPTEMBRIE 2009

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

1. Deschiderea ședinței

(Ședința a fost deschisă la ora 9.05)

2. Numiri în funcții în cadrul delegațiilor interparlamentare (termen de depunere a amendamentelor): consultați procesul-verbal

3. Incendiile forestiere din vara 2009 (propuneri de rezoluție depuse): consultați procesul-verbal

4. Summitul G-20 de la Pittsburgh (24-25 septembrie) (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct de pe ordinea de zi îl reprezintă comentariile Consiliului și ale Comisiei privind summitul G20 de la Pittsburgh, care va avea loc la 24-25 septembrie 2009.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle Președinte, pentru mine este o mare plăcere să mă aflu astăzi aici, în calitate de reprezentantă a Președinției suedeze. Președinția și Comisia vor reprezenta în mod colectiv Uniunea Europeană la summitul G20 de la Pittsburgh, din 24-25 septembrie. Măine la Bruxelles va avea loc o reuniune neoficială a Consiliului European, în vederea pregătirii poziției comune a Uniunii. După cum știm cu toții, criza financiară globală a impus luarea de măsuri globale fără precedent:

În primul rând, măsuri puternice și rapide de politică financiară și monetară pentru susținerea sectorului financiar și a economiei reale. În al doilea rând, coordonarea eforturilor globale și dezvoltarea rolului G20 ca forum pentru o astfel de coordonare, inclusiv pentru măsuri privind reglementarea piețelor financiare. Măsurile de politică financiară și monetară care au putut fi luate cu rapiditate au fost absolut necesare pentru a putea face față celei mai dificile perioade a crizei.

Susținerea globală acordată economiei UE anul acesta și anul viitor este estimată la 5% din PIB. Băncile centrale au reacționat în fața crizei, păstrând rata dobânzii aproape de zero. Astăzi, considerăm cu un optimism precaut că am lăsat în urmă ceea ce a fost mai rău din punctul de vedere al problemelor acute ale sectorului financiar, însă situația economică rămâne instabilă și există pericolul considerabil ca în viitor să se înregistreze regres. Știm foarte bine că, în perioada următoare, creșterea șomajului va fi o problemă stringentă. Situația rămâne incertă, însă ar fi putut fi mult mai nefavorabilă.

Coordonarea și cooperarea la nivel internațional vor fi foarte importante dacă dorim să asigurăm o redresare completă și să dăm tonul revenirii la creșterea economică durabilă, temeinică, pe termen lung. G20 a jucat și va juca în continuare un rol central în cadrul acestui proces. G20 va coopera cu instituțiile financiare internaționale ale FMI și ale Băncii Mondiale pentru a se asigura că acestea dispun de suficiente resurse și de o organizare internă coerentă, pentru a putea susține creșterea economică și a garanta stabilitatea financiară la nivel mondial.

Procesul G20 a avut următoarele rezultate semnificative:

În primul rând, există o analiză comună a problemelor care ne-au afectat economiile. Poate că acesta nu pare un progres considerabil, însă o viziune comună asupra sectorului financiar și a problemelor economice reale care se află în spatele crizei este esențială pentru a lua măsuri eficiente în vederea combaterii acestei situații.

În al doilea rând, am înregistrat progrese reale printr-o serie de măsuri specifice convenite la summitul de primăvară, de la Londra. Printre acestea se numără un pachet cuprinzător de stimulente pentru economiile noastre și o consolidare a cooperării în ceea ce privește supravegherea și reglementarea piețelor financiare. În plus, ne-am asigurat că Fondul Monetar Internațional deține suficiente resurse pentru a face față cererilor de împrumut. Totodată, ne-am luat angajamentul să îmbunătățim capacitatea instituțiilor financiare internaționale de a emite avertismente în timp util, în cazul în care vor apărea probleme similare în viitor.

Mai este încă mult de făcut, însă am înregistrat progrese clare, rezultate în urma unor angajamente internaționale coordonate. Consider că UE, împreună cu ceilalți membri ai G20, a înregistrat progrese considerabile cu privire la anumite aspecte esențiale, care sunt cruciale dacă dorim să furnizăm un răspuns strategic la criza economică și financiară. Strategia coordonată a UE înseamnă că Europa nu participă la această dezbatere, ci mai degrabă o conduce. Soluțiile noastre sunt cele care sunt luate în seamă atunci când se elaborează soluțiile globale. Acesta este motivul pentru care Președinția invită șefii de stat sau de guvern la un dineu mâine seară. Dorim să dezvoltăm lucrările de succes ale reuniunii neoficiale a Ecofin și ale întâlnirii miniștrilor de finanțe ai statelor din G20 de la Londra, ca să fim bine pregătiți pentru Pittsburgh.

Sper că întâlnirea de mâine și summitul de la Pittsburgh vor conduce în continuare la progrese în ceea ce privește aspectele principale pe care le-am menționat, precum și în alte câteva domenii. O problemă abordată în mod semnificativ de o serie de miniștri de finanțe ai statelor Europei este rolul sistemelor de bonificații în stabilitatea financiară. Miniștrii de finanțe ai statelor membre UE consideră în unanimitate că trebuie să acționăm în direcția solicitării unor standarde globale reale, care să asigure existența unor sisteme de bonificații fără efecte destabilizatoare și a unor prime rezonabile, corelate cu performanțele. Aceasta reprezintă o parte importantă a inițiativei globale de asigurare a unei transparențe și a unei supravegheri sporite a sectorului financiar și este esențial să putem asigura stabilitatea pe viitor.

Consiliului pentru stabilitate financiară i s-a cerut să prezinte un raport la summitul de la Pittsburgh referitor la lucrările efectuate în vederea dezvoltării principiilor pentru sistemele de bonificații. Sper că acest raport va conține strategii specifice, care pot fi puse în practică și care garantează introducerea de către instituțiile financiare a unor structuri coerente și responsabile de remunerație și bonificații. În plus, sper că putem ajunge la un acord, pentru a asigura în continuare stimulentele necesare economiei, atât timp cât va fi nevoie, însă este important și să ne luăm angajamentul că vom renunța la aceste măsuri când nu va mai fi nevoie de ele, pentru a reveni la echilibrarea finanțelor publice, atunci când va începe perioada de redresare.

Tocmai ce am început să reflectăm asupra acestor strategii de ieșire din criză. Forma și coordonarea acestora, precum și punerea lor în aplicare vor reprezenta o componentă foarte importantă, dacă dorim să obținem o redresare economică echilibrată, pe termen lung. Locurile de muncă reprezintă o altă provocare majoră. Trebuie să elaborăm cu atenție măsurile necesare, păstrând în același timp echilibrul între politica financiară și cea structurală. Sunt sigură că va trebui să subliniem importanța luării unei poziții împotriva protecționismului și a asigurării corectitudinii pe piețele globale. Pentru acest lucru va fi nevoie de o coordonare semnificativă în reglementarea și supravegherea financiară, precum și de eliminarea măsurilor extraordinare luate pentru a sprijini sectorul financiar. Trebuie să se lucreze în acest sens în continuare, atât la nivel național, cât și la nivelul Uniunii Europene.

Discuțiile privind reforma instituțiilor financiare vor continua mâine și la Pittsburgh, dar și în restul anului. Dorim ca aceste instituții să fie puternice, să dețină suficiente resurse, competențele necesare, precum și structuri de conducere și îndrumare politică, în măsură să le reflecte în mod corect componența. Aceste subiecte sunt complexe și înrudite, însă trebuie să le abordăm urgent, pentru ca instituțiile financiare să poată lua aceste măsuri din ce în ce mai importante.

În final, doresc să spun că, desigur, avem foarte mare nevoie de hotărâre politică, dacă dorim să înregistrăm progrese în discuțiile care urmează până la summitul de la Copenhaga privind problemele climatice. Aceasta reprezintă o prioritate foarte importantă a Președinției suedeze. Dorim să ne asigurăm că există stimulentele corespunzătoare, pentru ca toată lumea să poată lua măsuri în direcția reducerii încălzirii globale și pentru ca strategiile economice să fie adaptate astfel încât să favorizeze o dezvoltare care să asigure protecția climei.

Obiectivul nostru este ca summitul de la Pittsburgh să înregistreze progrese în ceea ce privește orientările pentru finanțarea măsurilor climatice globale. Nu pot să promit că vom obține tot ceea ce ne dorim, pentru că aceste subiecte sunt foarte complexe, însă promitem că Președinția va exprima și va susține opiniile UE într-un mod responsabil. În acest sens, sper că discuțiile de mâine seară, cu șefii de stat sau de guvern, vor fi unele fructuoase și sper că vom obține rezultatele reale pe care toată lumea le așteaptă de la summitul de la Pittsburgh de săptămâna viitoare.

(Aplauze)

Joaquín Almunia, membru al Comisiei. – (ES) Dle Președinte, dnă Malmström, doamnelor și domnilor, este prima dată când iau cuvântul în fața Parlamentului în această nouă legislatură. Doresc să încep prin a vă felicita pe toți pentru că ați fost aleși, sau realeși în numeroase cazuri. Sunt sigur că împărtășim cu toții același simț al responsabilității atunci când vine vorba de una dintre cele mai mari provocări politice ale generației

noastre: depășirea acestei profunde crize economice și financiare. Trebuie să restabilim încrederea și stabilitatea cetățenilor noștri, să le creștem șansele și să asigurăm o coeziune socială maximă pentru toată lumea.

Problema care va fi discutată la summitul G20 de la Pittsburgh de săptămâna viitoare se află în centrul acestei provocări și al acestei preocupări. Sunt convins că această problemă va apărea în continuare în perioada următoare și pe parcursul legislaturii acestui Parlament, indiferent dacă aceste aspecte se discută la summiturile G20 sau în cadrul reuniunilor Consiliului European, în cadrul dezbaterilor dumneavoastră sau prin inițiativele propuse de Comisie în Parlament.

Summitul G20 de la Pittsburgh este al treilea care are loc la nivelul șefilor de stat sau de guvern de când a avut loc falimentul băncii Lehman Brothers, acum un an și o zi, respectiv de când a început o criză de proporții, cum nu mai avusesem de multă vreme.

În lumina primelor două reuniuni de top ale G20, din luna noiembrie a anului trecut de la Washington și din aprilie de la Londra, este clar că G20 joacă un rol decisiv în coordonarea răspunsului global la această criză.

Contribuția G20 la dezvoltarea unui răspuns coordonat a fost vitală pentru evitarea unei recesiuni mai puternice decât cea prin care trecem în prezent. De asemenea, aceasta a fost vitală pentru punerea bazelor unui sistem economic și financiar care, în viitor, va preveni repetarea dezechilibrelor și a exceselor care ne-au adus în această situație.

Uniunea Europeană a jucat un rol activ și decisiv, încurajând G20 în această privință. După cum a declarat și Președintele Barroso, ieri, în acest Parlament, primul summit de la Washington a fost o inițiativă europeană a Președinției franceze și a președintelui Sarkozy, împreună cu Comisia. Uniunea Europeană a avut, la rândul său, o contribuție decisivă, stabilind obiective ambițioase pentru cele două summituri anterioare și participând în mod activ la lucrările de pregătire a acestor summituri, pentru a obține nu doar declarații de principiu, ci și angajamente și rezultate concrete.

Toți europenii și instituțiile europene trebuie să își exprime mulțumirea cu privire la felul în care stau lucrurile. De asemenea, putem fi, pe bună dreptate, mulțumiți și de nivelul de coordonare care a existat între diverșii reprezentanți europeni în această situație: statele europene care sunt membri ai G20 și participă, în această calitate, la întrunirile G20, plus Președinția Uniunii Europene împreună cu Comisia, aceasta din urmă reprezentând glasul tuturor europenilor și poziția comună a statelor membre.

Summitul din luna noiembrie a anului trecut de la Washington a permis principalelor economii ale lumii – statele din grupul G20 reprezintă aproximativ 90% din PIB-ul mondial – să se pună de acord în legătură cu aplicarea unor planuri de stimulare pentru susținerea activității economice la momentul respectiv, toamna trecută, atunci când creditele, comerțul internațional și investițiile s-au oprit brusc, în urma unui șoc financiar extraordinar, care s-a produs mai întâi în august 2007, iar apoi a căpătat o amploare incredibilă în septembrie 2008.

La câteva zile după summitul de anul trecut de la Washington, Comisia a propus Planul european de redresare economică, care a primit susținerea politică a Consiliului European în luna decembrie. Acest plan a stat la baza răspunsului european care a vizat politicile fiscale și politicile de stimulare a cererii prin intermediul unor instrumente aflate în mâinile guvernelor și parlamentelor naționale sau chiar în mâinile instituțiilor europene.

Conform ultimelor informații disponibile, aceste stimulente fiscale discreționare, împreună cu acțiunea stabilizatorilor automați, care sunt foarte importanți în statele europene ca urmare a ponderii sistemului fiscal și de asistență socială, vor contribui la cererea totală cu echivalentul a 5,5% din PIB-ul UE între 2009 și 2010.

Noua administrație a Statelor Unite a adoptat, de asemenea, un plan foarte semnificativ de stimulare. Având în vedere că stabilizatorii automați ai acestei țări nu sunt la fel de cuprinzători precum cei din Europa, suma totală a stimulentele directe și a stabilizatorilor automați arată că pe ambele țărmuri ale Oceanului Atlantic se acordă un sprijin similar. În plus, state precum Japonia, China, Canada și alți membri ai G20 au adoptat, la rândul lor, stimulente fiscale echivalente.

Summitul de la începutul lui aprilie de la Londra a subliniat, astfel, necesitatea punerii rapide în aplicare a acestor planuri. Acesta a solicitat monitorizarea acestor planuri și a ajuns la concluzia că, dacă este cazul, acestea trebuie suplimentate prin măsuri adiționale. Acum putem confirma că aceste planuri de stimulare, împreună cu stimulentele monetare foarte semnificative adoptate de băncile centrale și mobilizarea resurselor

publice în vederea susținerii instituțiilor financiare, în special a băncilor, au reușit să oprească recesiunea economică. În această toamnă putem vedea primele semne de stabilizare, după cum arată previziunile economice pe care am avut șansa să le prezint cu două zile în urmă la Bruxelles. Pentru prima dată în doi ani, aceste previziuni nu au modificat în sens descendent previziunea precedentă.

Cu toate acestea, nu putem încă spune că activitatea economică s-ar putea autosusține dacă am elimina aceste stimulente. Este la fel de adevărat faptul că, deși se aplică stimulente, există un pericol de recidivă, ca urmare a creșterii extrem de îngrijorătoare a șomajului și a deficiențelor încă nerezolvate din sistemul financiar.

Prin urmare, unul dintre mesajele convenite de miniștrii de finanțe ai statelor membre ale G20 în ceea ce privește summitul de la Pittsburgh, la întâlnirea de la Londra de la începutul acestei luni, a fost necesitatea de a menține, deocamdată, măsurile temporare de susținere, fără a ignora necesitatea de a începe elaborarea unei strategii coordonate pentru ieșirea din criză. Voi reveni pe scurt la această problemă la finalul discursului meu.

Primele două summituri ale G20 de la Washington și de la Londra au fost decisive și pentru că au stabilit o agendă globală pentru reformele din sistemele de reglementare și supraveghere financiară. Putem spune că asistăm la o schimbare radicală a tonului, după aproape trei decenii dominate de modelul dereglementării și de teorii privind presupusa infailibilitate a piețelor financiare.

La Washington, statele membre ale G20 au pus bazele, au elaborat principiile și au definit agenda necesare în vederea supunerii piețelor financiare la o reglementare și o supraveghere mai strictă și mai eficace, nelăsând zone, produse sau actori financiarți în afara controlului autorităților de reglementare și supraveghere. Aceste autorități trebuie să coopereze și să-și coordoneze acțiunile în mod reciproc, mult mai îndeaproape, pentru a rectifica evidenta ineficacitate a sistemelor naționale de supraveghere față de piețele globalizate și instituțiile financiare care operează în afara granițelor, pe aceste piețe.

La summitul de la Londra din aprilie s-au depus eforturi pentru a obține progrese concrete și semnificative în punerea în aplicare a acestei agende de reforme. În domenii precum reglementările contabile prudentiale, aplicabile instituțiilor financiare, impunerea unor cerințe de transparență pentru firmele din jurisdicțiile necooperative, și anume paradisurile fiscale, reglementarea fondurilor speculative sau a altor instituții financiare, organizarea piețelor derivate transparente și adoptarea normelor privind remunerarea directorilor executivi ai instituțiilor financiare și a agenților de bursă care acționează pe piețe, summitul G20 de la Londra a luat măsuri definitive în direcția respectării promisiunilor referitoare la reformare.

Prin urmare, Uniunea Europeană a jucat un rol important nu doar în promovarea acestor acorduri la nivelul G20, ci și în aplicarea acestor acorduri ale G20. Aceasta a implicat o activitate intensă de reglementare în decursul ultimului an. O parte dintre aceste propuneri au fost deja adoptate în acest Parlament și de către Consiliu. Alte propuneri sunt discutate în prezent în Parlament și în Consiliu, iar până la finalul anului Comisia intenționează să adopte o altă serie de propuneri, începând cu săptămâna viitoare, cu o zi înainte de summitul de la Pittsburgh, cu propunerea de creare a Comitetului european pentru riscuri sistemice și a trei autorități europene de micro-supraveghere, pe baza recomandărilor raportului de Larosière, aprobat atât de Consiliu cât și de Comisie.

Administrația Statelor Unite ale Americii a prezentat, de asemenea, un plan ambițios de reformă financiară, pe care președintele Obama l-a confirmat în această săptămână ca fiind o prioritate a mandatului său. Acesta a recunoscut responsabilitatea Statelor Unite, ca fiind spațiul în care s-a născut și s-a dezvoltat criza.

Printre obiectivele stabilite pentru summitul de la Pittsburgh se numără verificarea progresului pozitiv al acestor reforme și asigurarea convergenței necesare în reglementare, pe ambele țărmuri ale Atlanticului. Orice divergență de reglementare va fi sau ar putea fi folosită în viitor de către investitori pentru strategiile de arbitraj, care ar putea crea din nou distorsiuni semnificative pe piață. Cu toate acestea, pe lângă faptul că asigură respectarea prevederilor deja stabilite și că încurajează punerea în aplicare a măsurilor adoptate, summitul de la Pittsburgh trebuie să transmită un mesaj politic clar. Trebuie evidențiată dorința absolută a guvernelor, a liderilor politici, a instituțiilor, a propriilor noastre țări și a Uniunii Europene de a stabili un cadru solid de reglementare, cu un angajament ferm și un mesaj disuasiv. Acest mesaj trebuie să spună că „nimeni nu ar trebui să creadă că, după ce am depășit cea mai dificilă parte a crizei, se poate permite repetarea vechilor practici care au condus la apariția crizei, ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic”.

Publicul așteaptă garanții că instituțiile financiare și conducătorii acestora vor respecta normele, în special cele privind remunerarea, care îi vor împiedica să pună din nou în pericol sistemul financiar și întreaga economie reală. Trebuie spus că Uniunea Europeană a ajuns la un acord unanim în această privință.

O altă problemă prioritară pe agenda mai multor summituri G20 este reforma instituțiilor financiare internaționale, după cum a menționat deja dna Malmström.

Singura idee pe care doresc s-o adaug este aceea că la Londra s-a luat o măsură extrem de importantă în ceea ce privește capacitatea financiară a acestor instituții, în special a Fondului Monetar Internațional (FMI). Capacitatea de împrumutare a acestuia a crescut cu nu mai puțin de 500 de miliarde de dolari, drept pentru care fondurile totale de care dispune acum FMI pentru operațiunile sale sunt de 750 de miliarde de dolari. Pe lângă aceasta, s-a convenit ca între toate statele membre ale FMI să se distribuie, proporțional cu cotele lor, drepturi speciale de tragere în valoare de 250 de miliarde de dolari. Totodată, s-a stabilit creșterea capacității financiare a FMI, pentru a se mări numărul împrumuturilor concesionare acordate statelor mai sărace. Toate acestea s-au realizat deja. Pe parcursul a șase luni s-au făcut mult mai multe progrese decât de-a lungul multor ani precedenți.

Prin urmare, Uniunea Europeană a fost de acord să contribuie în mod corespunzător la această creștere a fondurilor FMI. Statele membre ale Uniunii Europene au fost de acord să adauge 125 de miliarde de euro la contribuțiile obișnuite, proporțional cu finanțarea noilor obiective.

Liderii G20 vor discuta și chestiunea privind modificarea reprezentării mai multor state în organismele de guvernare ale instituțiilor financiare internaționale. Statele emergente și în curs de dezvoltare aspiră pe bună dreptate la o reprezentare mai corectă. Aceasta este o aspirație susținută de Uniunea Europeană, însă ea trebuie transpusă în acorduri concrete. Din acest motiv, Comisia Europeană – deși aceasta nu este poziția oficială a Președinției Uniunii Europene – continuă să susțină că, în conformitate cu ceea ce a considerat Parlamentul până în prezent, cea mai bună reprezentare pentru Uniunea Europeană în cadrul acestor organisme este o reprezentare unică.

Agenda summitului de la Pittsburgh va acoperi și aceste aspecte: finanțarea schimbărilor climatice, în vederea pregătirii summitului de la Copenhaga; necesitatea de a relua negocierile comerciale internaționale și de a nu ceda în fața tendințelor protecționiste; și o susținere sporită în gestionarea crizei pentru statele cele mai slabe și mai vulnerabile. După cum știți, Comisia a adoptat săptămâna trecută o comunicare privind finanțarea schimbărilor climatice.

În final, permiteți-mi să închei menționând dorința exprimată la ultima reuniune a miniștrilor de finanțe ai statelor din grupul G20, care va fi discutată în cadrul summitului de la Pittsburgh: necesitatea punerii bazelor unui model viitor pentru o creștere durabilă și mai echilibrată. Acest lucru va implica mai întâi dezvoltarea de strategii pentru ieșirea din criză, care nu vor fi puse în aplicare imediat, ci se vor aplica atunci când va fi cazul, în mod coordonat. Acest lucru se întâmplă pentru că dezvoltarea acestor strategii nu este doar o cheie către o ieșire durabilă din criză, ci, în același timp, oferă o perspectivă de durabilitate pe termen mediu și lung, după efectul profund pe care criza l-a avut asupra finanțelor publice, asupra ocupării forței de muncă și a capacității de creștere a economiilor noastre.

Corien Wortmann-Kool, în numele Grupului PPE. – (NL) Dle Președinte, dnă ministru Malmström, dle comisar Almunia, ne aflăm într-o criză globală. Avem un sector financiar care operează la nivel global și, prin urmare, trebuie să convenim pe cât posibil asupra unor norme obligatorii pentru acest sector, la nivel global. Din acest motiv, summitul G20 de la Pittsburgh este deosebit de important, cu toate că însăși Uniunea Europeană trebuie să ia măsuri energice. Eforturile trebuie să se canalizeze în direcția restabilirii echilibrului între libertate și responsabilitate, valorile care stau la baza economiei noastre sociale de piață, nucleul platformei electorale a Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat).

Dle Președinte, summitul G20 este un summit important, la care viziunea nu va fi suficientă. Mă bucur că și dumneavoastră ați afirmat același lucru. Este un summit în cadrul căruia trebuie luate decizii. Acestea se referă la reforma structurală în gestionarea riscurilor, o transparență sporită și norme îmbunătățite privind supravegherea financiară. Dle comisar Almunia, ați spus că s-au emis propuneri privind fondurile speculative. Ce sperați să obțineți în acest sens la summitul G20? De asemenea, este foarte mare nevoie de o reformă rapidă a FMI și a Băncii Mondiale și – mă bucur că și dumneavoastră ați afirmat același lucru – trebuie să se lucreze în timp util asupra unei strategii coordonate pentru ieșirea din criză, întrucât în mod contrar vor apărea din nou alte probleme.

Dle Președinte, este foarte important ca o cultură defectuoasă a bonificațiilor să fie supusă unor norme obligatorii, pentru că primele care recompensează profiturile pe termen scurt periclitează stabilitatea instituțiilor financiare. Aceasta, însă, nu este totul, pentru că publicul este foarte indignat și, din acest motiv, este foarte important să ne arătăm tranșanți în această privință.

Dle Președinte, summitul va fi un succes doar dacă se ajunge la acorduri obligatorii. Am discutat despre reglementarea financiară, însă schimbările climatice, pregătirea pentru desfășurarea cu succes a summitului de la Copenhaga și combaterea protecționismului pe piața muncii sunt, desigur, câteva aspecte foarte importante. Dumneavoastră, Uniunea Europeană, precum și noi toți trebuie să jucăm un rol de pionierat în acest sens și, de aceea, este important ca statele membre să acționeze în aceeași direcție.

Udo Bullmann, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle Președinte, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, dle comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând în situația economică actuală nu poate exista sintagma „așa cum erați”. Aceasta ne va permite doar o redresare lentă și vom asista în continuare la o creștere dramatică a ratei șomajului, inclusiv aici în Europa. Prin urmare, trebuie să fiți hotărâți. Acesta este cel mai important mesaj pe care Parlamentul îl poate transmite delegaților care vor merge la Pittsburgh. Fiți hotărâți!

Dle Almunia, doresc să vă felicit pentru discursul dumneavoastră revigorant. Acum trebuie să-l puneți în aplicare. E bine să începem cu sistemul de bonificații, dar nu este suficient. Avem nevoie de o schimbare de direcție în condițiile în care, datorită faptului că reglementările de pe piața financiară internațională sunt eronate, speculatorii pe termen scurt se bucură de avantaje în fața acelor care doresc să investească pe termen lung în locuri de muncă, în produse de excelență și în succesul pe termen lung al companiei lor. Trebuie spus că, în cazul unor reglementări rezonabile, nu mai pot exista actori care merg la risc și centre financiare riscante. Din acest motiv, trebuie reglementate centrele offshore, de unde pleacă produse dubioase, care inundă întreaga lume. Acesta este cel mai important obiectiv pe care trebuie să-l stabilim acum.

De asemenea, nu trebuie să vă fie teamă să discutați politica fiscală – acest lucru nu este interzis. Un impozit global pe tranzacții, care ar avantaja investitorii pe termen lung, ne-ar ajuta să progresăm în această discuție. Avem nevoie de o coordonare puternică, îmbunătățită, a politicii noastre economice la nivel european și internațional. Trebuie să ne gândim la o strategie de ieșire din criză, însă, deocamdată, este și mai important să ne dăm seama cum putem susține mai bine economia și cum putem îmbunătăți coordonarea politicii noastre economice.

Sylvie Goulard, în numele Grupului ALDE. – (FR) Dle Președinte, dnă ministru, dle comisar, cu toții apreciem în mod clar toate eforturile pe care le-ați menționat și care, de fapt, au mers deja destul de departe, însă dorim intensificarea acestora. Dorim oficializarea anumitor elemente și angajamente ale G20. În special, doresc să vă atrag atenția asupra diferenței dintre cifrele destul de încurajatoare din sectorul financiar și rata îngrozitoare a șomajului din Uniunea Europeană. Dacă există șomaj pe termen lung, există, în primul rând, o tragedie umană, o povară asupra finanțelor publice și nicio speranță de redresare prin consum.

Noi, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, ne temem foarte mult de un scenariu japonez și de o creștere lentă timp de câțiva ani. Dnă Malmström, cred că și țara dumneavoastră, Suedia, a trecut printr-o situație similară. Vă rugăm să ne ajutați să profităm de pe urma acestei experiențe.

Pentru mine, există trei obiective esențiale. În primul rând, trebuie să continuăm cooperarea internațională, lupta împotriva protecționismului și consolidarea instituțiilor globale, precum FMI. Nu putem ieși din această situație cu forțe proprii. Europa trebuie să transmită în continuu acest mesaj.

În al doilea rând, trebuie să stabilim o supraveghere eficientă și o formă mult mai solicitantă de stabilizare bancară. În acest sens, trebuie să fim atenți la acțiunile cu scop publicitar ale G20. Există puteri executive, însă există și multe lucruri de făcut la nivel legislativ, iar pentru noi, dle Almunia, propunerile Comisiei privind supravegherea reprezintă un pas în direcția corectă, însă acestea nu sunt suficiente. În final, dorim mai multe entități europene. Cred că trebuie să avem în vedere strategii comune pentru ieșirea din criză, menținând euro și asigurându-ne că deficitele nu afectează disciplina monetară comună.

În încheiere, doresc să-i mulțumesc comisarului Almunia pentru că a declarat că susține ideea ca Uniunea Europeană, ca organism, să adopte poziții în cadrul instituțiilor internaționale, apărând astfel metoda comunitară. Ne bazăm pe dumneavoastră pentru ca nu doar marile state să-și facă auzită vocea, ci să fie apărate întreaga Uniune Europeană și piața internă în ansamblu.

Sven Giegold, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle Președinte, doresc să-i mulțumesc dlui comisar pentru discursul său. Am câteva preocupări. Prima se referă la propunerea de rezoluție elaborată de către Comisia pentru dezvoltare din acest Parlament. Citez din aceasta. Se „observă cu mare îngrijorare că această criză antrenează deja costuri umane importante și are efecte devastatoare asupra persoanelor vulnerabile din țările cele mai sărace, preconizându-se o creștere a numărului de șomeri cu 23 de milioane, o creștere a numărului de persoane extrem de sărace cu până la 90 de milioane, doar în 2009, un număr de 1,7 milioane de persoane

cărora le vor trebui administrate medicamente vitale și o creștere medie cu 200 000-400 000 a numărului anual de decese infantile între 2009 și 2015”.

Din păcate, această propunere nu a fost aprobată, deși ea a fost redactată în mod colectiv de toate grupurile din acest Parlament. Ne pare foarte rău și considerăm că este o rușine faptul că Parlamentul nu a putut elabora o rezoluție privind summitul G20 pe probleme de dezvoltare.

Principala problemă este modul de finanțare a consecințelor crizei, iar ministrul german de finanțe, împreună cu dna cancelar, au sugerat ca grupul G20 să discute posibilitatea unei taxe globale pe tranzacții. Întreb Comisia și întreb și Președinția Consiliului. Susțineți această propunere?

Cea de-a doua întrebare se referă la paradisurile fiscale. Grupul G20 dorește să abordeze această problemă în baza unor schimburi individuale de informații. Știm că această tehnică nu va funcționa. Comisia pentru dezvoltare a sugerat un regim de raportare la nivel național, astfel încât și corporațiile transnaționale să raporteze la nivel național. Sugerăm introducerea unui schimb automat de informații, astfel încât informațiile să poată circula în mod real între diferitele state.

Un sistem financiar global are nevoie de transparență. Dorim să vă cunoaștem poziția în legătură cu aceste propuneri concrete de ieșire din criză și de finanțare a consecințelor.

Kay Swinburne, în numele Grupului ECR. – Dle Președinte, vă mulțumesc pentru discursurile din această dimineață. Am ascultat cu mare plăcere observațiile dnei Malmström, care spunea că reprezentanții care vor participa la summitul G20 de la Pittsburgh vor trebui să ajungă la un acord asupra unei coordonări semnificative pentru susținerea în continuare a măsurilor de stimulare, pentru renunțarea la aceste măsuri de susținere atunci când va fi cazul și pentru un efort coordonat determinat în vederea adoptării unor reglementări viitoare.

Cu toate acestea, partea negativă a acestui summit este faptul că unele state cheltuiesc mii de miliarde de dolari pe acțiuni de salvare și pachete de stimulare, iar în două dintre cele mai mari economii ale lumii putem observa măsuri protecționiste, în special în ceea ce privește anvelopele și păsările de curte, în timp ce două dintre cele mai complicate structuri de reglementare din lume, respectiv UE și Statele Unite, încearcă să realizeze o reparație capitală a sistemului financiar. Prin urmare, sper că, în special acum când unele state dau semne timpurii că vor ieși din această perioadă de creștere negativă, principalul subiect de discuție îl va reprezenta problemele importante de coordonare a serviciilor financiare, iar nu controlarea primelor acordate bancherilor.

Acest summit trebuie să se axeze pe modul de obținere a unui cadru comun de reglementare, într-un interval de timp comun, astfel încât să nu creăm o oportunitate de avantaj competitiv pentru unele state sau o oportunitate de arbitraj de reglementare pentru comerțul speculativ. În reglementarea financiară nu va exista avantajul pionierului. O abordare globală, coordonată, este singura care ar aduce beneficii companiilor care caută să obțină fonduri în Țara Galilor, în UE și în afara granițelor acesteia.

În cazul în care companiile galeze nu vor putea accesa fondurile americane, dacă băncile pe care se bazează vor avea nevoie de atât de mult capital încât contribuabilii din UE să-și asume și mai multe riscuri, nu ni se va mulțumi pentru că am fost pionieri în adoptarea unei reglementări excesiv de împovărătoare. Doresc să se adopte în permanență o abordare globală, coordonată și să se mențină o astfel de abordare, pentru a se asigura, pe viitor, accesul la capital al tuturor companiilor din Țara Galilor, din UE și din afara granițelor acesteia.

Miguel Portas, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) În Portugalia, profiturile bancare au crescut cu 18% în primul trimestru al acestui an. Singurul element care a crescut mai mult decât profiturile bancare a fost șomajul. Portugalia nu este o excepție, ci un exemplu al unei promisiuni nerespectate a G20, și anume că vom rezolva această criză printr-o nouă ordine economică și mondială.

Acest lucru nu este adevărat, creșterea cu 50 de milioane a numărului de șomeri și cu 200 de milioane a persoanelor care trăiesc în sărăcie arată că acest lucru nu este adevărat. Din acest motiv, solicit Comisiei și dnei Malmström să abordeze problema bonificațiilor și a fondurilor speculative, desigur, dar, mai ales, să se ocupe de toate lucrurile pe care nu le-am menționat aici: încetarea activităților bancare offshore, paradisurile fiscale, taxa pe tranzacțiile financiare și desființarea secretului bancar. Trebuie luate toate măsurile care pot fi întrevăzute, dacă se dorește câștigarea încrederii populației.

Mario Borghesio, în numele Grupului EFD. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, cum poate populația să aibă încredere în reglementarea pieței financiare când această sarcină este încredințată înalților prelați ai templelor financiare globale, precum Mario Draghi?

În Statele Unite are loc o revoltă populară, o nouă revoluție conservatoare a poporului împotriva oligarhiilor financiare. Poporul nu crede în obligația contribuabililor de a finanța politicile de salvare a puterilor financiare, nici în Statele Unite, nici în Europa. Mai degrabă, guvernele europene trebuie să furnizeze resurse adecvate economiei reale; trebuie să se îngrijoreze în legătură cu producția și locurile de muncă. Putem vedea rezultatele G20: acestea nu cuprind nicio prevedere privind plafoanele și bonificațiile, nicio prevedere referitoare la eliminarea paradisurilor fiscale!

În schimb, măsurile au ca unic scop salvarea celor responsabili pentru bula financiară: s-au cheltuit deja 23 de mii de miliarde de euro, dintre care 5 mii de miliarde de euro de către Banca Centrală Europeană. Banii din economia noastră au fost dăruiți celor responsabili pentru bula financiară. În comparație cu cei 850 de miliarde de euro oferiți băncilor, s-au alocat doar 50 de miliarde de euro pentru măsuri de susținere a bunăstării și stimularea producției. Realitatea este că finanțele dau ordine, iar oamenii politici le respectă.

Și în Statele Unite, și în Europa, politicienii sunt simpli servitori ai puterii bancare globale. Europa, trezește-te! Urmează exemplul populației americane, care pornește o a doua revoluție importantă: revoluția poporului conservator!

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Dle Președinte, avem nevoie de o revoluție democratică. Acest lucru este clar în urma acestui proces, care a ajuns la apogeu prin ceea ce este în prezent G20, pentru că multe alte state se pot alătura acestui grup; ne putem gândi chiar la un G3. Ce s-ar întâmpla în cazul în care Consiliul ar contribui la stabilirea unui mecanism democratic de control, în special având în vedere tradiția sa de a ajunge la un consens? Nu trebuie să se creeze imediat un parlament mondial, dar principiile promovate necesită un scrutin democratic, realizat de parlamentari aleși în cadrul unui forum mult mai mare decât Parlamentul European.

De asemenea, doresc să subliniez în mod special faptul că trebuie abordată în mod direct problema riscurilor sistemice. Având în vedere situația deosebit de obositoare în care ne tot aflăm începând cu 1998, din cauza LTCM, Hypo Real Estate și, desigur, din cauza Lehman, precum și efectele nocive, ar trebui să apară reglementări care să facă imposibilă încetarea principalei probleme, aceea de „prea mare pentru a eșua”. Acest lucru se poate realiza, desigur, prin adoptarea unei legislații privind cartelurile, însă este, bineînțeles, și vorba de o problemă globală fundamentală.

În ceea ce privește taxa globală pe tranzacții, în Parlamentul European s-a constituit în 1999 grupul pentru taxa Tobin. Faptul că s-au înregistrat progrese este un lucru bun. În ceea ce privește pachetul legislativ privind supravegherea, trebuie să acționăm urgent la nivel european și să nu ne lăsăm opriți de cei care doresc o Europă slabă.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, statisticile se îmbunătățesc. Cu toate acestea, multiplele cauze ale crizei nu sunt nici pe departe eliminate, iar aceasta nu este doar o problemă legată de deficiențele de reglementare. În acest scop, nu trebuie să ne lipsească voința politică, hotărârea și curajul; dimpotrivă.

Astăzi vorbim despre G20. Acesta este un proces pozitiv. Avem nevoie de structuri noi sau diferite, de priorități și baze de evaluare, pentru a putea construi o economie globală și o ordine financiară, socială și judiciară la nivel mondial.

Există trei condiții pentru acest lucru: în primul rând, trebuie să dezvoltăm un proces democratic, parlamentar, de legitimizare; în al doilea rând, avem nevoie de o prezență mai mare a UE în Europa și de o prezență mai mare a Europei la nivel mondial, ceea ce înseamnă că valorile din Carta drepturilor fundamentale sunt produsele noastre de export, că modelul nostru responsabil de economie eco-socială de piață stă la baza ordinii globale și, în al treilea rând, că este nevoie de reglementări europene în domeniile în care nu se întrevide niciun acord în cadrul G20.

Spunem da unei supravegheri europene integrate a pieței financiare, iar nu uneia pur și simplu coordonate, pe baza modelului Băncii Centrale Europene. Raportul de Larosière înseamnă mult prea puțin. Spunem da dezbaterii privind bonificațiile, însă schimbarea metodelor de plată nu este o abordare corectă. Trebuie să schimbăm baza de evaluare și, oriunde este vorba de bonificații, trebuie să existe și o componentă penalizatoare.

În ceea ce mă privește, dezbateră privind prociclicitatea este prea scurtă în prezent. Trebuie să îndepărtăm efectele prociclice ale crizei și ale reglementărilor actuale pentru 2009 și 2010. Nu trebuie să ne lipsească voința politică. Din acest motiv, în urma discursului dnei Președinte în exercițiu a Consiliului și a discursului dlui Comisar, mergem la Pittsburgh cu optimism.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Dle Președinte, dnă Președintă în exercițiu a Consiliului, dle comisar, la un an de la falimentul Lehman Brothers, poziția pe care o adoptă Uniunea Europeană la summitul G20 de la Pittsburgh este foarte critică dacă dorim să prevenim repetarea evenimentelor din trecut și dorim să păstrăm ca prioritate pe agenda de lucru dinamica schimbării. Am patru observații în acest sens.

În primul rând, la summitul G20 de la Londra, din aprilie, șefii de stat sau de guvern și-au asumat angajamentul să crească fondurile FMI. Foarte bine. Am văzut că s-a acordat o susținere semnificativă în vederea atingerii acestui obiectiv. Mă tem că în spatele acestei situații s-a aflat o hotărâre mai redusă de a juca un rol în atât de necesara reformă a guvernării FMI.

A doua observație este aceea că nu trebuie să ne lăsăm păcăliți de diferite dispozitive. Nu doresc ca omniprezența dezbateră privind bonificațiile și salariile directorilor executivi și ale agenților de bursă – problemă absolut critică dacă dorim să transformăm sistemul în unul care se axează mai puțin pe investițiile pe termen scurt și mai mult pe cele pe termen lung – să umbrească o campanie la fel de importantă privind eradicarea paradisurilor fiscale, subiect central al summitului de la Londra.

Cea de-a treia observație – care se corelează cu ceea ce a afirmat dl Bullmann mai devreme – este că acesta este un moment istoric în care putem ridica din nou problema contribuției băncilor la finanțarea șocurilor ulterioare ale crizei. Acest lucru ne va permite să redeschidem dezbateră privind impozitarea tranzacțiilor, care trebuie să permită punerea la dispoziție a fondurilor pentru investițiile pe termen lung. Încă o dată, având în vedere modul în care au fost susținute și asistate băncile, pentru a putea face față crizei, singurul mod de acțiune corect, just și eficient este ca acestea să contribuie astăzi la finanțarea economiei.

Ultima mea observație se referă la faptul că, din punctul de vedere al ocupării forței de muncă, sunt de părere că, încă de la început, reuniunile G20 nu au reușit să facă față problemei macroeconomice, problemei unui pact global pentru ocuparea forței de muncă și problemei revenirii la o strategie care, mâine, ne va permite să corectăm dezechilibrele globale care au provocat criza.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, salut reacția rapidă și decisivă a G20 față de criza financiară globală. S-au întâmplat foarte multe. Se pare că focul s-a stins, însă temelia sistemului nostru financiar este încă șubredă. Cetățenii sunt nesiguri. Profiturile se strâng în beneficiul acționarilor, iar pierderile se socializează, așa vede populația această situație. Între timp, din ce în ce mai mulți agenți de pe piață revin la practicile comerciale obișnuite și fac mișcări importante, în loc să se axeze pe ceea ce ar trebui să facă în calitate de prestatori de servicii, și anume să sprijine economia reală. Se pare că, la fel ca întotdeauna, etica financiară și responsabilitatea sunt cuvinte străine pentru mulți dintre aceștia.

Sper că G20 va lua măsuri specifice și rapide. Sper că toate statele membre UE vor acționa în mod colectiv. În afară de noi structuri de supraveghere, avem nevoie, de asemenea, de baze mai mari de capital privat, care să crească o dată cu riscul, cu sistemele de stimulare pe termen lung, nu scurt, cu o strategie coordonată de ieșire din criză prin ajutoare de stat, cu protecționismul moderat, cu reglementări coerente, nu efectuate prin arbitraj, cu sfârșitul prociclicității și o soluție la problema „prea mare pentru a eșua” și, mai presus de orice, trebuie să respectăm economia socială de piață, deja încercată și testată.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – Dle Președinte, până în prezent G20 s-a concentrat asupra măsurilor pentru sectorul financiar. Se pare, însă, că toată lumea uită că economia reală suferă și de pe urma lăcomiei și a obsesiei pentru profiturile pe termen scurt.

Nutresc un profund respect pentru întreprinderile mici care, în pofida situației potrivnice, încearcă să supraviețuiască. Acestea merită să primească împrumuturile la care au dreptul. Nu am, totuși, niciun fel de respect pentru conducătorii unor companii mari, care nu au nicio afinitate cu produsele sau serviciile pe care le furnizează și care nu văd lucrurile decât prin prisma expansiunii și a speculațiilor.

Solicit statelor care fac parte din G20 să discute metode de democratizare a economiei și să se asigure că, la nivelul unei companii, muncitorii și cei care reprezintă interesele generale au suficientă putere pentru a controla conducerea.

UE trebuie să analizeze din nou statutul companiilor europene. Trebuie să ne asigurăm că acționarii și conducerea acestor companii nu se pot implica în strategii speculative de creștere, în detrimentul interesului pe termen lung al companiilor și al celor care lucrează pentru aceste companii.

Krisztina Morvai (NI). – Dle Președinte, cea mai mare parte a europenilor nu sunt lideri de mari companii sau bancheri, ci fermieri, mici antreprenori, angajați ai statului.

Majoritatea europenilor sunt complet sătui de sistemul actual, în care lumea este condusă de corporațiile multinaționale globale și de bănci. Doresc și au nevoie de o paradigmă complet nouă, în care accentul să treacă de la globalizare la localizare, de la procesele decizionale axate pe bani și pe profituri la procese decizionale axate pe oameni și pe comunitate, de la o agricultură a comerțului liber, dirijată de OMC, la suveranitate alimentară, producție locală și agricultură locală.

Vă rog să reprezentați opiniile majorității europenilor la summitul G20.

Werner Langen (PPE). – (DE) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, cine trebuie să reglementeze pe cine și cum? Aceasta va fi una din întrebările controversate ale summitului G20. Chiar dacă toată lumea este de acord că nu putem reveni la modificări exagerate pe piața financiară, metodele și amploarea reglementării fac în continuare obiectul unor dispute aprinse. Vom putea ajunge la un acord privind reglementările de capital, agențiile de rating al creditelor, poate chiar și în ceea ce privește instrumentele derivate și licențierea acestora, însă vor fi discuții în legătură cu concurența neloială, taxele și controlul. Vor fi discuții în legătură cu bonificațiile și în legătură cu faptul că Europa va cere introducerea taxei Tobin.

Cu alte cuvinte, în calitate de europeni, avem obligația să ne facem temele, indiferent de rezultatul summitului G20, iar Comisia a luat o decizie bună, prin faptul că nu se bazează exclusiv pe acesta. Motoul trebuie să fie: în viitor nu vor exista actori pe piața financiară, produse financiare și centre financiare fără supraveghere.

Cu toate acestea, pe agendă se află și redresarea economică globală. Nu putem adopta aceeași direcție ca în trecut, menținând dezechilibrele la nivel mondial, în beneficiul Statelor Unite și al marilor state industriale. Trebuie să combatem sărăcia și foametea din lume, iar summitul G20 trebuie să impulsioneze această mișcare.

Doresc să aduc în discuție un aspect pe care nimeni nu l-a mai abordat până acum, cu excepția dlui comisar Almunia. Europa trebuie să respecte Pactul de stabilitate și creștere, nu să-l îngroape. Doar datorită acestui pact, doar fiindcă l-a revizuit și l-a menținut, Europa a putut să acționeze în continuare. Acesta trebuie să rămână un obiectiv european: o strategie rapidă de eliminare a datoriilor excesive și de creare a unei economii stabile, care să respecte Pactul de stabilitate și creștere, așa cum îl știm cu toții.

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Dle Președinte, în prezent, unul dintre cele mai populare subiecte, cel puțin în lumina summitului G20, îl reprezintă primele. Acest aspect este dezbătut foarte intens, însă trebuie să înțelegem că problema reală este mult mai complexă. Trebuie spus că, în cazul în care aceste prime vor pune în pericol sistemul financiar, acestea trebuie, fără îndoială, verificate. Totuși, nu trebuie să uităm faptul că în comerțul internațional dintre state au existat mari deficite care au condus la această criză, însă au existat și alte deficite fiscale interne.

Trebuie să luăm în calcul și problema ocupării forței de muncă. Știm că durează aproximativ un an până când se observă efectele produsului intern brut asupra ocupării forței de muncă. Prin urmare, în analiza problemelor legate de ocuparea forței de muncă, trebuie aplicate în continuare pachetele de stimulare fiscală, până la apariția unor rezultate pozitive. Comisia trebuie să se asigure că nu există incoerențe și trebuie să ceară să se înregistreze o reducere a deficitului înaintea luării unor asemenea măsuri.

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL) – (EL) Dle președinte, discuțiile din cadrul summitului G20, axate pe gestionarea bonusurilor, nu ating nici pe departe fondul acestei probleme și, din păcate, nu reprezintă un progres în direcția îmbunătățirii sistemului actual.

Seria de propuneri de modificare a reglementărilor se limitează la o analiză a unor elemente superficiale și nu se axează pe obiectivele sociale. Obiectivul ar trebui să constea într-o restructurare totală a sistemului financiar și obținerea controlului public și social, într-un summit mai democratic, care să cuprindă toate statele și să abordeze probleme precum creșterea șomajului și a costurilor la produsele de bază și combustibili,

un summit care să ia decizii fundamentale, precum cea de a interveni pe piață și de a opri privatizarea continuă și distrugerea statului social.

Acestea sunt adevăratele nevoi ale populației. Cetățenii de astăzi doresc schimbări structurale generale. Ei nu își doresc un sistem neoliberal care conduce la subdezvoltare și nu la dezvoltare, ei nu caută speculații agresive, care acționează împotriva interesului populației.

Jean-Paul Gauzès (PPE) – (FR) Dle președinte, dle comisar, mă bucur că sunteți atât de hotărâți.

Europa a început să pună în aplicare reglementări eficace, însă nu poate acționa în izolare. Avem nevoie de cooperare internațională strânsă și așteptăm acest lucru de la G20. Acest grup trebuie să urmărească în mod riguros și viguros reformele inițiate la întâlnirile anterioare. Trebuie finalizat cadrul internațional de reglementare a sectorului financiar, astfel încât să poată fi sprijinite investițiile, creșterea economică și ocuparea forței de muncă. Trebuie să fie formulate principii directe. Criza nu a trecut. Nu trebuie să ne întoarcem la situația anterioară și să abandonăm măsurile de care avem nevoie, pentru a evita, pe cât posibil, repetarea acestor crize care afectează în principal economia reală, creșterea și forța de muncă.

La fel de necesară este consolidarea supravegherii și a reglementării. Obligațiile de supraveghere trebuie să reflecte nivelul riscurilor sistemice pe care instituțiile financiare le impun asupra acestui sector. Activitățile speculative, care reprezintă un risc semnificativ, trebuie descurajate prin creșterea rezervelor obligatorii de capital și aplicarea la nivel internațional a normelor Basel.

În ceea ce privește salariile din sectorul financiar, recomandăm înființarea de comitete de remunerare, creșterea transparenței acestor salarii, cu cerințe mai stricte de divulgare și supraveghere a salariilor variabile, mai ales a bonusurilor. Consolidarea instituțiilor financiare globale este o altă cerință esențială, la fel ca reforma guvernantei și a reprezentării în cadrul FMI.

Dle comisar, acestea sunt o parte dintre așteptările pe care cetățenii le au de la următorul summit al G20, unde Europa trebuie să vorbească cu o singură voce, cu hotărâre și convingere.

Alejandro Cercas (S&D) – (ES) Dle comisar Almunia, dnă Malmström, doresc să vă rog să nu uitați, la Pittsburgh, că trecem nu doar printr-o criză financiară și economică fără precedent, ci și printr-o imensă criză socială, cu efecte devastatoare asupra persoanelor celor mai vulnerabile, asupra celor care nu au altceva decât locul de muncă, asupra micilor întreprinzători și asupra celor mai defavorizate state și regiuni. Sper că la Pittsburgh se va afirma în mod clar că economia este importantă, însă că oamenii sunt și mai importanți, iar economia îi servește pe oameni.

Totodată, dle comisar, dnă ministru, vă rog să nu uitați, la Pittsburgh, că Europa există. Vă rog să vă faceți auziți mai tare decât cei trei tenori. Am în fața mea scrisoarea din 3 septembrie primită de la cei trei prim-miniștri europeni. Nu conține nici măcar un singur cuvânt despre Europa. Se spune că e important ca Europa să aibă o singură voce, însă aceasta este sugrumată continuu.

Trebuie să vorbiți mai tare decât ei. Trebuie să arătați că Europa are un drept și o obligație și că viziunea noastră asupra economiei sociale de piață este soluția pentru această criză și pentru a preveni repetarea ei.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE) – (ES) Doamnelor și domnilor, sunt de acord cu multe dintre aspectele prezentate, însă trebuie să aduc în discuție și altele.

Sunt de acord că este prea devreme să-i luăm pacientului cârjele, dar este timpul ca el să fie pregătit să meargă fără ele. Încă mai trebuie să absorbim excesul de lichiditate de pe piață, să corectăm dezechilibrele finanțelor publice și să restabilim respectul pentru normele în materie de concurență. La Pittsburgh trebuie făcute mai multe lucruri pe care nu le putem face singuri: trebuie să creăm mecanisme de alertă timpurie, care să funcționeze, pentru că cele pe care le aveam nu au funcționat; trebuie să revizuiți cadrul de reglementare, pentru că cel existent nu a funcționat.

Sunt de acord că este important să reglementăm bonusurile și paradisurile fiscale. Acestea sunt măsuri necesare, însă inadecvate. Din punctul meu de vedere, este mai important să reconstruim puterea instituțiilor financiare, să limităm datoriile și să creăm rezerve în perioadele favorabile pentru a putea face față perioadelor nefavorabile. Este mai important să facem un efort de supraveghere.

Dl comisar știe că am susținut raportul de Larosière, deși am considerat că este inadecvat, pentru că eu susțin o supraveghere mai centralizată. Cu toate acestea, este clar că supravegherea europeană nu poate funcționa fără o coordonare strânsă cu autoritățile de supraveghere din celelalte zone economice ale lumii. Trebuie

făcut ceva și în legătură cu comerțul. Este bine să ajutăm statele emergente, dar este mai important să ridicăm barierele care încă blochează comercializarea produselor.

Dle comisar, cel mai important este că trebuie să punem bazele unei creșteri stabile și susținute pe parcursul unei generații. În acest scop, avem nevoie de piețe libere, de piețe deschise către inovații, deschise întreprinzătorilor, dar și de piețe supuse unui anumit nivel de reglementare.

Voi încheia cu un citat, care cu siguranță îi este familiar compatriotului meu, dnul Almunia: „Nu face multe legi; dacă faci legi, caută să fie unele bune și, mai ales, să fie bine respectate”, așa i-a spus Don Quijote prietenului său Sancho.

Peter Skinner (S&D) – Dle președinte, îi mulțumesc dlui comisar. Sunt de acord cu domnia sa mai ales în ceea ce privește Carta pentru o activitate economică durabilă. Cred că trebuie să prezentăm aceste propuneri grupului G20, însă nu sunt de acord să ne concentrăm întregul capital pe bonusurile bancherilor. Cred că această problemă reprezintă o diversiune, deși necesită și ea o soluție. De asemenea, nu cred că cea mai bună soluție este o listă de dorințe pentru rezolvarea problemelor din întreaga lume.

Industria serviciilor financiare trece printr-o perioadă foarte grea. În primul rând, trebuie să ne asigurăm că am rezolvat problemele cele mai urgente. În acest sens, avem nevoie de o abordare coerentă. G20 este un forum principal, însă avem nevoie și de structuri permanente, precum Consiliul economic transatlantic, care să abordeze probleme precum standardele IFRS. Dacă ne dorim într-adevăr să rezolvăm problema riscurilor sistemice, nu trebuie să ne mai uităm înapoi, ci să ne concentrăm pe drumul din fața noastră.

Kader Arif (S&D) – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, criza prin care trecem este una profundă și de durată. Prin urmare, este urgent și absolut esențial să instituim reglementările necesare și supravegherea sectorului financiar și a băncilor, pentru a preveni o repetare și mai drastică a crizei din prezent. Sistemul financiar trebuie să servească din nou economiei reale, nu să continue să o distrugă.

Din acest punct de vedere, ultimul summit al G20 de la Londra, care a fost menționat, a condus la propuneri parțiale, ca să nu spun mai mult, însă cuvintele nu au fost transformate în fapte, iar deriva financiară ne amenință din nou.

În această situație, și astfel încât summitul G20 de la Pittsburgh să fie util, Uniunea Europeană trebuie să susțină măsuri puternice de reglementare, cu consecințe reale. Pe lângă măsurile esențiale de supraveghere financiară menționate de câțiva dintre colegii mei, doresc să ridic și problema comerțului și a dezvoltării, pentru că la Pittsburgh se va discuta și relansarea rundei Doha. Da, sunt de acord cu această relansare, însă cu condiția ca obiectivul inițial și central al acestei runde, și anume dezvoltarea, să nu fie din nou lăsat la o parte. Pe bună dreptate, partenerii noștri din sud nu vor accepta ca preocupările lor să rămână în continuare fără răspuns.

Miza summitului G20 depășește criza financiară: este vorba de stabilirea bazelor unei noi guvernante mondiale.

Ramon Jauregui Atondo (S&D) – (ES) Dnă Malmström, dle Almunia, vă voi prezenta trei idei într-un minut.

În primul rând, avem mai mare nevoie de Europa. Și aceasta pentru că, în acest context mondial, Europa trebuie să fie unită și puternică. Dacă nu reușim acest lucru, Europa nu va conta și nu va juca un rol pe scena mondială.

În al doilea rând, avem mai mare nevoie de stat. Aceasta pentru că, în afară de dezvoltarea unei noi guvernante pentru întreaga lume, în afară de noi reglementări, de supraveghere și de o coordonare internațională mai mare, trebuie să desființăm paradisurile fiscale și să revizuim fiscalitatea transnațională. Din punctul meu de vedere, aceasta este o chestiune urgentă pentru viitor.

În final, avem nevoie de o piață mai bună. Cred că este vital să reiterăm necesitatea unei noi etici de afaceri și să încurajăm o nouă cultură a responsabilității corporatiste. Cred că acest lucru este esențial. Companiile trebuie să devină o parte a societății și, în această calitate, trebuie să răspundă în fața grupurilor de interese și a părților interesate.

Rachida Dati (PPE) – (FR) Dle președinte, dnă ministru, dle Almunia, la 3 septembrie, Germania, Regatul Unit și Franța au ajuns la un acord și au exprimat cu o singură voce un consens european în ceea ce privește supravegherea bonusurilor agenților de bursă.

Joi se vor întâlni cei 27 de membri ai Consiliului, pentru a pregăti summitul G20. Vă încurajez să lucrați în mod activ, pentru a găsi un răspuns comun, o soluție deosebit de ambițioasă din punctul de vedere al salariilor agenților de bursă. Într-adevăr, regulile enunțate și deciziile luate la ultima întâlnire a G20, din aprilie, nu au fost respectate, pentru că băncile, care primiseră și ajutoare de stat, au pus imediat deoparte anumite sume pentru a plăti agenții de bursă.

Cetățenii europeni nu pot și nu vor să înțeleagă de ce aceste abateri nu au fost pedepsite, la momentul luării acestor măsuri în cadrul summitului G20. Atunci când este vorba de ajutoare de stat, abaterile trebuie pedepsite. Prin urmare, este esențial ca la Pittsburgh să se adopte măsuri concrete, dar, mai ales, măsuri comune. Nu putem fi virtuoși de unii singuri.

Pe scurt, salariile trebuie supravegheate mai bine, prin reguli privind transparența, guvernarea și responsabilitatea, iar atunci când se încalcă aceste reguli, trebuie aplicate sancțiuni.

Monika Flašíková Beňová (S&D) – (SK) În opinia mea, ați venit aici un plan destul de ambițios, pe care doriți să-l prezentați în fața G20. Mă preocupă, însă, viitoarele concluzii ale summitului G20 și efectele reale ale acestora asupra societății, pentru că, la nivelul statelor membre ale UE, rezultatele nu sunt până în prezent nici tangibile, nici vizibile.

Dna Malmström spunea că problema în discuție este reprezentată de remunerațiile proporționale pentru directori, însă trebuie spus că toate datele arată că exact în acele sectoare pe care le-am susținut financiar și pe care le-am protejat de faliment, directorii primesc salarii disproporționate. În plus, nu s-a întâmplat nimic cu serviciile bancare offshore; pur și simplu, mecanismul nu a fost pus în funcțiune.

Toate acestea conduc la creșterea șomajului și la probleme pentru întreprinderile mici și mijlocii și, după părerea mea, poate că ar trebui să ne axăm pe mai puține aspecte în viitor și să ne asigurăm că soluțiile pe care ne concentrăm sunt puse în aplicare în mod corespunzător.

Pascal Canfin (Verts/ALE) – (FR) Dle președinte, ați vorbit despre guvernanța FMI. Doresc să știu dacă, în cadrul G20, doriți să ridicați problema condiționării fondurilor pe care FMI le împrumută statelor. Am observat că nu au fost modificate condițiile care, înainte, erau foarte liberale, iar acest lucru se aplică mai ales în cazul împrumuturilor acordate anumitor state europene. Care este poziția dumneavoastră în această privință?

Cea de-a doua întrebare pe care o am este: care este poziția Comisiei și a Consiliului în legătură cu propunerea Chinei de a institui o monedă internațională oarecum diferită, pentru a reglementa sistemul financiar folosind o alternativă la dolar?

Cea de-a treia întrebare este: summitul G20 face parte și din pregătirile pentru Copenhaga. Comisia a propus o sumă totală între 2 și 15 miliarde de euro pentru a ajuta statele din sud să se adapteze la schimbările climatice. Care este poziția Consiliului? Ce sumă va fi propusă în cadrul G20, săptămâna viitoare?

Vicky Ford (ECR) – Dle președinte, grupul G20 a oferit numeroase răspunsuri rezonabile: necesitatea rescrierii reglementărilor financiare și a supravegherii și necesitatea de a acționa în mod coordonat. Politicienii naționali spun un lucru, dar se pare că la nivelul Uniunii Europene facem cu totul altceva. Problema regulamentului, care este deja examinat de o parte dintre colegii mei, arată divergențe atât din perspectiva punerii în aplicare, cât și în ceea ce privește diferitele detalii de reglementare.

Economiile noastre sunt încă foarte fragile. Șomajul crește, iar accesul la finanțe este o grijă deosebită, mai ales pentru întreprinderile mici și mijlocii. Vrem ca întreprinderile noastre britanice sau europene să aibă un dezavantaj competitiv atunci când au nevoie de capital de lucru? Dorim ca împrumuturile de la o bancă europeană să devină atât de scumpe, încât clienții și firmele noastre să meargă să se împrumute pe Wall Street și să facă, astfel, alte cadouri pieței americane, pe seama băncilor europene?

(Președintele a întrerupt-o pe vorbitoare)

Enikő Győri (PPE) – (HU) Doamnelor și domnilor, permiteți-mi să abordez acest subiect prin prisma uneia dintre perversitățile crizei. Cetățenii Ungariei au fost șocați de faptul că, în timp ce țara supraviețuiește grație ajutoarelor primite de la FMI și UE, după șapte ani de guvernare socialistă, profiturile semestriale ale băncilor ungare au atins două treimi din nivelul de dinainte de criză. De asemenea, băncile pot modifica unilateral contractele, defavorizând cetățenii care au contractat împrumuturi imobiliare în valută.

Cred cu tărie că trebuie să luăm măsuri împotriva acestor tendințe. Băncile și ceilalți operatori de pe piața financiară trebuie supuși unei supravegheri corespunzătoare. Trebuie să împiedicăm perpetuarea dăunătoareii culturi a bonusurilor care exista înaintea crizei. Trebuie să stabilim reguli de etică profesională, pentru că am văzut unde ne duce dereglementarea excesivă. Să creăm o lume care nu recompensează profiturile rapide, pe termen scurt, și dezechilibrul, ci munca adevărată, o lume care consideră responsabilitatea socială o valoare de bază. Trebuie să lucrăm împreună pentru a stabili reglementări raționale, cu care să ne impunem în fața partenerilor din cadrul G20.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D) – (HU) Din discursurile de până acum transpare un mesaj clar, și anume că, pentru a recâștiga încrederea cetățenilor de rând, trebuie să luăm măsuri împotriva bonusurilor și a paradisurilor fiscale. Doresc să-i întreb pe dnul comisar Almunia și pe dna Malmström când va intra în funcțiune autoritatea europeană de supraveghere financiară propusă de prim-ministrul maghiar. Doresc să subliniez că acest lucru ar fi foarte important pentru Parlament, pentru a proteja interesele consumatorilor și ale cetățenilor europeni, și nu ține neapărat de summitul G20.

Europenii se află la mila băncilor, care nu furnizează suficiente informații fiabile. În Ungaria s-a elaborat un cod de etică. Sugerez un cod de etică și în Europa, la nivelul UE, care să guverneze comportamentul cetățenilor și al băncilor, deoarece cred cu tărie că, atâta timp cât cetățenii de rând nu înțeleg riscurile la care se expun atunci când contractează un credit, va exista un număr mare de victime nevinovate. Acesta este un obiectiv foarte important pentru Europa.

Corinne Lepage (ALDE) – (FR) Dle președinte, dnă ministru, dle comisar, programul foarte ambițios pe care ni l-ați prezentat este interesant, însă nu credeți că ar trebui abordată problema dobânzii care favorizează în acest moment tranzacțiile pe termen foarte scurt și profitabilitatea pe termen foarte scurt, în fața celor pe termen mediu și lung?

Lipsa de finanțare pentru afaceri, mai ales în Europa, este cauzată tocmai de această dobândă care poate fi obținută la plasamentele pe termen foarte scurt. Nu credeți că ar trebui abordată această problemă?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului – (SV) Dle președinte, doresc să mulțumesc tuturor deputaților care au contribuit la această dezbatere. Consider că Parlamentul a atins un grad foarte ridicat de consens în ceea ce privește elementele importante din cadrul poziției europene și aspectele asupra cărora trebuie să ne concentrăm înaintea summitului G20. Acum, UE ia cuvântul pe scena internațională cu o singură voce clară, coordonată și doresc să mulțumesc Comisiei și, mai ales, dlui Joaquín Almunia, pentru munca depusă în vederea obținerii acestui consens.

Mulți deputați au ridicat probleme pe care le-am analizat și eu și dnul comisar. Da, avem nevoie de o mai bună supraveghere și de o mai bună reglementare a piețelor financiare. Sperăm să putem institui cât mai curând un sistem de supraveghere. Vom vedea cât de repede putem realiza acest lucru, plecând de la raportul Larosière. Avem nevoie de soluții globale mai coordonate și de instituții internaționale eficace și funcționale. Avem nevoie de principii clare pentru sistemele de acordare a bonusurilor. Am mare încredere în Comitetul de stabilitate financiară și sunt convinsă că acesta va prezenta propuneri realizabile, pe care le vom putea discuta.

Am vrea să abordăm și problema finanțării în legătură cu schimbările climatice. Vom solicita tuturor statelor să-și asume responsabilități, însă nu sunt sigură cât de realistă este speranța că vom putea stabili unele cifre la summitul de la Pittsburgh. Desigur, vom lucra în acest sens, pentru că ar fi un lucru bun.

Avem nevoie și de soluții globale. Nu putem separa soluțiile UE de acest sistem, ci trebuie să ne asigurăm că vom adopta cât mai multe soluții globale. Șomajul este poate cel mai observabil aspect al crizei economice și financiare la nivelul populației Europei. Șomajul va afecta destul de mult timp majoritatea statelor, iar aceasta este o situație deosebit de gravă. Problema aceasta necesită soluții europene și naționale. Trebuie să avem o politică puternică pentru piața muncii, trebuie să facem astfel încât companiilor și antreprenorilor să le fie mai ușor să-și asume riscul de a angaja personal și de a investi și trebuie să ne asigurăm că oamenii au cât mai multe șanse de a fi angajați, investind în educație și cercetare. În cadrul Ecofin, în octombrie, vom purta o discuție specială în ceea ce privește șomajul.

De asemenea, trebuie să discutăm despre strategiile de ieșire din criză. Altfel, există pericolul ca măsurile pe care le-am luat să aibă efecte negative, mai ales asupra șomajului și a creșterii, și să conducă la deficite și inflație. Persoanele cele mai vulnerabile din societatea noastră sunt întotdeauna primele care suferă. Știm foarte bine că statele cele mai sărace sunt cei mai mari perdanți în urma crizei internaționale. Persoanele cele mai sărace din lume sunt cele mai afectate. Am discutat și vom discuta în continuare metode de îmbunătățire

a situației acestor persoane. Este important ca băncile de dezvoltare multilaterală (BDM) să aibă suficiente resurse încât să poată furniza împrumuturi cu dobândă redusă. Este important și să ne asigurăm că sistemul comercial internațional funcționează cum trebuie și că nu există semne de protecționism. Prin urmare, diferitele discuții privind taxele globale și diversele tipuri de taxă Tobin au sens doar dacă se pot concretiza la nivel global, ceea ce nu este cazul în acest moment. În caz contrar, ele ar fi contraproductive și nu ar ajuta economia.

Mulți deputați au adus în discuție problema fondurilor speculative și a unor noi reglementări financiare. Acestea sunt chestiuni prioritare pentru Președinția suedeză. Vom lua hotărâri în acest sens împreună cu dumneavoastră și dorim să colaborăm îndeaproape cu Parlamentul European, pentru a adopta cât mai rapid directivele privind fondurile speculative și reglementarea financiară. Știu că acest proces este unul dificil și complex, că trebuie luate în considerare multe aspecte, însă suntem pregătiți să colaborăm cât mai strâns cu dumneavoastră în acest scop.

Pe scurt, summitul G20 nu poate rezolva toate problemele pe care le-am discutat. Cu toate acestea, am motive să sper că putem face progrese substanțiale în domeniile pe care le-am discutat. Există presiuni din partea cetățenilor Europei, dar și în întreaga lume există persoane care așteaptă să ne demonstrăm spiritul de conducere și să creștem stabilitatea sistemelor financiare, să facem tot posibilul pentru a evita astfel de crize pe viitor și să ne asigurăm că vom ieși din criză mai puternici decât am intrat. UE este unită, este puternică și vă pot asigura că Președinția suedeză va face tot posibilul pentru a apăra și susține opiniile Europei la summitul G20 de săptămâna viitoare. Vă mulțumesc foarte mult pentru această dezbatere extrem de interesantă.

Joaquín Almunia, membru al Comisiei – (ES) Dle președinte, cred că suntem de acord cu toții că, în situația actuală, în care trebuie să facem față unor provocări imense și extinse ca urmare a crizei, sunt extrem de importante succesul summitului G20 de la Pittsburgh și credința că, în urma acestor întâlniri, vom începe să găsim și să aplicăm soluții la problemele și provocările cu care ne confruntăm. De fapt, începem deja să vedem câteva semne importante de îmbunătățire a unor indicatori economici, în special în ceea ce privește dezvoltarea comerțului internațional și sporirea încrederii consumatorilor și a investitorilor. Prin urmare, toate problemele de pe agenda summitului trebuie să fie dezbătute de șefii de stat sau de guvern, pentru a se ajunge la o decizie comună, și sper că soluțiile să înceapă să fie puse în aplicare în urma întâlnirii de săptămâna viitoare.

Unul dintre cele mai importante aspecte, menționat de mulți dintre dumneavoastră, este necesitatea unui mesaj clar privind felul în care principalele economii ale lumii doresc să-și coordoneze în continuare acțiunile. Următorul pas în coordonarea politicii economice trebuie să fie definirea unei strategii de ieșire din criză și luarea unei decizii privind momentul și maniera de aplicare a acestei strategii, în mod coordonat. Trebuie să învățăm – și cred că am învățat – lecția pe care ne-a dat-o criza din 1929, și anume că măsurile de stimulare nu trebuie retrase prea rapid, atunci când economia – după cum ați spus o parte dintre dumneavoastră – încă are nevoie de cârje. Cu toate acestea, nu trebuie să folosim aceste măsuri de stimulare mai mult decât este nevoie, pentru că, în acest caz, am repeta condițiile ce au condus la formarea bulelor și a dezechilibrelor care au provocat criza. Acesta este un aspect foarte important, ce trebuie clarificat la summitul de la Pittsburgh.

Trebuie să evităm repetarea erorilor din trecut, nu doar din perspectiva politicilor macroeconomice, ci și în ceea ce privește reglementarea și supravegherea financiară. Cred că acest angajament a fost exprimat foarte clar la summiturile anterioare. Trebuie să dezvoltăm în continuare acest angajament și să ne onorăm promisiunile asumate la nivel global și, în cazul nostru, la nivel european.

În acest sens, sunt de acord cu cei care au spus în cadrul dezbaterii din această dimineață că problema nu se rezumă doar la remunerații. Cu toate acestea, sunt complet de acord și cu cei care spun că remunerațiile sunt o problemă economică, socială, politică și etică foarte importantă. Cred că Europa arată spirit de conducere în această problemă – ca și în alte probleme de pe agenda G20 – prin intermediul șefilor de stat și de guvern, dar și prin intermediul instituțiilor europene, al Președinției Uniunii Europene și al Comisiei.

Să nu uităm că, în luna aprilie a acestui an, Comisia Europeană a prezentat statelor membre recomandări privind remunerațiile, aproape identice cu cele propuse în prezent în întreaga lume. Trebuie să acordăm în continuare atenție problemelor sistemului financiar – capitaluri sporite, restructurarea și corectarea bilanțurilor băncilor – la nivel global și european.

Atunci când sistemul financiar este complet interconectat, nu are sens să ne rezolvăm problemele la nivel intern, dacă ceilalți nu își rezolvă propriile probleme în același timp. Poate că țineți minte că, anul trecut, cu o zi înainte de criza de la Lehman Brothers, încă mai credeam că putem evita cele mai grave probleme ale

crizei financiare create în Statele Unite. În același timp, este foarte adevărat, după cum ați spus mulți dintre dumneavoastră, că, în final, obiectivul politic nu este doar acela de a echilibra bilanțul unei bănci sau de a-i capitaliza datoriile. Principalele probleme sunt șomajul, situația întreprinderilor mici și mijlocii și durabilitatea sistemelor de servicii publice și asigurări sociale.

Fără un sistem financiar funcțional, nu se poate susține, însă, nimic altceva. Aceasta este provocarea ce trebuie abordată de summitul de la Pittsburgh sau pe care trebuie s-o abordeze în continuare grupul G20 în cadrul summitului de la Pittsburgh.

În final, doresc să mă refer la o problemă ridicată în multe dintre discursurile dumneavoastră. Sunt de acord cu alte elemente de pe agenda G20, menționate de mulți dintre dumneavoastră, însă vreau să mă refer la unul singur: este vorba despre paradisurile fiscale și jurisdicțiile necooperative.

Este adevărat că întrunirea G20 de la Londra nu a găsit soluții la toate problemele antrenate de paradisurile fiscale. Ar fi foarte greu ca într-o zi să găsim toate soluțiile la o problemă care ne chinuie de mulți ani. Cu toate acestea, este la fel de adevărat faptul că, de la summitul de la Londra din aprilie, în aceste șase luni s-au rezolvat mult mai multe probleme decât se rezolvaseră sau s-ar fi putut rezolva pe parcursul mai multor ani înaintea summitului. În acest sens, s-a ajuns la un acord privind schimbul de informații necesare pentru prevenirea evaziunii fiscale și pentru prevenirea ascunderii activităților economice și financiare de autoritățile publice, utilizând protecția paradisurilor fiscale. Este adevărat că nu s-a rezolvat totul în aceste șase luni. Totuși, în aceste șase luni am realizat multe lucruri în direcția prevenirii distorsiunilor din sistem, distorsiuni provocate de activitățile financiare ascunse de autoritățile de reglementare și supraveghere. Acest lucru este extraordinar de important prin prisma mesajului pe care îl transmitem cetățenilor noștri în legătură cu distribuirea responsabilității și a eforturilor necesare pentru soluționarea acestei crize.

În cele din urmă, cineva a spus că vocea UE trebuie să se audă mai tare decât vocile statelor membre G20. Pot să vă asigur că UE se face auzită sub Președinția suedeză și prin intermediul Comisiei Europene. UE este ascultată cu mare atenție și respect, pentru că nu doar una sau două țări europene, ci întreaga Uniune Europeană a fost organizația care a inițiat acest proces de coordonare globală. Acest lucru arată că se pot obține rezultate mai eficace atunci când există o coordonare veritabilă.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc în prima mini-sesiune din octombrie.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

András Gyürk (PPE), în scris – (HU) Se preconizează că următorul summit al G20 va acorda o atenție specială discuțiilor privind schimbările climatice de la Copenhaga. Există încă multe probleme fără răspuns care stau în calea unui acord post-Kyoto. Permiteți-mi să-mi exprim câteva păreri în legătură cu acest subiect. Unu. În loc de promisiuni vagi pe termen lung, avem nevoie de angajamente ferme, pe termen mediu. Aceste angajamente trebuie să fie realiste, corecte și responsabile. În stabilirea acestor angajamente, pe lângă factori precum dezvoltarea economică și bogățiile naturale, trebuie avută în vedere și măsura în care s-au îndeplinit până în prezent angajamentele asumate în baza Protocolului de la Kyoto.

Doi. Este necesar să fie susținută ideea că UE trebuie să ajute statele în curs de dezvoltare, atât din punct de vedere financiar, cât și în atingerea obiectivelor de politică climatică. În acest sens, este nevoie de un angajament financiar specific. Cu toate acestea, pentru a asigura transparența, statele în curs de dezvoltare trebuie să-și asume angajamente obligatorii și să elaboreze planuri detaliate de acțiune.

Trei. Mecanismele de flexibilitate trebuie să aibă în continuare un rol important. Pentru a promova investițiile, trebuie să se ajungă cât mai curând la un acord privind modul în care se pot utiliza certificatele derivate din proiectele desfășurate până în prezent.

Patru. Instrumentele bazate pe piață trebuie să aibă o mai mare amploare în sistemul post-Kyoto. De exemplu, extinderea sistemelor de comercializare a emisiilor sau a schemelor de susținere prin certificate verzi poate contribui la reducerea emisiilor în locuri care vor suporta costuri minime. Cred că această criză economică nu reprezintă un obstacol pentru compromisul de la Copenhaga. Un acord decent pe termen mediu poate crește întrucâtva competitivitatea economiei europene, reducând în același timp efectele asupra mediului.

Edit Herczog (S&D), în scris – (HU) Acum cinci ani, cu ocazia aderării la UE, fiecare nou stat membru s-a angajat să adopte moneda euro. În prezent, patru dintre ele au făcut deja acest lucru. Celelalte state au rămas în urmă din acest punct de vedere, din cauza mai multor considerente și greșeli de politică economică, iar

criza economică și financiară le-a pus într-o poziție vulnerabilă. Recesiunea economică a stimulat ambițiile protecționiste, care amenință să submineze funcționarea pieței unice.

Actuala criză economică a evidențiat faptul că moneda euro are un rol deosebit de important în stabilirea de legături economice strânse cu membrii zonei euro, însă statele care speră să adopte moneda unică se află acum într-o poziție extrem de vulnerabilă, ca urmare a pregătirilor prelungite. Multe persoane, printre care și eu, sunt de părere că, în această situație monetară critică, soluția ar consta în accelerarea introducerii monedei euro în aceste state membre. Trebuie prevăzute condiții de politică economică în acest sens, însă, chiar și în cazul îndeplinirii condițiilor deja existente, ar dura ani de zile până la introducerea monedei euro.

Din punctul meu de vedere, trebuie nu doar să verificăm dacă criteriile de convergență au rămas neschimbate, ci și să vedem dacă UE gestionează regulamentul privind durata ce trebuie alocată mecanismului cursului de schimb ERM II într-o manieră mai flexibilă decât în prezent. De asemenea, cred că este foarte important să analizăm în ce mod ar putea fi accelerat procesul de aderare la zona euro, prin îndeplinirea condițiilor ce pot fi îndeplinite. Acest lucru ar putea stabiliza situația în țările afectate și, desigur, ar putea proteja întreaga piață internă a UE. Altfel, eventuala insolvabilitate internațională a statelor din afara zonei euro ar putea, în cazul cel mai defavorabil, să antreneze și o recesiune a zonei euro.

Liisa Jaakonsaari (S&D), în scris – (FI) Dle președinte, economia de piață este un sclav bun, însă un stăpân rău. Recent însă, rolurile s-au cam încurcat. De regulă, la conferințele internaționale se discută banalități, însă acum avem nevoie de măsuri rapide. Summitul G20 de la Pittsburgh ne oferă șansa istorică de a ajunge din nou la un acord asupra regulilor economiei globale. Presa a discutat mult despre bonusurile bancherilor, însă acestea reprezintă doar vârful aisbergului. Economia globală are nevoie de o reformă completă, iar cuvântul cheie este transparența. Trebuie să încercăm să eliminăm economia riscurilor și să ne îndreptăm către economia reală. Doar reguli internaționale obligatorii pot garanta că nu se va reinstaura economia de cazinou la care am asistat în ultimii ani. În viitor, contribuabilul nu ar trebui să plătească daunele. Mecanisme precum impozitele pe avere prezintă întotdeauna riscul ca o persoană din economia globală să devină un parazit. Cred că ar trebui, cel puțin, să analizăm relevanța acestei probleme.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), în scris – (PL) Practic, summitul G20 de la Pittsburgh are loc chiar la împlinirea unui an de la falimentul băncii Lehman Brothers. Acesta este contextul în care trebuie să acționeze liderii mondiali. Repercusiunile crizei au fost resimțite de locuitorii de pe întreaga planetă. Scopul principal al summitului G20 ar trebui să fie reducerea la minimum a riscului de reapariție a crizei provocate de dereglementarea piețelor financiare. Liderii G20 trebuie să creeze reglementări care să prevină apariția altor bănci speculative și, mai direct spus, escrocarea a milioane de clienți ai instituțiilor financiare din întreaga lume.

În ultimele luni am primit vești tot mai proaste în legătură cu directorii care și-au adus firmele în pragul falimentului consumând ajutoarele de stat. În ultimii ani, Europa a asistat la discrepanțe de venituri fără precedent, nemaîntâlnite în modelul social european. Una dintre sarcinile grupului G20 ar trebui să fie echilibrarea veniturilor la nivel european și mondial. Sectorul financiar trebuie să dispună de reguli în baza cărora bonusurile să nu depindă de profiturile pe termen scurt, ci de rentabilitatea pe termen lung a investițiilor.

La Pittsburgh vor fi prezenți liderii câtorva state europene, precum și liderii Uniunii Europene, ca organism. Din acest motiv, Europa trebuie să aibă o singură voce în cadrul summitului. Fac apel la reprezentantului Uniunii Europene să nu uite că interesele comunitare includ și interesele statelor membre care nu au reprezentanți la acest summit.

Sirpa Pietikäinen (PPE), în scris – (FI) În ziua de luni am avut parte de o onoare îndoielnică, și anume aceea de a lucra la o problemă legată de o aniversare, dacă o putem numi așa: cu un an în urmă se prăbușea banca de investiții Lehman Brothers. Se consideră că acest colaps a fost cel care a precipitat actuala recesiune globală profundă și criza financiară.

Cu ocazia acestei aniversări și având în vedere că se apropie întâlnirea G20 de la Pittsburgh, merită să reflectăm asupra lucrurilor pe care le-am învățat și pe care le putem învăța de pe urma acestei crize. Consider că din această criză a rezultat ceva crucial, și anume șansa de a reforma din temelii arhitectura financiară internațională. Deja s-au luat măsuri în acest sens. Întâlnirea G20 din primăvară a pus bazele unor acțiuni și îndrumări ce vizează un consens global privind măsurile necesare. Foarte recent, Statele Unite ale Americii au anunțat un cuprinzător pachet legislativ financiar. Se preconizează că și Comisia Europeană va face săptămâna viitoare o propunere de construire a arhitecturii financiare europene și de supraveghere a acesteia. Cuvintele cheie sunt „abordare globală”.

Trebuie să stabilim reguli obligatorii la nivel internațional privind reforma Fondului Monetar Internațional, reglementări privind solvabilitatea și noi reglementări privind plata contractelor cu opțiuni. Legislația trebuie să se extindă la toate produsele financiare și trebuie să fie flexibilă, astfel încât să poată reacționa întotdeauna la un sector în schimbare, care lansează produse noi.

Într-o situație de criză ce amenință siguranța, nivelul de trai și bunăstarea populației, este constructiv și să ne gândim la noi modalități de măsurare a prosperității. Concluziile finale publicate de comisia recent desemnată de președintele Sarkozy au recomandat să se treacă de la măsurarea prosperității pe baza PIB la noi metode care iau în calcul mai ales capacitatea economică a unei societăți de a proteja bunăstarea cetățenilor săi și durabilitatea mediului înconjurător.

Catherine Stihler (S&D), *în scris* – Sunt de acord cu cei care au vorbit despre necesitatea unei abordări globale coordonate. Acest lucru este esențial dacă dorim să schimbăm structurile de putere ale sistemului financiar global. Cu toate acestea, nici Comisia, nici Consiliul nu au făcut niciun comentariu în legătură cu conceptul de „testament” pentru sectorul bancar. Această săptămână marchează aniversarea colapsului băncii Lehman Brothers. Se estimează că lichidarea acestei bănci de investiții va dura zece ani. Spre deosebire de Lehman Brothers, Dunfermline Building Society a avut un astfel de testament, ceea ce a făcut ca activele sale să poată fi identificate în mod clar. Transparența este esențială, dacă dorim să redăm consumatorilor încrederea în sectorul bancar.

5. SWIFT (dezbateri)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă declarația Consiliului privind SWIFT.

Beatrice Ask, *Președintă în exercițiu a Consiliului* – (SV) Dle președinte, în lupta globală îndreptată împotriva terorismului, principala întrebare este cum sunt finanțate aceste activități. Prevenirea finanțării terorismului și depistarea indiciilor lăsate de astfel de tranzacții pot preveni infracțiunile teroriste și pot fi importante în investigarea unor infracțiuni de acest gen. Pentru a face acest lucru, avem nevoie de cooperare internațională. În acest sens, trebuie să ne asumăm provocarea stipulată în Convenția ONU din 1999 privind reprimarea finanțării terorismului și în convențiile Consiliului Europei în acest domeniu.

Membrii care au participat la reuniunea *in camera* a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne din 3 septembrie 2009 au aflat cum TFTP, programul de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste, a contribuit la îmbunătățirea securității cetățenilor din UE și nu numai. În ultimii ani, informațiile primite prin TFTP au contribuit la dezvăluirea și investigarea infracțiunilor teroriste și au reușit să prevină atacuri teroriste pe teritoriul Europei.

La 27 iulie 2009, Președinția a primit de la Consiliu un mandat unanim de negociere, bazat pe o propunere a Comisiei. Ar fi fost mai bine dacă negocierile cu SUA s-ar fi putut desfășura pe baza Tratatului de la Lisabona. Parlamentul European ar fi avut drepturi depline de participare, însă, după cum știți, acest lucru nu este încă posibil. Pentru că SWIFT își mută baza de date din SUA în Europa la finalul anului, este esențial ca UE să încheie cât mai curând un acord pe termen scurt cu SUA, astfel încât să nu existe niciun pericol de întrerupere a schimbului de informații. Acest lucru este în interesul tuturor.

Doresc să subliniez faptul că acesta este un acord interimar, până la încheierea unui acord permanent. Acordul interimar nu poate fi semnat pe mai mult de douăsprezece luni, iar Comisia a declarat că intenționează să propună un acord permanent de îndată ce va intra în vigoare un nou tratat. Dacă vrem ca TFTP să fie folosit de UE și de statele membre, SUA trebuie să furnizeze în continuare informațiile din TFTP autorităților competente din UE, la fel ca și înainte. Într-adevăr, așa vor sta lucrurile.

Totodată, acordul interimar va oferi autorităților comunitare ce se ocupă de prevenirea infracțiunilor șansa de a solicita informații din bazele de date TFTP, pentru investigarea infracțiunilor teroriste. Președinția este convinsă de beneficiile pe care le vor aduce informațiile din TFTP. În același timp, știm că acordul interimar trebuie să conțină mecanismele necesare pentru a garanta protecția vieții private a persoanelor, statul de drept și protecția datelor. Prin urmare, proiectul de acord conține o prevedere conform căreia trebuie să existe o autoritate comunitară separată, care să primească, să prelucreze și să aprobe orice cerere transmisă de SUA în vederea obținerii de informații din SWIFT.

Este la fel de important ca acordul interimar să conțină prevederi detaliate privind protecția datelor pentru informațiile primite de SUA de la SWIFT, prin intermediul autorităților europene. Acordul va extinde sfera de

aplicare a angajamentelor unilaterale precedente asumate de SUA față de UE, în cadrul declarațiilor privind TFTP din 2007, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Vom cere să fie incluse în acord și alte câteva prevederi, despre care voi vorbi în continuare. Datele trebuie păstrate în siguranță, accesul la date va fi înregistrat, căutările în baza de date TFTP vor fi restricționate și vor fi permise doar pentru persoanele sau informațiile pentru care există motive solide de suspiciune sau o legătură clară cu o infracțiune teroristă. Perioada revizuită de păstrare a informațiilor va fi limitată, iar informațiile se vor șterge din baza de date după cel mult cinci ani sau și mai devreme, dacă este posibil.

Putem spune în mod clar că TFTP va putea fi folosit doar pentru investigarea infracțiunilor teroriste, inclusiv în ceea ce privește finanțarea terorismului. Nici SUA, nici UE nu pot folosi sistemul pentru a investiga alte tipuri de infracțiuni sau în alte scopuri. Desigur, este important și ca transferul de informații din UE către SUA, în cadrul TFTP, să fie proporțional. Prin urmare, pe lângă regulile privind autoritatea europeană pe care le-am menționat anterior, acordul va conține și o prevedere conform căreia sistemul trebuie evaluat de un organism independent de evaluare. În ceea ce privește UE, organismul va consta în reprezentanți ai Președinției, ai Comisiei și două persoane din cadrul autorităților naționale de protecție a datelor din statele membre. Organismul de evaluare va verifica respectarea acordului, aplicarea corectă a prevederilor privind protecția datelor și dacă transferul de date este proporțional.

Avem responsabilitatea comună de a ne asigura că autoritățile de prevenire a infracțiunilor pot combate terorismul într-o manieră eficace. De asemenea, avem responsabilitatea comună de a ne asigura că aceste acțiuni se desfășoară într-un climat de certitudine juridică, respectând drepturile fundamentale. Președinția este convinsă că schimbul de informații cu SUA în cadrul TFTP crește protecția împotriva terorismului și că putem realiza un acord interimar și, în final, un acord pe termen lung, care nu doar să îndeplinească cerințele stringente de protecție a datelor, ci și să respecte drepturile fundamentale.

Jacques Barrot, *vicepreședinte al Comisiei – (FR)* Dle președinte, stimați deputați, în primul rând doresc să-i adresez sincere mulțumiri doamnei Ask pentru informațiile prezentate în legătură cu SWIFT și cu negocierile pe care le purtăm cu Statele Unite privind continuarea programului de urmărire a finanțării activităților teroriste, TFTP.

În cadrul reuniunii Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne din 22 iulie, am avut șansa de a explica funcționarea TFTP și de ce avem nevoie de o soluție interimară pentru a preveni întreruperea acestuia. Reuniunea comună a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și a Comisiei pentru afaceri economice și monetare din 3 septembrie s-a desfășurat în prezența Președinției suedeze, a directorului general al Direcției Generale Justiție, Libertate și Securitate, dnul Faull, și a dlui Bruguière. Cred că această reuniune a permis clarificarea unei serii de aspecte încă nerezolvate.

Aș dori să subliniez pe scurt câteva aspecte. Valoarea adăugată a evaluării datelor din contextul TFTP, realizată de Trezoreria SUA, a fost confirmată de raportul dlui Bruguière, pe care membrii Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și ai Comisiei pentru afaceri economice și monetare l-au putut examina cu ocazia reuniunii comune de la începutul lui septembrie. După cum ne-a reamintit și Președinția, această analiză a datelor a permis autorităților SUA să prevină atacuri și să faciliteze investigațiile privind atacurile teroriste, atât în Statele Unite, cât și în Europa.

Totodată, raportul dnului judecător Bruguière a confirmat că autoritățile SUA și-au onorat angajamentele asumate în 2007 în ceea ce privește protecția datelor, și anume – după cum tocmai a explicat foarte bine doamna Ask – limitarea duratei de păstrare a datelor și limitarea accesului la date, astfel încât acestea să fie folosite doar când există suspiciuni de finanțare teroristă. Pe scurt, dnul Bruguière a spus că angajamentele au fost onorate.

Este clar, însă, că acel cadru juridic negociat în 2007 nu va mai fi operațional, pentru că datele nu se vor mai afla în Statele Unite după schimbarea arhitecturii SWIFT, prevăzută pentru sfârșitul anului. Este nevoie de un acord internațional interimar între Uniunea Europeană și Statele Unite, astfel încât autoritățile SUA să poată continua analiza datelor privind tranzacțiile intereuropene aflate în Țările de Jos.

Este imperios necesară includerea în acest acord a tuturor garanțiilor necesare pentru protejarea drepturilor fundamentale ale cetățenilor noștri, în special pentru protecția datelor cu caracter personal. Desigur, susținem cu toate forțele Președinția în eforturile sale în acest sens.

Dle președinte, în altă ordine de idei, aș dori, înainte de toate, să spun Parlamentului că, după cum tocmai a menționat dna ministru, vorbim despre un acord interimar, a cărui durată nu poate depăși 12 luni. Aceasta înseamnă că el poate fi renegociat imediat, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, cu implicarea

deplină a Parlamentului European. Vă pot asigura astăzi că, desigur, Comisia va ține Parlamentul la curent în legătură cu evoluția acestui subiect.

Doresc să adaug că ne bucurăm să putem pregăti acest acord, care va fi unul permanent, pe termen lung, solicitând, desigur, reciprocitate completă din partea partenerilor noștri din SUA. Lupta împotriva terorismului ne privește și pe noi și nu există motive pentru care să nu avem parte de o reciprocitate completă. Din acest motiv, cred că implicarea Parlamentului în această negociere a unui viitor acord pe termen lung va fi benefică.

Cred acest lucru cu toată sinceritatea. Doresc să mulțumesc din nou Președinției suedeze și dnei Ask pentru prezentarea amănunțită a situației care implică astăzi acest acord interimar.

Ernst Strasser, în numele Grupului PPE – (DE) Dle președinte, dnă Ask, dle comisar, doamnelor și domnilor, SUA este un partener important în lupta împotriva terorismului. Cu toate acestea, mai ales în ceea ce privește datele sensibile, dorim să avem, în cooperare cu partenerii americani, reglementări europene privind siguranța datelor, privind drepturile civile și drepturile individuale ale cetățenilor noștri în ceea ce privește datele personale. Din acest motiv, noi, membrii Partidului Popular European (Creștin-Democrat), solicităm o serie de criterii de bază pentru încheierea acestui contract.

În primul rând, trebuie să existe un echilibru între securitatea civilă și drepturile civile. În al doilea rând, avem nevoie de certitudine juridică pentru societățile implicate și pentru cetățenii noștri. În al treilea rând, salutăm rolul de colegislator al Parlamentului European și, prin urmare, salutăm și intenția de încheiere a unui acord provizoriu. Dnă Ask, vă urăm dumneavoastră și Comisiei succes în săptămânile următoare.

În al patrulea rând, credem că seturile de date europene interne trebuie gestionate în baza legislației europene, atât în acordul tranzitoriu, cât și în cel final. În al cincilea rând, dorim introducerea suplimentară la nivelul UE a unui instrument similar TFTP și, în al șaselea rând, considerăm că aceasta este o condiție necesară pentru reciprocitate.

Acestea sunt ideile noastre și credem că ele vor atrage un larg consens în plen. După încheierea acordului tranzitoriu, va trebui să negociem și să încheiem rapid acordul final.

Claude Moraes, în numele Grupului S&D – Dle președinte, SWIFT a devenit în mod clar un teren de încercare pentru a găsi echilibrul corect între cooperarea cu Statele Unite, lupta împotriva terorismului și protecția drepturilor fundamentale.

Atunci când, prin rezoluțiile din 2006 și 2007, Parlamentul a solicitat deplasarea serverului oglindă al SWIFT de pe teritoriul american pe cel al Uniunii Europene, acest lucru s-a întâmplat, evident, deoarece consideram că protecția oferită de cadrul Statelor Unite pentru cetățenii UE nu respecta standardele UE și ar fi trebuit îmbunătățită. Această modificare este deci una pozitivă, iar grupul nostru salută faptul că cele două noi servere ale SWIFT vor fi acum mutate în Europa și că se va stabili un nou cadru juridic, pentru ca TFTP din SUA să continue utilizarea și prelucrarea datelor în cooperare cu autoritățile noastre de aplicare a legii.

Grupul meu a observat că recomandarea adoptată de Consiliu încearcă să răspundă unora dintre preocupările Parlamentului și ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Însă unele întrebări cheie au rămas fără răspuns. Dacă standardele juridice ale SUA se aplică în continuare pe teritoriul UE în ceea ce privește prelucrarea datelor UE, cum putem garanta respectarea standardelor UE privind drepturile procedurale și protecția datelor cu caracter personal? Cărei instanțe se poate adresa un cetățean sau o întreprindere din UE, în caz de urmărire penală?

Desigur, unul dintre cele mai importante aspecte îl reprezintă durata acordului și natura interimară a acestuia, după cum au stabilit Consiliul și Comisia. Alegerea unui temei juridic în cadrul celui de-al treilea pilon, împreună cu caracterul interimar lasă Parlamentul – și, deci, cetățenii UE – complet în afara procesului legislativ. Grupul socialist-democrat susține că acest acord interimar trebuie să se aplice doar timp de 12 luni și că trebuie negociat un nou acord, cu Parlamentul în calitate de colegislator, astfel încât Parlamentul să poată asigura echilibrul delicat al protejării drepturilor fundamentale ale cetățenilor europeni în lupta importantă și critică împotriva terorismului.

Sophia in 't Veld, în numele Grupului ALDE – (NL) Dle președinte, după toate aceste cuvinte călduroase, mă tem că intervenția mea va agita puțin spiritele. Nu voi spune nimic în legătură cu conținutul problemei, deoarece cred că este evident că ceea ce s-a negociat respectă standardele europene de protecție juridică și de protecție a datelor cu caracter personal, însă doresc să obțin o serie de răspunsuri cu privire la proces, pentru că acesta este unul dintre nenumăratele cazuri în care Consiliul ia decizii care îi afectează pe cetățeni, în spatele ușilor închise. Guvernele Europei și guvernul Statelor Unite vor să știe totul despre viețile noastre

personale, însă noi, în calitate de cetățeni, nu aflăm ce face Consiliul. Din punctul meu de vedere, situația ar trebui să stea invers. Lupta împotriva terorismului a devenit practic un tren al evadării, Consiliul manifestând un dispreț clar pentru cetățenii europeni și democrația parlamentară. De fiecare dată, indiferent dacă este vorba de SWIFT, PNR, păstrarea datelor sau orice altceva, ni se spune că „acest lucru este indispensabil pentru lupta împotriva terorismului”. Dnă ministru, îndrăznesc să vă întreb când vom vedea și fapte, când vom face niște evaluări? Există și câteva întrebări legate de SWIFT la care aș dori să aflu răspunsul, pentru că nu s-a oferit un răspuns la ele la data de 3 septembrie. De ce nu? Se știa încă din 2007 că arhitectura Swift trebuie reformată. De ce Consiliul a lansat acest plan chiar în ultimul moment din vară, când Parlamentul încă nu își începuse activitatea? De ce nu ați consultat parlamentele naționale în legătură cu acest mandat? De ce? Dnă ministru, nu este oare acesta un caz de deghizare a unei decizii politice, din moment ce guvernele europene încearcă să aibă acces la datele noastre prin intermediul guvernului american? Aveți curajul să o recunoașteți!

În final, doresc să abordez problema transparenței. Documentele și mai ales avizul juridic primit de la Serviciul juridic al Consiliului trebuie făcute publice, nu doar într-o încăpere accesibilă doar deputaților europeni – știm deja ce anume conțin aceste documente, pentru că le-am găsit deja lângă fotocopiator – ci pentru toți cetățenii Europei. Aceasta înseamnă transparență adevărată.

Jan Philipp Albrecht, în numele Grupului Verts/ALE – (DE) Dle președinte, Președinția și Comisia vorbesc constant despre consolidarea drepturilor civile și despre o Europă a cetățenilor. De fapt însă, drepturile fundamentale sunt erodate, iar dezbaterea publică în legătură cu acestea întâmpină obstacole. Se depun eforturi pentru a exclude parlamentele și pentru a nu furniza informații. Această abordare netransparentă este inacceptabilă într-o Europă democratică.

Nu este suficient să batem la ușă; un parlament responsabil trebuie să oprească această evoluție nedorită. Președinția trebuie să întrerupă negocierile până ce va putea garanta drepturile cetățenilor și ale parlamentelor. În lipsa unui mecanism obligatoriu de protecție, negocierile pe care le preconizați pentru datele bancare vor vinde drepturile de protecție a datelor cetățenilor Europei și vor crea o suspiciune generală preventivă față de toți cetățenii.

Noi, Verzii, nu vom avea nimic de-a face cu acest proces. Nici măcar temporar și cu siguranță vom spune nu, în cazul în care vom avea servere în Europa și nu numai în SUA, pentru că datele vor fi transmise în continuare către Statele Unite și nu se va garanta protecția juridică.

Marie-Christine Vergiat, în numele Grupului GUE/NGL – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, pentru mine este o mare onoare să iau cuvântul pentru prima dată în acest Parlament, în numele milioane de europeni care vor o Europă diferită.

Dosarul SWIFT este un simptom al derapajelor de securitate comise în numele terorismului, prin care se arată dispreț față de drepturile fundamentale ale concetățenilor noștri. În acest caz, Statele Unite au piratat date bancare, fără vreo bază juridică și fără să informeze autoritățile europene. Scandalul a determinat autoritățile europene să reacționeze. S-a semnat un acord cu guvernul american. Un expert a evaluat acest acord. Ce expert, însă? Un judecător francez antiterorism, dnul Bruguière, ale cărui erori în domeniul drepturilor fundamentale sunt bine cunoscute în Franța. Prin urmare, suntem sceptici în legătură cu calitatea acestui raport.

În afară de chestiunile de principiu, propunerea de rezoluție prezentată include numeroase avertismente cu care suntem de acord, însă acestea sunt insuficiente. Propunem amendamente pentru a întări cerințele pe care Parlamentul European are obligația de a le exprima. Trebuie să mergem mai departe și să solicităm suspendarea acordului în caz de încălcare a acestor principii. Dorim să știm de ce a durat atât de mult până ce autoritățile europene au informat Parlamentul și de ce acest nou acord s-a încheiat în asemenea grabă.

Contăm pe Președinția suedeză. Vom monitoriza în permanență respectul pentru drepturile omului. Da, cetățenii au dreptul la securitate, însă acest lucru trebuie făcut fără să fim obligați să trăim într-o societate urmărită în permanență, în care toată lumea știe totul despre noi.

Beatrice Ask, Președintă în exercițiu a Consiliului – (SV) Dle președinte, vă mulțumesc pentru aceste importante puncte de vedere. Voi încerca să răspund la câteva dintre întrebări în puținul timp pe care îl am la dispoziție.

Prima întrebare ce apare este, desigur, cum putem garanta că SUA vor respecta acest acord. Doresc să spun că, în primul rând, ne putem baza pe raportul Bruguière, care descrie în mod corect respectarea termenilor conveniți până în prezent. În al doilea rând, proiectul de acord menționează un organism de evaluare, pe care vi l-am descris și care implică Președinția, Comisia și reprezentanții autorităților naționale pentru protecția

datelor, iar scopul acestora este de a verifica abordarea corectă a problemei. Evident, este esențial ca informațiile să fie fiabile. De asemenea, este important ca toată lumea să-și dea seama că, în ceea ce privește transferul de informații în acest program de date, nu toată lumea poate accesa sistemul și orice fel de informații stocate în acesta. Pentru a putea avea acces la informații, trebuie să existe o suspiciune de infracțiune teroristă sau de finanțare a unei astfel de infracțiuni. Desigur, este restricționat și felul în care pot fi utilizate aceste informații.

În ceea ce privește criticile privind motivul pentru care se aduce tocmai acum în discuție acest aspect, în timpul verii, doresc să precizez că Președinția a pus cam aceleași întrebări ca și membrii Parlamentului European. Am avut sarcina de a ne ocupa de pregătirea minuțioasă a acestei probleme și, printre altele, de analiza acestui raport, care răspunde la o parte din întrebări, dar și de alte probleme. Adevărul este că nu noi am hotărât că SWIFT trebuie mutat în Europa; acest lucru se întâmplă în baza altor decizii. Cu toate acestea, SUA poate folosi acest instrument în combaterea terorismului și credem că și nouă ne-ar fi de folos informații echivalente. Pentru ca acest lucru să fie posibil, avem nevoie de un acord. Pentru că Tratatul de la Lisabona nu a intrat în vigoare, am considerat necesară o soluție temporară. Negocierile se îndreaptă în această direcție, pentru care avem și un mandat din partea Consiliului. Aceasta este situația pe care am încercat să o descriu.

Președinția nu dorește să restricționeze în mod inutil nicio analiză sau dezbateri. În primul rând, aceasta este o dezbatere publică și, în al doilea rând, ne bucurăm că putem vorbi despre mersul discuțiilor. Cu toate acestea, în timpul negocierilor, nu se va putea furniza acces continuu la documente, pentru că însăși natura negocierilor arată că lucrurile se schimbă în permanență. Am încercat deci să descriu punctul nostru de pornire și mandatul clar pe care l-am primit de la Consiliu. În acest sens, suntem foarte hotărâți să combinăm un nivel ridicat de eficacitate și utilizare practică cu cerințele stricte ale certitudinii juridice și ale respectului pentru libertățile civile și drepturile omului. Sunt convinsă că vom reuși acest lucru. Dacă – contrar așteptărilor – nu vom reuși, atunci nu va exista niciun acord.

PREZIDEAZĂ: DL WIELAND

Vicepreședinte

Jacques Barrot, *vicepreședinte al Comisiei*. – (FR) Dle președinte, aș dori doar să confirm observațiile dnei ministru, care a ajuns la o concluzie foarte clară: dacă nu ar exista cu adevărat asigurările de care avem nevoie privind protecția datelor, pentru acordul durabil pe care va trebui să-l negocieze Președinția și care va fi susținut de Comisie, nu am ajunge la un acord.

În această situație, consider că ar trebui să putem reconcilia aceste aspecte și să desfășurăm, astfel, o campanie împotriva terorismului, manifestând, desigur, respect pentru marile valori și principii și arătând, astfel, că Europa acordă o mare importanță protecției vieții private, pe de o parte, și prevenirii spionajului comercial, pe de altă parte.

Doresc pur și simplu să spun că, în ceea ce mă privește, de când am preluat această funcție, am observat clar faptul că judecătorului Bruguière i s-a solicitat de către Consiliu să își desfășoare misiunea de investigație în Statele Unite. Raportul Bruguière, care datează din decembrie 2008, mi-a fost înmănat în ianuarie 2009. Acest raport a fost prezentat Parlamentului European și Consiliului JAI în februarie 2009. În acel moment, Comisia considera că dispunea de elementele esențiale pentru a asigura continuitatea TFTP înaintea unei perioade în care, după semnarea Tratatului de la Lisabona și cu Parlamentul în calitate de co-legislator, putem negocia într-adevăr un acord pe termen lung cu toate garanțiile menționate de dna ministru și cu toate cerințele de reciprocitate la care a făcut referire cu precădere dl Strasser.

Cred că, în această privință, Consiliul și-a exprimat foarte clar dorințele. Comisia împărtășește această opinie, acest angajament ferm și clar al Consiliului de a se asigura că Parlamentul European va deveni într-adevăr co-legislator, într-un moment potrivit pentru un acord durabil.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Dle președinte, am o mică solicitare de respectare a Regulamentului de procedură. Observ că, din nou, nu primim răspunsuri la întrebările adresate Consiliului. Am întrebat de ce Consiliul a așteptat doi ani, până în ultimul moment, pentru a decide asupra acestui acord și, de asemenea, doresc să aflu de ce parlamentele naționale au fost excluse complet din întreaga procedură. Putem primi răspunsul în scris. În final, am citit răspunsul dumneavoastră, care era destul de ambiguu și care părea să spună că nu veți publica avizul juridic al Serviciului juridic al Consiliului.

Președintele. – Dezbateri este închisă.

(Votul: 17 septembrie 2009)

6. Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă declarațiile Consiliului și Comisiei privind strategia UE pentru regiunea Mării Baltice.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle președinte, mă bucur că am șansa să prezint una dintre principalele priorități ale Președinției suedeze: dezvoltarea strategiei pentru regiunea Mării Baltice. Această propunere a fost inspirată în mare parte de inițiativa Parlamentului European din 2005, creată în cadrul unui grup de lucru multipartit condus de Christopher Beazley. Suedia intenționează să-și folosească Președinția pentru a elabora o strategie coerentă, cuprinzătoare pentru această regiune, pe baza propunerilor din partea Comisiei.

Unul din principalele evenimente este o întrunire extinsă la nivel înalt care va avea loc la Stockholm mâine și poimâine. Desigur, Suedia și celelalte state din regiunea Mării Baltice sunt foarte interesate de strategia pentru această zonă, însă credem că aceasta poate servi drept model și pentru alte regiuni și alte strategii regionale care ar putea fi utile întregii Uniuni. Lucrând la nivel transfrontalier și corelând diferite sectoare dintr-o anumită regiune, putem aborda în mod colectiv și mai eficace provocări comune, precum poluarea și distrugerea mediului. Putem crea noi oportunități de afaceri și noi locuri de muncă și putem îmbunătăți legăturile de transport.

Prin urmare, este important ca strategiile regionale să facă parte dintr-o politică europeană mai amplă. Strategia propusă pentru regiunea Mării Baltice este rezultatul unei solicitări transmise de Consiliul European Comisiei în decembrie 2007, iar această inițiativă a fost susținută de Parlamentul European printr-o rezoluție din 12 decembrie 2007. Se speră că strategia va fi susținută și la reuniunea Consiliului European de la finalul lunii octombrie.

Obiectivul acestei strategii este îmbunătățirea mediului din zona Mării Baltice și creșterea integrării și competitivității în regiune. Strategia abordează în special patru provocări: asigurarea unui mediu durabil, creșterea bunăstării, îmbunătățirea accesibilității și a atractivității și garantarea securității și certitudinii în regiune. Soluționarea problemelor de mediu este, desigur, una dintre principalele priorități. Mediul Mării Baltice este grav amenințat, ceea ce înseamnă că există pericolul ca dezvoltarea economică să fie afectată. Acest mediu marin este foarte sensibil și este expus mai multor tipuri de impact de mediu.

Este nevoie de eforturi decisive, cât mai repede. Suprafertilizarea și înflorirea algelor, provocate de scurgerea excesivă a îngrășămintelor, sunt principalele elemente care amenință echilibrul ecologic al Mării Baltice. În același timp, Marea Baltică este afectată și de poluarea cauzată de surse de pe uscat, de substanțe periculoase și de efectul schimbărilor climatice. Având în vedere aceste grave amenințări asupra mediului, regiunea Mării Baltice reprezintă o prioritate evidentă în domeniul mediului și sperăm că în decembrie se vor adopta concluziile.

Cu toate acestea, starea gravă de sănătate a regiunii Mării Baltice nu este singura provocare cu care se confruntă această zonă. Criza economică a adus în discuție problema locurilor de muncă și a creșterii. Majoritatea statelor din regiunea Mării Baltice sunt mici și depind de exporturi. Aceasta înseamnă că trebuie să sporim integrarea, pentru a consolida competitivitatea în întreaga regiune a Mării Baltice. Obiectivele și scopurile noastre în acest sens sunt clare. Dorim ca piața internă să funcționeze în regiunea noastră mai bine decât oriunde altundeva și dorim punerea efectivă în aplicare în această parte a Europei a noii strategii de la Lisabona pentru locuri de muncă și creștere.

Trebuie să abordăm criza măbind cooperarea și angajamentul din această zonă. Competitivitatea globală necesită o cooperare transfrontalieră între state și întreprinderi, prin cercetare și inovații.

Obiectivul strategiei pentru regiunea Mării Baltice nu este crearea de noi instituții. Mai degrabă, dorim să folosim instrumentele și politicile care deja există, astfel încât, împreună, să acționeze în beneficiul unei regiuni într-un mod mai inteligent și mai coordonat la nivel strategic. Strategia nu impune injectarea de noi resurse în această regiune. Ea se bazează pe programele UE și pe structurile existente și pe identificarea unor modalități mai bune de coordonare.

Desigur, obiectivul nostru nu poate fi atins peste noapte, dar scopurile noastre sunt ambițioase. Merităm o Marea Baltică mai curată, în centrul unei zone care oferă perspective pentru o dezvoltare economică transfrontalieră durabilă, susținută de întreaga UE. Dacă putem realiza acest lucru, sunt convinsă că vom servi intereselor regiunii Mării Baltice și sper că vom crea un model care poate fi adaptat și aplicat cu eficacitate și în alte regiuni. Doresc să-i mulțumesc Comisiei pentru cooperarea pozitivă de care a dat dovadă în acest

domeniu și, nu în ultimul rând, Parlamentului European, care a avut această inițiativă și care a fost forța motoare în problema cooperării din regiunea Mării Baltice.

Paweł Samecki, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, doresc să încep prin a-i mulțumi Parlamentului pentru că a inclus noua strategie pentru regiunea Mării Baltice pe ordinea de zi a ședinței sale plenare.

Vizibilitatea ridicată oferită strategiei în acest mod este foarte binevenită. Desigur, nu mă surprinde faptul că Parlamentul este așa de interesat de această strategie. Activitatea de pionierat a Parlamentului, desfășurată în special prin intermediul Grupului său interparlamentar pentru regiunea Mării Baltice, a fost unul din factorii catalizatori pentru întreaga abordare macroregională a strategiei.

Strategia pentru Marea Baltică a impus o abordare complet nouă a Comisiei Europene, pentru că este prima dată când am pregătit o strategie integrată pentru un grup de state membre care trebuie să se confrunte cu aceleași provocări și care pot beneficia de pe urma acelorași șanse. Nu voi ascunde faptul că lucrările de pregătire au adus și ele cu sine alte provocări, însă acestea au fost depășite cu succes.

Cei patru piloni ai strategiei oferă un cadru cuprinzător pentru îmbunătățirea situației generale din regiunea Mării Baltice. Abordând probleme de mediu, economice, de energie și transport, de siguranță și securitate, strategia oferă o abordare integrată, care acoperă mai multe domenii de politică și asigură o interacțiune apropiată între sectoarele implicate.

De la adoptarea strategiei de către Comisie, în luna iunie, Președinția suedeză a purtat discuții pozitive și constructive în Consiliu, care vor conduce la concluzii chiar din octombrie. Acest progres rapid este important dacă dorim să ne menținem în top și după ce vom intra în faza de punere în aplicare a strategiei.

Doresc să subliniez acest punct pentru că trebuie să fie clar că toate lucrările noastre de pregătire a cadrului strategic pe care tocmai l-am descris vor fi egale cu zero dacă nu vom demonstra rezultate autentice, vizibile și concrete. Din acest motiv, este important planul de acțiune al strategiei, care a fost elaborat în faza pregătitoare.

Punerea în aplicare a unui plan de acțiune va necesita o cooperare reală, angajament și spirit de conducere din partea statelor membre și a părților interesate din regiune, pentru desfășurarea celor aproximativ 80 de proiecte incluse în această fază. Din punct de vedere financiar, deși nu există finanțare suplimentară de la bugetul UE, strategia propune o utilizare mai coordonată a fondurilor existente și o abordare mai creativă a altor surse de finanțare, precum Banca Europeană de Investiții sau Banca Nordică de Investiții.

Doresc să spun acum câteva cuvinte despre sistemul de guvernare propus pentru operaționalizarea acestei strategii. Aceasta este o regiune în privința căreia statele membre au purtat multe discuții, însă abordarea generală este aceea că orientările de politică vor fi adoptate de Consiliu. Monitorizarea și raportarea coordonării se fac de către Comisie, iar punerea efectivă în aplicare le revine statelor membre sau organizațiilor din regiunea Mării Baltice.

Totodată, Comisia propune să joace rolul unui facilitator în caz de dificultăți. Cu toate acestea, doresc să subliniez faptul că Comisia nu are nici capacitatea, nici voința de a conduce de una singură desfășurarea planului de acțiune.

Responsabilitatea le va reveni statelor membre și altor părți interesate direct implicate. Acesta este singurul mod în care ne putem asigura că o strategie este deținută de statele membre și de alte părți interesate.

Care sunt, deci, pașii următori? De îndată ce vom avea concluziile de la Consiliu și de la Consiliul European, vom desfășura faza de punere în aplicare a strategiei. În această fază preconizăm derularea mai multor întâlniri de coordonare, pentru lansarea diverselor domenii prioritare și a proiectelor individuale incluse în planul de acțiune.

Prima evaluare oficială a progresului înregistrat va fi prezentată în timpul Președinției poloneze, în cea de-a doua jumătate a anului 2011. Înainte de aceasta, va avea loc, anul viitor, primul forum anual al Strategiei pentru Marea Baltică. Acesta va oferi părților interesate posibilitatea de a evalua primele luni ale strategiei și de a trage unele concluzii.

Doresc să închei spunând că salut continuarea colaborării apropiate cu Parlamentul în toate aspectele acestei strategii. Comisia dorește foarte mult ca Parlamentul să se implice în mod activ în evenimente, precum forumul anual. Susținerea dumneavoastră este crucială pentru ca strategia să rămână în continuare foarte vizibilă, pentru a menține sprijinul politic la nivel înalt acordat acestei strategii și pentru a menține presiunea asupra statelor membre și a factorilor regionali, în vederea obținerii de rezultate.

Tunne Kelam, în numele Grupului PPE. – Dle președinte, Grupul PPE felicită Președinția suedeză pentru inițiativa de a începe punerea în aplicare a Strategiei pentru Marea Baltică. Această strategie reflectă o schimbare fundamentală care s-a produs acum cinci ani în această regiune. Din 2004, Marea Baltică a devenit marea interioară a UE. Din acest motiv, Uniunea are nevoie de o abordare cuprinzătoare, pentru a putea reacționa în mod coordonat la oportunitățile și provocările antrenate de această nouă situație.

De asemenea, această strategie este un exemplu excelent de cooperare între principalele instituții ale UE. După cum probabil că deja știți și după cum s-a spus, strategia a fost inițiată de Parlament acum trei ani, în cadrul Intergrupului statelor baltice, condus excelent de Christopher Beazley. De asemenea, doresc să-mi exprim recunoștința deosebită față de Președintele Comisiei, dl Barroso. Înțelegerea și sprijinul său, încă din anul 2007, au fost esențiale pentru elaborarea unei versiuni practice a strategiei, care a condus la comunicarea Comisiei din luna iunie.

Doresc să subliniez trei aspecte. În primul rând, obiectivul celor care au inițiat această strategie a fost acela de a transforma regiunea Mării Baltice într-una din cele mai competitive regiuni din UE, cu o dezvoltare cât mai rapidă. Dacă această strategie este exploatată la maximum, această regiune poate deveni o poveste de succes a așa-numitului Program de la Lisabona.

În al doilea rând, acum mai mult ca oricând, regiunea are nevoie de un acces mai bun la sursele de energie și de securitatea acestora. UE și statele membre trebuie să convină asupra asigurării de canale alternative pentru alimentarea cu energie. Cel mai important element în acest sens este crearea unui sistem energetic unit în jurul Mării Baltice.

În final, problema proiectului Nord Stream, proiect bilateral și, în principal, politic, trebuie soluționată prin respectarea intereselor juste ale tuturor statelor din jurul acestei mări și, desigur, nu înainte ca guvernul rus să se alăture Convenției de la Espoo.

Constanze Angela Krehl, în numele Grupului S&D. – (DE) Dle președinte, dnă Malmström, doamnelor și domnilor, mă bucur că Președinția suedeză a considerat cooperarea din regiunea Mării Baltice drept o prioritate pe agenda sa. Nu există loc de discuții: trebuie să protejăm resursele și trebuie, de asemenea, să contribuim la protejarea climei și a naturii. Pe de altă parte, trebuie să ne concentrăm și asupra cooperării în vederea dezvoltării economice în regiunea Mării Baltice, iar acest lucru este indiscutabil. Vă bucurați de întregul nostru sprijin în acest sens.

Cu toate acestea, există, însă, unele întrebări. Tocmai ați spus că nu există fonduri suplimentare. După cum s-a discutat în comisie, toate fondurile vor fi furnizate în baza politicii actuale de coeziune. Din punctul meu de vedere, se pune problema dacă aceasta înseamnă în cadrul unor proiecte existente, deja finanțate din resurse de coeziune, sau în cadrul unor proiecte noi. În această situație, trebuie să întrebăm ce proiecte ale politicii de coeziune, deja aprobate, vor pierde finanțarea.

Acesta este un aspect foarte important, deoarece știu deja că orașele, autoritățile locale și regiunile vor veni să mă întrebe ce anume trebuie să facă pentru a se implica în Strategia pentru Marea Baltică? Cum se vor obține fondurile pentru derularea unui astfel de proiect? Dacă nu le dăm un răspuns bun și nu le putem arăta cum se va organiza această cooperare, entuziasmul cetățenilor pentru cooperarea în regiunea Mării Baltice se poate transforma rapid în frustrare. Nu acesta este obiectivul pe care ne străduim să îl atingem, drept pentru care trebuie purtate discuții foarte intense privind modul de organizare a acestei cooperări.

Prin urmare, solicit ca la Strategia pentru Marea Baltică să nu participe doar Consiliul și Comisia și îl rog pe dl comisar să transmită mai departe această solicitare. Și Parlamentul trebuie să se implice în această cooperare și în implementarea acestei strategii, pentru că am dori ca și alte regiuni să profite, așa cum s-a întâmplat în cazul politicii pentru Marea Neagră sau al cooperării dintre statele de pe Dunăre. Acest lucru este foarte important pentru noi.

Anneli Jäätteenmäki, în numele Grupului ALDE. – (FI) Dle președinte, grupul meu se bucură că primul document al strategiei UE pentru regiunea Mării Baltice a fost elaborat de către Comisie. Acesta este și primul document strategic de acest tip pentru această regiune și sperăm că va ajuta la accelerarea procesului de curățare a eutroficei Mării Baltice. Problemele regiunii se rezolvă cel mai bine prin cooperare între popoare, țări, organizații și întreprinderi. Grupul meu se bucură de faptul că Suedia a subliniat importanța combaterii traficului de persoane și a infracțiunilor. Doresc să-i mulțumesc, în special, dnei Malmström pentru acest lucru, pentru că sunt de părere că acesta este și rezultatul muncii sale. Acesta este un aspect important și este destul de ciudat că în anul 2009 vorbim despre existența traficului de persoane în regiunea Mării Baltice. Avem nevoie de un plan de acțiune pentru regiunea Mării Baltice pentru a pune capăt acestei situații.

Satu Hassi, în numele Grupului Verts/ALE. – (FI) Dle președinte, doamnelor și domnilor, este excelent faptul că Comisia a elaborat o propunere de strategie pentru regiunea Mării Baltice, iar Suedia a adăugat-o pe agenda sa de lucru. Sper că Suedia va atinge obiective mai tangibile, în eforturile sale de protejare a mediului marin, în special în agricultură și în transportul naval. La urma urmelor, Marea Baltică este una dintre cele mai poluate mări din lume, iar cea mai mare problemă de mediu cu care se confruntă este eutrofizarea. Agricultură este principalul responsabil pentru această situație: există scurgeri de azot și fosfor de pe terenurile comunitare. Azotul și fosforul absorb oxigenul de pe fundul mării și hrănesc algele otrăvitoare de la suprafață. Uniunea Europeană este cea care trebuie să răspundă în mare parte la întrebarea dacă Marea Baltică trebuie curățată. Comisia recunoaște acest lucru în strategia sa, dar propunerile de luare a măsurilor sunt vagi. Practic, singura măsură exactă ar fi interzicerea utilizării de fosfați în detergenți. Aceasta este o mișcare necesară, însă avem mare nevoie și de noi reglementări pentru agricultură, astfel încât să putem produce alimente fără a afecta Marea Baltică.

Marek Gróbarczyk, în numele Grupului ECR. – (PL) Dle președinte, doresc să atrag atenția asupra faptului că, așa cum se susține în orientările sale, Strategia europeană pentru Marea Baltică trebuia să promoveze un program cuprinzător pentru dezvoltarea acestei părți a Europei, stabilind, *inter alia*, cele mai naturale și cele mai scurte rute de transport, pentru a echilibra dezvoltarea statelor din „vechea” și „noua” Europă. Din acest motiv mă uimește propunerea Comisiei și a Consiliului de a schimba configurația rutei centrale europene.

Legătura cea mai economică între Marea Adriatică și Marea Baltică este ruta centrală europeană de-a lungul fluviului Oder, al cărui traseu pe uscat se încheie în portul Szczecin-Świnoujście. Propun un memorandum clar de reactivare a strategiei în forma sa originală, care să menționeze o rută centrală europeană, una care să nu șteargă din planurile de dezvoltare a Europei porturi majore, precum Szczecin-Świnoujście, care suferă deja de pe urma deciziei Comisiei Europene de a lichida industria construcțiilor navale.

Rolandas Paksas, în numele Grupului EFD. – (LT) În exact 2 564 de ore, reactorul de la centrala nucleară de la Ignalina din Lituania, ultima sursă independentă de energie din Lituania, va fi oprit. Europa a investit deja 200 de milioane de euro în siguranța acestei centrale. Pentru a o scoate din funcțiune astăzi, statele europene vor trebui să contribuie cu alte 800 de milioane de euro. Din punct de vedere juridic, poate că Europa are dreptate: fiecare țară trebuie să respecte angajamentele pe care și le-a asumat. Însă este corect? Este corect față de cetățenii Lituaniei și ai altor state? Nu cred. Bani pentru scoaterea din funcțiune a reactorului vor trebui luați de la persoane lovite de criza economică. Este logic sau corect, atunci când este criză în Europa, când produsul intern brut al Lituaniei a scăzut cu 22%, când rata șomajului a atins 15%, când vine iarna, să închidem o centrală nucleară aflată în funcțiune, care este sigură? Repet, este sigură. Nu, acest lucru este greșit. Pentru că a promis, Lituania va pune în aplicare condițiile tratatului de aderare, însă acesta va fi un sacrificiu uriaș. Ca urmare a acestui sacrificiu, Lituania va avea dificultăți și mai mari în a depăși criza economică. Șomajul din această țară va crește și mai mult și se va accentua sărăcia.

Doamnelor și domnilor, spuneți-mi, Europa are nevoie astăzi de un astfel de sacrificiu? Nu putem folosi acești 800 de milioane de euro pentru ceva mai bun? Apelez la conștiința, logica economică și bunul simț al fiecăruia dintre dumneavoastră și vă solicit să adăugați la strategia pe care o dezbatem astăzi o prevedere conform căreia centrala nucleară de la Ignalina să rămână deschisă până în 2012, adică până la finalul duratei sale de funcționare în siguranță. Sper că, prin aprobarea programului politic al Președintelui J. Buzek în domeniul energiei, și anume diversificarea aprovizionării cu energie și dezvoltarea energiei nucleare în statele membre, Parlamentul European va lua măsurile concrete necesare. Doamnelor și domnilor, mai sunt doar 2 563 de ore și 58 de minute până la închiderea reactorului.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în teorie, proiectele privind promovarea regională a cooperării transfrontaliere, așa cum este aceasta, trebuie salutate și sunt extrem de utile. Cu toate acestea, strategiile au dezavantajul frecvent că, deși obiectivele sunt stabilite și chiar atinse, durabilitatea este ignorată, chiar și în timpul fazei de punere în aplicare. Prin urmare, durabilitatea trebuie inclusă chiar din faza de planificare.

Este important, deci, ca regiunile și organizațiile să coopereze într-o rețea, în punerea în aplicare a acestei strategii integrate pentru regiunea Mării Baltice, un proiect foarte important și exemplar al UE, pentru că aceste organizații știu cel mai bine ce este important pentru ele în diferite sectoare, precum natura, structura socială și infrastructura; ele știu ce trebuie să facă. Această zonă are 100 de milioane de locuitori și un buget de investiții de 50 de miliarde de euro. Trebuie să procedăm cu foarte mare atenție dacă dorim ca acest proiect pilot să fie un succes. Acest proiect pilot este, după cum s-a menționat deja, foarte important și pentru alte proiecte legate de Dunăre, pentru statele de pe Dunăre din Europa centrală și de est.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) O macroregiune are nevoie de o politică coordonată de dezvoltare durabilă. Aceasta era, în 2007, opinia Parlamentului European și a Consiliului, atunci când s-a recomandat Comisiei Europene să elaboreze o strategie pentru Marea Baltică și un plan de acțiune. Aș dori să subliniez rolul pe care l-a jucat în elaborarea acestei strategii dna Danuta Hübner, pe atunci comisar european. Această politică este continuată acum de dl comisar Samecki, căruia îi transmit cele mai sincere felicitări.

Printre altele, strategia răspunde provocărilor fundamentale menționate aici, precum crearea de prosperitate într-o regiune cu un spirit inovator sau întreprinzător slab dezvoltat, neregnoașterea Mării Baltice ca element al patrimoniului comun fără a construi un mediu durabil ori securitatea din regiune, inclusiv securitatea energetică, fără a construi noi facilități de generare și interconexiuni. Același lucru se întâmplă cu securitatea și accesibilitatea regiunii pentru cetățeni, grație construirii de legături de comunicație transeuropene.

Doresc să subliniez rolul deosebit și cu adevărat contribuția vastă a formatorilor de opinie consultați în legătură cu acest proiect de strategie: organizațiile cetățenilor, administrațiile locale și regionale, guvernele naționale și organizațiile din regiunea baltică, printre altele. Participarea activă a acestor organizații ar trebui să fie foarte utilă în realizarea acestor strategii.

Strategia pentru Marea Baltică este un bun exemplu al modului în care putem folosi instrumentele politicii comunitare pentru a materializa voința politică la nivelul unei mari zone macroregionale a Uniunii Europene.

Dle comisar, doresc să subliniez patru aspecte. În primul rând, consider că trebuie să ne concentrăm pe gestionarea Strategiei pentru Marea Baltică astfel încât să evităm erodarea intereselor la nivel local, guvernamental și comunitar. De asemenea, ar trebui să ne concentrăm asupra finanțării corecte a implementării și a funcționării strategiei. În acest sens, s-a convenit asupra unui amendament la buget. În al doilea rând, în această macroregiune trebuie implementate pe deplin principiile pieței unice, luând în considerare experiența și angajamentul la nivel local și regional. Cele două probleme finale sunt: sprijinul instituțional pentru finanțarea angajamentelor care fac obiectul strategiei și menținerea unor relații bune cu partenerii noștri din regiune, inclusiv cu Rusia, Norvegia și Belarus.

Diana Wallis (ALDE). – Dle președinte, cred că este un lucru minunat faptul că și Comisia, și, mai ales acum, Președinția suedeză, au dat viață ideilor și ambițiilor Parlamentului în acest domeniu fragil.

Cu toți cunoaștem problemele legate de mediul Mării Baltice și dificultățile economice specifice acestei regiuni. Însă acest Parlament este unul ambițios și cred că dorește să se implice. Unul dintre mecanismele pe care nu le-ați menționat a fost posibilitatea de a transmite Parlamentului un raport periodic, astfel încât să putem purta o dezbatere asemănătoare celei de astăzi, pentru a vedea cum evoluează lucrurile.

Personal, în calitate de vicepreședinte al acestui Parlament, voi avea plăcerea de a participa la conferința pe care o organizați vineri. Cred că încă există preocupări în legătură cu finanțarea, pentru a ne asigura că Parlamentul va vedea rezultatele binemeritate ale acestei strategii.

O strategie economică macroregională ar putea fi soluția și pentru alte probleme, în alte locuri din Europa. Să sperăm că aceasta va funcționa bine.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Dle președinte, mă bucur să văd că problemele de mediu sunt o prioritate principală în noua strategie pentru regiunea Mării Baltice. Marea Baltică suferă de pe urma a două probleme de mediu importante și grave. Prima, suprafertilizarea, a fost deja menționată de dna Hassi. Cea de-a doua problemă este pescuitul excesiv. Cercetătorii sunt complet de acord în această privință. Informații relativ recente sugerează că lipsa principalilor pești răpitori, precum codul, a agravat și mai mult înflorirea algelor. Problema este că Marea Baltică are nevoie de un ecosistem sănătos. Prin urmare, ar fi foarte bine să se creeze un proiect pilot, un proiect cu parcurs rapid, în cadrul noii strategii pentru regiunea Mării Baltice, care să implice gestionarea pescăriilor din această zonă. Ar trebui interzisă aruncarea în mare a codului, iar această măsură ar trebui să intre în vigoare imediat. În prezent, sunt aruncate în mare cantități semnificative de cod tânăr, tocmai adus în Marea Baltică. Solicit Președinției suedeze să accepte provocarea mea și să se ocupe de această problemă.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dle președinte, doamnelor și domnilor, parlamentul anterior a stabilit deja că regiunea Mării Baltice este potrivită pentru un proiect pilot, care intenționează să pună în aplicare o strategie internă a UE pentru această macroregiune. Consider că este corect ca această strategie, bazată pe obiectivul unei aplicări mai coerente a legislației comunitare și pe utilizarea mai eficace a fondurilor UE, să nu introducă noi legi sau instituții și să nu depindă de finanțare specială.

Observ economiile realizate prin interconectarea organismelor locale și regionale. Pentru punerea în aplicare a Strategiei pentru Marea Baltică este esențială reordonarea responsabilităților diverselor organisme administrative din sistemul multistratificat de guvernare, pentru ca activitățile diferitelor organisme și organizații să nu se suprapună. În viitoarele discuții privind iminenta politică de coeziune, ar fi util, în același timp, și să clarificăm modul în care vor coexista diferitele strategii macroregionale și principalele politici regionale ale UE. De asemenea, ar fi util să lămurim felul în care Strategia pentru Marea Baltică va afecta planurile de aplicare a unei politici de coeziune teritorială.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Dle președinte, discutăm despre existența unui gazoduct de 1 200 km, aflat sub Marea Baltică, de la Vyborg, din Rusia, până la Greifswald, în Germania, printr-o mare interioară sensibilă din punct de vedere ecologic, cu mari diferențe ale nivelului fundului mării, printr-o zonă în care se găsesc constant materiale explozive nedetonate din două războaie mondiale, precum și substanțe chimice toxice provenite din industria hârtiei. S-au cheltuit aproximativ 100 de milioane de euro pe o analiză de mediu efectuată de compania care va construi gazoductul, respectiv Nord Stream – un acord de aprovizionare cu gaze naturale încheiat între Gerhard Schröder și Vladimir Putin. Nu voi mai aminti de problemele de securitate aferente creșterii semnificative a influenței Rusiei în zona Mării Baltice, ci voi rămâne la problemele de mediu pe care le va antrena această situație. Din păcate, Finlanda a aprobat deja acest proiect, însă, în numele lui Timo Soini și în numele meu, doresc să furnizez mai multe informații privind proiectul, informații de care au nevoie toți cetățenii statelor baltice, înainte de începerea lucrărilor de construcție.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Dnă Malmström, dle comisar, doamnelor și domnilor, formularea unei strategii pentru regiunea Mării Baltice este o realizare foarte importantă pentru Parlament, în care membrii intergrupului baltic au jucat un rol esențial. Această strategie este comparabilă cu strategia mediteraneană care, la vremea sa, a stimulat o creștere economică rapidă în sud. Va servi drept instrument util pentru dezvoltarea regiunii baltice și, prin urmare, pentru întreaga Uniune Europeană. Vorbind de priorități, aș dori să menționez în primul rând dezvoltarea unei politici energetice comune la nivelul Uniunii Europene, inclusiv o piață de energie competitivă pentru zona baltică. Aceasta nu se referă doar la securitatea aprovizionării cu energie și la eficiența energetică, ci, desigur, și la dezvoltarea energiei regenerabile.

Letonia, Lituania și Estonia trebuie integrate în rețeaua comună regională de energie care cuprinde NORDEL. Cea de-a doua prioritate a noastră este dezvoltarea ulterioară a infrastructurii. Drumurile din unele state din regiunea Mării Baltice se află într-o stare destul de precară, ca urmare a condițiilor climatice și a politicilor uneori ineficiente. Dezvoltarea coridoarelor de tranzit și a rețelelor de comunicații va stimula afacerile și va crea noi locuri de muncă. Pentru a putea vorbi despre o dezvoltare economică reală și despre protecția mediului, cea de-a treia prioritate este o economie inovatoare, adică o creștere echilibrată și bazată pe cunoaștere. Pentru a pune în aplicare această strategie este nevoie de resurse financiare suplimentare, care trebuie prevăzute clar în următorul cadru financiar al Uniunii Europene.

Trebuie să folosim acum programul energetic de 5 miliarde de euro, precum și fondul de globalizare și alte instrumente financiare. Este, de asemenea, important un mecanism eficient de implementare și monitorizare a strategiei. Acesta trebuie să fie simplu, transparent și fără birocrație inutilă. Sunt esențiale revizuirile periodice ale prezentării strategiei și ale rapoartelor intermediare. Prima trebuie să apară deja în 2010. Salut rolul activ al Președinției suedeze în punerea în aplicare a strategiei. Sper că vom opera cu eficacitate și flexibilitate în desfășurarea acestui plan de acțiune.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Dle președinte, acum cinci ani Marea Baltică a devenit în mod real o mare interioară a Uniunii Europene. Astăzi dezbatem un proiect de strategie care ne va permite să descătușăm enormul potențial adormit al regiunii, un proiect ce a reprezentat inițiativa Parlamentului European. Cu toate acestea, nu toate recomandările acestui Parlament au fost acceptate de către Comisie. Cel mai semnificativ exemplu a fost nestabilirea unei linii bugetare separate pentru regiunea Mării Baltice. Comisia ne asigură că finanțarea va proveni din instrumentele existente, în special din fondurile structurale. Cu toate acestea, mi-e teamă că fără fonduri speciale cu această destinație nu ne vom putea atinge toate obiectivele.

Autorii strategiei menționează necesitatea unei strânse cooperări cu Rusia. În acest context, însă, nu trebuie să uităm care este cea mai mare amenințare ce planează în prezent asupra Mării Baltice, și anume construcția gazoductului Nord Stream. Anul trecut, Parlamentul European a adoptat o atitudine negativă în această privință. Sper că noua Comisie, instituind planul de acțiune asociat strategiei, se va gândi și la această rezoluție.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Dle președinte, aceasta este într-adevăr o inițiativă unică de politică regională europeană și un proiect de pionierat. Prosperitatea ce rezultă în urma inovațiilor, mediul înconjurător, accesibilitatea din punctul de vedere al transporturilor și al conexiunilor energetice, securitatea și siguranța

sunt cele patru domenii majore în care colaborează toți partenerii implicați în pregătirea strategiei: toate cele trei instituții europene, Parlamentul, Comisia, Consiliul, dar și guvernele naționale, autoritățile regionale și locale, comunitățile academice și de afaceri și organizațiile neguvernamentale. Procesul de pregătire a strategiei a condus la un parteneriat adevărat între acestea.

Provocările dezvoltării respectă tot mai puțin granițele administrative sau politice. Strategia va face posibilă înlocuirea răspunsurilor deseori foarte fragmentate și dispersate ale politicii cu un răspuns comun autentic la probleme și oportunități de dezvoltare comune.

Comisia pentru dezvoltare regională a Parlamentului European, care este comisia ce conduce acest proiect în Parlament, îi va acorda mare importanță în activitatea sa. La 6 octombrie vom susține această dezbatere împreună cu Comisia și cu Consiliul; raportul din proprie inițiativă va fi elaborat în următoarele luni. De asemenea, vom analiza implementarea strategiei supusă examinării și am încredere că această strategie orientată către acțiuni va mări șansele Uniunii de a construi economii ecologice, moderne și competitive.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Dle președinte, Uniunea Europeană a devenit destul de târziu conștientă de problema Mării Baltice. Pe malurile acesteia locuiesc în total 100 de milioane de persoane și, desigur, un lucru important, tot aici se află și Rusia. Această strategie va avea o puternică dimensiune de mediu, ceea ce este și corect, pentru că problemele de mediu ale Mării Baltice sunt colosale: eutrofizarea, biodiversitatea în scădere, apele reziduale din Sankt Petersburg, problemele de la Kaliningrad și așa mai departe. S-a spus aici că această strategie va schimba și politica de coeziune a Uniunii Europene. Cred că acest lucru este destul de important și sper că se vor spune mai multe în această privință. Dna ministru Malmström spune cum se va schimba pentru că schimbarea politicii de coeziune va conduce, spre exemplu, la pericolul că, atunci când vorbim de strategia pentru Dunăre și de strategia pentru Marea Neagră, o anumită parte a Europei, inclusiv regiunile nordice, vor fi ignorate, iar acum, de fapt, regiunile arctice trec prin cele mai rapide schimbări din lume și este important să observăm acest lucru.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Dle președinte, dnă ministru, dle comisar, regiunea Mării Baltice este specială din multe puncte de vedere și mă bucur foarte mult că Suedia a transformat această strategie într-una din prioritățile Președinției sale. Este important să ducem mai departe această strategie și, astfel, să o și punem în aplicare. Marea Baltică nu are numai o dimensiune de mediu foarte puternică. Sunt de părere că are și un impact major asupra politicii regionale. În timpul Președinției sale, Suedia a integrat aceste probleme de politică regională în această strategie pentru regiunea Mării Baltice. Strategia este considerată în principal un document referitor la statele de pe malurile și coastele sale, însă ea are în mod cert o dimensiune regională solidă. Modul în care vom integra în această strategie expertiza tehnologică de mediu, problemele privind apele interioare și impactul puternic asupra politicii de transport va avea repercusiuni majore pentru zonele interioare. Strategia pentru Marea Baltică trebuie deci să facă parte din agenda europeană comună. Sper că se va bucura de sprijinul puternic al Parlamentului, astfel încât strategia să nu însemne doar cuvinte goale și să putem obține ceva tangibil.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Dle președinte, în calitate de deputat european ales în Letonia, salut faptul că primul exemplu de strategie pentru o macroregiune se referă la zona Mării Baltice. Cu toate acestea, în opinia mea, aici au fost uitate o serie de obiective comunitare, precum nivelul ridicat de protecție socială. Câteva state membre din această regiune, printre care și Letonia, au fost grav afectate de criza financiară. Sectorul nostru financiar este interconectat cu cel scandinav. Aceasta înseamnă că problemele noastre vor crea probleme și acolo, deci nu este un aspect național.

Letonia a primit recent asistență financiară pe termen mediu de la Comisie, pentru balanța de plăți. Din păcate, nu există condiții sociale pentru o astfel de asistență. Prin urmare, guvernul reduce pensiile și indemnizațiile, iar Comisia tolerează acest lucru.

Cea de-a doua preocupare a mea se referă la drepturile fundamentale. Apatridia în masă și protecția minorităților încă reprezintă o problemă actuală în două din statele membre din regiune: Letonia și Estonia. Cred că strategia trebuie să fie mai ambițioasă și să încerce să atingă toate obiectivele Uniunii Europene.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Dle președinte, doresc să mulțumesc Comisiei și guvernului suedez pentru rolul foarte activ pe care l-au jucat și consider că Strategia pentru Marea Baltică este pozitivă și importantă. Fără o finanțare corespunzătoare, însă, proiectul nu va reuși. În acest caz, totul se va încheia după ce se va adopta strategia. Parlamentul s-a gândit mulți ani cum trebuie organizată finanțarea, iar anul trecut a ajuns la un acord unanim asupra bugetului în care Strategia pentru Marea Baltică reprezenta o rubrică separată. Aceasta este metoda, acesta este instrumentul care poate corobora nenumăratele proiecte de care are nevoie acum această strategie pentru Marea Baltică, dacă se dorește continuarea ei. Știu că în prezent Comisia pentru bugete a propus să

se pună deoparte o mică sumă de bani pentru această rubrică și sper că și Consiliul, și Comisia vor susține această inițiativă, pentru că, altfel, proiectul nu va reuși. Un alt lucru pe care trebuie să-l facem dacă dorim să salvăm mediul Mării Baltice este să obținem angajamentul Rusiei față de acest proiect. Nu înțeleg cum unele persoane au fost pregătite să aprobe trecerea unui gazoduct prin Marea Baltică, fără ca Rusia să aibă obligația de a respecta concluziile măcar concluziile Convenției de la Espoo. Putem să facem cel puțin acest lucru.

Victor Boștinăru (S&D). – Dle președinte, salut ideea unei strategii pentru regiunea Mării Negre ca proiect pilot pentru strategiile macroregionale.

Inițiative de acest gen permit coordonarea instrumentelor de politică ale UE pentru a asigura o dezvoltare coerentă, stabilă și durabilă a regiunilor implicate.

Cu ocazia ultimului Consiliu, s-a spus că până la finalul anului 2009 va fi dezvoltată o strategie pentru regiunea Mării Negre. Această inițiativă este extrem de importantă, pentru că poate aduce dezvoltare armonizată și prosperitate pentru o regiune care, în comparație cu zona Mării Negre, este mult mai complexă în ceea ce privește actorii implicați și mult mai relevantă pentru securitate, stabilitate, energie și mediu.

Aș dori, deci, să întreb Președinția suedeză când va fi gata o astfel de strategie pentru regiunea Mării Negre și când va fi informat și implicat Parlamentul în această chestiune.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Dle președinte, dnă Malmström, dle comisar Samecki, în calitate de membru nou ales din regiunea Mecklenburg-Pomerania de Vest, susțin cu tărie dezvoltarea unei strategii pentru regiunea Mării Baltice și a planului de acțiune aferent. Comisarul a făcut referire anterior la proiectele de anvergură, 80 în total.

Obiectivele noastre comune constau, desigur, în îmbunătățirea competitivității economiei noastre în regiunea Mării Baltice, având în vedere promovarea întreprinderilor mici și mijlocii și a unei politici energetice comune care să ia în calcul și energia regenerabilă. Aceasta ridică întrebări privind modul în care abordăm instalațiile off-shore din Marea Baltică. Păstrarea curățeniei apei, pentru că aceasta este temelia și resursa noastră, joacă aici un rol extrem de important, atunci când ne gândim la pescuit și la turism. Din acest motiv trebuie promovate investițiile în instalații de tratament.

Cred că trebuie stabilit un program comun de planificare pentru toate statele membre din regiunea Mării Baltice, pentru că trebuie să răspundem la următoarele întrebări: unde se vor poziționa rutele de trafic în viitor? Unde vor fi construite instalațiile off-shore? Cum se va rezolva problema siguranței maritime? Din acest motiv trebuie să stabilim în mod clar unde se vor afla rutele energetice pentru Nord Stream, pentru alimentarea cu energie electrică și pentru multe alte scopuri.

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle președinte, doresc să le mulțumesc tuturor deputaților pentru sprijinul pe care ni l-au acordat în activitatea continuă desfășurată cu privire la Strategia pentru Marea Baltică. Este absolut normal să fim susținuți de Parlamentul European, pentru că dumneavoastră ați întemeiat această idee a unei strategii pentru regiunea Mării Baltice și mă bucur că tot dumneavoastră veți asigura transformarea în realitate a acestei strategii. Această strategie poate fi un succes, poate deveni reală, nu numai cuvinte frumoase și retorică, doar dacă toate statele membre și-o vor asuma în mod autentic și se vor simți responsabile pentru asigurarea realizării proiectului.

Succesul va fi garantat dacă vom lucra la aceste proiecte, dacă vom stabili termene clare pentru realizarea lor și pentru efectuarea de verificări periodice. Sunt sigură că, la fel ca și Comisia, Parlamentul va continua să ne preseze, ca să ne asigurăm că aceste obiective vor fi cu adevărat atinse.

În această regiune locuiesc o sută de milioane de persoane. În orice moment există 2 000 de nave în Marea Baltică. Este clar că ne confruntăm cu provocări enorme. Procesul de întemeiere a fost foarte complex și doresc să mulțumesc Comisiei – mai întâi dnei Hübner și acum dlui comisar Samecki – pentru eforturile depuse. Societatea civilă și municipalitățile din regiunea Mării Baltice ne susțin foarte mult în atingerea acestor obiective.

Unii deputați, dna Krehl și dl Itälä, au adus în discuție problema resurselor. Nu se intenționează alocarea de noi fonduri pentru strategie. Există, însă, în regiune multe resurse pe care le putem folosi. În cadrul bugetului existent s-au alocat pentru această regiune 55 de milioane de euro. Știm, de asemenea, că putem spera la contribuții din partea instituțiilor internaționale, precum BEI, care s-a arătat foarte interesată de regiunea

Mării Baltice. Scopul este acela de a păstra toate cheltuielile administrative la un nivel minim și de a colabora cu persoanele responsabile la nivel local și național pentru mai multe proiecte de anvergură.

Unul dintre acestea se referă la trafic, un sector menționat de dna Jäätteenmäki. Există un proiect care prevede consolidarea instruirii funcționarilor vamali și a polițiștilor din regiune, pentru o identificare și o activitate mai bună în problema traficului. Dna Hassi și dna Lövin au menționat problema mediului marin, a agriculturii și pescuitului. Există o serie de astfel de proiecte și mi-ar plăcea foarte mult să văd și mai multe. De asemenea, cred că strategia poate oferi șansa de a observa mai bine eforturile noastre de mediu și politica noastră privind agricultura și pescuitul și de a ne asigura că toate urmăresc aceleași obiective.

Există și alte parteneriate în regiunea baltică. Avem un parteneriat extins și în creștere privind politica energetică, prin care intenționăm să interconectăm infrastructura energetică din regiune, să reducem dependența și să îmbunătățim eficiența. Desigur, Uniunea va lucra în continuare asupra acestor aspecte. Centrala de la Ignalina nu are nimic de-a face cu Strategia pentru Marea Baltică. Aceasta a fost o decizie veche, ce exista deja încă din perioada negocierilor pentru aderarea Lituaniei. Nici proiectul Nord Stream nu are nimic de-a face cu această strategie. Desigur, are legătură cu Marea Baltică, dar nu face parte din strategie. Este un proiect comercial care a fost examinat conform convențiilor internaționale actuale din domeniul mediului și conform legislației naționale aplicabile.

Strategia pentru Marea Baltică este o strategie internă a Uniunii Europene. Ea va fi ceea ce o vom face noi să fie. Cu toate acestea, după cum au arătat și o parte dintre deputați, este important că sunt implicate și țări terțe. Ne-am asigurat că țări, precum Rusia și Norvegia vor fi implicate și informate în legătură cu lucrările noastre asupra strategiei. De asemenea, le vom semnală că am dori să lucrăm în parteneriat la anumite proiecte în care avem interese comune.

Așteptăm conferința de mâine și de vineri și ne bucurăm că vicepreședintele Wallis sosește la Stockholm. La conferință vom discuta despre strategia pentru regiunea Mării Baltice și sperăm să obținem un angajament ferm al țărilor implicate, pentru ca această strategie să devină o realitate. Totodată, vom discuta și problema macrorégiunilor, în general. În acest sens, au fost menționate regiunea Dunării și regiunea Mării Negre. Cred că sunt foarte multe de făcut și sunt foarte multe lucruri care ne inspiră. Sperăm că vom putea avansa în această discuție, deși în prezent este cam devreme pentru a stabili termene. Încă o dată, doresc să mulțumesc Parlamentului pentru sprijinul manifestat față de Strategia pentru Marea Baltică și aștept viitoarele discuții pe care le voi purta cu deputații europeni în această privință.

Paweł Samecki, membru al Comisiei. – Dle președinte, în primul rând doresc să le mulțumesc membrilor Parlamentului pentru comentariile și observațiile privind diferite aspecte ale strategiei. Nivelul dumneavoastră de angajament demonstrează că strategia va fi un subiect de interes în următorii ani, ceea ce este bine.

Nu voi putea răspunde tuturor comentariilor și problemelor ridicate în cadrul dezbaterii sau în declarațiile dumneavoastră. Doresc să mă refer doar la trei aspecte principale. În primul rând, forma. Doresc să spun că strategia a fost proiectată conform obiectivelor și intențiilor statelor membre. Comisia nu s-a implicat în selecția priorităților. Comisia nu a conturat prioritățile, deci se pot include anumite proiecte sau se pot modifica anumite priorități. Totuși, aceste lucruri se vor stabili în cadrul viitoarelor lucrări privind punerea în aplicare a strategiei.

Doresc să vă asigur că strategia este un soi de animal viu, expus, într-o mare măsură, modificărilor ulterioare, dacă statele membre și părțile interesate doresc acest lucru.

Al doilea aspect: gestionarea și guvernarea. Doresc să subliniez că trebuie să existe o împărțire clară a sarcinilor, a muncii și a responsabilităților. Cred că nu trebuie să ne amăgim. Responsabilitățile statelor membre, ale Comisiei și ale celorlalte organizații implicate în procesul de management.

În acest moment, doresc, de asemenea, să adaug că vrem să implicăm administrațiile locale în procesul de punere în aplicare a strategiei, precum și unele țări terțe, după cum a menționat deja dna ministru.

Desigur, vom raporta către Parlament în legătură cu progresele înregistrate în procesul de punere în aplicare.

În final, ultima problemă este finanțarea. Mai mulți deputați au menționat necesitatea de fonduri suplimentare pentru noi proiecte etc. Doresc să explic faptul că principiul absenței finanțării suplimentare a fost adoptat chiar la începutul creării strategiei.

În prezent, avem aproximativ trei opțiuni. Putem reglementa utilizarea fondurilor existente ale UE, de exemplu schimbând criteriile de selecție a noilor proiecte. Cea de-a doua posibilitate este apelarea la alte surse, precum

instituțiile financiare internaționale și, în final, deși acest lucru este greu într-un moment de recesiune economică, putem încerca să folosim resurse naționale. În acest sens, aștept lucrările conferinței de la Stockholm, pentru că aceasta poate contura viitoarea abordare a statelor membre și a Comisiei în funcție de abordarea macroregională din viitor și, de asemenea, ar trebui să se refere și la finanțarea eventualelor strategii viitoare. Din acest motiv, consider că în zilele următoare, la Stockholm, poate fi un moment bun pentru a analiza abordarea macroregională generală.

Președintele. – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Eija-Riitta Korhola (PPE), în scris. – (FI) Dle președinte, doresc să-i mulțumesc Suediei, țara care deține Președinția UE, pentru că a avut curajul să-și transforme propria regiune, zona Mării Baltice, și problemele aferente, într-o problemă prioritară pe parcursul mandatului său prezidențial. Este foarte bine că Strategia pentru Marea Baltică, la care lucrăm de atât de mult timp, este abordată acum: nu mai este timp de pierdut. Obiectivul principal al Strategiei pentru Marea Baltică și al programului de acțiune, acela de a îmbunătăți mediul și competitivitatea din regiune, trebuie luat în serios din punctul de vedere al fondurilor alocate și al măsurilor implementate. Obiectivele trebuie puse în practică: strategia nu trebuie să rămână doar o declarație pompoasă. Sperăm, mai ales, că strategia va accelera curățarea Mării Baltice, care suferă de pe urma eutrofizării, și că ne va ajuta să găsim soluții comune la provocări transfrontaliere. Ca urmare a acestor obiective, toți ochii se îndreaptă acum către Finlanda, unde se va decide în curând dacă se va permite sau nu construcția gazoductului Nord Stream în apele sale teritoriale. În cadrul Strategiei pentru Marea Baltică, impactul asupra mediului al unor proiecte, cum este acesta, trebuie investigat în baza unei proceduri obligatorii la nivel internațional, astfel încât problema să nu poată fi desconsiderată. Trebuie să insistăm, prin urmare, pentru ca Rusia să ratifice Convenția de la Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier, pe care a semnat-o în 1991, iar guvernul finlandez trebuie să condiționeze eliberarea autorizației de construcție pentru gazoduct de îndeplinirea acestei cerințe. Rusia beneficiază și ea de pe urma Strategiei pentru Marea Baltică, însă acționează conform acordului doar atunci când îi convine. Această situație nu poate continua: miza este prea mare și trebuie să știm despre proiectele nocive pentru Marea Baltică, înainte să fie prea târziu.

György Schöpflin (PPE), în scris. – Strategia pentru Marea Baltică promovată de Președinția suedeză este foarte binevenită. Aceasta poate constitui cu ușurință o funcție model pentru alte macroregiuni europene, precum bazinul Dunării. Există, însă, un aspect al dezvoltării regiunii Mării Baltice care trebuie reanalizat de urgență. Este vorba despre gazoductul Nord Stream, dintre Rusia și Germania, care se va afla pe fundul Mării Baltice. Acest gazoduct nu numai că suscită preocupări majore privind mediul înconjurător, ci, mai mult și mai stringent, este un proiect depășit de timp. Viitorul nu aparține mijloacelor fixe de livrare a gazelor naturale, prin gazoducte, ci gazelor naturale lichefiate. Este foarte probabil ca Nord Stream să fie un elefant alb, complet inutil, iar protagoniștii săi trebuie să reconsidere proiectul înainte de a se investi mai mulți bani, mai multe resurse, eforturi și energie.

Bogusław Sonik (PPE), în scris. – (PL) Strategia pentru Marea Baltică, anunțată în iunie 2009, dorește să consacre această regiune drept una ecologică, prosperă, ușor accesibilă, atractivă și sigură. Acest lucru este deosebit de important în contextul provocărilor sporite cu care se confruntă zona baltică, de la extinderea UE din 2004.

Este important să luăm măsuri ce au ca scop îmbunătățirea situației de mediu a regiunii, pentru că aceasta este în prezent una din cele mai poluate zone maritime din lume. Pe fundul mării se află mii de tone de agenți toxici de război, sub formă de mine, gloanțe, bombe, containere și butoaie. Cantitatea estimată este între 30 000 și 60 000 de tone de substanțe chimice, dintre care 13 000 de tone sunt reprezentate doar de iperită. Armele chimice au fost scufundate aici după al Doilea Război Mondial, la finalul anilor 1940. Fuseseră capturate în zonele de ocupație germană și pentru că îngroparea lor era dificilă, s-a luat hotărârea de a le arunca pur și simplu în mare.

Perturbarea armelor chimice care se află pe fundul Mării Baltice, construind orice fel de infrastructură, ar putea conduce la dezastre de mediu și, în special, perturbarea armelor chimice din al Doilea Război Mondial în timpul construcției gazoductului din Marea Baltică este una din cele mai mari amenințări pentru ecosistem. Din acest motiv, este necesară o evaluare a efectului construirii gazoductului asupra mediului natural al bazinului Mării Baltice.

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK*Președinte***7. Votare**

Președintele. – Vom proceda acum la exprimarea votului.

(Pentru rezultate și alte detalii ale votării: vă rugăm să consultați procesul-verbal)

Astăzi ne aflăm în fața unui vot neobișnuit de important, dar și simbolic. La fiecare cinci ani, Parlamentul European decide cine va conduce o altă instituție a UE.

7.1. Alegerea președintelui Comisiei (vot)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Dle Președinte...

(Vorbitorul a fost întrerupt de interpelări din partea dreaptă)

Nu vă simțiți bine sau care este problema? Nu vă simțiți bine?

Deoarece am întâmpinat probleme cu votarea de ieri, aș dori să vă rog să verificați aparatele.

Nu este o idee atât de rea, nu-i așa, doamnelor și domnilor?

Președintele. – După cum s-a propus, acum se desfășoară un vot de probă, al cărui scop este acela de a verifica dacă avem toți cardurile, dacă suntem așezați corespunzător și dacă echipamentul funcționează.

Doamnelor și domnilor, permiteți-mi să repet: la fiecare cinci ani, Parlamentul European decide cine va conduce o altă instituție a Uniunii Europene. Pe ordinea de zi de astăzi se află alegerea Președintelui Comisiei Europene. Această alegere va consolida natura democratică a instituției noastre. Nouă, reprezentanților aleși ai tuturor regiunilor europene, ne va aparține această alegere.

Consiliul Europei l-a nominalizat pe José Manuel Barroso în calitate de Președinte al Comisiei. Conform articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, Parlamentul poate aproba sau respinge candidatul nominalizat, cu o majoritate a voturilor. Scrutinul este secret. Vom proceda acum la alegerea Președintelui Comisiei, în conformitate cu Regulamentul de procedură. Votarea se va efectua prin intermediul sistemului electronic. Aș dori să repet că puteți vota din orice loc al sălii plenare, cu condiția să introduceți cardul de votare în dispozitivul personal de votare. Spun acest lucru pentru că sunt mulți membri noi în cadrul Parlamentului. Ca de obicei, în cadrul votului, puteți vota pentru sau împotriva candidatului sau vă puteți abține.

(Se desfășoară votarea)

Iată rezultatele votului: au votat 718 deputați, 382 pentru, 219 împotriva și 117 s-au abținut.

(Aplauze puternice)

Președintele. – Conform rezultatelor pe care le vom vedea pe ecran – încă nu s-au afișat – candidatul nominalizat de Consiliu, José Manuel Barroso, a fost ales Președinte al Comisiei Europene.

Doresc să îi adresez sincere felicitări președintelui ales, pentru că a fost votat în calitate de Președinte al Comisiei. Aș dori să menționez că ne așteaptă multă muncă de acum înainte. Trebuie să facem față multor provocări, iar cetățenii noștri se așteaptă să acționăm într-un mod energic și să ne ridicăm la înălțimea așteptărilor lor.

Dle Președinte, știu că sunteți la curent în privința priorităților Parlamentului European. În urma discuțiilor pe care le-am purtat și în cadrul grupurilor noastre politice, așa cum s-a întâmplat ieri, ne cunoașteți așteptările. Din acest motiv, așteptăm cu interes să colaborăm cu dumneavoastră în următorii cinci ani. Mai presus de toate, sperăm că vom putea răspunde necesităților cetățenilor noștri. Vă felicit din nou și puteți acum lua cuvântul, dacă doriți să ne adresați câteva cuvinte. Felicitări și toate cele bune!

(Aplauze puternice)

José Manuel Barroso, Comisia. – (PT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, în primul rând doresc să vă adresez sincere mulțumiri pentru gradul ridicat de încredere pe care mi l-ați arătat. Această încredere mă onorează profund, mă impresionează foarte mult și mi-o asum cu un mare grad de responsabilitate. Consider, totodată, că acest vot de încredere este un semn că Parlamentul este de acord cu agenda ambițioasă pe care o prezintă pentru Europa, pentru următorii cinci ani.

După cum am precizat pe parcursul discuțiilor dinaintea votării, aș dori să lucrez cu toate grupurile politice implicate în acest proiect, care aspiră la o Europă a solidarității și a libertății. Cu toate acestea, trebuie să mulțumesc în special Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat), care și-a asumat riscul de a aproba programul meu la Varșovia înainte de alegeri, încercând încă de la început să exprime democrația parlamentară europeană într-o manieră mai puternică.

După cum am declarat ieri în fața acestei Camere a Parlamentului, dar și în alte ocazii în ultimul timp, în calitate de Președinte al Comisiei, partidul meu va reprezenta Europa și va fi format din toți cei care vor dori să mi se alăture în această emoționantă călătorie, aceea de a crea o Europă unită. Acestea sunt persoanele cu aș dori să ajung la consensul necesar pentru dezvoltarea proiectului european.

Cu această ocazie, permiteți-mi să adresez câteva cuvinte țării mele, Portugalia. Nu aș fi putut candida fără inițiativa și susținerea guvernului portughez și a prim-ministrului, José Sócrates. Aș dori să mulțumesc Portugaliei pentru sprijinul acordat prin intermediul Președintelui Republicii, dl profesor Cavaco Silva. De asemenea, doresc să recunosc sprijinul fiecărui european înfocat, care crede în acest proiect pentru Europa.

În final, dle Președinte, onorați deputați europeni, doresc să repet că sunt foarte hotărât să colaborez îndeaproape cu dumneavoastră în următorii cinci ani, pentru ca dumneavoastră să puteți construi o democrație parlamentară europeană mai puternică. Consider că Parlamentul European și Comisia Europeană, ca instituții comunitare tipice, au o obligație specială față de cetățenii noștri. Am spus că voi face exact acest lucru și chiar așa intenționez să procedez - o Europă mai puternică în termeni de libertate și solidaritate.

(Aplauze)

Președintele. – Doresc să fac o declarație oficială. Conform articolului 105 alineatul (3) din Regulamentul de Procedură, voi informa Consiliul cu privire la rezultatele înregistrate acum 10 minute și doresc să solicit Consiliului și noului Președinte ales al Comisiei să propună, de comun acord, persoanele nominalizate pentru funcțiile de comisari. Având în vedere volumul de muncă ce ne așteaptă, trebuie să lucrăm cât mai repede.

Aceasta a fost declarația oficială privind alegerea dlui Barroso ca Președinte al Comisiei Europene.

7.2. Numiri în funcții în cadrul delegațiilor interparlamentare (vot)

7.3. Incendii forestiere din vara lui 2009 (vot)

PREZIDEAZĂ: DL ROUČEK

Vicepreședinte

8. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

Alegerea Președintelui Comisiei

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Dle președinte, dl Președinte și-a arătat ieri, pe bună dreptate, respectul față de metoda comunitară. Această metodă garantează implicarea în procesele decizionale a tuturor statelor membre și a instituțiilor comunitare, chiar de la început.

Modul în care G4 a abordat criza bancară și financiară din 2008 a fost diametral opus față de metoda menționată anterior, susținută și de dl Barroso ieri după-amiază. În 2008, am așteptat în zadar ca Președintele Barroso să facă apel la ordine.

Uniunea Europeană înseamnă desigur Franța, Regatul Unit, Republica Federală Germană și Italia – membri ai Grupului G4 – dar și Austria, Belgia, Estonia, Letonia, România, Polonia, Ungaria, Luxemburg și așa mai departe, state excluse de la o fază importantă a procesului decizional din 2008.

Dle Președinte Barroso, în 2008 ar fi trebuit să consolidați respectul pentru metoda comunitară, prin intermediul aceleiași declarații pe care ați susținut-o ieri. Din acest motiv, nu vă pot susține candidatura.

Dle președinte, permiteți-mi să adaug o observație personală. Celor care iau cuvântul le este greu să vorbească în acest vacarm.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, după discurs voi spune câteva cuvinte în limba napolitană (*această parte nu este transcrisă în document, pentru că limba napolitană nu este limbă oficială*). Nu voi face acest lucru din rațiuni de culoare locală, ci pentru a atrage atenția politică și a mass-mediei asupra urgențelor noastre: urgențele din partea de sud a Italiei. Am votat pentru dl Președinte Barroso, pentru că sper că va fi Președintele întregii Europe, inclusiv al părții sudice a Italiei.

Situat în mijlocul Mării Mediterane, sudul este poarta către Europa și face legătura între lumi diferite. Prin istoria sa, prin poziția sa geografică și prin cultura de ospitalitate, această zonă poate juca un rol important pentru vechiul continent în ansamblu. Sudul Italiei trebuie tratat cu aceeași demnitate ca și alte locuri din Europa, iar acum, când trece prin dificultăți, Europa trebuie să intervină la fel de energic ca atunci când a reglementat situația unui număr de 150 de milioane de cetățeni din est, care au devenit cetățeni UE. Acea operațiune a avut un preț, iar dacă astăzi un muncitor din Gdańsk câștigă de 28 de ori mai mult decât înaintea, el datorează acest lucru și efortului economic al Italiei și al părții de sud a Italiei.

(Vorbitorul a continuat în limba napolitană)

Daniel Hannan (ECR). – Dle președinte, poate că timpul ne-a făcut să ne obișnuim cu falsitatea ritualului pe care tocmai l-am desfășurat. Suntem atât de familiari cu structurile UE încât nu mai vedem cât de anormal, cât de strigător la cer este faptul că puterea supremă executivă și legislativă se află în mâinile unei birocratii iresponsabile și nealese. Majoritatea legilor din statele membre emană de la o Comisie Europeană pentru care nu votează nimeni și de care nu poate scăpa nimeni. Singurul moment care se pretinde a fi democratic este ritualul care tocmai a avut loc în acest Parlament, care m-a făcut să mă gândesc la una dintre reuniunile ocazionale ale Adunării Poporului de pe vremea CAER, în care toți ne ridicam în picioare și ne felicitam pentru că am pecetluit o anumită hotărâre.

Nu am probleme personale cu José Manuel Barroso. Dacă trebuie să avem un președinte federalist al Comisiei – și observ că aceasta este dorința Parlamentului – acesta poate fi dl Barroso sau oricare altul. Domnia sa pare o persoană de treabă – și, la fel ca toți oamenii politici britanici, sunt profund lusofil și sunt conștient de relația pe care o avem cu cel mai vechi aliat al nostru – însă nu putem pretinde, în mod ipocrit, că există vreo implicare democratică într-un sistem care face ca drepturile legislative să fie monopolizate de persoane pentru care nu putem vota și de care nu putem scăpa.

Syed Kamall (ECR). – Dle președinte, la fel ca antevorbitorul meu, doresc să precizez că am rezerve în legătură cu realegerea dlui Barroso ca Președinte al Comisiei.

La urma urmelor, mai mult decât oricine altcineva, domnia sa este dedicat integrării europene, de multe ori chiar împotriva dorinței popoarelor Europei. Însă a venit la reuniunea grupului nostru, reuniunea Grupului ECR, și a explicat că este în favoarea unei reglementări inteligente.

Acum, desigur, există multe dubii în legătură cu sensul expresiei „reglementare inteligentă”. Multe persoane consideră că reglementările inteligente sunt nocive sau că nicio reglementare nu este foarte inteligentă.

Doresc, totuși, să-l rog, dacă într-adevăr este în favoarea reglementării inteligente, să se asigure că, pentru fiecare directivă, Comisia va efectua o evaluare corespunzătoare a impactului economic. Anul viitor va fi supusă atenției Parlamentului Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative. Comisia nu a realizat până acum nicio evaluare corectă a impactului economic – de fapt, susține că realizarea acesteia nu este posibilă.

Cum vom obține o reglementare inteligentă în astfel de împrejurări? Îl rog pe dl Barroso să revină asupra acestei hotărâri.

Propunere comună de rezoluție: Incendiile forestiere din vara anului 2009 (RC-B7-0039/2009)

Andrew Henry William Brons (NI). – Dle președinte, mă opun propunerii comune de rezoluție privind incendiile forestiere, deși sunt de acord ca statele europene să coopereze în mod voluntar pentru a preveni, combate și remedia daunele îngrozitoare provocate de incendiile forestiere.

Cu toate acestea, nu sunt de acord cu crearea, în vederea abordării acestei probleme, a unor organisme ale Uniunii Europene care să își exercite autoritatea asupra statelor membre, în domenii mai ample decât este cazul. Atrag atenția asupra alineatelor 3, 7 și 8 din propunerea comună de rezoluție.

Propunerea exploatează răspunsuri umanitare admirabile la tragediile îngrozitoare la care am asistat, pentru a lua măsuri în vederea creării unei forțe europene de protecție, Europe Aid, astfel cum se subliniază în raportul Barnier.

Philip Claey's (NI). – (NL) Dle președinte, m-am abținut la votul final asupra acestei rezoluții, deși am avut unele rezerve și dubii, pentru că, fără îndoială, acest text conține multe elemente pozitive, pe care nimeni nu le poate contesta. Mă gândesc, de exemplu, la sprijinul pentru consolidarea măsurilor de protecție civilă a statelor membre, cu ajutorul schimbului de experți și de metode de lucru. Vara trecută am văzut încă o dată că unele incendii forestiere ating asemenea proporții încât este necesară cooperarea; însă există deja cooperare între statele membre. Desigur, această cooperare se poate dezvolta, însă valoarea unei forțe separate de reacție a Uniunii Europene este îndoieală. Acest lucru nu ar face altceva decât să atragă resurse de la statele membre, să creeze un alt organism al UE, cu propriul său personal, și să accentueze birocrăția.

Explicații scrise privind votul

Alegerea Președintelui Comisiei

Maria da Graça Carvalho (PPE), în scris. – (PT) Grație dlui Președinte Barroso, Europa a devenit lider mondial în lupta împotriva schimbărilor climatice. Uniunea Europeană este singurul bloc internațional care are o poziție clară, coerentă de negociere pentru conferința de la Copenhaga. Orientările politice pentru următoarea Comisie, conturate de Președintele Barroso, prezintă o viziune ambițioasă, modernă pentru Europa, în centrul căreia se află lupta împotriva schimbărilor climatice și domeniile triumfului cunoașterii.

Provocările cu care ne confruntăm sunt complexe, iar răspunsurile trebuie să fie cuprinzătoare. Prin urmare, pentru perioada de după 2010, Președintele Barroso propune o abordare coordonată și convergentă, care să implice strategia de la Lisabona, politica energetică și politica în domeniul climei, precum și politica socială. Sunt propuse noi surse de creștere și coeziune socială, pe baza unei noi strategii industriale pentru Europa, a unui sector modern de servicii și a unei economii rurale dinamice.

Astfel, președintele Barroso acordă prioritate economiei reale și modernizării acesteia prin cercetare științifică, dezvoltare tehnologică, inovație și principii de durabilitate. Sub conducerea președintelui Barroso și în parteneriat cu Parlamentul European și cu Consiliul, Comisia va contribui la cultivarea unei Uniuni Europene prospere, durabile și avansate din punct de vedere social.

Françoise Castex (S&D), în scris. – (FR) Am votat împotriva realegerii dlui Barroso, din rațiuni de coerență politică și din respect pentru electoratul nostru. În cei cinci ani de mandat, dl Barroso, care a exploatat sprijinul acordat de anumite state membre UE războiului purtat de George W. Bush în Irak, nu a putut revigora Uniunea Europeană și nu a putut-o consolida în fața egoismului național. Acesta nu s-a ridicat la înălțimea așteptărilor atunci când s-a produs criza financiară, economică și socială.

În acești cinci ani nu a făcut altceva decât să susțină direcțiile instabile ale capitalismului financiar, în loc să propună noile reglementări de care are nevoie Europa în secolul XXI. Politica Comisiei Europene trebuie să fie reorientată. Dl Barroso nu este omul potrivit pentru această sarcină. Programul dumnealui nu poate face față magnitudinii crizei actuale: nu există un plan european de redresare, un pact pentru crearea de locuri de muncă, reglementare și supraveghere eficientă a piețelor financiare, nu există instrumente mai robuste și prompte de corectare a dezechilibrelor actuale. Avem nevoie de o directivă privind serviciile publice și o politică reorientată a Comisiei, în ceea ce privește salariile. Dacă dorim să ne salvăm modelul social european, avem nevoie de o agendă socială mult mai ambițioasă.

Diogo Feio (PPE), în scris. – (PT) Mă bucur să declar că, în calitate de portughez și de deputat european, am votat în favoarea realegerii lui José Manuel Durão Barroso, în calitate de Președinte al Comisiei Europene. Cred că performanțele înregistrate de dumnealui pe parcursul mandatului precedent, în pofida a numeroase dificultăți politice, financiare și sociale, precum și experiența dobândită în funcție, au justificat sprijinul guvernelor și încrederea reînnoită pe care i-o arată Parlamentul.

Compătimesc numeroasele încercări – nu toate fâțișe sau serioase – de a-i împiedica candidatura și observ că acestea au eșuat nu doar din cauza lipsei unor alternative credibile, ci și din cauza stupidității argumentelor

pe care s-au bazat acestea. Îmi pare rău că unii deputați din țara mea nu au putut urma altă cale decât aceea, o cale simplă, dar și inconsecventă.

Sper că cea de-a doua Comisie Barroso va putea îmbina competența tehnică cu acel „ceva suplimentar”. De asemenea, sper că va respecta și va folosi în mod eficient principiul subsidiarității și că va alege siguranța și soliditatea pașilor mici, așa cum recomandă Jean Monnet, iar nu abordarea rapidă care a promis multe, dar a făcut puține pentru progresul real al proiectului și visului european. Indiferent cât de mult tânjim după orizont, nu ajungem acolo decât așezând un picior în fața celui alt. Să mergem, deci, pe drumul corect.

José Manuel Fernandes (PPE), *în scris*. – (PT) Salut rezultatul acestui vot, care îl readuce pe dl José Manuel Durão Barroso la Președinția Comisiei Europene. Portugalia este mândră că în fruntea Comisiei se află un portughez cu abilități și calități recunoscute, precum dl Barroso. Este și mai mândră atunci când vede valoarea muncii acestuia din primul mandat, din 2004 până în 2009. Această valoare a fost recunoscută și de Parlamentul European prin votul său. De fapt, a fost ales cu o majoritate foarte mare, mai mare decât cea prevăzută în Tratatul de la Lisabona.

În ultimii cinci ani, dl Barroso a afișat un stil de conducere puternic și cuprinzător. Dosarul privind energia și schimbările climatice, Directiva privind serviciile și regulamentul privind substanțele chimice sunt doar câteva exemple de succes și spirit de conducere. De asemenea, dumnealui a fost lider în căutarea de soluții și propuneri concrete de rezolvare a crizei economice, care încă ne afectează. Parlamentul European tocmai a trimis un semnal că Europa este puternică și are un lider puternic. Prin urmare, cu încredere și speranță, putem face progrese în direcția unei Europe mai prospere și mai solidare.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Orientările politice pentru următorul mandat al Comisiei, care tocmai au fost prezentate, dezvăluie intenția Președintelui de a urma în continuare principalele direcții de acțiune incluse în orientările mandatului care se încheie acum. Orientările respective se află la originea profunde crize economice și sociale prin care trecem acum, ale cărei tragice consecințe – șomajul, inegalitatea, sărăcia și excluziunea – au afectat fără milă lucrătorii și popoarele din Europa.

În Portugalia, punerea în aplicare a acestor politici, pe baza orientărilor respective, a dus la distrugerea sau deteriorarea puternică a sectoarelor productive esențiale – agricultura, pescuitul și industria; la încălcarea drepturilor lucrătorilor, devalorizarea salariilor și la creșterea corespunzătoare a șomajului și a nesiguranței locurilor de muncă; la inegalități în distribuția veniturilor, care acum diferă foarte mult față de media UE; și la eșecul politicilor de dereglementare, liberalizare și privatizare a sectoarelor de bază, care au divizat serviciile publice și au comercializat aspecte esențiale ale existenței noastre colective. Păstrarea acelorasi orientări înseamnă perpetuarea concentrării averilor, menținerea divergenței, în locul convergenței, și provocarea, mai devreme sau mai târziu, a unor noi erupții dăunătoare ale unei crize sistemice latente.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *în scris*. – (PL) Cu toții am dori să vedem o Europă mai puternică, în care oamenii să trăiască mai bine! Și dumneavoastră la fel, având în vedere „Orientările politice pentru următoarea Comisie”, pe care le-ați prezentat Parlamentului. Cu toate acestea, ne așteptăm la mai multe de la un candidat la Președinția Comisiei: ne așteptăm să spună cum intenționează să obțină aceste lucruri, nu doar să prezinte o listă de provocări.

De fapt, scopurile sunt atât de complexe, încât există pericolul să se excludă reciproc și, cu siguranță, va veni un moment când va trebui să alegem care dintre priorități sunt „mai importante”. De exemplu, dacă obiectivul de competitivitate economică europeană se află în conflict cu obiectivul reducerii șomajului, pe care l-ați alege? Textul pe care ni l-ați trimis nu oferă explicații cu privire la acest lucru.

Am senzația că documentul dumneavoastră este doar o listă de dorințe, pe care nu le-ați îndeplinit în mandatul anterior. Întrebarea este: de ce nu?

Cu toate acestea, doresc să vorbesc despre aspectul privind internetul, din programul dumneavoastră. Menționați importanța internetului pentru dezvoltarea economică și coeziunea socială a Europei și promiteți că noua Comisie va dezvolta o „Agendă digitală europeană”. Doresc să știu cum intenționați să puneți în practică această idee și ce va aduce nou această agendă comparativ cu inițiativele anterioare?

Bruno Gollnisch (NI), *în scris*. – (FR) La fel ca prietenii mei care reprezintă mișcările naționale din Europa, sunt unul dintre cei 219 deputați care au votat împotriva dlui Barroso. Dumnealui este o persoană agreabilă și cultă, însă, în principal, reprezintă simbolul eșecului Uniunii Europene. Nu ne-a salvat economiile și locurile de muncă de o concurență globală neloială; nu a ajutat statele europene să iasă din criză; nu a reformat

sistemul financiar pentru a pune capăt valului de speculații; nu a garantat democrația; nu a asigurat autosuficiența alimentară; și nu a pus capăt dezindustrializării accelerate a statelor.

Cu alte cuvinte, nu a reușit să demonstreze că Europa Bruxelles-ului este mai mult decât o mașină care macină, sărăcește și înrobește națiuni și popoare. La o analiză mai atentă, alegerea dlui Barroso simbolizează modul în care funcționează această Europă. Câtă zarvă s-ar face dacă, în locul Președintelui Comisei, care va influența viețile a 500 de milioane de cetățeni prin politicile sale, ar fi vorba de un șef de stat care, deși ar fi unicul candidat, ar fi ales cu puțin peste jumătate din voturi?

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris*. – (FR) Astăzi am votat împotriva candidaturii dlui Barroso din trei motive esențiale. În primul rând, propria sa experiență din ultimii cinci ani: o Președinție slabă, conservatoare și liberală, imobilă în fața crizei, incapabilă să stimuleze o redresare coordonată și care a conferit în mod exclusiv atenție dorințelor șefilor de stat sau de guvern. Cu siguranță José Manuel Barroso nu a fost artizanul unei Europe puternice. În al doilea rând, răspunsul nepotrivit pe care l-a oferit în ceea ce privește condițiile stabilite de Grupul Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European: nu a furnizat un plan autentic de redresare, nici un pact pentru ocuparea forței de muncă, nici mecanisme de reglementare, supraveghere sau instrumente eficiente pentru corectarea dezechilibrelor de pe piețele financiare și nu a făcut niciun angajament în privința adoptării unei directive cadru care să protejeze serviciile publice. În final, mesajele transmise de alegători pe parcursul alegerilor europene, care ne-au arătat că nu mai vor o Europă slăbită, de neînțeles, în care compromisul este considerat o virtute mai importantă decât direcția politică.

Jacky Hénin (GUE/NGL), *în scris*. – (FR) Alegerea Președintelui Comisiei Europene este un act deosebit de important, iar cetățenii UE trebuie să aibă dreptul să cunoască alegerea reprezentanților lor.

Personal, regret și condamn procedura votului secret, care conduce la o lipsă completă de răspundere.

Totodată, pentru că nu împărtășesc din niciun punct de vedere politica propusă de dl Barroso, confirm faptul că nu îi voi susține numirea în funcția de Președinte al Comisiei.

Cătălin Sorin Ivan (S-D), *în scris*. – La finalul celor cinci ani de mandat (2004-2009), bilanțul asupra activității Comisiei Europene nu este unul care să-l avantajeze pe Președintele Barroso. Abținerea, în acest context, apare ca o necesitate, în condițiile în care un vot negativ ar fi o decizie politică imprudentă, dată fiind lipsa de alternative, în timp ce un vot pozitiv ar fi echivalentul unei încrederi necondiționate și nejustificate într-un program nesatisfăcător.

Consider că susținerea pe care statele membre i-o acordă e o dovadă incontestabilă a faptului că Barroso nu a fost un președinte puternic, ci mai degrabă unul pentru care interesele naționale au primat, iar liderii naționali au fost cei care au trasat liniile directoare ale mandatului său. Comisia Europeană are nevoie de un președinte care să susțină dezvoltarea politicilor comunitare, care să fie un „atlet” al integrării și promotorul conceptului de Europa Unită. El nu trebuie să fie nicidecum avocatul intereselor naționale. Din perspectiva social-democrată, Barroso nu și-a respectat mare parte din angajamentele luate la debutul mandatului, în 2004. Multe dintre acestea, printre care consolidarea unei Europe Sociale, au fost tratate cu foarte puțin interes de către Comisie. Pe cale de consecință, am ales să nu votez pentru reînvestirea președintelui Barroso. <BRK>

Astrid Lulling (PPE), *în scris*. – (FR) Am votat în favoarea numirii dlui Barroso în funcția de Președinte al Comisiei Europene.

Am luat această hotărâre din patru motive.

Consiliul European a propus în unanimitate candidatura dlui Barroso.

Așa cum înțeleg eu democrația, cei care au câștigat alegerile pot avea dreptul de a-și alege propriul candidat.

Nu există altă opțiune decât dl Barroso; nu s-a luat în calcul în mod serios nicio altă alternativă.

Criticile îndreptate la adresa fostului președinte omit un fapt esențial, și anume acela că Comisia poate face propuneri, iar statele membre sunt cele care le elaborează.

Susținerea mea este însoțită și de câteva așteptări.

Pe parcursul celui de-al doilea mandat al său, dl Barroso ar trebui să fie puțin mai independent, inclusiv în legătură cu marile state membre, iar unicul obiectiv al acțiunilor sale ar trebui să fie acela de a deservi interesul general al Comunității.

Îmi pare rău că Comisia are tendința să se transforme într-un conglomerat de comisari, liberi să acționeze după cum doresc. Aș dori să-l rog pe dl Barroso să-și folosească influența pentru a contracara această evoluție.

Aș dori ca această instituție, în calitate de „gardian al tratatelor”, să-și recapete forța inițială, adică, capacitatea de a deschide drumuri, prin intermediul unor proiecte revigorante.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris*. – (ES) Dl Barroso, Președintele Comisiei Europene, este responsabil pentru actuala situație de criză financiară, economică, alimentară și de mediu în care este cufundată Europa. Până în prezent, nimeni nu i-a recunoscut greșeala, iar vina a fost dată pe Statele Unite. Până în prezent, Comisia a încercat să construiască o Europă bazată pe politici de privatizare și divizare a statului social.

Comisia a adoptat Strategia de la Lisabona, care prezicea o creștere economică de 3% și crearea a 20 de milioane de locuri de muncă până în 2010. În mod evident, această strategie a eșuat. În pofida acestui fapt, Comisia propune reînnoirea acestei strategii și continuarea acestor politici, care au condus la criză. Această criză nu este o pandemie; ea este provocată de faptul că am pariat pe o singură politică: politica adoptată de Comisia Europeană. Programul său de politică externă nu face nicio referire la Sahara sau Palestina. Aceste probleme nu numai că nu apar ca priorități, însă UE intenționează să acorde un statut avansat Regatului Maroc și să dezvolte relațiile cu Statul Israel.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *în scris*. – (PT) Munca desfășurată de Președintele Barroso în ultimii cinci ani a fost caracterizată de pragmatism, seriozitate și fermitate în modul în care a urmărit principalele interese ale Europei.

Pionieratul său la nivel mondial în combaterea schimbărilor climatice, accentuarea implicării Europei în problema oceanelor, prin lansarea unei noi politici maritime europene și capacitatea de a ajunge la un consens privind perspectiva financiară într-o Uniune formată din 27 de state membre sunt doar câteva dintre exemplele care îi justifică menținerea la conducerea Comisiei Europene.

Creșterea economică, investițiile în inovație și pregătirea și combaterea șomajului sunt piloni fundamentali pentru continuarea integrării europene și, totodată, reprezintă prioritățile pentru viitor ale dlui Barroso.

Într-un moment în care situația economică și financiară mondială nu este una optimă, Europa are nevoie de un lider puternic, care să readucă la viață proiectul european.

Din toate aceste motive, dar și pentru multe altele, consider că dl Barroso este președintele ideal pentru a ghida destinul UE pe parcursul viitorului mandat.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris*. – (FR) La fel ca alți 381 de colegi, am susținut numirea dlui Barroso în funcția de președinte al Comisiei. Am procedat astfel din multe motive, inclusiv pentru că unele persoane lansează acuzații nedrepte împotriva acestui candidat. Unii visează la un nou Delors, însă uită că noi am schimbat lumea... și Europa. Europa celor 12, a lui Kohl și Mitterrand, nu mai există și, fără îndoială, nu se va întoarce niciodată.

Primul Președinte al unei Comisii cu 25, iar apoi 27 de membri, dl Barroso, a avut sarcina delicată de a se ocupa de extinderea din 2004, iar mandatul său a fost marcat de consolidare. Cel de-al doilea va fi un mandat al ambiției. Sper că va fi așa și am încredere în dumnealui. Refuz să mă joc de-a ucenicul vrăjitorului, refuz să aștept, nu pe Godot, ci pe un alt candidat ipotetic pe care Consiliul nu are intenția să-l prezinte. Refuz să aștept și să slăbesc în continuare instituțiile noastre și reputația de care Europa încă se bucură în rândul europenilor. Deci, da, ne așteptăm ca domnia sa să-și respecte promisiunile privind combaterea schimbărilor climatice și a discriminării, precum și planul urgent de acțiune care vizează criza economică și socială. Amânarea repetată a acestui vot ar fi o greșeală. Ar fi o greșeală să așteptăm un candidat fantomă.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris*. – (PT) O Președinție puternică, ambițioasă a Comisiei este esențială pentru ca Europa să-și recapete poziția de lider mondial, căutând un echilibru între obiectivele economice și politice, pe de o parte, și coeziunea socială și teritorială, pe de altă parte. Prioritățile trebuie definite în mod pragmatic, însă fără a neglija valorile care stau la baza proiectului european.

Ne confruntăm cu o serie de provocări precum reformarea bugetului comunitar, pe care Europa trebuie să le abordeze demonstrând că poate stabili o agendă mondială cu privire la diferite probleme, inclusiv combaterea schimbărilor climatice și reglementarea piețelor financiare. Într-un moment în care șomajul se accentuează în mai multe state membre, este vital să căutăm o ieșire durabilă din actuala criză economică și socială. Acest obiectiv trebuie să unească statele membre în jurul principiului solidarității și al consolidării pieței unice europene.

Consider că José Manuel Durão Barroso are calitățile care-i vor permite să se ridice cu succes la înălțimea așteptărilor noastre, consider că faptul că dumnealui deține această funcție este o onoare pentru Portugalia și că este un avantaj ca o regiune mică, izolată, îndepărtată și exterioară precum Madera să aibă în Comisie o persoană care-i înțelege foarte bine realitatea, motiv pentru care îi susțin candidatura pentru funcția de Președinte al Comisiei Europene.

Frank Vanhecke (NI), *în scris.* – (NL) Am votat împotriva realegerii dlui Barroso în funcția de Președinte al Comisiei Europene, pentru că, în ultimii cinci ani, persoana dumnealui a simbolizat o Comisie care a ales să treacă cu vederea respingerea democratică a Tratatului de la Lisabona, în mod disprețuitor și deosebit de arogant. Dl Barroso a susținut în mod repetat un nou val de imigrări în masă și a încercat constant să ascundă problemele referitoare la eventuala aderare a Turciei la UE. Totodată, dl Barroso a refuzat ieri să răspundă la o întrebare justificată venită din partea unui deputat britanic, în legătură cu intențiile sale privind numirea unui comisar european pentru drepturile omului – adică un comisar intern, la nivelul UE. Europa fratelui cel mare este pe val, însă, aparent, nimeni nu știe acest lucru, nici măcar deputații europeni.

Derek Vaughan (S&D), *în scris.* – Deși nu obișnuiesc să mă abțin, consider că, la votul de astăzi, pentru alegerea Președintelui Comisiei, abținerea era opțiunea corectă. Recunosc că dl Barroso a făcut unele concesii, de exemplu în ceea ce privește evaluarea impactului social. Cu toate acestea, dl Barroso nu s-a arătat interesat să prezinte propuneri importante pentru grupul S&D, precum consolidarea Directivei privind detașarea lucrătorilor, o directivă extrem de importantă pentru protecția lucrătorilor galezi. De asemenea, avem nevoie de un angajament sporit în privința portofoliilor acordate noilor comisari și de o explicație clară din partea dlui Barroso cu privire la organizarea următorului colegiu. Nu cred că demersurile dlui Barroso în vederea combaterii dumpingului social în Europa au o amploare suficientă și, din acest motiv, dar și din cele menționate mai sus, am luat decizia de a mă abține de la vot.

Bernadette Vergnaud (S&D), *în scris.* – (FR) Am votat împotriva candidaturii dlui Barroso, deoarece cred într-o Europă cu adevărat politică, care nu poate fi mulțumită de o Comisie încătușată de dorințele marilor întreprinderi. De asemenea, cred că nu putem cere instituirea unei alte forme de conducere europeană, ca apoi să-i înmănăm un cec în alb unui campion al liberalismului, al cărui program duce mare lipsă de ambiție și valori. O persoană care s-a ascuns în spatele ideii unei „mai bune reglementări”, pentru a „dereglementa” tot ceea ce apăr eu, ca socialistă: serviciile publice, protecția socială a lucrătorilor, respectul pentru sistemele de sănătate, reglementarea economiei financiare și protecția consumatorilor și a mediului împotriva puterii grupurilor industriale. Din respect pentru propriile mele convingeri și pentru cele ale electoratului, consider că aceste valori nu pot fi aduse în discuție prin viitoare motive și trucuri care au ca scop obținerea unor concesii derizorii din partea conservatorilor ce controlează majoritatea statelor membre, Parlamentul European și Comisia și care nu se vor opri până ce nu-și vor accentua politica de dereglementare.

Dominique Vlasto (PPE), *în scris.* – (FR) Deși votul pentru Președinția Comisiei este secret, doresc să-mi exprim în mod public susținerea pentru candidatul care provine din familia noastră politică, José Manuel Barroso, și să-i adresez sincere felicitări cu ocazia realegerii. Întrucât Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) a câștigat alegerile europene, este normal ca și Președintele viitoarei Comisii să provină din rândurile noastre. Prin urmare, în pofida frământărilor inutile care au avut loc la nivelul stângii divizate și al Grupului Verzilor, acestea neavând un candidat pe care să-l propună, dl Barroso a fost reales cu o majoritate confortabilă. De asemenea, salut angajamentul reafirmat de acesta de a colabora îndeaproape cu Adunarea noastră și poate conta pe hotărârea și pe sprijinul nostru de fiecare dată când propunerile proiectului european trebuie supuse la vot. Acum Parlamentul și Comisia vor putea să înceapă să lucreze fără întârziere, acesta fiind aspectul cel mai important în această perioadă dificilă, în care trebuie rezolvate cu rapiditate multe provocări, în beneficiul tuturor europenilor. În plus, fiind implicată în grupul G20 și în negocierile privind clima, Europa trebuie să fie unită și să funcționeze bine: votul de astăzi, clar și neambiguu, îi întărește poziția în fața altor puteri mondiale.

Propunere comună de rezoluție: Incendiile forestiere din vara anului 2009 (RC-B7-0039/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), *în scris.* – (FR) Am votat pentru rezoluția Parlamentului European din 16 septembrie 2009 privind incendiile forestiere din vara anului 2009. Această rezoluție urmează multor altora și evidențiază frecvența, gravitatea, complexitatea și impactul dezastrelor naturale și antropice din Europa, al căror număr a crescut rapid în ultimii ani. Fenomenul incendiilor forestiere este agravat de depopularea rurală, de abandonul progresiv al activităților tradiționale, de gestionarea deficientă a pădurilor, de existența unor mari întinderi de pădure cultivate cu o singură specie, de plantarea unor specii neadaptate de arbori, de absența unei politici eficiente de prevenire, de cuantumul redus al penalităților aplicate în caz de incendiu și de punerea defectuoasă în aplicare a legilor care interzic construcțiile ilegale și garantează reîmpădurirea. Este regretabil faptul că,

în pofida solicitărilor Parlamentului, Comisia nu a luat măsuri în vederea creării unei forțe europene de protecție civilă și salut acțiunile prietenului meu, dl Barnier, care propune acest lucru de mult timp. În final, într-un moment în care companiile private de asigurări nu oferă acoperire în caz de incendii forestiere, este indispensabilă crearea unui instrument colectiv public/privat, pentru asigurarea pădurilor împotriva furtunilor și a incendiilor, având în vedere lipsa de reacție a sectorului privat.

Carlos Coelho (PPE), *în scris. – (PT)* Din păcate, condițiile de secetă extremă și incendii forestiere din sudul Europei sunt din ce în ce mai frecvente și mai intense. S-au pierdut vieți omenești (doar în vara aceasta au murit 11 persoane), activitatea economică s-a redus, iar mediul înconjurător s-a degradat, în special prin creșterea ratei de deșertificare, pentru că, în ultimul deceniu, în fiecare an au dispărut aproximativ 400 000 de hectare de pădure din Europa.

Schimbările climatice contribuie la accentuarea dezastrelor naturale, însă multe situații sunt încă imprevizibile sau sunt provocate de infractori. Prin urmare, cercetarea științifică trebuie dezvoltată, în vederea îmbunătățirii procedurilor de evaluare a riscului, a sistemelor de prevenire și combatere a incendiilor, iar resursele financiare necesare trebuie, de asemenea, puse la dispoziție.

Avem nevoie de o strategie europeană de combatere a dezastrelor naturale, precum și de o interoperabilitate și coordonare mai mare între diferitele instrumente comunitare. Statele membre trebuie să își consolideze cooperarea și coordonarea, pentru a garanta solidaritatea și disponibilitatea unor resurse suplimentare de mobilizare rapidă, în vederea combaterii acestor dezastre.

Solicit Președinției Consiliului să ia o hotărâre urgentă în ceea ce privește regulamentul privind noul Fond de solidaritate, pentru a crește transparența și a crește flexibilitatea mobilizării, în caz de urgență.

Diogo Feio (PPE), *în scris. – (PT)* Zona de sud a Europei a fost victima unor dezastre (secetă și incendii) care au amenințat vieți omenești, economiile și ecosistemele locale și care contribuie la abandonul treptat al unor zone întinse, care în trecut erau populate, lucrate și îngrijite. Acest aspect și consecințele sale grave nu reprezintă o problemă pentru o țară sau alta, ci sunt chestiuni transfrontaliere, care merită un răspuns la nivel european.

După cum am afirmat anterior, Uniunea Europeană va beneficia dacă rămâne unită chiar și în situații dificile și dacă poate mobiliza resurse precum Fondul de solidaritate, sisteme și metode pentru evitarea cauzelor și reducerea consecințelor acestor calamități, precum și pentru a furniza un răspuns flexibil, prompt și corespunzător.

Pe lângă Comisia Europeană, care trebuie să fie lider în căutarea de soluții și punerea în practică a unor variante optime, întregul sector forestier trebuie să furnizeze informații, să definească soluții și să arate moduri de diversificare a activităților forestiere.

O poezie portugheză pentru copii spune că un copac este un prieten. Uniunea Europeană trebuie să răsplătească această prietenie și să susțină, prin urmare, viitorul zonelor rurale.

João Ferreira (GUE/NGL), *în scris. – (PT)* Motivul pentru care am votat favorabil are legătură cu necesitatea unei solidarități efective și a imobilizării imediate a resurselor financiare, pentru a putea rezolva cât mai urgent situația tragică din punct de vedere social și ecologic în care se află regiunile și comunitățile afectate de incendiile din această vară.

Cu toate acestea, cred că rezoluția trebuie să pună un accent mai mare pe efectele anumitor politici comunitare, în special ale politicii agricole comune, care fac ca oamenii să abandoneze terenurile și sistemele productive, precum și activitățile care contribuie la o abordare preventivă a problemei incendiilor.

Consecințele PAC, în special în state precum Portugalia, reprezintă unele dintre cauzele fundamentale ale incendiilor care devastează astăzi mari întinderi de teren, an după an. Cred, totuși, că această cooperare între statele membre, în vederea combaterii incendiilor forestiere, este posibilă și de dorit, însă ea nu trebuie folosită ca să creăm un drum prielnic pentru eliminarea aspectelor importante de suveranitate individuală a statelor membre, în special în ceea ce privește protecția civilă și măsurile de control și intervenție în propriul teritoriu.

Sylvie Guillaume (S&D), *în scris. – (FR)* Încă o dată în această vară, incendiile forestiere au devastat sudul Franței. La fel ca și ceilalți vecini europeni, cetățenii noștri s-au luptat cu flăcările, iar aceste dezastre au condus la daune materiale și suferințe omenești. Din acest motiv, am susținut crearea unei forțe de reacție europene, independentă și permanentă, a cărei sarcină va fi aceea de a asista statele membre și regiunile afectate de incendii și alte dezastre. De asemenea, avem nevoie – și am solicitat și Comisiei acest lucru – de o strategie

care să ne permită să păstrăm bogatele ecosisteme din parcurile noastre naturale, precum Bauges, Ardèche sau Lubéron, bazându-ne pe finanțarea alocată pentru măsuri și acțiuni preventive, de restabilire a ecosistemului afectat. Apelarea la PAC poate fi justificată pentru a preveni răspândirea incendiilor forestiere, care reprezintă mult prea des rezultatul unor subarboare abundente în unele regiuni. În final, am susținut și mobilizarea Fondului de solidaritate al UE, un fond care este blocat astăzi de Consiliu, deși este nevoie disperată de acesta.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *în scris.* – (FI) Dle președinte, în cadrul dezbaterii de luni privind incendiile forestiere din vara anului 2009, am afirmat că condițiile naturale s-ar schimba o dată cu modificările climatice. Acesta este un fapt care nu poate fi contrazis. Cu toate acestea, nu explică dezastrele ecologice, în special dacă aceleași fenomene se repetă periodic. Putem și trebuie să fim mai bine pregătiți. Din acest motiv, a trebuit să votez astăzi împotriva poziției grupului meu privind amendamentul 5 și, ca să fiu foarte sinceră, această poziție mă uimește. Este momentul ca statele membre ale Uniunii să se privească în oglindă. Se spune pe bună dreptate că distrugerile provocate de incendiile forestiere ar fi putut fi prevenite dacă anumite state membre ar fi elaborat și ar fi pus în aplicare măsuri preventive mai eficiente și ar fi muncit mai mult pentru a opri activitatea infracțională legată de achiziționarea mai multor terenuri de construcții.

Mediul nostru politic nu poate fi unul în care faptele să poată fi trecute cu vederea. Acest lucru nu este în beneficiul nimănui, mai ales când este vorba despre tragedia umană provocată de incendiile forestiere. S-a sugerat că schimbările climatice reprezintă una dintre cauzele creșterii numărului de incendii forestiere și este adevărat că Europa va trebui să se pregătească pentru sezoane de incendii forestiere, care să dureze mai mult decât din iunie până în septembrie, așa cum s-a întâmplat până acum. Verile încep mai devreme și sunt mai calde și mai uscate, în special în sud, drept pentru care crește pericolul producerii de incendii. Problema incendiilor, însă, nu se datorează niciunei modificări progresive a condițiilor naturale, ci altor motive. Să ne adaptăm la un mediu schimbător este un lucru; să acceptăm practicile rigide defectuoase și să fim nepregătiți este complet altceva.

Willy Meyer (GUE/NGL), *în scris.* – (ES) În Grecia, incendiile au distrus 1 30 000 de măslini, precum și multe hectare de viță de vie, vite, stupine, magazine, grajduri și numeroase sere și case. În Spania, incendiile forestiere au ars 95 769 de hectare, provocând 11 decese și pierderi estimate la 395 de milioane de euro.

Daunele sociale, economice și ecologice pe care incendiile le-au adus economiilor locale, activității productive și turismului sunt imense, cetățenii afectați trebuind să fie sprijiniți și fiind necesară restabilirea condițiilor ecologice precedente, prin intervenții imediate la nivel național și comunitar.

Solicităm Comisiei să mobilizeze în mod neîntârziat actualul Fond de solidaritate UE și să pună la dispoziție resursele necesare în scopul susținerii planurilor de reabilitare pentru zonele afectate, pentru restabilirea potențialului productiv și reîmpădurirea integrală a regiunilor incendiate.

Defrișarea se datorează parțial construcției de drumuri și linii de cale ferată. Comisia trebuie să promoveze măsuri astfel încât lucrările publice finanțate prin fonduri UE să includă o sumă de investiții publice pentru îmbunătățirea, întreținerea și extinderea pădurilor publice.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) Din păcate, vara anului 2009 a fost marcată de incendii devastatoare în sudul Europei, care au provocat daune materiale și ecologice imense. În acest context, a devenit clar faptul că incendiarii, care profită de pe urma distrugerii pădurilor, sunt încurajați de lipsa evidențelor forestiere, de neajunsurile acestora sau de o utilizare teritorială definită în mod defectuos. Prin urmare, a fost important ca această propunere de rezoluție să solicite statelor membre revizuirea sau modificarea acestor evidențe.

Pe lângă reîmpădurire, este necesară cooperarea între experți, brigăzile de pompieri și alte grupuri implicate, atât în cazuri de urgență, cât și pentru prevenire. Această propunere de rezoluție conține propuneri logice, precum modul în care pot fi susținute statele membre în cazul unui dezastru, în conformitate cu principiul solidarității. Din acest motiv, am votat pentru propunerea comună de rezoluție privind incendiile forestiere din vara anului 2009.

Frédérique Ries (ALDE), *în scris.* – (FR) Trebuie să spunem clar că prevenirea dezastrelor naturale și adaptarea la schimbările climatice nu este o sarcină ușoară. Chiar dacă Uniunea Europeană se descurcă mai bine decât alte regiuni din lume în crearea unui mecanism consolidat de protecție civilă și a șansei financiare pe care o reprezintă Fondul de solidaritate, în fiecare an sunt distruse peste 600 000 de hectare.

Nu mă refer doar la incendiile forestiere din bazinul mediteranean, dintre care cele mai grave au fost cele din vara anului 2009, din zona montană de lângă Atena. Din punctul meu de vedere, două propuneri sunt

esențiale pentru îmbunătățirea situației. În primul rând, trebuie pus integral în aplicare raportul elaborat de dl Barnier din 2006 privind o forță de protecție civilă europeană. Așteptăm în continuare înființarea formațiunii europene a căștilor verzi, pentru a da substanță unei politici europene de protecție civilă, votată de cetățeni. În al doilea rând, este important ca Comisia să aibă dreptul de a supraveghea ceea ce se întâmplă la nivel local. Ar fi cel puțin uimitor să se acorde finanțare europeană nerambursabilă, din moment ce unele incendii forestiere au fost declanșate probabil de infractori, cu singurul scop de a pregăti terenul pentru dezvoltare.

Joanna Senyszyn (S&D), *în scris.* – (PL) Am votat în favoarea rezoluției privind incendiile forestiere. Până în acest an, în Uniunea Europeană au fost distruse de incendii peste 200 000 de hectare de pădure. Aceasta înseamnă mai mult decât în tot anul 2008! În Polonia, coeficientul de amenințare care planează asupra incendiilor forestiere este unul din cele mai mari din Europa. În aprilie 2009, numărul incendiilor a fost cel mai mare din ultimii cinci ani.

Trebuie să luăm măsuri urgente și eficiente pentru a combate schimbările climatice, acestea fiind una dintre cauzele incendiilor. Un alt aspect important al rezoluției adoptate este acela care privește coordonarea mecanismelor UE pentru prevenirea schimbărilor climatice și, în special, utilizarea eficientă a Fondului de solidaritate pentru a reduce consecințele incendiilor.

Trebuie să creăm o forță de reacție europeană, capabilă să acționeze rapid în cazul dezastrelor naturale. Aceasta ar reprezenta o finalizare financiară și organizațională a acțiunilor întreprinse în statele membre. Sper că rezoluția Parlamentului privind combaterea efectelor incendiilor va fi luată în considerare de Comisia Europeană în mod corespunzător și că aceasta se va mobiliza și își va intensifica propriile acțiuni în acest domeniu.

Catherine Stihler (S&D), *în scris.* – Dezbateră de astăzi privind incendiile forestiere este binevenită. Devastarea multor locuri cu frumuseți naturale reprezintă o pierdere pentru noi toți. Trebuie să ne arătăm solidari cu colegii noștri și să ajutăm statele afectate.

Nuno Teixeira (PPE), *în scris.* – (PT) În urma reîmpăduririlor promovate de guvernul regional, împreună cu inițiativele organizațiilor de protecție a mediului, studiile recente arată că pădurile din Madeira au crescut cu aproape 5 000 de hectare în ultimii 36 de ani, o realizare remarcabilă, cu atât mai mult cu cât aceasta nu se înscrie în tendințele naționale. Acest patrimoniu neprețuit trebuie protejat și, deși trebuie să fim pregătiți pentru a reacționa în fața incendiilor forestiere, consider că este esențial să echilibrăm alocarea resurselor, între prevenirea, depistarea și combaterea efectivă a incendiilor. Am votat în favoarea acestei rezoluții deoarece cred că această politică poate fi promovată la nivel european printr-o strategie de solidaritate, care încearcă să coordoneze răspunsurile în fața incendiilor și prevenirea eficientă a comportamentelor periculoase.

Axându-se în mod special pe regiunile ultraperiferice, această abordare ar trebui să implice atât autoritățile, cât și proprietarii de terenuri împădurite în activitățile de curățare a zonelor forestiere, plantarea de specii native și repopularea zonelor rurale. De asemenea, comportamentele infracționale trebuie pedepsite în mod corespunzător la nivel național. Flexibilitatea în punerea în aplicare a procedurilor aferente utilizării de fonduri structurale existente sau de fonduri noi, precum Fondul de solidaritate al UE, va permite oferirea unor răspunsuri mai rapide persoanelor afectate de pierderea terenurilor agricole, a caselor și a animalelor domestice, în urma incendiilor și a altor dezastre.

Frank Vanhecke (NI), *în scris.* – (NL) M-am abținut de la votul final asupra rezoluției de compromis privind consecințele incendiilor forestiere din 2009. Am procedat astfel pentru că observ că majoritatea deputaților consideră că combaterea incendiilor forestiere la nivel european nu ar trebui să se reducă la sprijinire și coordonare, ci că, în realitate, ar trebui înființate mai multe brigăzi de pompieri europene separate, deci încă un alt organism european care ar costa sume uriașe de bani și ar dubla munca deja făcută de alții.

În orice caz, acest lucru arată că euro-federaliștii sunt mai puțin preocupați de gestionarea eficientă și competentă a continentului, fiind preocupați mai mult de a da o declarație, și anume aceea că totul trebuie reglementat la nivel european, în pofida principiului subsidiarității pe care l-am aclamat atât de des.

(Ședința a fost suspendată la ora 12.50 și reluată la ora 15.00)

9. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

PREZIDEAZĂ: DL BUZEK

Președinte

10. Servicii financiare (semnarea actelor)

Președintele. – În conformitate cu procedura de codecizie, actele legislative sunt semnate de Președintele Parlamentului European și de Președinția în exercițiu, care reprezintă Consiliul. Înainte de reluarea ședinței, se va semna un pachet legislativ care, astfel, va intra în vigoare. Cecilia Malmström, ministrul pentru afaceri europene, va semna în numele Consiliului. Mă bucur că și dna comisar Benita Ferrero-Waldner se află astăzi cu noi.

Aș dori să spun câteva cuvinte în legătură cu legislația pe care urmează să o semnăm astăzi. Astăzi, în ajunul summitului extraordinar al Uniunii Europene, care pregătește summitul G20 de la Pittsburgh, avem șansa de a consolida rolul de colegiutor al Parlamentului European. Mi s-a cerut să reprezint Parlamentul European la dineul șefilor de stat sau de guvern. Uniunea Europeană se va pregăti pentru participarea la summitul G20 de la Pittsburgh.

Avem astăzi în fața noastră un pachet important, format din patru acte legislative diferite, aprobate în temeiul procedurii de codecizie, ca reacție la criza financiară. Ce conține pachetul? O directivă privind cerințele de capital, un regulament privind agențiile de rating al creditelor, un nou regulament privind plățile transfrontaliere și o decizie privind instituirea unui nou program de susținere a activităților specifice în domeniul serviciilor financiare, al raportării financiare și al auditului.

Directiva și regulamentele au ca obiectiv protejarea investitorilor UE și a sistemului financiar al Uniunii Europene, precum și creșterea garanțiilor privind drepturile consumatorilor și asigurarea unei supravegheri îmbunătățite. Aceste acte au ca scop stabilizarea piețelor financiare. Astfel, previziunile devin realitate, însă legislația pe care o semnăm a fost elaborată de Parlament în cursul legislaturii anterioare. Dna ministru Malmström dorește să ia cuvântul înainte de a semna actele legislative?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dle Președinte, urmează să semnăm o serie de acte legislative deosebit de importante pentru răspunsul UE la criza financiară și economică care a lovit atât de grav Europa și care o va afecta și în continuare. Aș dori să profit de această ocazie pentru a-i mulțumi Președinției cehe, care a depus eforturi foarte mari în vederea elaborării acestor acte într-o perioadă scurtă de timp. Grație Președinției cehe am reușit să ajungem foarte rapid la o cooperare de succes între Consiliu și Parlament, precum și la acorduri rapide și eficiente.

După cum am menționat anterior, optimismul nostru în legătură cu situația economică este precaut, însă știm și că șomajul va lovi foarte grav multe state în perioada următoare. Prin urmare, există motive ca Parlamentul, Consiliul și Comisia să colaboreze îndeaproape. Aștept cu mare interes cooperarea noastră și sunt mândră că pot să semnez aceste acte împreună cu dumneavoastră, dle Președinte.

Președintele. – Doresc să atrag atenția asupra faptului că ceea ce facem acum este o expresie a continuității funcțiilor Consiliului, Parlamentului și Comisiei. Între timp s-au desfășurat alegerile pentru Parlamentul European, care nu ne-au împiedicat în niciun fel activitățile sau lucrările.

Doresc s-o rog acum pe dna ministru Malmström să procedăm la semnarea comună, care se va desfășura la această masă. Îi invit, de asemenea, pe dna comisar Ferrero-Waldner, pe dna Berès și pe dna Bowles – comisarii anteriori și actuali pentru afaceri economice și monetare – și pe raportorii Karas și Gauzès să vină aici în mijloc. Veți fi prezenți cu toții la semnare, iar dna ministru și cu mine vom semna.

Doresc să spun că și dna Starkevičiūtė și dl Hoppenstedt sunt foști raportori, însă nu mai fac parte din Parlamentul European, pentru că au fost deputați în legislatura anterioară.

Vom proceda acum la semnare

PREZIDEAZĂ: DNA ROTH-BEHRENDT*Vicepreședintă***11. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal****12. Componenta delegațiilor interparlamentare: a se vedea procesul-verbal****13. Încheierea unui Acord de parteneriat și de cooperare între CE și Republica Tadjikistan (dezbateri)**

Președinta. – Următorul punct pe ordinea de zi este dezbateri comună privind:

– declarațiile Consiliului și Comisiei privind încheierea Acordului de parteneriat și cooperare între CE și Republica Tadjikistan și

– recomandarea (A70007/2009) lui Alojz Peterle, în numele Comisiei pentru afaceri externe, referitoare la propunerea de decizie a Consiliului și Comisiei privind încheierea Acordului de parteneriat și cooperare între Comunitățile Europene și statele membre, pe de o parte și Republica Tadjikistan, pe de altă parte-

(12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC)).

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, onorați membri, dnă comisar, dle Peterle, mă bucur că am în această după-amiază șansa de a discuta legăturile UE cu Tadjikistanul și, mai ales, importanța pe care o acordăm punerii bazelor unor noi relații cu această țară, prin încheierea Acordului de parteneriat și cooperare.

Știu că Parlamentul are un interes deosebit în această problemă. În februarie 2008, prin rezoluția privind o strategie a UE pentru Asia Centrală, ați solicitat statelor membre să ratifice rapid Acordul de parteneriat și cooperare, confirmând astfel intenția Parlamentului de a aproba acordul în viitorul apropiat.

Acum, acordul a fost ratificat și ne dorim să progresăm cât mai repede, pentru ca Acordul de parteneriat și cooperare să intre în vigoare cât mai curând posibil, poate chiar până la sfârșitul anului. În acest caz, ar transmite un semnal clar că deschidem un nou capitol în relațiile dintre Uniunea Europeană și Tadjikistan.

Tadjikistanul reprezintă o parte importantă a strategiei globale pentru Asia Centrală. Această țară greu accesibilă este una dintre cele mai sărace din lume. Granița cu Afganistanul este slab întreținută, devenind una din principalele rute de tranzit pentru traficul de droguri și o cale de acces în regiune pentru islamismul radicali. Prin urmare, suntem foarte interesați să susținem Tadjikistanul, atât în propriul său beneficiu, cât și pentru a rezolva problemele noastre comune. Facem deja acest lucru printr-o serie de legături. În iulie, Președinția suedeză a trimis în această regiune un grup de nivel înalt, iar ieri a avut loc la Bruxelles o conferință ministerială cu Asia Centrală.

Cu toate acestea, Tadjikistanul este unul dintre puținele state de la granița estică a UE, cu care nu am încheiat încă un acord global, de la încetarea Războiului Rece. Dacă dorim într-adevăr să rezolvăm problemele pe care le-am menționat, trebuie să creăm un cadru corespunzător pentru relațiile noastre viitoare. Măsurile de dialog politic și cooperare practică cu Tadjikistanul trebuie îmbunătățite pentru a reflecta mai bine provocările comune cu care se confruntă regiunea. Acordul de parteneriat și cooperare ne-ar oferi o metodă mai structurată de a discuta problemele de interes comun: drepturile omului, statul de drept, comerțul cu droguri și crima organizată, precum și terorismul și organizațiile religioase.

În același timp, trebuie să facem progrese în ceea ce privește aspectele referitoare la democrație, gestionarea socială corectă și drepturile omului în această regiune. Suntem foarte conștienți că aceasta nu este o sarcină ușoară. Prin urmare, salut dialogul structurat cu Tadjikistanul privind drepturile omului, care oferă șansa de a purta o discuție corespunzătoare. Cea de-a doua rundă a acestui dialog va avea loc la Dușanbe, la 23 septembrie.

Trebuie să încurajăm în continuare Tadjikistanul să introducă un program de reforme. Deseori, evoluția situației este foarte îngrijorătoare. Ne-ar plăcea să vedem o abordare mai democratică în acest stat, în ceea ce privește libertatea de organizare, libertatea religioasă, libertatea mass-mediei și dezvoltarea societății civile. Trebuie să facem tot posibilul pentru a convinge Tadjikistanul că trebuie respectat statul de drept în lupta

împotriva activităților ilegale, a traficului de droguri și a terorismului. Trebuie să subliniem faptul că trebuie respectate drepturile omului și libertățile fundamentale, în vederea prevenirii conflictelor etnice sau culturale.

Ne îngrijorează foarte mult corupția extinsă din această țară. Aceasta nu numai că împiedică dezvoltarea Tadjikistanului, ci și contribuțiile efective din partea donatorilor. Trebuie să folosim toate canalele disponibile pentru a apela la autoritățile tadjice, ca să rezolve această problemă cât mai curând posibil. Nu putem ignora faptul că toate rutele de tranzit pentru traficul de droguri – sau cel puțin foarte multe – trec prin Tadjikistan. Țara este vulnerabilă în fața mișcărilor radicale și a crimei organizate internaționale. Trebuie să accentuăm sprijinul acordat Tadjikistanului, pentru a combate această activitate și a furniza, în același timp, surse alternative de venit. Această strategie este în concordanță cu angajamentul nostru din Afganistan și cu eforturile depuse în vederea stabilizării acestei țări. Salutăm interesul Tadjikistanului pentru cooperare și îi susținem eforturile.

Tadjikistanul a dovedit o atitudine deschisă, constructivă față de discuțiile privind provocările comune. Acesta este un lucru pozitiv. Acest dialog este un element important în sprijinul acordat Tadjikistanului în vederea promovării cooperării cu vecinii și pentru a găsi soluții la probleme regionale urgente și complexe, precum schimbările climatice, apa și controalele de frontieră. Având în vedere că suntem foarte interesați să rezolvăm multe dintre aceste probleme într-un mod mai eficace și mai eficient, salut șansa de a crea o nouă bază pentru relațiile cu Tadjikistanul. Acordul de parteneriat și cooperare ne oferă un cadru în care ne putem dezvolta în continuare relațiile bilaterale, contribuind astfel la obiectivele globale ale strategiei noastre pentru întreaga Asia Centrală. Prin urmare, solicit acestui Parlament să voteze în favoarea acordului, astfel încât acesta să intre în vigoare cât mai curând posibil.

Benita Ferrero-Waldner, *membră a Comisiei*. – Dnă președintă, în primul rând aș dori să-i mulțumesc dlui Peterle pentru acest raport excelent și pentru rezoluție, care oferă o analiză foarte bună a situației din Tadjikistan și face recomandări pe care le pot susține.

De la adoptarea Strategiei UE pentru Asia Centrală, în iunie 2007, relațiile noastre cu toate statele din Asia Centrală s-au accentuat, în beneficiul nostru reciproc. Ritmul contactelor dintre noi s-a accelerat, iar acum ambele părți înțeleg beneficiile unei cooperări mai mari privind problemele de securitate, gestionarea și controlul frontierelor, educația, guvernarea și diversificarea energetică. Strategia reușește să modeleze un nou tip de parteneriat cu cele cinci republici din Asia Centrală.

Totuși, această strategie cuprinzătoare este susținută de relațiile individuale și bilaterale diferențiate care reflectă diversele aspirații și orientări ale statelor implicate. După cum știți cu toții, cooperarea noastră cu Tadjikistanul este încă guvernată de acordul de comerț și cooperare încheiat cu URSS în 1989 și la care Tadjikistanul s-a alăturat în 1994. Acest acord nu mai reflectă pe deplin ambițiile noastre în temeiul Strategiei pentru Asia Centrală și nu contribuie la susținerea tipului de relație pe care dorim să o avem cu Tadjikistanul.

Aprobarea pe care i-o veți acorda noului Acord de parteneriat și cooperare dintre UE și Tadjikistan, pe care îl veți dezbate astăzi, ar reprezenta astfel un pas uriaș înainte, care ne-ar permite să ne extindem și să ne accentuăm cooperarea cu această țară.

Tadjikistanul de astăzi se confruntă, după cum s-a spus deja, cu provocări economice și sociale majore. Este important ca Tadjikistanul să reușească să rezolve aceste dificultăți, acest lucru fiind și în interesul europenilor. Acest stat are o graniță comună de aproape 1 500 de km cu Afganistanul și este aproape de valea Swat din Pakistan. Acest teritoriu este vulnerabil la influențele din aceste regiuni de conflict și la infiltrările militanților islamici.

Tadjikistanul reprezintă, de asemenea, elementul cheie pentru oprirea traficului ilegal de droguri către Europa dinspre Afganistan. O cooperare sporită cu Uniunea Europeană poate juca, prin urmare, un rol important în prevenirea răspândirii instabilității.

Economia slabă a Tadjikistanului este una dintre principalele sale vulnerabilități. Cea mai săracă republică din Asia Centrală a fost grav afectată de o reducere substanțială a prețurilor la aluminiu și bumbac, ca urmare a recesiunii globale. Acest lucru, împreună cu o scădere de 34% a transferurilor de bani efectuate de imigranți în prima jumătate a anului 2009, dă naștere preocupării că nivelul sărăciei poate crește, iar o situație socio-economică precară poate provoca tulburări sociale.

Cred că ne aflăm pe drumul cel bun cu Tadjikistanul, susținând și încurajând reforme indispensabile. Acesta a fost și punctul central al vizitelor frecvente ale Reprezentantului Special al UE, dl Morel, și al propriei mele vizite, din primăvara anului 2008. S-au înregistrat progrese, dar, cu siguranță, trebuie făcute mai multe. Guvernul a arătat în mod clar faptul că, pe lângă dezvoltarea comerțului și a cooperării, dorește să pună în

aplicare măsuri de îmbunătățire a bunăstării sociale, a sănătății, educației, să combată corupția și să amelioreze situația drepturilor omului.

Trebuie salutat faptul că președintele Rahmon a creat postul de mediator. Mediatorul va fi un interlocutor important pentru noi în următoarea rundă a dialogului dintre UE și Tadjikistan privind drepturile omului, pe care ați menționat-o și care va avea loc la 23 septembrie. Reforma judiciară înregistrează în continuare progrese lente, dar sperăm că guvernul va lua în calcul recomandările unui seminar recent al societății civile privind drepturile omului, desfășurat la Dușanbe, în special în ceea ce privește reformarea profesiei juridice și a noului cod de procedură penală din Tadjikistan.

Desigur, cunosc foarte bine care sunt preocupările dumneavoastră în legătură cu democrația și drepturile omului în Tadjikistan și, prin urmare, vă pot asigura că Comisia va lua pe deplin în considerare aceste preocupări în dialogurile purtate cu această țară.

În ceea ce privește reformele economice, considerăm că, pentru soluționarea problemei sărăciei din această țară, este foarte important să existe progres, de exemplu în ceea ce privește elaborarea unui mecanism de regularizare a datoriilor pe piața de bumbac, care sperăm că va croi drumul pentru reforme agricole mai ample și pentru punerea în aplicare a „libertății agriculturii”.

Avizul acordat astăzi de Parlamentul European asupra Acordului de parteneriat și cooperare ne va ajuta să continuăm colaborarea cu Tadjikistanul în legătură cu numeroase reforme politice și economice, axându-ne în special pe democrație și drepturile omului, dar și să ne asigurăm de punerea riguroasă în aplicare a acestora. Efortul reformei este deja susținut de o asistență bilaterală relativ considerabilă din partea Comisiei. Într-adevăr, este vorba de 66 de milioane de euro pentru perioada 2007-2010, care vor ajunge la 70 de milioane de euro în perioada 2011-2013.

Ajutorul nostru se va axa pe susținerea sectorului protecției sociale și al sănătății, pe reforma privind gestionarea finanțelor publice și pe asistența tehnică pentru dezvoltarea sectorului privat. Acest proces va fi susținut de delegația noastră la Dușanbe. Intenționez ca, înainte de sfârșitul acestui an, biroul regionalizat pe care îl avem acolo să devină o delegație în adevăratul sens al cuvântului, care să încurajeze procesul de reformă și să faciliteze punerea în aplicare a APC. În special, sper că acesta ne va ajuta să desfășurăm o evaluare riguroasă a progresului în domeniile cheie pe care le-am menționat, pe care îl vom măsura în conformitate cu puncte de referință clare.

Alojz Peterle, raportor. – (SL) Decizia de a încheia un acord de parteneriat și cooperare între Comunitățile Europene, statele membre și Tadjikistan este conformă cu Strategia Consiliului European pentru un nou Parteneriat cu Asia Centrală și dorința clară a Tadjikistanului de a dezvolta o cooperare extinsă cu Uniunea Europeană, în domeniul comerțului, precum și în multe alte domenii.

Mă bucur să văd că toate statele membre au ratificat acest acord și sper că vom putea aproba și acordul cu Tadjikistan, așa cum am aprobat anterior acordurile cu Kazahstan, Kârgâzstan și Uzbekistan. Acesta va marca încetarea Acordului de comerț și cooperare dintre Uniunea Europeană și fosta Uniune Sovietică.

Acționând pe baza valorilor și principiilor sale fundamentale, Uniunea Europeană își exprimă, prin acest acord, interesul său strategic în cooperarea cu Tadjikistanul, pe care îl consideră un partener foarte important în această parte a lumii. De asemenea, UE dorește să-și accentueze relațiile cu Tadjikistanul, contribuind astfel la securitatea, stabilitatea și progresul economic al acestei țări, precum și la dezvoltarea și consolidarea instituțiilor sale democratice și la protejarea drepturilor omului și a statului de drept.

Cele mai specifice obiective ale politicii europene privind Tadjikistanul se referă în primul rând la susținerea luptei împotriva sărăciei, la susținerea unei guvernări corecte și a reformelor, precum și la abordarea eficientă a traficului de droguri și a crimei organizate. Acest raport adoptă o poziție critică privind democrația din această țară, exprimând îngrijorări în legătură cu corupția și starea societății civile, însă, în același timp, solicită guvernului tadjic să abordeze cât mai curând posibil situația problematică din domeniul educației și formării profesionale.

Raportul exprimă, de asemenea, îngrijorări justificate privind încălcarea drepturilor omului, în special a drepturilor femeilor, a libertăților religioase, a independenței judiciare și a condițiilor de lucru ale organizațiilor societății civile. Acestea fiind spuse, raportul salută începerea dialogului asupra drepturilor omului, al cărui progres este esențial pentru dezvoltarea relațiilor bilaterale.

Acest acord reflectă convingerea noastră că Tadjikistanul are potențialul de a crea un stat modern, funcțional, capabil să își îndeplinească cu succes rolul regional, în special prin combaterea influențelor extremiste

provenite din Afganistan și din restul regiunii. Printre altele, raportul ne reamintește și de importanța energiei și apei, pentru că aceste probleme privesc relațiile interstatale din Asia Centrală și necesită o abordare comună.

În încheiere, permiteți-mi să-mi felicit colegii pentru colaborarea constructivă și Comisia pentru sprijinul valoros acordat. În principal, doresc să-i mulțumesc Ambasadei Republicii Tadjikistan pentru cooperare.

Cred cu tărie că, grație acestui acord, Uniunea Europeană va putea dezvolta și aprofunda cooperarea pe care a avut-o până acum cu Tadjikistanul și sper că acesta va fi spiritul în baza căruia se va pune în aplicare acest acord, în viitorul apropiat. Vă recomand cu căldură să adoptați acordul cu Tadjikistanul.

Filip Kaczmarek, în numele Grupului PPE. – (PL) Doresc să felicit raportorul, pe dl Alojz Peterle, pentru raportul extrem de factic și, mai ales, foarte echilibrat, privind Acordul de parteneriat și cooperare între Comunitățile Europene și Tadjikistan.

Tadjikistanul a primit multe critici pentru lipsa sa de democrație. Lucrurile pe care le dezaprobăm cel mai mult sunt lipsa libertății presei, a libertății religioase și corupția. Nu doresc să discut aici aceste acuzații. Cu toate acestea, trebuie să avem în vedere faptul că Tadjikistanul a înregistrat recent progrese în combaterea corupției și în ameliorarea situației drepturilor omului, precum și în alte domenii sensibile. În plus, este o țară relativ stabilă, ceea ce este important, având în vedere poziția sa strategică. Cu toate acestea, acest subiect a fost discutat astăzi.

Ca vecin al Afganistanului, având în vedere problemele create de producția și vânzarea pe scară largă a drogurilor, de terorism și de creșterea extremismului și dat fiind că are un alt vecin din ce în ce mai instabil, Pakistanul, Tadjikistanul ar putea fi un aliat natural al Uniunii Europene. Prin urmare, UE are interesul să susțină în continuare procesele democratice din această țară și să consolideze potențialul politic, economic și social al acesteia.

Să nu uităm că Tadjikistanul este cea mai săracă țară din fostele republici sovietice. A fost una din cele numai 12 țări aflate, anul trecut, pe lista ONU a statelor cele mai afectate de criza alimentară mondială. Mă bucur că raportul menționează și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului. Să-i amintim Tadjikistanului de aceste obiective.

Uniunea Europeană este principalul partener comercial al Tadjikistanului. Ambele părți trebuie să depună eforturi pentru a pune în aplicare acest acord cât mai curând posibil, susținând astfel dezvoltarea acestui stat și stabilizând situația sa economică. Simpla critică a lucrurilor care merg prost în Tadjikistan nu va reuși acest lucru. Trebuie să trimitem un semnal pozitiv, să arătăm că ne interesează să dezvoltăm contacte cu această țară și, în opinia mea, raportul elaborat de dl Peterle, împreună cu întregul Parlament, tocmai a trimis un astfel de semnal.

Niccolò Rinaldi, în numele Grupului ALDE. – (IT) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, Tadjikistanul este un cuvânt rostit destul de rar în acest Parlament, drept pentru care salutăm acest acord. Vorbesc în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, dar și ca membru al Comisiei pentru comerț internațional și al Delegației pentru relațiile cu Asia Centrală. De asemenea, salut această decizie de a lua măsuri rapide pentru a ne promova birourile de reprezentare din regiune, după cum tocmai a menționat dna comisar.

În plus, Tadjikistanul este o țară care ne poate surprinde, însă care este frecvent descrisă ca fiind un avanpost al Europei. De fapt, însă, acest stat nu se află la periferia lumii, așa cum nu se află niciuna din celelalte țări ale Asiei Centrale, principala fiind Afganistanul. În această țară se duc câteva bătălii foarte importante privind traficul de droguri, lupta împotriva autoritarismului și fundamentalismului și instaurarea statului de drept și a democrației care, din păcate, sunt încă foarte fragile.

Grație acestui instrument legislativ vom putea înregistra progrese, nu doar din perspectivă comercială, ci, sper, și din perspectivă politică și culturală.

Heidi Hautala, în numele Grupului Verts/ALE. – (FI) Dnă președintă, condițiile sunt mult mai favorabile pentru încheierea unui Acord de parteneriat și cooperare cu Tadjikistanul decât cu Uzbekistanul sau Turkmenistanul, de exemplu, aceste din urmă state fiind dictaturi totale. Tadjikistanul, însă, se află pe o cale ceva mai bună, iar acest acord va permite Uniunii Europene să aibă o oarecare influență în zonă. M-am bucurat să aud că, în numele Consiliului și al Comisiei, pactul de cooperare se va axa pe drepturile omului și democrație și va încerca să promoveze dezvoltarea statului de drept. De asemenea, m-am bucurat foarte mult să aud că în Tadjikistan s-a creat instituția mediatorului. Acesta este un instrument foarte important în multe state, iar Uniunea Europeană trebuie să acorde sprijin deplin acestei noi instituții.

Doresc să aduc în discuție o altă problemă, și anume aceea a resurselor de apă. Această regiune este bogată în resurse de apă, iar Uniunea Europeană ar putea să ajute Tadjikistanul să exploateze în mod rațional și democratic aceste resurse, luând în calcul și interesele țărilor aflate în aval și care ar putea suferi de pe urma efectelor activității centralelor hidroelectrice de mari dimensiuni. Oricare ar fi situația, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană dorește să sublinieze importanța cooperării regionale, astfel încât economia locală din Asia Centrală să-și poată reveni.

Charles Tannock, în numele Grupului ECR. – Dnă președintă, Tadjikistanul nu este binecuvântat cu energia și resursele minerale pe care le au alte țări din Asia Centrală. Aceasta nu este, însă, o scuză pentru a marginaliza Tadjikistanul, în favoarea vecinilor săi mai mari și mai bogați.

Asia Centrală este o regiune vitală pentru securitatea politică și energetică a UE. Din punctul de vedere al consolidării relațiilor cu UE, unele state din regiune vor înregistra progrese mai rapid decât celelalte. Acest lucru este inevitabil. Însă trebuie să ne păstrăm simțul de angajament colectiv pe măsură ce vom strânge legăturile cu ceea ce era, până destul de curând, o regiune ignorată și izolată din punct de vedere diplomatic, în special de Uniunea Europeană. Favorizarea unor state din Asia Centrală în fața altora creează discordie și diviziune în regiune. În special teroriștii islamiști din regiune s-au arătat hotărâți să exploateze sărăcia și guvernarea inadecvată, pentru a radicaliza populația și a-și disemina mesaje de incitare la ură.

Guvernul tadjic a respins extremismul și, cu ajutorul comunității internaționale, încearcă acum să consolideze democrația țării sale. Tadjikistanul poartă încă cicatricile unui război civil brutal dintre forțele seculare și adepții jihadului, care a izbucnit după colapsul Uniunii Sovietice de la începutul anilor 1990. Poporul tadjic nu dorește să vadă din nou vărsare de sânge și, din acest motiv, a susținut cu curaj operațiunile NATO împotriva talibanilor din Afganistan. Misiunea FIAS în Afganistan este vitală pentru viitorul pe termen lung al Tadjikistanului și pentru dorința sa de a găsi o ancoră de securitate înspre occident.

Trebuie să spunem că istoricul Tadjikistanului în materie de democrație și drepturile omului este unul imperfect, însă sunt convins că dialogul și angajamentul din partea UE vor îndrepta această țară în direcția unor schimbări pozitive. Desigur, se pare că aceasta este opinia Uniunii Europene în legătură cu Belarus și Uzbekistan, astfel încât și Tadjikistanul merită să fie tratat la fel. Grupul ECR susține, prin urmare, un parteneriat politic și economic mai profund cu Tadjikistanul, pe baza unui angajament referitor la înregistrarea de progrese către deschidere, democrație și standarde mai ridicate ale drepturilor omului.

Sabine Lösing, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dnă președintă, vă mulțumesc pentru raport. În calitate de membru al Comisiei pentru afaceri externe, am interogat reprezentantul competent al Comisiei în cadrul unei dezbateri privind rolul acestui acord în cadrul gestionării imigrației în UE. Dumnealui a afirmat în mod clar că, atunci când acordul va intra în vigoare, acesta va croi un drum către o cooperare cu agenția de securitate frontalieră (Frontex) și adoptarea a numeroase reglementări privind imigrarea, de exemplu în cadrul acordurilor de readmitere și al securității frontierelor cu Afganistanul. S-a adus deja în discuție granița de 1 200 km dintre Tadjikistan și Afganistan. Aceasta va deveni, astfel, o altă țintă a politicii represive a UE, care vizează menținerea la distanță a refugiaților.

Astfel, Uniunea Europeană dorește să se păzească de refugiați, cu mult dincolo de granițele sale externe. Vedem din nou că aceasta este o componentă fundamentală a politicii externe a UE. În urma unor astfel de acorduri de parteneriat, refugiații sunt închiși în lagăre în care, după cum știm cu toții, condițiile sunt inumane, așa cum se întâmplă în prezent în Ucraina. Această problemă a fost deja abordată aici în termeni generali. Așa-numita gestionare a imigrărilor internaționale încalcă în mod grav prevederile Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților și drepturile internaționale ale omului.

Solicit, prin urmare, Uniunii Europene să înceapă să combată mai degrabă cauzele imigrărilor, iar nu prezența refugiaților. Politica europeană de vecinătate este unul dintre mijloacele prin care fortăreața europeană devine și mai de nepătruns și, din acest motiv, grupul GUE/NGL este sceptic în legătură cu aceasta.

Bastiaan Belder, în numele Grupului EFD. – (NL) Dnă președintă, vă spun sincer că această dezbatere îmi provoacă sentimente contradictorii. Pe de o parte, salut faptul că rezoluția dlui Peterle evidențiază în mod clar numeroasele aspecte problematice din economia și societatea tadjică. Pe de altă parte, mi se pare de neînțeles faptul că, în ceea ce privește anumite aspecte cruciale, Tadjikistanul este descris ca o țară relativ stabilă. Tocmai am auzit din nou acest lucru într-o dezbatere și efectiv nu înțeleg de unde provine această idee. Ei bine, Uniunea Europeană dă impresia că acest acord trebuie să fie adoptat indiferent de circumstanțe. Acesta va avea consecințe irefutabile pentru credibilitatea numeroaselor critici care, totuși, vor fi aduse în viitor.

Consider că este de-a dreptul uimitor ceea ce am citit în alineatul 2, în legătură cu dezamăgirea guvernului tadjic. Doamnelor și domnilor, trebuie să dezbatem această dezamăgire: de exemplu, faptul că minoritatea protestantă sau musulmanii s-au confruntat cu o lege privind religia, care le afectează puternic viața religioasă. În locul acestei dezamăgiri complet deplasare, guvernul tadjic ar trebui să se preocupe de munca pe care trebuie să o facă acasă. Sper, dnă comisar, că această situație este urmărită în mod conștiincios.

Pino Arlacchi (ALDE). – Dnă președintă, susțin cu tărie acest acord. Consider că acesta reprezintă un uriaș pas înainte în cooperarea dintre Uniunea Europeană și Tadjikistan, care este o țară foarte importantă din mai multe motive.

Doresc să menționez doar una dintre contribuțiile acestuia la stabilitatea și securitatea continentului nostru și ale UE. Tadjikistanul se află la intersecția rutelor de tranzit pentru traficul de droguri dinspre Afganistan înspre Europa și Rusia. Cel puțin 30% din heroina produsă în Afganistan ajunge în Europa și în Rusia prin Tadjikistan. Acum zece ani, comunitatea internațională a început o mare operațiune în Tadjikistan, consolidând întregul aparat de control al drogurilor și mă bucur să văd, după zece ani, că aceasta funcționează foarte bine. Acest acord reprezintă o contribuție directă la stabilitatea și securitatea Europei.

Îmi dau seama că există încă multe neajunsuri, iar colegii mei au subliniat problemele din Tadjikistan din punctul de vedere al drepturilor omului, al sărăciei și așa mai departe, însă consider că acest acord arată ce e mai bun în Europa și îl susțin cu mare încredere.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, și eu sunt de părere că acest acord de cooperare cu Tadjikistanul este într-adevăr unul extrem de pozitiv, care ne poate ajuta să realizăm o serie de obiective importante și precise.

Primul obiectiv se referă la poziția strategică a acestei țări, care poate fi cu adevărat utilă în promovarea unui spațiu de pace, securitate și stabilitate. Consider că cel de-al doilea obiectiv este și trebuie să fie încurajarea creșterii acestui stat, din punct de vedere economic și social, pentru că știm că acesta este unul dintre cele mai sărace din regiune.

În ultimul rând, trebuie să ne asigurăm că elementele fundamentale care guvernează aplicarea acestui acord sunt libertatea, democrația și drepturile. Lăsând deoparte eventualele neajunsuri, consider că trebuie să salutăm raportul pe care îl votăm în Parlament.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Doresc să-l felicit pe dl Peterle pentru un raport excelent. Sufixul „-stan” înseamnă „stat”, iar Tadjikistanul este ultima dintre țările al căror nume se termină în „-stan”, care este recunoscută ca stat de către noi. Până acum, am trecut-o mereu cu vederea, ceea ce a fost o mare nedreptate.

Cu toate acestea, stabilitatea Asiei Centrale este chiar în interesul acestei regiuni, în interesul nostru și în interesul strategic al lumii întregi. Toate statele din lume sunt legate unele de altele ca niște vase comunicante și, din acest motiv, trebuie să ne demonstrăm maturitatea, asigurându-ne că toate țările din această regiune se bucură de o atenție egală, indiferent de dimensiuni, de stadiul de dezvoltare sau de bogăția lor energetică.

Mi se pare că am remediat acum acest neajuns și că am recuperat timpul pierdut. Din acest motiv, doresc să felicit raportorul și Comisia, precum și pe dna comisar Ferrero-Waldner și Președinția suedeză, pentru că am remediat în sfârșit această restanță. De acum, situația va fi mai bună.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Doresc să vă mulțumesc foarte mult pentru că mi s-a permis să adresez o întrebare. Cred că încheierea acestui acord este o idee bună, pentru că reprezintă un pas în direcția cea bună.

Cu toate acestea, am o întrebare, pe care aș dori s-o adresez dnei ministru Malmström: printre numeroasele activități planificate de Uniunea Europeană, nu ar trebui pus un accent mai mare pe acordarea de ajutor Tadjikistanului în pregătirea persoanelor responsabile de securitatea graniței cu Afganistanul? Știm foarte bine că acesta este un aspect crucial. Granița are 1 500 de kilometri. Tadjikistanul are mari probleme în a proteja această graniță, în special întrucât în partea afgană se află o numeroasă minoritate tadjică. Cred, deci, că printre diversele inițiative adoptate de Uniunea Europeană, ar trebui să ne gândim și să contribuim la instruirea forțelor tadjice și a persoanelor responsabile pentru securitatea acestei frontiere.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dnă președintă, și eu aș dori să afirm că raportul dlui Peterle este unul excelent. Trebuie să subliniem în mod clar un lucru: poporul iubitor de libertate din Asia Centrală este unul dintre cei mai importanți parteneri ai noștri. Această regiune a fost dominată în nenumărate rânduri de puteri străine.

Pentru prima dată într-o perioadă îndelungată, după secole întregi, ea este liberă din nou. Ar trebui să profităm de această șansă pentru a stabili un parteneriat real al celor liberi.

Anterior s-a discutat despre infracțiuni. Desigur, trebuie să colaborăm în vederea combaterii infracțiunilor, însă în primul rând trebuie să analizăm cultura acestor țări și să înțelegem că ele sunt vechi popoare de negustori. Nu fac comerț doar cu droguri; fac comerț cu produse care au fost întotdeauna importante pentru Europa și pentru lumea întreagă. Prin urmare, ar trebui să spunem că aici este vorba despre parteneriat, nu despre paternalism.

Athanasios Plevris (EFD). – (EL) Dnă președintă, aș dori, la rândul meu, să abordez problema infracțiunilor, care a fost deja adusă în discuție, precum și problema imigrărilor ilegale. Se știe că Tadjikistanul se află într-o poziție geopolitică, într-un punct cheie, iar Europa trebuie să analizeze cum poate reduce atât infracțiunile, având în vedere traficul de droguri din Afganistan, cât și, în primul rând, mișcările migratoare.

Europa nu mai poate susține aceste mișcări de migrație prin Tadjikistan, din Afganistan și din alte țări. Pentru acest lucru plătesc în prezent mai ales statele mediteraneene, precum Malta, Cipru, Grecia și Italia, însă, cu precizie matematică, toate statele Europei de nord vor plăti pentru acest lucru în viitor.

Desigur, trebuie să respectăm drepturile tuturor persoanelor care provin din aceste zone, însă, la un moment dat, și Europa va trebui să se apere și să-și dea seama că nu mai poate susține aceste mișcări de migrație din Asia.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, după cum afirmă dl Peterle în raportul său excelent, Acordul de parteneriat și cooperare face parte dintr-o strategie mai extinsă pentru creșterea stabilității regionale în Asia Centrală. Trebuie să realizăm această mișcare semnificativă, pentru că există atât de multe probleme, care sunt atât de complexe și care afectează atât de multe țări, inclusiv Afganistanul și Pakistanul, însă fiecare stat are propriile sale probleme. Dl Peterle abordează foarte sistematic toate aceste aspecte în raportul său.

Mă bucur să văd că Parlamentul European menține ștacheta ridicată în ceea ce privește drepturile omului. Drepturile omului sunt o problemă în Tadjikistan. Mai sunt încă multe de făcut în această țară din punctul de vedere al respectului pentru democrație, al drepturilor omului și al statului de drept. Din acest motiv, este foarte util să purtăm acest dialog asupra drepturilor omului, așa cum a spus și dna comisar. Sunt sigură că la întâlnirea de săptămâna viitoare Comisia va prezenta în mod clar valorile Europei și așteptările pe care le avem de la Tadjikistan.

În această vară, UE a susținut o conferință care a abordat tocmai problema consolidării statului de drept în Tadjikistan și la care au participat reprezentanți ai domeniului cercetării, ai societății civile, ai organizațiilor neguvernamentale, experți străini și numeroși reprezentanți ai autorităților tadjice. Trebuie îmbunătățită independența autorităților judiciare și trebuie consolidat statul de drept.

Dna Hautala a adus în discuție problema apei. Aceasta este foarte importantă în regiune. UE susține o serie de proiecte de dezvoltare durabilă pentru energia hidroelectrică. Aceste proiecte trebuie să se bazeze pe studii științifice, să aibă o perspectivă regională și să ia în calcul necesitățile specifice existente.

Dl Zemke a menționat problema gestionării granițelor. Acesta este un aspect foarte important. UE susține regiunea cu aproximativ 66 de milioane de euro până în 2010 și 70 de milioane de euro în perioada 2011-2013. Cu siguranță, astfel se va asigura nu doar consolidarea gestionării și controlului frontierelor, ci și pregătirea agenților vamali și a poliției. Sunt sigură că, mai târziu, Comisia va reveni la acest aspect.

În concluzie, în Tadjikistan și în întreaga regiune există multe probleme dificile și complexe. Se întrevede o lumină la capătul tunelului, dar nu trebuie să subestimăm aceste probleme. Mă bucur să văd că Parlamentul este unanim în ceea ce privește importanța acestui Acord de parteneriat și cooperare. Acesta ne va oferi un instrument mai bun pe care îl vom putea utiliza în activitatea noastră de îmbunătățire a stabilității și de rezolvare a acestor probleme și cu ajutorul căruia vom putea purta un dialog activ cu această țară, asupra drepturilor omului și democrației. Acordul reprezintă un pas important înainte, care umple o carență a strategiei noastre regionale de până acum.

Benita Ferrero-Waldner, membră a Comisiei. – Dnă președintă, de multă vreme credem că o strategie a UE pentru Asia Centrală este vitală și că aceasta va avea un efect pozitiv asupra securității, stabilității și prosperității în statele din Asia Centrală. După cum a afirmat pe bună dreptate dl Tannock, nu trebuie să marginalizăm Tadjikistanul. Dimpotrivă, cred că ar trebui să ne alăturăm acestui stat, care este cel mai sărac din Asia Centrală.

Acestea fiind spuse, desigur că suntem conștienți cu toții că această țară se confruntă cu mari provocări. Cred că dl Arlacchi a spus că Afganistanul rămâne prima țară producătoare de opiu și heroină din lume și, desigur, traficul se desfășoară prin Tadjikistan și alte state din Asia Centrală. Opiul și heroina din Afganistan sunt comercializate în afara țării, în principal prin Iran și Pakistan pe rutele din sud și prin Turkmenistan, Uzbekistan, Tadjikistan și Kazahstan, pe rutele din nord. Știm, deci, că acesta este un aspect foarte important. Însă putem observa, de asemenea, că producția de droguri din Afganistan a scăzut, iar acum trebuie să colaborăm, pentru ca această reducere să se accentueze.

În acest scop, am introdus BOMKA, programul de gestionare a frontierelor. Acesta este excelent, pentru că lucrează împotriva contrabandei. Ajută aceste state să facă comerț în mod legal, dar, în special, luptă împotriva producției de droguri. Am vizitat personal instituțiile și vă pot spune că acestea funcționează foarte bine. De asemenea, organizăm activități de formare. Formarea reprezintă unul din programele Uniunii Europene.

Permiteți-mi să spun câteva cuvinte despre chestiunea drepturilor omului. Acest nou acord de parteneriat și cooperare ne va pune la dispoziție un instrument de aprofundare a dialogului cu Tadjikistan în acest domeniu, grație clauzei privind drepturile omului. Dle Belder, aceasta ne va oferi șansa și mijlocul de a discuta cu autoritățile tadjice toate problemele aferente, precum exploatarea prin muncă a copiilor, drepturile femeilor, libertatea de asociere și libertatea religioasă, pentru că încă există probleme.

S-a menționat și problema apei. Cunoaștem aceste probleme de mulți ani. Am încercat să ajutăm populația tadjică, iar acum jucăm rolul de facilitator între statele din Asia Centrală. Suntem convinși că această situație trebuie abordată la nivel regional, luând în calcul interesele și necesitățile statelor, atât în amonte, adică Tadjikistanul și Kurdistanul, cât și în aval, adică Uzbekistan, Turkmenistan și Kazahstan. Cred că doar în acest context se poate găsi o soluție permanentă. Prin urmare, colaborăm cu toate statele, iar în acest context este programat pentru anul viitor, pentru 2010, un dialog național privind problema apei, în cadrul căruia vor fi abordate toate aceste aspecte, iar cu ocazia acestuia vom încerca, desigur, să ajungem la un numitor comun.

Observațiile mele finale: a sosit momentul să susținem faza finală a procesului de ratificare a acordului de parteneriat și cooperare. O cooperare mai intensă cu Tadjikistanul, susținută de dumneavoastră, de Parlament, este în interesul cetățenilor noștri. Un vot pozitiv va transmite Tadjikistanului un semnal puternic că Uniunea Europeană își onorează angajamentele asumate în baza Strategiei pentru Asia Centrală. Acesta va croi drumul pentru un parteneriat esențial pentru propria noastră securitate și ne va ajuta să încurajăm o cooperare regională sporită, atât de vitală pentru stabilitatea Asiei Centrale.

Alojz Peterle, raportor. – (SL) Doresc să vă mulțumesc tuturor pentru cuvintele atente, pentru noile opinii și noile accente. Mă bucur să văd că Parlamentul este din nou unit în această dezbatere și că dorește să creeze un parteneriat mai puternic și mai strâns cu Tadjikistanul. De asemenea, mă bucur să văd că suntem conștienți de identitatea Tadjikistanului și de rolul special pe care îl joacă în această regiune.

Personal, aș fi încântat dacă am acorda aceeași atenție și monitorizării punerii în aplicare a acestui acord, iar în curând vom avea șansa de a face acest lucru. Cu toate acestea, permiteți-mi să subliniez importanța rolului Parlamentului în această cooperare, mijlocită, printre altele, de delegația noastră în statele Asiei Centrale.

Cred cu tărie că mâine vom putea finaliza acest acord cu o majoritate ridicată. În momentul intrării acestuia în vigoare, Uniunea Europeană și Tadjikistanul vor avea șansa de a coopera la nivel regional, bilateral și global. Vă mulțumesc foarte mult pentru sprijin și cooperare.

Președinta. – Am primit o moțiune de încheiere a dezbaterii de la Comisia pentru afaceri externe, în temeiul articolului 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură.⁽¹⁾

Dezbaterea comună a fost închisă.

Votul va avea loc joi, 17 septembrie 2009.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Jiří Maštálka (GUE/NGL), în scris. – (CS) Salut toate acordurile dintre comunitățile europene și statele din fosta Uniune Sovietică, cu condiția ca acestea să se bazeze pe drepturi egale și beneficii reciproce. În cazul în care în raportul prezentat în sesiunea plenară de astăzi a Parlamentului European se stabilește că acordul propus va contribui la consolidarea și întărirea poziției Uniunii în Tadjikistan și în Asia Centrală, din punct

⁽¹⁾ Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

de vedere politic, economic și comercial, doresc să vă atrag atenția asupra următoarelor opinii, pe care le împărtășesc și multe alte persoane. Acordul nu trebuie considerat sub nicio formă un instrument care să faciliteze o eventuală prezență militară a UE în zona în cauză. Este absolut esențial ca Uniunea Europeană să se dezvolte ca un proiect de pace, fără superputeri sau ambiții militare. Războiul împotriva terorismului nu poate fi desfășurat în regiunea în cauză fără cooperarea Rusiei și a altor state învecinate. În ultimul rând, dar nu mai puțin important, doresc să subliniez faptul că trebuie să abordăm problema extracției și utilizării de materii prime în spiritul egalității complete și al interesului reciproc.

PREZIDEAZĂ: DNA ANGELILLI

Vicepreședintă

14. Noua reglementare în ceea ce privește vizele pentru țările din Balcanii Occidentali (fosta Republică iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Serbia)) (dezbatere)

Președinta. – Următorul punct este reprezentat de declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind noile reglementări privind vizele pentru țările Balcanilor de Vest (Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru, Serbia).

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, voi trece repede, într-un context geografic, la discutarea altui domeniu pe care sunt din nou foarte încântată să-l abordez: perspectivele liberalizării vizelor pentru anumite țări din regiunea Balcanilor. Este excelent faptul că Parlamentul European abordează acest subiect într-o etapă atât de timpurie a mandatului său. Acest fapt demonstrează importanța pe care cu toții o acordăm apropierei cetățenilor Balcanilor de Vest de Uniunea Europeană. Fără îndoială, este aspectul cel mai important pentru cetățenii regiunii balcanice, în ceea ce privește legăturile lor actuale cu Uniunea Europeană.

În primul rând, liberalizarea vizelor le va oferi oamenilor posibilitatea de a circula mai liber în Europa și va crea societăți mai deschise. Mulți oameni din regiune, mai ales tineri, nu au fost niciodată în Europa de Vest și, în mod firesc, liberalizarea vizelor ar deschide o multitudine de oportunități pentru realizarea unor legături și schimburi. Acesta este beneficiul real al acestei inițiative.

În 2007, UE s-a angajat într-un proces al cărui obiectiv era eliminarea obligativității vizelor pentru țările din Balcanii de Vest. Acest proces vizează două aspecte: țările însele au trebuit să înregistreze progrese semnificative în ceea ce privește fiabilitatea documentației, o mai bună legislație privind migrația, drepturi îmbunătățite pentru minorități și, la fel de important, lupta împotriva corupției și a crimei organizate. În schimbul acestora, UE ar oferi călătorii fără vize. Facilitarea vizelor a fost introdusă în ianuarie 2008, fiind corelată cu angajamentele din domeniile care urmau a fi tratate. Cu toate acestea, doar o liberalizare reală a vizelor va permite eliminarea barierelor economice și birocratice ridicate de obligativitatea vizelor.

Liberalizarea obligației de a deține viză la care sunt supuși cetățenii Balcanilor de Vest este o măsură importantă care va consolida legăturile între această regiune și Uniunea Europeană. Prin aceasta, ne putem aștepta la stimularea unei atitudini proeuropene atât a guvernelor, cât și a popoarelor din regiune, deoarece arată că procesul de integrare europeană are avantaje reale. Pe de altă parte, o perpetuare a izolării ar încuraja un sentiment al excluderii și ar împiedica schimburile de idei, precum și, în cazul cel mai nefast, ar putea alimenta un naționalism fără orizont.

În mod evident, obiectivul nostru este cu totul opus: deschiderea Uniunii Europene, accesul la programe comunitare acordat țărilor, facilitarea contactelor dintre oameni și promovarea dezvoltării și schimburilor atât între țările Balcanilor de Vest, cât și între aceste țări și Uniunea Europeană. Nu în cele din urmă, liberalizarea vizelor va crea noi oportunități pentru comerț, industrie și transferul de know-how. Acestea sunt elemente importante pentru limitarea consecințelor crizei economice.

În consecință, trebuie salutată propunerea Comisiei prezentată la 15 iulie. Se propune, într-o primă fază, eliminarea obligativității vizei pentru cetățenii Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, Muntenegrului și Serbiei, care dețin pașapoarte biometrice. Obiectivul este ca, la 1 ianuarie 2010, să liberalizăm vizele pentru acești cetățeni și, ulterior, să extindem măsura la celelalte țări de îndată ce și acestea îndeplinesc condițiile impuse. Comisia a evaluat că trei țări, și anume Serbia, Muntenegru și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, îndeplinesc deja în mare măsură condițiile pentru liberalizarea vizei. Evaluarea Serbiei și a Muntenegrului continuă și avem speranța că, până la toamnă, vom primi confirmarea din partea Comisiei că toate condițiile sunt îndeplinite, astfel încât să putem proceda la etapa următoare.

Trebuie să evidențiez că multe dintre condițiile pe care le-am stabilit pentru liberalizare, precum reforma sistemului de ordine publică și combaterea corupției, vor fi, de asemenea, în avantajul țărilor în eforturile lor de pregătire a aderării la Uniunea Europeană, rezultând astfel o situație reciproc avantajoasă în ceea ce privește armonizarea legislațiilor. De asemenea, acest fapt oferă un bun exemplu al modului în care principiul condiționalității poate funcționa în Balcanii de Vest.

Albania și Bosnia și Herțegovina nu vor beneficia de această primă decizie de exonerare de viză, dar nici nu sunt abandonate. Știu că acest lucru reprezintă un motiv de îngrijorare pentru mulți în acest Parlament. Este doar o chestiune de timp până când și aceste țări îndeplinesc condițiile necesare înscrise în foaia de parcurs a Comisiei. Pentru încheierea cât mai rapidă a procesului, continuăm să sprijinim și să încurajăm cu stăruință Albania și Bosnia și Herțegovina în realizarea obiectivelor rămase și sper că și aceste țări vor putea beneficia de liberalizarea vizei în viitorul apropiat.

Uniunea Europeană va ajuta și va sprijini cu tot ce îi stă în putință aceste două țări în eforturile lor de a-și îndeplini obiectivele, în special în ceea ce privește statul de drept.

În ceea ce privește Kosovo, propunerea Comisiei nu aduce nicio modificare. În acest caz, obligativitatea vizei se menține pentru moment. În viitor, va trebuie să determinăm modul optim în care aceste măsuri se pot extinde, pentru a le acorda cetățenilor din Kosovo aceleași drepturi ca celorlalți din regiune. Așteptăm o comunicare din partea Comisiei în octombrie în care să se prezinte idei pentru încurajarea unei cooperări și legături mai strânse cu Kosovo.

Consiliul a început de puțină vreme dezbaterile privind propunerea Comisiei, dar Președinția va depune toate eforturile pentru a asigura că putem ajunge la un acord în cel mai scurt timp. Salutăm interesul sporit manifestat de Parlamentul European pentru această propunere și faptul că au deja loc dezbateri inițiale în comisiile dumneavoastră. Având în vedere incredibila semnificație politică a acestei propuneri, am certitudinea că suntem de acord cu obiectivul, și anume acela de a încheia acest proces într-un timp cât mai scurt și cu rezultate satisfăcătoare, astfel încât liberalizarea vizei să devină o realitate cât mai repede.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, aș dori să îi mulțumesc dnei ministru Malmström pentru prezentarea sa, al cărei conținut voi încerca să-l confirm în numele Comisiei.

La 15 iulie, Comisia a propus eliminarea vizelor pe termen scurt pentru cetățenii Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, Muntenegrului și Serbiei. După cum ați subliniat, dnă ministru, acesta este evident un moment istoric în relațiile noastre cu Balcanii de Vest.

Această propunere de eliminare a vizelor se bazează pe progresele înregistrate în ultimii șase ani în domeniile justiției și afacerilor interne, în conformitate cu angajamentele asumate la Thessaloniki în 2003.

Propunerea Comisiei a fost prezentată Consiliului. Statele membre susțin abordarea propusă de Comisie și își confirmă intenția de a coopera îndeaproape cu Parlamentul European pentru a garanta adoptarea formală a textului în timpul președinției dumneavoastră, dnă ministru, și anume Președinția suedeză.

Adresez mulțumiri Parlamentului European pentru numirea raportorilor în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și pentru stabilirea unui calendar orientativ care fixează termenul de prezentare a raportului pentru sfârșitul lunii septembrie, termenul pentru exprimarea voturilor în cadrul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne în octombrie și apoi termenul pentru votarea în ședință plenară în noiembrie. De fapt, scopul este de a obține exonerarea de viză pentru cetățenii Macedoniei, Serbiei și Muntenegrului la 1 ianuarie 2010.

Propunerea Comisiei se bazează pe rezultatele dialogului lansat în prima jumătate a anului 2008 cu cele cinci țări din Balcanii de Vest. S-au întocmit foi de parcurs în care s-au stabilit criterii, a căror îndeplinire presupune adoptarea unor reforme structurale în domenii cheie ale JLS - justiție, libertate și securitate. Această metodă s-a dovedit un stimulent foarte important în progresul către reformă al țărilor din regiune, mai ales în legătură cu securitatea documentelor, odată cu introducerea pașapoartelor și cărților de identitate biometrice pentru controlul la frontieră și a unor politici globale privind migrația, precum și în legătură cu politici de ordine publică și securitate: lupta împotriva crimei organizate, corupției, traficului de persoane și, în final, desigur, drepturi fundamentale, inclusiv aspecte privind cetățenia.

În urma studierii acestor rapoarte, putem afirma că Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei îndeplinește toate criteriile stabilite în foaia sa de parcurs.

Muntenegru și Serbia au înregistrat progrese semnificative. Cu toate acestea, în ceea ce privește Serbia, mai rămân de îndeplinit câteva condiții, în special, referitoare la verificarea actelor de identitate prezentate de rezidenți din Kosovo și persoane de origine kosovară care domiciliază în străinătate, atunci când solicită un pașaport biometric sârbesc.

A doua condiție pentru Serbia este controlul la frontiera cu Kosovo și cooperarea cu EULEX, iar a treia condiție este elaborarea unei strategii naționale privind migrația.

În ceea ce privește Muntenegru, trebuie să se găsească o soluție durabilă pentru persoanele strămutate. Trebuie să se adopte măsuri referitoare la o introducere eficientă a legii privind străinii, precum și măsuri de stimulare a capacității administrative, destinate eficientizării combaterii corupției și a crimei organizate.

Aceasta este situația din cele trei țări.

În ciuda progreselor semnificative înregistrate în cursul ultimelor luni, Bosnia și Albania nu au fost în măsură să încheie reformele necesare stabilite în foaia de parcurs, precum eliminarea vizelor. Pe baza acestei analize și ca răspuns la invitația adresată de Consiliul Afaceri Generale în iunie 2009, Comisia a propus așadar eliminarea vizei pentru cetățenii Macedoniei, Muntenegrului și Serbiei. Pentru Serbia, persoanele rezidente în Kosovo sau persoanele de origine kosovară care domiciliază în străinătate și care dețin un pașaport sârbesc, eliberat de o autoritate centrală din Belgrad, vor fi excluse de la liberalizare și vor trebui să obțină o viză. Într-adevăr, din 1999, Serbia nu a fost în măsură să asigure verificarea actelor de identitate deținute de persoanele din Kosovo. Comisia a luat în considerare riscul de securitate reprezentat de această categorie de persoane pentru Comunitate, precum și faptul că nu a avut loc până în prezent niciun dialog referitor la subiectul liberalizării vizelor cu Kosovo.

Prin urmare, decizia de a include anumite țări în acest proces de liberalizare a vizelor se bazează pe meritele fiecărei țări în parte.

În ceea ce privește Serbia și Muntenegru, vom urmări îndeaproape măsurile adoptate de aceste două țări pentru aplicarea deplină a tuturor criteriilor. În ceea ce privește progresele deja realizate de Albania și Bosnia și Herțegovina, Comisia este convinsă că aceste două țări vor fi în măsură să îndeplinească toate criteriile în viitorul apropiat. În octombrie, autoritățile acestora vor prezenta informații suplimentare Comisiei cu privire la progresele realizate în ultimele luni. Pe baza acestor informații, se vor organiza misiuni de evaluare la începutul anului viitor, iar apoi Comisia va întocmi noi rapoarte de evaluare care vor fi discutate cu statele membre. Ca urmare, Comisia speră că va fi în măsură să propună ridicarea obligației de a deține viză în 2010.

În conformitate cu procedurile în vigoare, propunerea va fi discutată în cadrul Consiliului și va face obiectul unui aviz al Parlamentului European. Adoptarea formală a textului de către majoritatea statelor Schengen ar trebui astfel prevăzută în timpul președinției suedeze, ceea ce va permite introducerea efectivă a acestei eliminări a vizei pentru cetățenii acestor trei țări din ianuarie 2010. După cum ați spus, dnă ministru, toate acestea înseamnă, mai ales pentru tânăra generație din aceste țări balcanice, posibilitatea de a participa mult mai mult la viața europeană, de a se integra, și considerăm că acest lucru reprezintă un beneficiu foarte semnificativ atât pentru aceste țări, cât și pentru Europa.

Atât am avut de adăugat. Acestea sunt precizările pe care am dorit să le fac în urma excelentelor observații oferite de președinție.

Manfred Weber, în numele Grupului PPE. – (DE) Dnă președintă, dnă Președintă în exercițiu a Consiliului, dle comisar, Balcanii de Vest au nevoie de Europa, iar noi, europenii, avem nevoie de stabilitate în Balcanii de Vest. Balcanii de Vest sunt o parte esențială a Europei și trebuie să ne străduim să readucem această parte importantă în sânul Europei. Din acest motiv, s-au prezentat propunerile corespunzătoare.

S-a descris realitatea vieții în această zonă; cozile deprimant de lungi de la birourile de vize, tinerii care nu au nicio speranță de a depune o cerere de ieșire din țară și de a ajunge astfel să simtă gustul vieții în Europa. Mulți oameni se simt în această zonă ca într-o închisoare, unde nu au niciun contact cu viața exterioară. Toți dorim să punem capăt acestei stări de fapt și, în cadrul grupului meu, dna Pack, dna Bildt și dl Posselt se dedică acestui subiect din tot sufletul. Toți suntem în favoarea acestui demers.

Însă ne îngrijorează că, în urma tratamentului diferit al statelor din această zonă, se vor organiza mișcări separatiste și se vor crea diferite clase de cetățeni în regiunea Balcanilor de Vest, ceea ce ar da naștere cu siguranță unor probleme. Oricum, cetățenii Uniunii Europene doresc în egală măsură securitate. Aceasta înseamnă că standardele descrise azi aici de comisarul Barrot, și anume standarde de securitate pentru cooperare polițienească, în lupta împotriva imigrației și migrației economice ilegale, și pentru date biometrice

sunt standardele minime convenite care reprezintă regulile jocului. Cetățenii noștri se așteaptă ca aceste reguli ale jocului să fie respectate.

Și astfel ajung la al doilea aspect pe care doresc să-l subliniez. Nu trebuie să existe concesiile de politică externă în materie de ridicare a vizelor. Nu trebuie să le acordăm acestor state frâu liber. Regulile jocului sunt clare și oricine le respectă are toate șansele să beneficieze de ridicarea vizelor. Ar trebui să menținem presiunea asupra statelor care nu au fost capabile să își îmbunătățească standardele până în prezent, în ciuda ajutorului acordat de Uniunea Europeană.

Acestea sunt cele două elemente pe care noi, Partidul Popular European (Creștin-Democrat), le considerăm corecte. Avem încredere în evaluarea pe care a realizat-o Comisia Europeană și, prin urmare, putem aproba prezentul demers.

Kristian Vigenin, în numele Grupului S&D. – (BG) Dnă președintă, dnă Președintă în exercițiu a Consiliului, dle comisar, susținem desigur propunerile Comisiei, întrucât marchează o etapă foarte importantă pentru cele trei țări din regiune tocmai menționate, care se vor bucura de un regim fără vize de la 1 ianuarie 2010.

Și eu provin dintr-o țară și fac parte dintr-o generație care a salutat cu entuziasm eliminarea regimului vizelor înainte ca țara mea să devină membră a Uniunii Europene. Aș mai spune că acesta este primul și cel mai important semn că lucrurile se îndreaptă în direcția bună și că, într-o zi, destinația finală a acestor țări va fi Uniunea Europeană.

În același timp, nu mă pot abține de la a-mi exprima, într-o anumită măsură, uimirea față de abordarea excesiv de administrativă a Comisiei pentru acest subiect. Deși, pe de o parte, aspectele tehnice sunt importante, în sensul că este nevoie de conformitate și țările trebuie să îndeplinească condițiile necesare pentru a adera la Uniunea Europeană, și astfel să beneficieze de această facilitate de călătorie fără vize, decizia Comisiei de a exclude Albania și Bosnia și Herțegovina nu este oarecum de înțeles. Nu reflectă natura delicată a acestui subiect în regiunea în cauză. Se subestimează influența pe care această decizie ar putea-o avea asupra dezvoltării viitoare a relațiilor dintre țările din regiune, precum și atitudinea cetățenilor obișnuiți din regiune față de această decizie adoptată de Comisia Europeană.

Din acest motiv, considerăm că decizia Comisiei Europene ar trebui revizuită în sensul includerii Albaniei și Bosniei și Herțegovina, cu un calendar clar în care sunt stabilite termenele la care aceste țări ar putea beneficia de ridicarea vizelor, sub rezerva îndeplinirii unor condiții specifice.

În acest sens, acest subiect este deosebit de delicat în ceea ce privește populația din Kosovo. Prin urmare, întrebarea noastră este: când are în vedere Comisia Europeană inițierea unui dialog cu Kosovo privind vizele și a luat în considerare care ar fi consecințele, pentru stabilitatea Kosovo, dacă acest dialog nu este demarat cât de curând posibil?

Sarah Ludford, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, Grupul ALDE susține cu fermitate și consecvență obiectivul aderării la UE a tuturor țărilor din Balcanii de Vest. Avem în vedere să pregătim cetățenii acestor țări pentru intrarea într-un spațiu integrat de liberă circulație cu o piață unică și valori comune.

Libertatea călătoriei de scurtă durată este o componentă vitală în pregătirea acestui demers. Comisia și Consiliul împărtășesc în mod evident acest obiectiv, prin urmare de ce s-a străduit Comisia să prezinte o propunere cu o concepție atât de greșită și creatoare de disensiuni?--

Grupul Liberal nu dorește în niciun caz să reducă presiunea de a avea standarde înalte ale pașapoartelor și ale securității la frontieră și, la un nivel mai general, ale statului de drept, dar acest exercițiu trebuie să fie echitabil, consecvent și eficient. Nu spunem că nu ar exista anomalii în prezent. De exemplu, Serbia și Muntenegru au fost incluse în propunerea din iulie. Cu toate că nu au îndeplinit criteriile de referință la data propunerii, se preconizează că o vor face în viitor. Apoi, se prevede obligația de a emite pașapoarte biometrice, din care Bosnia a emis acum 40 000 de exemplare; dar croații, care au beneficiat de călătorii fără vize de un timp, nu au nevoie de un pașaport biometric.

Afirmăm că acordul de stabilitate și de asociere cu Serbia nu poate avansa cât timp Mladić rămâne ascuns, întrucât acest lucru denotă lipsa de control asupra serviciilor de securitate. Dar, pentru ridicarea vizelor, se consideră că îndeplinește cerințele din Secțiunea 3: Ordine publică și securitate - se strecoară o contradicție aici.

Pentru a menține Bosnia și Albania la standardele necesare, s-ar recomanda includerea acestora în domeniul de aplicare a regulamentului propus, dar și condiționarea aplicării efective a ridicării vizelor de o declarație

de conformitate a Comisiei - de fapt, similară aceleia pe care Comisia trebuie să o formuleze în toamna aceasta cu privire la Serbia și Muntenegru. Procesul ar urma exact aceiași pași, dar s-ar încheia puțin mai târziu.

Orice întârziere prelungită pentru Bosnia și Albania și excluderea totală a Kosovo vor avea drept consecință disensiuni și prejudicii considerabile, încurajându-se vânarea pașapoartelor croate, sârbești sau, în cazul kosovarilor, macedonești, și subminându-se integritatea și guvernanta Bosniei și Kosovoului, în special. Nu pot crede că Comisia și Consiliul intenționează să urmeze această cale distrugătoare.

Marije Cornelissen, în numele Verts/ALE. – Dnă președintă, sunt în favoarea liberalizării vizelor, precum și a stabilirii anumitor criterii în acest scop, dar agreez și mai mult ideea păcii și stabilității în Balcanii de Vest.

Care credeți că vor fi consecințele, mai ales asupra tinerilor, musulmanilor bosniaci, care își vor vedea semenii croați și sârb-bosniaci cu pașapoarte duble intrând și ieșind din UE pentru un weekend? Chiar dorim să ne asumăm riscul de a cultiva sentimente naționaliste și de a adânci diviziunile dintr-o țară în care stabilitatea este încă așa de fragilă? Și pentru ce? Bosnia și Herțegovina nu se află cu mult în spatele Serbiei în ceea ce privește îndeplinirea criteriilor. Această țară eliberează deja pașapoarte biometrice și a avansat aproape în aceeași măsură în ceea ce privește celelalte criterii.

Prin urmare, vă solicit cu insistență includerea Bosniei și Herțegovina în prezenta propunere pentru binele oamenilor care trăiesc acolo și care muncesc din greu pentru un viitor mai bun - cu amintirile războiului încă proaspete în minte.

Ryszard Czarnecki, în numele Grupului ECR. – (PL) Sunt foarte încântat că, azi, colega noastră până nu demult, dna ministru Cecilia Malmström, a vorbit în numele Consiliului. Parlamentul a fost mai sărac fără domnia sa, dar președinția suedeză cu siguranță a câștigat. Aș dori să spun în suedeză „*tack*” – sau „mulțumesc” – pentru discursul domniei sale, ceea ce în limba mea, poloneza, înseamnă „*da*” – și astfel este un cuvânt potrivit, întrucât sunt pe deplin de acord cu ceea ce ne-a prezentat astăzi în numele Consiliului, cu toate că am unele mici comentarii, dar importante.

În primul rând, nu doresc ca această inițiativă corectă a Consiliului, susținută de Comisie, să fie - ca să fiu direct - un fel de alternativă la aderarea rapidă a Serbiei, Macedoniei și Muntenegrului la Uniunea Europeană. Este ceea ce așteaptă societățile acestor țări și ceea ce merită. Nu cred că ar trebui să substituim perspectiva aderării accelerate la Uniunea Europeană a acestor țări cu eliminarea obligației de a deține o viză.

În al doilea rând, cred că și cetățenii Bosniei și Herțegovina, Albaniei și Kosovoului merită să aibă posibilitatea de a face călătorii fără viză cât mai curând cu putință. În acest sens, trebuie să le prezentăm în mod sistematic perspective europene clare.

Nikolaos Chountis, în numele Grupului GUE/NGL. – (EL) Dnă președintă, în numele Grupului Federal Stânga Unită Europeană – Stânga Verde Nordică, considerăm că propunerea Comisiei de a ridica vizele pentru cetățenii din Serbia, Muntenegru și FRI a Macedoniei care au pașapoarte biometrice este un pas în direcția cea bună și pune în aplicare angajamentul Uniunii Europene față de oamenii din această zonă, și anume, posibilitatea pentru cetățenii acestor țări de a-și planifica excursii și de a călători în restul Europei fără obligativitatea de a deține o viză.

Trebuie să subliniez că, atunci când ne referim la Balcanii de Vest, vorbim despre o regiune traumatizată care a trecut recent prin experiența războiului și a conflictelor civile pentru care Uniunea Europeană și anumite state membre sunt răspunzătoare. Rănilor acestei regiuni se vindecă greu. De aceea considerăm că procedura de ridicare a vizelor pentru cetățenii tuturor acestor țări este un pas important, care le va oferi oportunitatea de a comunica cu popoarele din restul Europei.

Cu toate acestea, nu pot să nu subliniez termenii și condițiile care, dacă am înțeles corect, aduc un grad de incertitudine în legătură cu aprobarea de către Consiliu a ridicării vizelor pentru Muntenegru și Serbia în octombrie.

În primul rând, refuzăm în esență comunicarea liberă pentru Kosovo, care, dacă nu am înțeles eu greșit, face obiectul Rezoluției 1244 a Consiliului de Securitate și, în special, pentru minoritatea sârbă care trăiește într-o atmosferă de închisoare rurală, păzită de închisori geografice. Este un prejudiciu dublu: nu le permitem să călătorească în interiorul țării lor și nu le permitem nici să călătorească în țările Uniunii Europene.

În al doilea rând, am numeroase rezerve în legătură cu măsura în care unele dintre aceste condiții preliminare pe care le impunem Serbiei și Muntenegrului se referă la acest aspect specific și nu servesc altor obiective

politice. De aceea, consider că ar trebui să încercați să ridicați vizele în octombrie pentru locuitorii Muntenegrului și Serbiei și pentru celelalte țări din Balcanii de Vest.

Athanasios Plevris, în numele Grupului EFD. – (EL) Dnă președintă, în primul rând, pacea și stabilitatea în Balcanii de Vest sunt cu siguranță în interesul întregii Europe și, desigur, fiindcă provin din Grecia, este logic că ar fi în interesul țării mele într-o mai mare măsură, deoarece unele dintre aceste state sunt vecinii țării mele. În consecință, considerăm că direcția adoptată este cea bună.

Cu toate acestea, aș dori să luăm în considerare FRI a Macedoniei. Guvernul de la Skopje cultivă un naționalism extremist față de un stat membru al Uniunii Europene, și anume Grecia, răspândind hărți care ilustrează o parte din Grecia, Macedonia, împreună cu Thessaloniki și numeroase alte orașe, sub ocupație, astfel cultivând în esență spiritul că aceste regiuni ar trebui eliberate, sub pretextul că sunt ocupate de Grecia.

Nu aș dori să insist asupra chestiunii numelui, la care ați putea rămâne indiferentă, cu toate că grecii sunt foarte sensibili la preluarea unui nume. Cu toate acestea, trebuie să înțelegeți că nu ne putem întoarce la naționalism, la cultivarea naționalismului, în aceste țări, în detrimentul altor state membre ale Uniunii Europene.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Dnă președintă, faptul că urmează să se elimine obligativitatea vizelor pentru Serbia, Macedonia și Muntenegru demonstrează că eforturile de reformă ale acestor țări dau evident roade. Dar, la zece ani de la încheierea conflictului, mormintele sunt încă adânci și resentimentele încă fierb sub vălul aparențelor. În mod clar, această situație se datorează faptului că Albania, Kosovo și Bosnia, care nu au fost incluse de data aceasta, se simt dezavantajate. Este limpede că oamenii de acolo preferă cultivarea unor vechi antagonisme, mai degrabă decât să se întrebe ce acțiuni mai bune au întreprins statele vecine și cum se poate realiza progresul în vederea ridicării vizelor. În orice caz, Serbia va dobândi în curând statutul de țară candidată, pe măsură ce avansează spre aderare în mai multe sectoare.

Însă rănilor nu s-au vindecat încă și fiecare măsură luată de UE este evaluată în mod corespunzător. De aceea, este necesar, pe de o parte, să comunicăm mai bine rațiunile deciziilor noastre și, pe de altă parte, să le explicăm clar Albaniei, Kosovoului și Bosniei că mai trebuie să depună eforturi susținute în direcția avansării spre aderare. În orice caz, pacea în Balcani, la pragul Uniunii Europene, a devenit mai importantă decât aderarea Turciei, care este atât de puternic susținută în multe privințe.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Dnă președintă, astăzi, noi, membrii PPE, le spunem oamenilor din Bosnia, Albania și Serbia: nu vă uităm; nu v-am abandonat. Vă înțelegem frustrarea, mai ales a celor din Sarajevo. Dar, în același timp, le spunem oamenilor din Uniunea Europeană că nu vom da înapoi de la criteriile de referință. Regulile trebuie să fie aceleași pentru toată lumea. Securitatea dumneavoastră este importantă pentru noi.

În principal, le transmitem autorităților din Bosnia și Herțegovina: asumați-vă responsabilitățile; faceți-vă ordine în casă; faceți-vă temele. Apreciam progresul pe care l-ați realizat în ultima vreme. Vom solicita Comisiei să vă susțină în continuare, dar, dacă am învățat ceva în cei șase ani de războaie și pace în Balcani și, vă rog să mă credeți, este un subiect foarte aproape de inima mea, victimizarea, jocul învinuirii și țapul ispășitor aparțin trecutului.

Acesta este un aspect al integrării europene. Trebuie să privim acest aspect dintr-o perspectivă europeană și, după cum a spus dna Cecilia Malmström, cel mai bun mod de a schimba direcția de la dependență și victimizare este preluarea țării în propriile mâini și demararea reformelor privind vizele care sunt foarte dorite și necesare oricum.

Sper că putem conveni asupra unui mesaj clar de susținere către autoritățile din regiune, dar nu vom face compromisuri în ceea ce privește securitatea cetățenilor noștri - prin urmare, trebuie să își asume responsabilitățile.

Cred că ar trebui să susținem propunerea Comisiei și, celor care consideră că această atitudine riscă să fie destabilizatoare, aș dori să le spun că stabilitatea va veni odată cu integrarea europeană. Este extrem de regretabil că pașapoartele se emit la Zagreb și la Belgrad și ar trebui să încercăm să remediem acest aspect pe cât posibil, dar nu putem elabora reguli diferite pentru bosniaci. Nu este în interesul lor.

Ceea ce putem face este să ne străduim, în cadrul acestui Parlament, să accelerăm procesul și să decidem, să facem politică astfel încât Consiliul să aibă posibilitatea de a adopta o decizie anul acesta.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) După cum probabil știți, sunt raportoare pentru Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne în ceea ce privește liberalizarea vizelor pentru țările din Balcanii de Vest.

În iulie, Comisia Europeană ne-a trimis o propunere în care recomandă ridicarea vizelor pentru cetățenii Serbiei, Macedoniei și Muntenegrului. Macedonia și-a îndeplinit deja toate obligațiile, în vreme ce Muntenegru și Serbia trebuie să îndeplinească într-un timp cât mai scurt condițiile rămase.

Deși salut cu bucurie propunerea Comisiei și apreciez natura complicată a acestei activități, sunt dezamăgită de faptul că acest document a omis total țările rămase, fără a prevedea orice tip de calendar pentru acestea.

Bosnia și Herțegovina și Albania aplică o foaie de parcurs clară în vederea eliminării obligației de a deține o viză și cunosc toate condițiile care trebuie îndeplinite în prealabil. În special Bosnia și Herțegovina a realizat progrese semnificative în această privință vara aceasta, având în vedere rapoartele organizațiilor independente.

Decizia de a omite Bosnia și Herțegovina și Albania din listă este în primul rând una tehnică. Cu toții suntem conștienți că și cele mai bune decizii tehnice pot avea consecințe politice majore. Realitatea este că bosniacii au fost omiși din procesul de liberalizare a vizelor.

Toți trebuie să ne asumăm o parte de responsabilitate pentru punerea în aplicare a acestui proces, care va fi o condiție prealabilă pentru pace și stabilitate în Balcanii de Vest. De asemenea, trebuie urgent să avem în vedere lansarea dialogului privind vizele cu Kosovo, întrucât acest lucru ar contribui la avansarea reformelor structurale.

Doamnelor și domnilor, nu trebuie să ajungem în stadiul de a încetini procesul de ridicare a vizelor pentru toate țările din Balcanii de Vest care au o perspectivă europeană clară. Liberalizarea vizelor în Balcanii de Vest nu este un puzzle cu care ți-ai putea dori să te recreezi. Aici ne ocupăm de oameni, de calitatea vieții și mobilitatea acestora, și facilităm cea mai apropiată cooperare și, nu mai puțin, cooperarea economică.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Felicit Macedonia și sper că și Muntenegru și Serbia vor ajunge în același stadiu. Ar fi un lucru bun pentru toate cele trei țări și pentru Balcanii de Vest în ansamblu.

Este regretabil totuși că Bosnia a fost omisă din acest pachet. Eforturile depuse în ceea ce privește Bosnia au fost necorespunzătoare și insuficient de izbutite și prin aceasta mă refer atât la eforturile noastre, cât și la eforturile lor. Principalul obstacol în calea progresului în Bosnia este mentalitatea, sentimentul de neputință, care paralizază oamenii și instituțiile de acolo. Bosniacii sunt singurii din Bosnia cărora nu li s-a permis să călătorească în mod liber în Europa. Nu au un al doilea stat la care să se adreseze și, din acest motiv, au fost izolați. Ei sunt singurii care nu pot să nutrească visuri de cetățenie dublă. Este umilitor. Se simt ignorați, înjosiți și pedepsiți de către Uniunea Europeană.

Trebuie să oferim asistență politică statului Bosnia și Herțegovina pentru a-i permite să se ajute și să își ajute cetățenii. Uniunea Europeană poartă responsabilitate pentru situația din Bosnia și Herțegovina și pentru stabilitatea regiunii. Responsabilitatea aceasta revine Consiliului, Comisiei și Parlamentului.

Bosnia este aproape de etapa ridicării vizelor. Singura problemă rămasă este cea din mintea oamenilor - din mințile lor și din mințile noastre. Se ridică un zid între noi și ei, un zid mai înalt decât Zidul Berlinului. Să distrugem acest zid și să ajutăm Bosnia să beneficieze de ridicarea vizelor, acum, cât mai curând posibil, în cadrul aceluiași pachet cu celelalte trei țări din această regiune.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, dnă Malmström, dle comisar, noi, verzii, evident salutăm liberalizarea vizelor pentru Muntenegru, Macedonia și Serbia. Am susținut puternic această inițiativă în ultimii ani, când încă eram membru al Adunării Naționale din Austria. Este un pas important în direcția împlinirii visului unei Europe unificate și pașnice.

Cu toate acestea, calea pe care v-ați angajat are numeroase obstacole. Înainte de toate, rezultatul va fi că cetățenii musulmani din Bosnia se vor simți discriminați. Așa s-a întâmplat imediat după ce ați anunțat liberalizarea pentru celelalte state. Oferiți argumentul neîndeplinirii până în prezent a condițiilor tehnice de către Bosnia și Herțegovina, dar aparent treceți cu vederea faptul că mai există probleme în alte state membre în care are loc acum liberalizarea. Bosnia a emis deja 40 000 de pașapoarte biometrice și deja a votat un regulament pentru persoane strămutate, lege pe care alte state n-au adoptat-o încă, și a instituit o agenție anticorupție, instituție pe care Serbia, de exemplu, încă nu a înființat-o.

Am impresia că aici este vorba și de discriminare politică, iar eu consider că acest lucru este foarte periculos pentru pacea din regiune și pentru contextul multiethnic al Bosniei și Herțegovina. Vă semnalez din nou

pericolul: există pericolul că liniile de separare etnică se vor formaliza și prin această acțiune. Prin urmare, vă invit să întocmiți un pachet comun cu Bosnia și Albania și să demarați discuțiile privind vizele cu Kosovo.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, azi, unele zone din Balcani sunt încă instabile și reprezintă căi de comunicații pentru trafic ilegal controlat de rețele de crimă organizată. Deosebit de grav este traficul de persoane, care implică adesea exploatare sub formă de muncă ilegală sau prostituție.

Prin urmare, liberalizarea vizelor trebuie însoțită de aplicarea riguroasă a normelor de securitate, una dintre acestea fiind introducerea pașapoartelor biometrice. După cunoștințele noastre, Albania și Bosnia și Herțegovina nu au pus încă în aplicare aceste măsuri tehnice în totalitate. Prin urmare, este esențial să nu liberalizăm vizele pentru aceste două țări până când guvernele acestora nu cooperează pe deplin și până când măsurile tehnice care garantează identitatea părților în cauză nu au fost puse în aplicare. În opinia mea, neîndeplinirea cerințelor nu reprezintă discriminare.

George Becali (NI). - Sunt fericit să vorbim astăzi aici despre ridicarea vizelor pentru unele țări din Balcani și am să vă spun de ce: bunicii mei s-au născut în Macedonia, tatăl meu s-a născut în Albania, bunica mea în Grecia, mama mea în Bulgaria, iar eu m-am născut în România. Dumnezeu a făcut ca astăzi să fiu aici și să-l întreb pe domnul Olli Rehn: este posibilă ridicarea vizelor pentru Albania, așa cum s-a promis, la jumătatea anului 2010? Este o întrebare la care vreau un răspuns pentru că țin de sentimentele mele, de legăturile mele, de familie, rădăcinile pe care le am în aproape toți Balcanii. Doamne ajută!

Doris Pack (PPE). – (DE) Dnă președintă, dnă Malmström, dle comisar, doamnelor și domnilor, suntem cu toții încântați de propunerea de liberalizare a vizelor. De multă vreme ne-am luptat pentru acest scop în acest Parlament și, acum, a avut loc un început. Nu este suficient pentru noi. Cred că s-a ales formularea greșită în iunie. În prezent, conform veștilor primite, mai sunt probleme în Serbia și Muntenegru. Așadar de ce nu am inclus Albania și Bosnia în acest text, menționând că și în aceste țări există probleme care trebuie soluționate? Acest lucru nu ar fi cauzat un prejudiciu atât de însemnat.

Bineînțeles, este o realitate că politicienii din Bosnia și Herțegovina au un interes redus în a îmbunătăți ceea ce reprezintă, din orice punct de vedere, o situație complicată a concetățenilor lor. De ce să depună eforturi? Ei au un loc de muncă, pot călători, își irosesc timpul cu conflicte naționaliste inutile, în loc, de pildă, să muncească pentru un sistem de învățământ bun, pentru o infrastructură bună, pentru un sistem de sănătate de calitate, și nici nu au asigurat aplicarea criteriilor de referință pentru liberalizarea vizelor. Liberalizarea vizelor ar aduce în sfârșit un suflu de aer proaspăt la îmbâcseala asta naționalistă din Bosnia și Herțegovina și, în final, ar oferi speranță tinerei generații.

Cu toate acestea, de la anunțarea evaluării Comisiei, în Bosnia și Herțegovina s-au adoptat măsuri de combatere a corupției și o serie de legi importante au fost promovate, astfel încât condițiile tehnice prealabile să fie îndeplinite în toamnă. Dar nu este doar o chestiune de condiții tehnice prealabile; este vorba și despre aspectul politic al lucrurilor. Există problema pașapoartelor biometrice; știu că nu s-au emis multe și aș invita cu sinceritate Comisia și unele dintre statele membre să ajute la emiterea acestor pașapoarte biometrice. Asistența tehnică înseamnă mult.

Consiliul, Comisia și politicienii locali trebuie să depună toate eforturile pentru a stopa extinderea divizării etnice din această țară. Refuzul de a liberaliza vizele pentru Bosnia și Herțegovina ar izola musulmanii, întrucât croații și sârbii au posibilitatea de a părăsi această țară. Pașaportul bosniac - în mod normal, pașaportul este dovada incontestabilă a apartenenței la o națiune - va fi inutil în ochii titularilor acestuia dacă nu va deschide poarta spre UE.

Aș solicita Comisiei și Consiliului să acorde ajutor acestor țări. Albania va reuși. Această țară are un nou guvern; se va descurca, dar Kosovo va reuși doar dacă îl veți sprijini cu toții. Aveți susținerea noastră. Nu trebuie să ignorați aceste aspecte, ci ar trebui să stabiliți standarde politice, nu doar standarde polițienești.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Liberalizarea politicilor privind vizele în Balcanii de Vest este atât un aspect sensibil din punct de vedere politic, cât și un aspect extrem de sensibil din punct de vedere uman pentru locuitorii acestor state și ai acestei regiuni. În prezent, vorbim despre Muntenegru, Macedonia și Serbia, ceea ce este foarte important într-un context istoric, dar nu este recomandabil să introducem un sistem în două viteze, pe termen lung, în regiunea Balcanilor de Vest și trebuie să integrăm cât mai curând posibil în special Bosnia și Herțegovina în acest proces, precum și Albania, desigur.

Balcanii de Vest au legături geografice, culturale și istorice strânse cu Uniunea Europeană și cu state noastre membre și, în ciuda evenimentelor extrem de tumultuoase care au avut loc acolo recent, trebuie menționat

că atât reformele, cât și așteptările noastre se îndeplinesc treptat și că liderii politici din aceste state efectiv depun eforturi susținute în vederea realizării așteptărilor noastre.

În discursul meu, aș vrea așadar să solicit nu doar Consiliului și Comisiei, ci și tuturor de aici din Parlamentul European să sprijine liderii diferitelor state în eforturile lor și să le acorde asistență pentru acele aspecte care așteaptă încă rezolvare. De asemenea, nu trebuie să uităm că țările Balcanilor de Vest au o mare importanță geografică pentru noi, din multe motive.

Întrucât Serbia și Muntenegru se confruntă acum cu provocări interne pe care cu toții sperăm că le vor depăși, aș dori să subliniez încă o dată că ar fi recomandabil să se fixeze cât mai curând posibil o dată pentru țările care au fost excluse din proces, și anume Bosnia și Herțegovina și Albania.

Gerard Batten (EFD). – Dnă președintă, aceste măsuri permit accesul fără viză în statele membre UE din grupul Schengen resortisanților Serbiei, Muntenegrului și Macedoniei, începând din ianuarie 2010. Comisia are în vedere posibilitatea acordării accesului fără viză Albaniei și Bosniei și Herțegovina de la jumătatea anului 2010. Prin urmare, în 12 luni, am putea asista la acordarea accesului liber în UE la încă 20,7 milioane de oameni.

Mai precis, acest lucru nu ar trebui să afecteze Regatul Unit, care nu face parte din grupul Schengen, dar în realitate îl afectează. Accesul în UE pentru alte milioane de persoane din unele dintre cele mai sărace și mai corupte țări din Europa le va permite să treacă prima barieră spre obținerea accesului ilegal în Marea Britanie. Aceste țări oricum vor deveni în cele din urmă membri cu drept deplin ai UE, cu acces legal total la UE. Aceste măsuri reprezintă încă o subminare a abilității Marii Britanii de a-și controla propriile frontiere și încă un motiv pentru părăsirea Uniunii Europene de către Marea Britanie.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dnă președintă, cu toții cunoaștem foarte clar avantajele și dezavantajele liberei circulații, dar să privim acest beneficiu din altă perspectivă. Cele trei țări în cauză îndeplinesc cu adevărat criteriile necesare pentru acordarea unor astfel de privilegii ca parte a procesului de ridicare a vizelor?

Minoritatea bulgară din Serbia a fost total neglijată și discriminată de aproape un secol, în vreme ce Macedonia, încă de la crearea sa, a practicat o politică antibulgară constantă și consistentă.

Cel mai recent act comis de Macedonia în acest sens a fost arestarea cetățenei bulgare Spaska Mitrova și pronunțarea unei condamnări excepțional de aspre pentru aceasta. Mitrova este membră a asociației bulgare „Ratko”. Această asociație a fost interzisă în Macedonia, ceea ce a rezultat în penalizarea financiară Macedoniei pentru încălcarea drepturilor omului.

Publicul bulgar consideră că este inacceptabil că se fac concesiuni unor țări care încalcă drepturile cetățenilor bulgari, cu alte cuvinte, ale cetățenilor Uniunii Europene.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Cred că este important că a sosit momentul când putem în sfârșit să vorbim cum se cuvine despre chestiunea călătoriei fără viză pentru țările din Balcanii de Vest. Este mulțumitor că aceste țări, care și-au îndeplinit angajamentele pe care și le-au asumat până în prezent, pot avea de asemenea o contribuție esențială la facilitarea procesului de trecere a frontierelor.

Ca deputată europeană maghiară, nu pot decât să sprijin aceste eforturi, întrucât, datorită acestora, maghiarii care trăiesc în Vojvodina, Serbia, de exemplu, își vor stabili o legătură mai directă cu țara-mamă. Cetățenii care trăiesc de ambele părți ale acestor granițe și care vorbesc aceeași limbă și cultivă legături familiale și culturale strânse nu vor putea să-și găsească suficiente cuvinte pentru a exprima importanța posibilității de a trece granițele fără nicio barieră sau viză. În această privință, deși nu au fost strâns asociate de călătoria fără viză, au fost adoptate anumite decizii progresiste, precum legea recent adoptată în Serbia privind reglementarea funcționării consiliilor naționale ale minorităților. Acestea marchează un progres semnificativ în ceea ce privește protecția instituțională a drepturilor minorităților.

Facilitarea călătoriei fără viză nu poate fi privită doar ca un aspect pur tehnic. Este o chestiune politică foarte clară. Se aduce o contribuție vitală la stabilitatea politică a acestor țări, cunoscându-se ce drepturi li se acordă cu un pașaport din propriile lor state și în ce măsură acesta este recunoscut de Uniunea Europeană. Ar fi inacceptabil dacă diferențierea negativă dintre statele din regiune ar continua pe termen lung.

De aceea, apelez la responsabilitatea principală a Comisiei și a Consiliului în acest domeniu. Uniunea Europeană are responsabilitatea politică de a oferi țărilor din Balcanii de Vest perspectiva de a adera la Uniunea Europeană. Acest lucru ar trebui să ajute aceste țări în eforturile de recuperare a dezavantajului față de statele membre și să încurajeze formarea și consolidarea instituțiilor lor democratice, ceea ce include și drepturile minorităților.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Vă mulțumesc foarte mult, dnă președintă. Și eu aș dori să îi felicit pe dna Cecilia Malmström și pe dl comisar Barrot. Sunt de asemenea încântată de propunerea prezentată. Ca fost ministru de externe maghiar, am muncit foarte mult alături de alte persoane pentru a apropia țările Balcanilor de Vest de Uniunea Europeană și a le ajuta să facă următorul pas pe calea spre aderare. Știm că, din această perspectivă, călătoria fără viză este elementul pe care oamenii poate îl înțeleg și îl simt cel mai mult. Aceasta le facilitează libera circulație și formarea de relații umane mai strânse. Probabil acest lucru va contribui, de asemenea, la ceea ce eu cred că toți considerăm că este important, și anume la susținerea motivației acestor țări în timpul procesului foarte dificil pe care îl implică aderarea.

Știm că trebuie făcuți pași foarte importanți. Foarte adesea, trebuie să trecem dincolo de anumite tradiții, ceea ce știm că nu e ușor de realizat. Este foarte important că cele trei țări beneficiază acum de călătorii fără viză. Aș mai dori să vă atrag atenția asupra unui punct de vedere care a fost formulat de multe ori azi, și anume, faptul că echilibrul din țările Balcanilor de Vest este foarte delicat. Au existat deja tensiuni etnice înainte de război, dar acestea s-au menținut și după război. Prin urmare, trebuie să evaluăm orice tip de măsură din punctul de vedere al potențialului de a reduce sau a spori aceste tensiuni.

În cazul Bosniei, după cum s-a menționat de mai multe ori azi, această decizie nu este doar benefică și importantă pentru că Bosnia a fost omisă, dar și pentru că numeroși cetățeni bosniaci care au un pașaport croat sau sârb se vor bucura de călătorie fără viză, în vreme ce restul nu vor beneficia de această decizie. Aceeași situație se aplică și cetățenilor kosovari, astfel încât oricine poate obține pașaport în Serbia va beneficia de călătorie fără vize.

Cred că este important să subliniem încă o dată că trebuie să se adopte o decizie politică, nu doar tehnică. Din acest motiv, noi avem responsabilitatea de a ajuta aceste țări să beneficieze de călătorii fără viză cât mai curând posibil, într-un calendar foarte precis.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Dnă președintă, dnă Președintă în exercițiu, dle comisar, și eu împărtășesc preocupările pentru securitate ale dlui Weber, petrecând zece ani în Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne. Acest subiect are o dimensiune profundă de politică externă.

Fac parte dintr-o generație care a crescut cu sute de mii de așa-numiți lucrători străini iugoslavi. În timpul dictaturii comuniste, locuitorii din Europa de Sud-Est care trăiau la frontierele Iugoslaviei aveau libertatea de a călători, în ciuda dictaturii comuniste. Astăzi vorbim de europenizare, trimitem trupe și oficiali, cheltuim sume uriașe de bani și, în același timp, închidem tinerii în aceste țări. De aceea este nevoie stringentă de liberalizarea regimului de vize.

Cu toate acestea, și eu voi formula mai multe critici: în primul rând, sunt încântat că Macedonia face parte din pachet. Macedonia are o atitudine exemplară în îndeplinirea criteriilor, dar nu ar trebui să menționăm acest lucru Macedoniei ca o compensare pentru dorința sa justificată de a avea în sfârșit stabilită o dată pentru negocierile de aderare.

În al doilea rând, Kosovo: s-a afirmat că trebuie să respecte regulile jocului, dar un jucător poate respecta regulile jocului dacă i se permite accesul pe terenul de joc. Kosovo nu a fost acceptat pe terenul de joc. Am intervenit militar, pentru a-i elibera pe kosovari de sub opresiune. Acum, țara foștilor opresori urmează să se bucure de ridicarea vizelor - și salut acest lucru, fiindcă nu există vină colectivă - iar Kosovo nu poate aspira la aceasta. Chiar dacă sunt unele deficiențe, noi trebuie să ne simțim vinovați, fiindcă noi administrăm în esență această țară. Cu alte cuvinte, trebuie să acordăm Kosovoului toate oportunitățile, deoarece, dacă Serbia va beneficia de ridicarea vizelor pe termen lung, iar Kosovo este absolut exclusă, acest lucru va conduce la distorsiuni inacceptabile.

În al treilea rând, Bosnia și Herțegovina: Eu, alături de câțiva deputați, am semnat protestul împotriva excluderii Bosniei și Herțegovina. Acest pământ posedat de trei națiuni - delimitat în mod dăunător în temeiul Acordului de la Dayton, care are o nevoie stringentă de revizuire - cu o administrare internațională, care este la fel de vinovată de ineficiență, trebuie să beneficieze în fine de oportunitatea de a urma calea către Europa, fără a suferi o dezintegrare. O dezintegrare a Kosovoului sau Bosniei ne-ar periclita securitatea mai mult decât orice detaliu tehnic.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Dnă președintă, trebuie să recunoaștem că ridicarea vizelor pentru Serbia, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei și Muntenegru este un important pas spre integrarea europeană a Balcanilor de Vest.

Cu toate acestea, ar trebui să se aplice tuturor națiunilor din Balcanii de Vest, evitându-se crearea unor noi linii de separație în regiune. Desigur, nimeni nu poate susține în mod justificat o atitudine răuvoitoare a Comisiei Europene față de cetățenii musulmani ai Bosniei și Herțegovina. Pe de altă parte, nu ar trebui să ignorăm statutul special al Kosovoului, a cărui independență nu este recunoscută de toate statele membre ale Uniunii Europene.

Noi dorim ca locuitorii Kosovoului să beneficieze de ridicarea vizelor; dar, oricare ar fi soluția, aceasta nu trebuie să aducă atingere acordurilor finale privind statutul Kosovoului. Comisia a procedat corect neînchizând poarta Bosniei și Herțegovina și Albaniei. Dar trebuie să acționeze rapid, astfel încât nicio nouă diviziune să nu amenințe stabilitatea în regiune. Bineînțeles, la rândul lor, statele trebuie să realizeze reformele necesare care, să nu uităm, ating chestiunea securității și a combaterii crimei organizate.

Acest Parlament a accentuat de mai mulți ani că un contact mai facil cu lumea exterioară și o facilitate sporită pentru călătorii va consolida pacea, schimburile la toate nivelurile și, în final, stabilitatea. Chestiunea vizelor nu este doar una de natură tehnică; Este o chestiune profund politică ce afectează viitorul european al regiunii și toate națiunile din regiunea respectivă au dreptul la acel viitor.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Dnă președintă, cred că în această etapă a dezbaterii nu mai există nicio îndoială cu privire la importanța liberalizării vizelor pentru cetățenii din Balcani. Posibilitatea de a călători liber este, împreună cu educația, poate cel mai important instrument pe care îl putem oferi noilor generații, de la care noi așteptăm un angajament atât de profund față de procesul de democratizare în regiune.

În consecință, salut propunerea de liberalizare a vizelor pentru Serbia, Macedonia și Muntenegru. Progresul oricărei țări în parte în parcursul ei către UE reprezintă progres pentru întreaga regiune a Balcanilor. Unele dintre aceste țări au trebuit să aștepte mult timp; unele poate mai mult decât era necesar; Noi, cei din Parlamentul European, și cele două țări neincluse încă în liberalizarea vizelor ar trebui să învățăm unele lecții din aceasta.

Deși este o chestiune politică sensibilă, aș dori să subliniez că normele privind liberalizarea vizelor sunt clare și universale. Condițiile trebuie îndeplinite. Dar să nu facem din aceasta o chestiune mai politică decât este necesar. Să analizăm ce mai rămâne de îndeplinit și cum putem asigura cât mai repede posibil că Bosnia și Herțegovina și Albania vor fi, de asemenea, în măsură să se alăture familiei de țări care beneficiază de călătorii fără viză.

Bosnia și Herțegovina a realizat progrese semnificative în ultima vreme și, în curând, va fi îndeplinit majoritatea cerințelor rămase din foaia sa de parcurs. Prin urmare, invit actorii politici din Bosnia și Herțegovina să adopte legea anticorupție și să stabilească norme pentru schimbul de informații între diferitele părți ale serviciului de poliție cât mai repede posibil. Îi îndemn să încerce să asigure finalizarea acestei acțiuni până la sfârșitul lunii septembrie, înainte de a retrimite un raport Comisiei. În noua sa analiză, mă aștept ca, la rândul său, Comisia să evalueze progresele efectiv realizate și, odată ce cerințele UE au fost îndeplinite, să propună Consiliului să aprobe liberalizarea vizelor pentru Bosnia și Herțegovina. Sper că liberalizarea vizelor va intra în vigoare în iulie 2010.

Marian-Jean Marinescu, (PPE). - Dnă președintă, dle comisar, eliminarea vizelor pentru o parte din țările care aparțin pachetului Balcanilor de Vest reprezintă o primă confirmare a angajamentului Uniunii Europene pentru continuarea procesului european de integrare. Cred că propunerea Comisiei este, însă, din păcate, incompletă. Cetățenii din Albania și Bosnia-Herțegovina nu se vor bucura de același tratament, ceea ce va crea diferențe între cetățenii din Balcani.

Vă reamintesc că există deja o diviziune între generația anterioară, care s-a bucurat de deschiderea fostei Republici Iugoslave către Europa și actuala generație, care nu a beneficiat de tratament egal din partea Uniunii Europene. Dar, ca să aplic această propunere, cetățenii țărilor fostei Republici Iugoslave care nu beneficiază de scutire de vize vor încerca să obțină un al doilea pașaport dintr-o țară aparținând fostei familii iugoslave și pe care Uniunea Europeană îl acceptă fără viză. Ne-am mai întâlnit cu acest tip de scenariu în cazul pașapoartelor moldovenești sau georgiene versus pașapoarte rusești.

Cred că soluția logică este de a aplica același tratament tuturor țărilor din Balcani și, totodată, cer Comisiei să analizeze și includerea Moldovei în pachetul țărilor din sud-estul Europei.

Victor Boștinaru (S-D). - Ca parlamentar european și ca socialist, salut Comunicarea Consiliului și a Comisiei referitoare la regimul vizelor pentru cele trei țări din Balcanii de Vest. Este un prim pas concret pentru integrarea lor în Uniunea Europeană, o primă realizare pentru viitorii cetățeni europeni din Balcanii de Vest.

Apreciez însă că lipsa unei perspective clare, a unui *roadmap* pentru Bosnia-Herțegovina, Albania și Kosovo trebuie să ne îngrijoreze în cel mai înalt grad. Nu iau în discuție doar dezamăgirea la nivelul opiniei publice, ci mai ales riscul asupra stabilității politice din cele trei țări și, mai ales, aștept ca Parlamentul European și Comisia Europeană nou constituită să mențină o agendă predictibilă a integrării Balcanilor de Vest în Uniunea Europeană. Este singura cale ca noi să ne îndeplinim mandatul pentru care am fost aleși pentru a uni Europa. <BRK>

Norica Niculai (ALDE). - Dnă președintă, nu este nevoie de mai mult de un minut pentru a saluta o decizie istorică atât pentru Balcani, cât și pentru Europa. Cred că libertatea de mișcare este poarta spre democrație și spre cunoaștere. Ați dat celor trei țări o șansă, însă, în același timp, cred că Europa este și o Europă a regulilor pe care, ca cetățeni europeni, trebuie să le îndeplinim cu toții. Ați făcut această propunere pentru că ați apreciat că regulile, condițiile pe care le-am impus, au fost îndeplinite.

Sunt convinsă că veți face o propunere de extindere și pentru Albania, și pentru Bulgaria, atunci când aceste reguli europene vor fi îndeplinite și, cu siguranță, în decizie veți formula o recomandare pentru a accelera acest proces. Fac parte dintre aceia care nu cred că este o chestiune de discriminare ci, dimpotrivă, consider că acest proces va fi stimulat spre performanță, spre atingerea acestor condiționalități și de celelalte două țări, pentru că cele trei țări, de la luarea deciziei, au dovedit că, atunci când își doresc pentru popoarele lor un alt statut, au fost gata să o facă. <BRK>

Antonio Cancian (PPE). - (IT) Dnă președintă, dle comisar, dnă ministru, doamnelor și domnilor, trebuie să spun că sunt în favoarea liberalizării și a integrării europene până la și inclusiv completarea acestui mozaic al Balcanilor de Vest, deoarece, conform mențiunilor unui antevorbitor, avem nevoie de stabilitate în Balcani. Prin urmare, această integrare este esențială și trebuie să aibă loc cât mai curând posibil.

Cu toate acestea, în legătură cu subiectul imigrației - despre care am discutat ieri și care a reprezentat securitatea și drepturile omului - trebuie să fim foarte atenți, deoarece cred că verificările trebuie să se desfășoare în detaliu și nu să se simplifice. Calendarul trebuie să corespundă acestor verificări, care trebuie accelerate în măsura posibilităților. Mai departe, remarc faptul că există o omisiune în această zonă, despre care s-a vorbit foarte puțin, și care este reprezentată de Kosovo. Mă veți înțelege perfect când voi spune că această omisiune va facilita călătoriile persoanelor din alte țări între Kosovo și Macedonia. Știu că se pregătește un raport care ne va revela ceva în următoarele zile, dar vă rog să ne dați mai multe informații despre Kosovo în seara aceasta.

Emine Bozkurt (S&D). - (NL) Dnă președintă, dna ministru a avut un discurs foarte bun: liberalizarea vizelor este necesară pentru a întări o legătură cu UE, pentru a preveni înflorirea naționalismului și a evita izolarea. Atunci cum este posibil ca propunerile să amenințe să izoleze musulmanii bosniaci? O inegalitate importantă apare într-o singură țară, întrucât bosniacii sârbi și croați primesc un pașaport. Totuși, în mod trist, musulmanii nu au o țară vecină care să le dea un pașaport. Cine îi va apăra pe musulmanii bosniaci? Comisia va lupta pentru ei? Consiliul? Puteți să-mi spuneți cu certitudine dacă Comisia și Consiliul au întreținut un dialog cu Croația și Serbia cu privire la limitarea emiterii de pașapoarte, întrucât ar trebui să fie clar că acțiunile acestora vor crea multă agitație.

Nadezhda Nikolova Mikhaylova (PPE). - (BG) Aș dori să îl felicit pe dl Barrot pentru poziția Comisiei Europene privind liberalizarea regimului de vize pentru Balcanii de Vest. Ca ministru de externe în vremea când s-a eliminat obligația de a deține o viză pentru Bulgaria, cunosc marele efect emoțional pe care ridicarea vizelor și încetarea umilirii l-a avut asupra cetățenilor noștri. Cu toate acestea, în același timp, ca deputată europeană, nu pot decât să fiu de acord cu dna Pack și dna Bildt că adevărata solidaritate europeană presupune ca Uniunea Europeană să furnizeze ajutor logistic pentru îndeplinirea criteriilor și nu să devieze de la acestea, întrucât acest lucru are un efect demoralizator asupra societăților și absolvă guvernele de responsabilitate.

Schimbarea trebuie să vină ca o compensație pentru efortul depus, nu ca un dublu standard. Societățile Balcanilor de Vest trebuie să se obișnuiască să le solicite guvernelor lor să-și facă datoria. Acestea trebuie să știe că se întârzie liberalizarea regimului vizelor nu din cauza unei exigențe exagerate a europenilor, ci din cauza pasivității lor. Solidaritatea ar trebui oferită în schimbul asumării responsabilității. Când este vorba despre o poziție de principiu, religia și etnia unei persoane nu contează.

Elena Băsescu (PPE). - Susțin decizia Comisiei Europene, prin care se concretizează angajamentul manifestat de ani de zile privind eliminarea vizelor pentru persoanele din regiunea Balcanilor de Vest. Însă consider că cetățenii Republicii Moldova trebuie să se bucure de aceleași drepturi privind libera circulație în UE cât mai curând. Uniunea Europeană trebuie să dezvolte în continuare politica ușilor deschise față de aceste țări, iar eliminarea vizelor este un pas important pe drumul integrării europene a acestor popoare.

În completarea acestei decizii, care va duce la dezvoltarea oportunităților de afaceri transfrontaliere și a libertății de circulație a persoanelor, instituțiile europene trebuie să aibă în vedere programe culturale și educaționale care să facă cunoscute valorile europene în aceste țări. În acest context, asigurarea securității frontierelor și combaterea infracționalității internaționale trebuie să constituie în continuare o prioritate.

În final, doresc să reafirm că România nu a recunoscut independența Kosovo. <BRK>

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Aș dori să-mi exprim satisfacția pentru progresul procesului de liberalizare a vizelor în ultimele 18 luni. Aceasta este o realizare majoră și v-aș recomanda să continuați pe același drum într-un ritm alert.

În ultimele câteva zile, am primit rapoarte de la Sarajevo că procesul de îndeplinire a cerințelor prevăzute în foaia de parcurs se accelerează, în ciuda tuturor dificultăților. Această accelerare are loc și în domenii sensibile precum coordonarea polițienească între Banja Luka și Sarajevo.

Invit Comisia și Consiliul să monitorizeze acest progres în mod continuu și să fie sensibile la acesta. Uniunea Europeană trebuie să fie capabilă să își exercite influența asupra oricăror forțe politice din Bosnia și Herțegovina care încearcă să saboteze acest proces. Cetățenii Bosniei și Herțegovina nu trebuie lăsați să sufere din cauza ireponsabilității politicienilor lor și noi avem obligația de a-i ajuta în acest sens. Invit Comisia să includă Bosnia și Herțegovina în zona de călătorie fără viză în cât mai scurt timp.

Alojz Peterle, raportor. – (SL) O abordare selectivă față de ridicarea vizelor nu va consolida perspectivele europene ale oricărei țări din Balcanii de Vest ale cărei comunități sunt divizate, deoarece selectivitatea aduce cu sine noi diviziuni. Salut orice mișcare care combate selectivitatea și cred cu tărie că ridicarea vizelor pentru toate aceste țări va contribui la îmbunătățirea imaginii Uniunii Europene în ochii locuitorilor acestor țări care au nevoie de o deschidere spre lume după ani de conflict.

Aș mai dori să evidențiez că mii de tineri care trăiesc în aceste țări nu au putut călători în străinătate. Singura sursă de informații despre Europa și lume este televiziunea. Avem obligația de a le consolida și perspectivele europene. Cunoscut considerările de securitate, dar cei care își părăsesc țările cu intenții rele vor găsi oricum un mod de a trece în Uniunea Europeană. Cu toate acestea, restricționăm accesul a sute de mii dintre aceia care au intenții bune.

Prin urmare, aș recomanda Consiliului și Comisiei să își revizuiască pozițiile cât mai curând, să urmărească progresele acestor țări și să elimine vizele pentru țările care nu au fost incluse în primul grup. Vă mulțumesc foarte mult.

Firește, invit guvernele acestor țări din Balcanii de Vest să își îndeplinească obligațiile cât mai curând posibil, în interesul cetățenilor lor și în favoarea perspectivelor lor de aderare la UE.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Dnă președintă, liberalizarea regimului vizelor pentru țările din Balcanii de Vest este importantă, întrucât această măsură contează cel mai mult pentru cetățenii obișnuiți din regiune și va arăta în mod clar beneficiile procesului de apropiere față de UE. Sunt încrezător că includerea condițională pe lista albă a Albaniei și Bosniei și Herțegovina se va dovedi un stimulent puternic în vederea îndeplinirii criteriilor rămase prevăzute în foaia de parcurs. În cazul nostru, în 2001, s-a transmis un astfel de semnal puternic și, în câteva luni, am reușit să îndeplinim toate condițiile pendinte.

Este esențial ca Albania și Bosnia și Herțegovina să fie incluse pe lista albă Schengen cât mai curând posibil, iar Comisia ar trebui să ofere toată asistența tehnică necesară autorităților acestor două țări pentru a îndeplini condițiile necesare într-un timp scurt.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, nu este nicio îndoială că liberalizarea vizelor este deosebit de importantă pentru locuitorii din Balcani. La fel ca dumneavoastră, am întâlnit mulți oameni frustrați - mai ales tineri - care nu pot călători în Europa așa cum ar dori, care nu își pot vizita prietenii, care nu se pot bucura de libertățile pe care noi le avem. Este de la sine înțeles că liberalizarea vizelor pentru acești oameni ar fi benefică pentru ei, pentru țările lor, pentru întreaga regiune și pentru UE.

De aceea, sunt încântată că s-au întrunit condițiile pentru acordarea acestei oportunități celor trei țări menționate - Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia - la sfârșitul anului. Este regretabil că nu toate țările din Balcanii de Vest pot fi incluse în această propunere în prezent, dar să nu existe nicio îndoială în ceea ce privește preocuparea susținută a Președinției suedeze de a consolida procesul de integrare - și, în final, procesul de extindere - în regiunea Balcanilor. Aceia dintre dumneavoastră care mă cunosc vor ști cât sunt de dedicată acestui scop.

Dacă acest angajament va fi credibil și va deveni o realitate, trebuie totuși să insistăm asupra îndeplinirii condițiilor. Este esențial să procedăm așa pentru binele locuitorilor din Balcanii de Vest, precum și în avantajul cetățenilor noștri. Trebuie să asigurăm respectarea criteriilor stabilite. După cum a afirmat dl Weber, nu putem face concesii în domeniul politicii externe doar ca să fim amabili. Acest lucru se aplică indiferent că este vorba despre vize sau despre aderare.

Știu că locuitorii Albaniei și Bosniei și Herțegovina sunt dezamăgiți. Pot înțelege dezamăgirea lor. Oricum nu au fost uitați. Vom face tot ce ne stă în putință pentru a-i ajuta și pentru a face posibilă liberalizarea vizelor și mă refer și la aspectele tehnice. Trebuie să transmitem un semnal politic clar că vor avea oportunitatea de a fi incluși. Înspre acest scop ne îndreptăm eforturile acum. Cu toate acestea, autoritățile și politicienii din aceste trei țări trebuie să termine această muncă.

Nu cred că un interval de timp între eliminarea vizelor pentru primele trei țări și pentru Albania și Bosnia și Herțegovina va genera instabilitate. Din contră, aceasta demonstrează că UE își ține promisiunea și că, dacă aceste țări realizează ceea ce este necesar, atunci noi ne vom ține de cuvânt. Trebuie să le sprijinim și să le ajutăm. Cred că aceste țări vor fi capabile să primească un raport pozitiv din partea Comisiei în 2010. Și dl comisar Barrot a afirmat acest lucru.

În ceea ce privește Kosovo, discuțiile privind regimul de vize a demarat când Kosovo era încă parte a Serbiei, dar ne străduim să găsim o soluție. Sper că Comisia va da orientările în raportul său pentru ca, pe termen lung, să fim în măsură să acordăm liberalizarea vizelor pentru locuitorii din Kosovo.

Propunerea de liberalizare a vizelor pentru Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Muntenegru și Serbia este un pas înainte foarte important. Sper că ne veți ajuta să-l înfăptuim. De asemenea, sper că vom fi în măsură în curând să ne continuăm demersul și să facem pasul următor pentru restul regiunii.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, în primul rând, aș dori să menționez că acest demers este unul inovator. Avem pentru prima dată o abordare regională. Aș adăuga că această metodă a foi de parcurs este bazată pe criterii foarte obiective și foarte precise, care și încurajează aceste viitoare state membre să realizeze efectiv că avem o Europă a regulilor, o Europă a valorilor. Aș dori să insist asupra acestui punct. Nu veți fi surprinși că Comisia acordă o atenție sporită tuturor elementelor care contribuie la lupta împotriva traficului de persoane și împotriva corupției. Este importantă această Europă a valorilor. Trebuie să acordăm o atenție deosebită acestui aspect.

Nu știu dacă unii dintre dumneavoastră m-ați înțeles corect: Am afirmat clar că, în cursul anului 2010, sperăm să prezentăm propuneri pentru Bosnia și Herțegovina și pentru Albania. Prin urmare, există un proces în curs care nu vizează să discrimineze pe nimeni. Noi doar dorim respectarea cât mai strictă a criteriilor obiective din foaia de parcurs.

Este adevărat că, în cazul Albaniei, mai trebuie să se îmbunătățească emiterea de pașapoarte biometrice. Eu însumi am fost în Albania să prezint primul pașaport biometric în țara respectivă și vă pot relatea că am dat toate încurajările posibile pentru a mă asigura că Albania, conducătorii politici ai acesteia și cei ai Bosniei și Herțegovina cunosc foarte bine eforturile necesare. Îi ajutăm să întocmească registre civile, de exemplu, întrucât indiferent cât de multe eforturi se depun în vederea acordării de pașapoarte biometrice, dacă nu există registru civil, nu este posibil. Astfel, îi ajutăm din punct de vedere tehnic. Este destul de clar că, în toate acestea, este necesar ca în special Albania să pună în aplicare cadrul existent pentru combaterea crimei organizate și a corupției. În Bosnia și Herțegovina, trebuie de asemenea să existe un bun control la frontiere și o cooperare mai strânsă între autoritățile polițienești. Aceasta este dorința noastră. Cred că avem motive bune să credem că, în 2010, aceste două țări vor beneficia de asemenea de eliminarea vizelor.

Aș mai dori să vă spun foarte simplu că, din punctul nostru de vedere, nu se pune problema discriminării etnice sau religioase. De altfel, în Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, există o minoritate musulmană importantă. Nu se pune problema discriminării a 25% sau 30% din albanezii musulmani din Macedonia. Prin urmare, aș dori cu adevărat să vă liniștesc și să vă spun că parcurgem un proces pe care l-am plănuț și pe care Consiliul a vrut să-l accepte.

Vă voi mai da un răspuns cu privire la Kosovo. În martie 2009, o misiune de experți finanțată de Comisie a ajuns la unele constatări pozitive. Este adevărat că Comisia încurajează de asemenea statele membre să stabilească misiuni consulare eficiente în Pristina. Pot confirma că vom avea un raport privind situația exactă din Kosovo, care va fi prezentat în curând. Din toate acestea decurge foarte clar că dorim să deschidem perspectiva europeană tuturor țărilor din Balcani și ne gândim în special la tânăra generație. Unii dintre dumneavoastră ați insistat în mod special asupra beneficiului real pe care îl reprezintă călătoriile și schimburile

mai facile cu alte state membre ale Uniunii Europene. Doamnelor și domnilor, încă o dată, astfel vom construi o Europă a regulilor și a valorilor pe care o prețuim atât de mult.

Vă voi spune foarte simplu, ne aflăm pe drumul cel bun, dar este evident că două state mai trebuie să depună eforturile necesare. Sper că în 2010 și acestea vor putea beneficia de ridicarea vizelor.

Iată ce pot să vă prezint, asigurându-vă în orice caz că demersul Comisiei se dorește obiectiv, este realmente foarte judicios și nu este deloc întreprins într-un spirit de discriminare, de orice tip ar fi aceasta, ci într-un spirit de cooperare. Personal, sunt foarte devotat acestui demers.

Președinta. – Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), în scris. – Comisia Europeană și Consiliul European sunt chemate să se pronunțe, în curând, asupra deschiderii spațiului european pentru cetățenii din Macedonia, Serbia și Muntenegru. Momentul este foarte important pentru peste zece milioane de locuitori ai Europei care își doresc o viză pentru a trece granița Uniunii. Macedonia a fost alături de Europa atunci când Europa a avut nevoie de ea. Iar Serbia a înțeles că Europa o vrea alături, dar pentru asta trebuie să facă pace cu trecutul său apropiat. Serbia a colaborat îndeaproape cu instituțiile internaționale, cum ar fi Tribunalul Penal Internațional, și și-a asumat greșelile trecutului. A venit timpul ca Europa să răsplătească eforturile acestor state de a se alinia unor exigențe democratice și economice ce caracterizează uniunea celor 27. Drumul lor nu a fost ușor, iar eforturile pe care le-au făcut trebuie apreciate la justa lor valoare. Macedonia, Serbia și Muntenegru s-au înscris definitiv pe turnanta europeană și, de aceea, cred că UE trebuie să hotărască în favoarea ridicării vizelor impuse cetățenilor celor trei state. Guvernele lor au demonstrat că împărtășesc aceleași valori ca și noi, iar o decizie favorabilă ar da un nou avânt reformelor interne atât de necesare în Macedonia, Serbia și Muntenegru. <BRK>

Cătălin Sorin Ivan (S-D), în scris. – Salut inițiativa Comisiei de a elimina sistemul de vize pentru cetățenii din regiunea Balcanilor de Vest, mai precis pentru Fosta Republică Iugoslavă Macedonia, pentru Serbia și Muntenegru. Prin astfel de măsuri, care vizează apropierea dintre aceste state și UE, în perspectiva integrării, potențialul conflictogen al zonei va fi semnificativ redus. Pentru România, care are granița comună cu Serbia, un astfel de demers nu poate decât să reprezinte o garanție în plus a unor relații transfrontaliere prietenești. Este o măsură care va contribui la o libertate mai mare de circulație pentru populația română din România și din Serbia și care va contribui la dezvoltarea relațiilor comerciale dintre țara noastră și Serbia și Muntenegru. Am încredere că liberalizarea sistemului de vize pentru cele trei țări menționate anterior, e doar începutul procesului, măsurile fiind mai târziu extinse și către Albania și Bosnia și Herțegovina. Deși ele nu îndeplinesc cerințele Comisiei, consider că, prin eforturi coordonate, rezultatele vor deveni în scurt timp vizibile. Înainte de a încheia, aș vrea să subliniez faptul că liberalizarea vizelor și libera circulație a persoanelor din Balcanii de Vest nu trebuie să provoace temeri, ci convingerea că spațiul european de securitate se extinde în beneficiul nostru, al tuturor. <BRK>

Iuliu Winkler (PPE), în scris. – (HU) Uniunea Europeană a devenit mai puternică după fiecare extindere, nu doar pentru că a creat o piață comună pentru aproape 500 de milioane de cetățeni, ci și pentru că a garantat stabilitate în Europa Centrală și de Est. Țările balcanice sunt parte integrantă din Europa. Criza economică sau ratificarea Tratatului de la Lisabona nu trebuie să întârzie procesul care duce la aderarea la Uniunea Europeană a acestor țări.

Cred cu fermitate că extinderea în Balcani este un proces esențial pe care Uniunea Europeană trebuie să îl sprijine pentru a-și consolida locul pe plan mondial. Nu trebuie să uităm că procesul de recuperare al țărilor balcanice, alături de vindecarea rănilor provocate de războiul sângeros de la sfârșitul secolului al XX-lea, garantează stabilitatea Uniunii Europene și bunăstarea regiunii. Exonerarea de vize pentru Serbia, Muntenegru și Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei este un eveniment extrem de important pentru aceste țări ca parte din procesul lor de recuperare, reflectând în același timp responsabilitatea Uniunii Europene față de această regiune.

Acest proces trebuie categoric continuat. Le va permite astfel Bosniei și Herțegovina, Albaniei și - la timpul oportun - Kosovoului să beneficieze cât mai curând posibil, după îndeplinirea condițiilor relevante, de călătorii fără viză. Împărtășesc, fără nicio rezervă, părerea acelor politicieni europeni care consideră că înăbușirea ambițiilor de aderare la UE ale țărilor balcanice ar avea consecințe imprevizibile și dăunătoare.

15. Situația existentă în Lituania ca urmare a adoptării legii privind protecția minorilor (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct este dezbateri privind:

- întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Consiliului de Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert și Judith Sargentini, în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa și al Grupului Verzilor / Alianței Libere Europene, referitoare la legea lituaniană privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice (O-0079/2009 – B7-0201/2009),

- întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert și Judith Sargentini, în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa și al Grupului Verzilor / Alianței Libere Europene, referitoare la legea lituaniană privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice (O-0080/2009 – B7-0202/2009),

- întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Consiliului de Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer și Kyriacos Triantaphyllides, în numele Grupului Confederal al Stângii Unite Europene – Stângii Verzi Nordice, referitoare la legea lituaniană privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice (O-0081/2009 – B7-0204/2009),

- întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer și Kyriacos Triantaphyllides, în numele Grupului Confederal al Stângii Unite Europene – Stângii Verzi Nordice, referitoare la legea lituaniană privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice (O-0082/2009 – B7-0205/2009),

- întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Consiliului de Michael Cashman, Claude Moraes și Emine Bozkurt, în numele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, referitoare la legea lituaniană privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice (O-0083/2009 – B7-0206/2009) și

- întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de Michael Cashman, Claude Moraes și Emine Bozkurt, în numele Grupului Alianței Progresiste a Socialiștilor și Democraților din Parlamentul European, referitoare la legea lituaniană privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice (O-0084/2009 – B7-0207/2009).

Sophia in 't Veld, autoare. – Dnă președintă, cred că discutăm azi un subiect foarte important. Este vorba despre valorile europene. Am adresat întrebarea orală și am elaborat o rezoluție comună privind legea lituaniană, care se pretinde a fi pentru protecția minorilor. Dar, de fapt, efectul acesteia este contrar, deoarece această lege poate cultiva ignoranța, tabuurile și stigmatele. Va expune homosexualii, lesbienele și transsexualii tineri și vulnerabili la intimidare și excludere. Prin urmare, va cauza chin și suferință de dimensiuni incomensurabile tinerilor, chiar persoanelor pe care legea este destinată să le protejeze. În loc de protecție, le pricinuiește rău tinerilor.

Prin urmare, am adresat această întrebare și sunt foarte fericită că, în vara aceasta, am primit o scrisoare de la dl comisar Barrot în care exprima îngrijorarea Comisiei Europene cu privire la această lege, menționând că Comisia Europeană va urmări îndeaproape acest subiect și se va asigura că orice legislație națională respectă legislația și principiile europene. Cred că este foarte important, deoarece Comisia Europeană nu ar trebui să intervină doar când se încalcă regulile de piață, ci și mai ales când se încalcă valorile europene. Nu putem tolera discriminarea. Europa este o comunitate de valori - valori despre care știu că sunt împărtășite de majoritatea cetățenilor lituanieni. Cu toții suntem europeni.

Stimați colegi, în legătură cu rezoluția, vă solicit sprijinul explicit în favoarea acesteia și, în special, în favoarea modificării care prevede inserarea unei trimeri la directivele existente contra discriminării, întrucât consider că este un efort minimum. De asemenea, vă rog să sprijiniți cererea din rezoluție prin care se solicită un aviz legal cu privire la legea în cauză din partea Agenției pentru Drepturi Fundamentale.

În final, cred că putem fi mândri, ca Parlament European - dacă vom adopta rezoluția mâine - că reprezentăm vocea valorilor comune ale Europei.

Ulrike Lunacek, autoare. – (DE) Dnă președintă, după cum a afirmat antevorbitorul meu, această lege votată în Lituania periclitează valorile europene, legislația europeană și libertatea oamenilor, și anume libertatea de a-și trăi viața fără teamă a persoanelor tinere care sunt lesbiene, homosexuali, bisexuali sau poate transsexuali. În conformitate cu legea în cauză, se presupune că informațiile factuale referitoare la acest subiect sunt dăunătoare pentru acești tineri. Vă pot spune ce înseamnă aceasta: înseamnă că acești tineri trebuie să trăiască în frică și poate să sufere depresii. Știm că s-a înregistrat o rată crescută a încercărilor de sinucidere în rândul persoanelor tinere lesbiene sau homosexuale sau care sunt într-o stare de confuzie în fața de asumare publică a orientării sexuale în legătură cu modul în care își vor trăi viața.

Această lege contrazice valorile europene, de aceea am fost încântată că dl comisar Barrot a oferit un răspuns în această privință în iulie. Ați mai transmis părții europene a Asociației Internaționale a Lesbienele și Homosexualelor (AILH) că Comisia va analiza acest text și va explica următoarele măsuri pe care le va adopta. Ceea ce mă interesează pe mine azi este ce acțiuni intenționați să întreprindeți. Ce ați promis deja dumneavoastră, Comisia - și Consiliul - parlamentului lituanian? Știm că fostul președinte și noul președinte lituanian, care a fost cândva comisar, nu aprobă această lege, dar parlamentul insistă asupra acesteia. Sunt încântată că se prezintă azi o propunere, inclusiv o propunere de rezoluție.

Sper că vom accepta cu toții rezoluția mâine și vom putea solicita Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene să adopte o poziție cu privire la această lege, fiindcă aceasta îi este menirea. Între timp, ar trebui să fie clar în Europa noastră comună că lesbienele și homosexualii nu vor dispărea din familiile și școlile noastre doar pentru că o lege interzice informații cu privire la aceste persoane. A fi diferit este normal, chiar și în Europa noastră comună.

Rui Tavares, autor. – (PT) Doamnelor și domnilor, această lege începe prin a pretinde că protejează copiii împotriva promovării homosexualității prin informațiile publice. Ce înseamnă acest lucru de fapt? Înseamnă că dacă am un cinematograf în Vilnius și doresc să afișez un poster pentru filmul *O iubire secretă*, nu o pot face? Înseamnă că dacă susțin un seminar privind homosexualitatea într-un loc public, teatru sau universitate din Lituania, nu o pot face? Înseamnă - după cum s-a dezbătut deja în parlamentul lituanian - că va trebui să plătesc o amendă care se ridică până la 1 500 EUR sau să prestez servicii în folosul comunității timp de o lună, în temeiul modificărilor codului penal care sunt în prezent în dezbateri în Lituania? De exemplu, o emisiune de televiziune poate arăta un cuplu homosexual care este fericit sau trebuie doar să arate un cuplu homosexual nefericit?

Doamnelor și domnilor, m-a surprins o dată când au fost votate aceste modificări ale legii lituaniene privind protecția minorilor: a fost 14 iulie 2009. Desigur, 14 iulie a fost ziua în care ne-am reunit aici pentru prima dată în acest al șaptelea mandat parlamentar, precum și ziua care marchează a 220-a aniversare a principiilor europene, inclusiv dreptul la fericire, principiul libertății de expresie și chiar și principiul libertății de întrunire. Acum, libertatea de întrunire este de asemenea în pericol, deoarece, din nou, parlamentul lituanian a dezbătut mai recent posibilitatea de a interzice evenimente ca marșurile „mândriei homosexuale”.

Așadar, când ne-am reunit aici pentru prima dată la 14 iulie 2009, a fost pentru că am avut o datorie - aș zice o datorie sacră - de a apăra aceste valori și acestea sunt valorile care sunt în joc. Știm cum încep aceste lucruri și mai știm și care este întotdeauna rezultatul acestora. Ce vom face mai departe? Vom desemna o comisie care să examineze ce reprezintă și ce nu reprezintă promovarea homosexualității? Unde - în cărți, teatre, cinematografe, publicitate?

Vilnius este una dintre capitalele europene ale culturii de anul acesta, și o merita cu prisosință, spre încântarea tuturor europenilor. A fi capitala europeană a culturii presupune responsabilități, totuși: responsabilitatea de a promova cultura europeană din rațiunile cele mai bune și nu pentru a o evidenția din motive inadecvate anul acesta.

Prin urmare, fac apel la un vot în favoarea rezoluției noastre și invit Agenția pentru Drepturi Fundamentale să emită un aviz privind acest subiect foarte serios. Cu siguranță, este minimum ce pot cere membrii acestui Parlament.

Michael Cashman, autor. – Dnă președintă, pot spune, ca homosexual, că sunt mândru că acest Parlament și alte persoane se împotrivesc legii propuse. Legea propusă va încălca în mod flagrant tratatele UE privind drepturile omului, în special articolul 6, precum și Directiva-cadru privind ocuparea forței de muncă și politicile generale privind nediscriminarea. În mod interesant, încalcă și Convenția ONU privind drepturile copilului, în sensul în care încurajează discriminarea persoanelor tinere lesbiene și homosexuale. Prin urmare, pe cine protejează și de ce anume?

Conservatorii britanici au introdus o lege similară în Marea Britanie în 1988. S-a recunoscut atunci și se recunoaște și acum că aceste legi conduc la cenzură și la promovarea discriminării și homofobiei: discriminarea și homofobia distrug viețile oamenilor și înnegresc sufletele celor care le practică. Legea propusă a fost condamnată de ONG-uri, inclusiv de Asociația Internațională a Lesbienelor și Homosexualilor, Consiliul Europei și Amnesty International, precum și de alte organizații. Această lege afectează persoanele tinere lesbiene și homosexuale - profesori, funcționari publici - și ar putea fi folosită pentru a opri accesul tinerilor la orice material - filme, cărți, jocuri, opere de artă - create de un homosexual sau o lesbiană. Vor încerca să interzică tinerilor să studieze operele lui Platon, Shakespeare, Oscar Wilde, Walt Whitman, Tennessee Williams, Tchaikovsky și alții, muzica lui Elton John sau să idolatrizeze mari jucători de tenis precum Martina Navratilova? Va afecta chiar modul în care tinerii și celelalte persoane vor vorbi, vor gândi și se vor comporta. Și de ce? Tinerii au nevoie de educație, nu de izolare; ei au nevoie să înțeleagă lumea în toată diversitatea sa și să fie învățați respectul pentru cei diferiți. Iubirea unui om pentru alt om nu este niciodată împușcată prin gen sau sexualitate: este iubire.

Lesbienele și homosexualii sunt femei și bărbați obișnuiți transformați în oameni neobișnuiți de preocuparea extremiștilor pentru viețile noastre sexuale și de calomnia că lesbienele și homosexualii sunt o amenințare pentru societate. Aceasta este o reprezentare greșită și josnică. Orice societate civilizată este judecată nu prin felul în care își tratează majoritatea, ci prin tratamentul pe care îl acordă minorităților. Prin urmare, le recomand lituanienilor și europenilor: respingeți acest pas primejdios înapoi spre trecut.

(Aplauze)

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dnă președintă, permiteți-mi să încep prin a sublinia că libertatea de expresie și nediscriminarea pe motive de orientare sexuală și identitate de gen sunt temelia societăților noastre democratice. Uniunea noastră se bazează pe o varietate de principii și valori, pe care se pretinde ca toate statele membre să le sprijine. Nu putem insista și lupta pentru respectarea drepturilor omului în alte țări dacă nu putem susține aceste principii fundamentale în cadrul Uniunii Europene.

Aceste drepturi fundamentale și, în special, libertatea de expresie și dreptul de a nu fi discriminat, sunt recunoscute la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și mai sunt prevăzute la articolele 10 și 14 din Convenția europeană privind protecția drepturilor omului. Aceste principii sunt reiterate în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Există legislație la nivel comunitar care este menită să protejeze acest domeniu. Directiva 2000/78/CE interzice discriminarea la locul de muncă pe bază de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală. Anul trecut, Comisia a prezentat o propunere pentru extinderea acestei protecții în alte domenii.

Această propunere este în prezent în dezbatere în Consiliu, iar Parlamentul a prezentat un aviz pozitiv. Salutăm această inițiativă și sperăm că va fi adoptată cât mai curând.

Este vorba despre legislație la nivel european. La nivel național, statele membre pot adopta legislație națională în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale, cu condiția - și repet - cu condiția ca legislația în cauză să respecte legislația primară și secundară a Uniunii și a Comunității, să se încadreze într-un domeniu în care Comunitatea nu are competență exclusivă și să fie justificată de inexistența legislației la nivelul Uniunii sau Comunității.

Legea în cauză adoptată de parlamentul lituanian în iulie și propunerea de modificare a codului penal și a legii administrative care este în prezent în dezbatere sunt o cauză de mare îngrijorare pentru Președinția suedeză. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că legea respectivă nu a intrat încă în vigoare.

Din punctul nostru de vedere, o lege care vizează interzicerea promovării unei anumite orientări sexuale încalcă valori fundamentale precum libertatea de expresie și egalitatea tuturor oamenilor. Președinția și-a lămurit poziția în contactele avute cu guvernul lituanian în repetate rânduri.

În ceea ce privește aspectele de ordin juridic ridicate de deputați în discursurile lor, este important de subliniat că Consiliul nu joacă un rol formal în acest domeniu. Compatibilitatea legislației naționale cu tratatele nu intră în competența Consiliului și nici a Agenției pentru Drepturi Fundamentale. Comisia are misiunea de a examina dacă un stat membru își respectă obligațiile în conformitate cu tratatele. Aceasta presupune nu doar monitorizarea transpunerii și punerii în aplicare corecte a legislației Uniunii și a Comunității la nivel național, ci și asigurarea respectării depline a legislației europene primare. După cum sunt sigură că dl Barrot ne va asigura, Comisia poate iniția proceduri corespunzătoare dacă consideră că un stat membru nu respectă legislația primară și secundară.

Cu trimitere la articolul 13 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, Consiliul și-ar exprima o profundă îngrijorare dacă ar descoperi cazuri de discriminare pe bază de sex, rasă, origine etnică, religie, invaliditate, vârstă sau orientare sexuală. Cu toate acestea, este necesară propunerea Comisiei în cazul în care Consiliul va iniția o dezbatere cu privire la eventualitatea unei discriminări și la măsurile care urmează să se adopte, dacă este cazul. În același mod, în conformitate cu articolul 7 din tratat, Consiliul poate acționa doar dacă o treime din statele membre sau Comisia înaintează o astfel de propunere cu justificare corespunzătoare. Întrucât legea nu a intrat încă în vigoare, nu s-a prezentat o asemenea propunere.

Sunt în măsură să îi asigur pe deputați că problema discriminării persoanelor LGBT se află în agenda Președinției suedeze. O vom dezbate într-o reuniune la nivel înalt privind egalitatea în Stockholm, în 16-17 noiembrie.

Firește, luăm foarte în serios îngrijorarea Parlamentului European. Este vorba despre respectarea drepturilor fundamentale și a drepturilor omului. În termeni formali, totuși, această chestiune trebuie tratată într-un cadru legal și instituțional. Ca reprezentantă a Consiliului, am încercat să răspund întrebărilor adresate cât mai corect și să explic constrângerile pe care le întâmpinăm. Aștept cu interes punctele de vedere ale reprezentanților Comisiei cu privire la acest subiect.

Jacques Barrot, *vicepreședinte al Comisiei*. – (FR) Dnă președintă, dna ministru a explicat foarte bine aspectele juridice ale acestei probleme.

Aș dori să spun că, în repetate rânduri, Comisia a condamnat în mod ferm toate formele de homofobie. Fenomenul în cauză reprezintă o încălcare flagrantă a demnității umane. Comisia a repetat în mod remarcabil această poziție în fața Parlamentului European la 23 aprilie 2007, în ședința plenară în care s-a adoptat Rezoluția privind homofobia în Europa.

În domeniile care intră în competențele Comunității, Uniunea Europeană, la fel ca statele membre atunci când aplică legislația Uniunii, au obligația de a respecta drepturile fundamentale. Acestea sunt principii obligatorii ale legislației comunitare.

Legea lituaniană privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice intră, într-o mare măsură, în domeniul competențelor Comunității, întrucât conținutul acesteia se referă la punerea în aplicare a directivelor privind serviciile audiovizuale și privind comerțul electronic.

Prin urmare, Comisia a informat autoritățile lituaniene, chiar înainte de adoptarea proiectului de lege, că unele măsuri din această lege ar crea seroase îngrijorări în legătură cu compatibilitatea acestora cu drepturile fundamentale și cu legislația comunitară. În pofida acestui avertisment, ar părea că versiunea actuală a legii adoptate la 14 iulie nu risipește îngrijorările exprimate de Comisie anterior.

În acest context, Comisia nu poate decât să-și exprime rezerve serioase privind compatibilitatea acestei legi cu principiul libertății de expresie, principiul nediscriminării și drepturile copiilor, inclusiv dreptul acestora de a avea acces la informațiile necesare pentru dezvoltarea lor.

Comisia nu va ezita să adopte toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea legislației comunitare, inclusiv a drepturilor fundamentale, desigur.

În conformitate cu informațiile de care dispune Comisia, s-a instituit un grup de lucru în Lituania, la inițiativa președintei, dna Grybauskaitė, pentru a introduce modificări suplimentare ale acestei legi. Aceste modificări ar trebui să fie propuse la sfârșitul lunii octombrie. Desigur, Comisia Europeană va aștepta rezultatul muncii acestei comisii și conținutul modificărilor înainte de a emite un aviz final asupra legii în varianta în care va intra în vigoare. Într-adevăr, nu pot decât să susțin punctul de vedere foarte clar al dnei Malmström, conform căruia Comisia are misiunea de a monitoriza situația și de a propune eventual sancțiuni și de a penaliza încălcările reglementărilor Uniunii Europene și ale drepturilor fundamentale, a fortiori.

Acestea sunt informațiile pe care am dorit să vi le ofer, arătându-vă că poziția noastră a fost extrem de clară în această privință.

Vytautas Landsbergis, *în numele Grupului PPE*. – Dnă președintă, legea care este criticată și dezbătută, în ciuda faptului că nu va intra în vigoare până în martie, conține doar un rând în care se interzice promovarea homosexualității în rândul minorilor; aceasta este partea care deranjează atât de mult.

Președinta Republicii Lituania a luat inițiativa de a prezenta imediat modificări lămuritoare. Astfel, rezoluția noastră bate practic la o ușă deschisă. Noi ar trebui să ne concentrăm asupra intenției Parlamentului.

Cuvintele cheie în rândul supărător despre promovarea homosexualității în rândul minorilor sunt „promovare” și „minori” - nu „homosexualitate”, după cum ar interpreta unii. Posibilitatea unei promovări directe în rândul minorilor a fost tratată prin adoptarea unei legi. „Promovarea” este o acțiune deliberată care depășește limitele informării simple și necesare furnizate în prezent de educația sexuală, care ar trebui să cuprindă o clauză de toleranță față de atracția și iubirea între persoane de același sex.

Promovarea homosexualității în rândul minorilor, dacă ne deschidem ochii, poate însemna adesea mult mai mult - de la încurajarea practicării acestora până la seducerea minorilor, chiar pentru prostituție homosexuală. Media poate avea avantaje dintr-o asemenea afacere, probabil difuzând acest tip de promovare în rândul minorilor.

Stimați colegi, părinți și bunici, vă rog acum să vă ascultați inimile. Ați fi în favoarea deschiderii acestui set întreg de provocări urmașilor dumneavoastră?

(Interjecție din sală)

Bine, este cazul dumneavoastră.

Dacă sunt expuși unei asemenea „promovări” în mod regulat și fără restricție? Se pare că ne poticnim între două situații: prima, dacă cuiva îi place doctrina înșelătoare, este dreptul copiilor de a fi abuzați mental, în vreme ce a doua este dreptul copiilor de a fi protejați de abuzuri. Lăsați ca autodeterminarea lor să vină cu maturitatea.

Propunerea mea este de a susține pozițiile care evocă atât Convenția privind drepturile copilului, cât și Declarația drepturilor copilului și de a elimina alineatul (1), care este irelevant în prezent și, prin urmare, necorespunzător pentru Parlamentul cel mai înalt al Europei.

Claude Moraes (S&D). – Dnă președintă, dl Landsbergis a oferit o justificare profund neconvingătoare a acestei legi. Am fost surprins; Credeam că va avea o justificare mai cuprinzătoare. Consiliul și Comisia și-au exprimat profunda îngrijorare și aceasta este direcția corectă. Antidiscriminarea și libertatea de expresie sunt principii absolut fundamentale în legislația europeană.

În propriul meu stat membru, după cum a afirmat anterior dl Cashman, am avut o asemenea lege în 1988, care face acum parte din trecut, iar această lege va fi și ea de domeniul trecutului deoarece, ca o Comunitate a valorilor, una dintre forțele cele mai mari ale UE constă în efortul nostru comun de a ridica ștafeta în privința drepturilor omului și a protecției libertăților fundamentale. Este de asemenea dificil când un stat membru se află în vizor pentru o potențială încălcare a acestei legi, dar, datorită Comunității noastre de valori, putem analiza legile de acest tip și putem afirma, așa cum au susținut și Comisia și Consiliul, că ne provoacă o îngrijorare profundă.

Agencia pentru Drepturi Fundamentale ar trebui să își facă datoria și să adopte un aviz și, după cum au susținut Comisia și Consiliul, există unele probleme în legislația existentă, legile antidiscriminare, în cadrul Uniunii Europene; să apărăm ceea ce avem și să ne asigurăm că Grupul Socialist, alături de partidul nostru frate din Lituania, condamnă această lege și să sperăm că acesta va fi rezultatul - că legea va fi de domeniul trecutului.

(Aplauze)

Leonidas Donskis, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, legea lituaniană privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor a șocat apărătorii drepturilor omului și jurnaliștii din Lituania și de peste granițele acestora prin caracterul său homofob și profund nedemocratic.

Vă rog să-mi permiteți să atrag atenția asupra faptului că această lege a primit un veto din partea fostului președinte al Lituaniei, Valdas Adamkus, dar a fost învins de parlamentul lituanian. În plus, această lege a fost sever criticată de actuala președintă a Lituaniei, Dalia Grybauskaitė. Legea a fost evaluată în termeni fermi de media lituaniană, analiști și apărători ai libertăților civile și drepturilor omului, care i-au evidențiat natura homofobă, alături de implicațiile politice extrem de periculoase, precum cenzura și autocenzura.

Această lege se referă puțin, dacă se referă măcar, la protecția copiilor. În schimb, legea este împotriva persoanelor lesbiene și homosexuale din țară. În orice caz, ecuația homosexualității cu violență fizică și necrofilie este respingătoare din punct de vedere moral și profund condamnatibilă. Cu toate acestea, este dificil de crezut că adoptarea unei astfel de legi este posibilă într-o țară a Uniunii Europene la începutul secolului

al XXI-lea. Personal, consider această lege ca pe o inițiativă nefericită și ca pe o neînțelegere profundă, pentru a nu spune mai mult.

Modificările articolului 310 din codul penal și ale articolului 214 din legea administrației se dezbate în prezent în parlamentul lituanian care va incrimina, sub amenințarea unei amenzi, a muncii în folosul comunității sau a închisorii, orice persoană implicată în promovarea homosexualității în orice spațiu public. Dacă aceasta nu este o alunecare spre sponsorizarea de către stat a homofobiei și incriminării exprimate publice a homosexualilor și lesbienele, atunci ce este?

Nu în cele din urmă, această lege este o rușine, dar mai mult de atât ar fi o încercare de a o voala, de a trivializa și, de fapt, de a o justifica. Aceasta înseamnă că susțin cu tărie rezoluția.

Raül Romeva i Rueda, în numele Grupului Verts/ALE. – (ES) Doamnelor și domnilor, acesta este un moment crucial al procesului de integrare europeană, deoarece, până nu demult, cu siguranță nu am fi avut o dezbatere de acest tip. Și asta pentru că pur și simplu niciun parlament nu ar fi luat în considerare adoptarea unei astfel de legi.

Aceasta înseamnă că nu este doar un aspect intern al politicii lituaniene. În termeni simpli, trebuie să concluzionăm că ne înfruntăm cu o problemă care afectează direct supraviețuirea credibilității europene. Nicio parte a Uniunii Europene - și aici este vorba despre cele trei instituții - nu poate rămâne pasivă în timp ce un stat membru adoptă legi care persecută sau incriminează ceva atât de universal precum dreptul de a alege persoana cu care să întreții relații emoționale sau sexuale, indiferent de sex sau vârstă.

Di Landsbergis, a vorbi normal despre homosexualitate, bisexualitate și transsexualitate este cea mai bună garanție că un copil va fi capabil să se împacă cu propria sexualitate, respectându-se pe sine și restul comunității.

Acest lucru este important, deoarece ceea ce solicităm în prezent este o garanție a unei creșteri sănătoase, fără coerciție, stereotipii negative sau incriminarea copilăriei. Putem realiza acest lucru prin însăși întreținerea unei debateri normale cu privire la această situație, așa cum o facem noi, și nu prin interzicerea sau incriminarea acesteia.

Konrad Szymański, în numele Grupului ECR. – (PL) Legea privind protecția minorilor în Lituania a fost elaborată astfel din preocupare pentru dezvoltarea emoțională și psihologică a consumatorilor celor mai tineri de media, care are o prezență crescândă în viețile copiilor. Altă preocupare a legiuitorilor lituanieni a fost că copiii ar trebui crescuți în conformitate cu convingerile părinților lor. Nu cred că există o persoană în acest Parlament care nu ar fi de acord că acestea sunt aspecte importante și arzătoare. Aceste intenții merită apreciere și nu critică, deși nu acesta este scopul principal.

Niciun articol din această lege nu încalcă legislația europeană și, în majoritatea cazurilor, legea nici nu face referire la legislația europeană. Problemele ridicate în întrebarea scrisă intră sub incidența legilor naționale ale statelor membre. Nimeni nu a dat autoritate Uniunii Europene să acționeze în aceste domenii. Acesta este motivul fundamental pentru care ne opunem ridicării problemei la nivel european și pentru care nu vom fi niciodată de acord cu o anumită ideologie care să justifice depășirea limitelor autorității legislației europene.

Acesta este și motivul pentru care nu putem susține niciuna dintre rezoluțiile prezentate în această privință.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV) Dnă președintă, nu este vorba despre ideologie. Aș zice că este vorba despre valoarea egală a tuturor oamenilor. Aș mai dori să le mulțumesc Comisiei și Consiliului pentru poziția lor neobișnuit de clară. Sunt convinsă că Parlamentul, Comisia și Consiliul acționează acum împreună în cazul încălcării valorilor fundamentale.

Vorbim despre Uniunea Europeană și despre respectarea drepturilor fundamentale ale omului de către Uniunea Europeană. Aceasta trebuie să se aplice tuturor statelor membre individuale. În practică, această legislație propusă riscă să transforme orice informații despre LGBT în informații ilegale. Imaginați-vă doar dacă s-ar interzice brusc lupta pentru egalitatea tuturor oamenilor, indiferent de orientare sexuală.

Este dincolo de orice îndoială că legislația propusă este un atac asupra drepturilor omului. Nici nu voi număra câte drepturi ale omului încalcă. Voi spune doar pe scurt: Susțin pe deplin această rezoluție. Sper că Parlamentul va fi cât se poate de unit în exprimarea votului în favoarea acestei rezoluții mâine.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Dnă președintă, înainte de toate, aș dori să evidențiez importanța pe care o are pentru Uniunea Europeană, pentru Parlament și pentru toți colegii noștri lupta împotriva tuturor formelor de discriminare, mai ales discriminarea bazată pe orientare sexuală.

De ce discutăm azi? Vorbim despre un proiect de lege în Lituania care ridică o problemă de așa amploare încât s-a implicat dna Grybauskaitė. Și-a exercitat dreptul de veto; chiar a investit un grup de lucru, care ne va propune modificări. Prin urmare, eu am toată încrederea în domnia sa și sunt sigură că problema aceasta se va rezolva și că statul membru în cauză va găsi o soluție la această problemă serioasă care este discriminarea bazată pe orientare sexuală. Ne-am consultat, unele grupuri au propus o rezoluție și, din fericire, am ajuns la o rezoluție comună. Doamnelor și domnilor, sunt astfel convinsă să această rezoluție comună va fi adoptată mâine și că această problemă se va rezolva.

Desigur, este importantă protecția sănătății intelectuale și mentale a copiilor noștri, dar aș mai dori să vă reamintesc că este importantă și lupta contra tuturor formelor de discriminare sexuală. Am muncit pentru realizarea acestui scop mulți ani. Avem Agenția pentru Drepturi Fundamentale. Are un scop. Ne-am luptat pentru înființarea acesteia și nu se pune problema astăzi să fie abandonată sau aruncată la coșul de gunoi.

Aș dori astfel să vă mulțumesc pentru că ați dorit să adoptați această rezoluție comună. Le mulțumesc tuturor colegilor mei care s-au dedicat atât de mult acestor negocieri. Este o mare plăcere să observ că am reușit să elaborăm această rezoluție comună și sper că va fi adoptată de Parlament mâine.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Salut inițiativa Parlamentului European de a demara o dezbatere cu privire la legea privind protecția minorilor împotriva efectelor dăunătoare ale informațiilor publice, votată datorită eforturilor partidelor de dreapta din Lituania. Este regretabil că legea a fost votată fără o dezbatere și o evaluare suficientă a conformității acesteia cu legislația internațională și cea a Uniunii Europene. Nici vocea organizațiilor neguvernamentale nu a fost ascultată. Sub adăpostul scopului nobil de a proteja drepturile copilului, în realitate, s-a creat o bază juridică pentru a diviza societatea, a limita informarea și a discrimina grupuri individuale ale societății. Fostul președinte al Lituaniei s-a opus proiectului de lege, iar noua președintă a înființat un grup de lucru, care va prezenta un nou proiect de lege în Parlament în sesiunea din toamna aceasta.

Sper că va exista suficientă voință politică în Lituania pentru a îmbunătăți această lege, cu atât mai mult cu cât avem experiență în adoptarea și punerea în aplicare a unor legi progresiste în acest domeniu. Acum șase ani, s-a adoptat legea privind egalitatea de oportunități datorită eforturilor social-democraților lituanieni și aceasta a interzis orice discriminare directă sau indirectă pe bază de vârstă, orientare sexuală, invaliditate, rasă sau origine etnică în toate domeniile vieții. În prezent, un proiect de directivă similar se dezbate în Consiliul de Miniștri. Această rezoluție a Parlamentului European ar trebui să încurajeze parlamentul lituanian să adopte o asemenea lege, care respectă drepturile și libertățile omului și în care nu există loc pentru nicio formă de discriminare, mai ales discriminarea pe bază de orientare sexuală.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Dnă președintă, dle comisar, dnă ministru, doamnelor și domnilor, ca și dumneavoastră, și eu sunt șocată de faptul că există un parlament în Europa care este capabil nu doar să propună astfel de regulamente, dar să le și adopte. Această lege nu este doar o încălcare inacceptabilă a drepturilor homosexualilor și lesbienele din Lituania, ci aduce și o atingere foarte serioasă poziției homosexualilor în întreaga Europă. Parlamentul Lituaniei le transmite că orientarea lor sexuală este ceva de care ar trebui să le fie rușine și de care copiii trebuie protejați.

Anticipoz că Președinția suedeză și Comisia vor explica în mod clar parlamentului lituanian că valorile fundamentale precum egalitatea de tratament și nediscriminarea nu sunt negociabile în Europa - nici acum, nici în viitor, de către nimeni! Din acest motiv, aș dori ca dl comisar să își ia angajamentul, aici și acum, că Comisia nu va ezita nicio clipă să aducă Lituania în fața Curții Europene de Justiție dacă această lege intră în vigoare.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Lituania a votat o lege care prevede o protecție importantă a copiilor și tinerilor împotriva efectelor externe ale informațiilor, care le-ar putea pune într-un mare pericol dezvoltarea. Este clar că politica socială și privind familia este de competența fiecărui stat membru al Uniunii Europene și, prin urmare, nicio inițiativă europeană nu poate condamna Lituania pentru aceasta.

Legea în cauză nu contravine niciunui standard internațional în domeniul drepturilor omului. Am studiat problema și aceasta este situația. Cred cu tărie că, dimpotrivă, legea consolidează procesele pentru protejarea copiilor de expunerea la informații sau imagini de care - și subliniez - propriii părinți doresc să-i protejeze.

Aș dori să invit la o aplicare consecventă a principiului subsidiarității pe care Irlanda și-a asigurat-o în protocolul la Tratatul de la Lisabona. Cu toate acestea, astfel de „avertismente adresate țărilor și statelor membre” stabilesc un precedent grav în domenii extrem de sensibile precum familia.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Pentru prima dată în istoria Parlamentului European, în această sală onorabilă, acțiunile parlamentului lituanian sunt dezbătute într-un context negativ. Oricât de nevinovați și bine-intenționați sunt autorii și susținătorii legilor aflate în dezbatere, cu siguranță nu ne-au îndreptat spre Europa secolului al XXI-lea. Cred că încrederea exagerată în propriul simț al justiției a majorității din Seimas a avut un rol de jucat - deasupra noastră este doar cerul, facem ce vrem și nu ne pasă de angajamentele internaționale. Această dezbatere este o reacție foarte serioasă din partea Consiliului și Comisiei; este un semnal de avertisment către legiuitorii din Lituania că nu trebuie să involuăm, aproape în Evul Mediu, ci să acționăm privind în perspectivă, să profităm de experiența și tradiția țărilor Uniunii Europene. Prin urmare, aceste dezbateri sunt necesare la fel cum este și rezoluția.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Dnă președintă, toți oamenii sunt născuți egali și au aceeași valoare inviolabilă. În consecință, Parlamentul trebuie să clarifice foarte bine azi că vorbim despre cetățenii Europei, indiferent de statul membru în cauză. Întrucât valorile fundamentale ale UE sunt toleranța, deschiderea și libertatea, sunt încântat că președintele nou-ales al Comisiei a clarificat azi că va numi un comisar al cărui portofoliu va cuprinde exact aceste aspecte ale drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Este deosebit de regretabil că o țară ca Lituania - care cândva a traversat o perioadă de represiune și dictatură - a produs acum, ca stat liber și independent - o lege atât de condamnabilă și care reprezintă cenzură, absența libertății și intoleranță. Toți cei care susținem principiile democratice și avem simțul realității trebuie să denunțăm acum în mod insistent această lege lituaniană și trebuie să votăm mâine. Deputații acestui Parlament să-și reamintească unii altora că iubirea este cel mai important aspect al vieții.

Anna Záborská (PPE). – (SK) În 2006, Slovacia a fost condamnată pentru că a cerut libertatea de conștiință. Astăzi, Lituania se află în fața acestei comunități deoarece dorește să protejeze copiii de sexualizarea societății. Consider această dezbatere o manipulare a Cartei drepturilor fundamentale ale omului, un document care este obligatoriu din punct de vedere juridic.

Acest Parlament ignoră legitimitatea unui parlament național care a votat de două ori legea fără nicio critică. Acest Parlament solicită un aviz din partea Agenției pentru Drepturile Omului. Dar agenția nu are autoritatea de a verifica efectul legilor naționale. Am o întrebare: ce trebuie să creadă irlandezii înainte de referendumul care urmează? Cu siguranță se gândesc că va veni în curând momentul când vor fi criticați în acest Parlament pentru legile lor privind protecția familiei și a vieții.

Regret că aici, în acest Parlament onorabil, nu reușim să respectăm valorile europene, nu reușim să respectăm diversitatea și cultura națională și nici să respectăm protecția copilului și dreptul părinților de a-și educa copiii.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, cred că cele trei instituții și-au exprimat foarte clar punctul de vedere în această dezbatere. Respectarea drepturilor omului, toleranța, inviolabilitatea individului și interzicerea discriminării pe bază de orientare sexuală, între altele, sunt valori fundamentale ale proiectului european și trebuie să rămână astfel. Statele membre au datoria de a respecta aceste valori, precum și legile existente care se aplică în aceste domenii în cadrul Uniunii Europene.

Președinția este deosebit de preocupată de legea în cauză, dar am luat la cunoștință că face de asemenea obiectul dezbaterilor și criticilor în Lituania. Cum s-a menționat anterior, dna președintă Grybauskaitė - care a fost anterior comisar și este bine informată cu privire la valorile și legile UE - a inițiat ea însăși un proces prin care această lege va fi revizuită și făcută compatibilă cu legislația UE. Sunt extrem de încântată de clarificarea oferită de Comisie cu privire la consecințele eventualității în care, contrar așteptărilor, legea va intra în vigoare în forma sa inițială.

Jacques Barrot, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Dnă președintă, sunt pe deplin de acord cu concluziile dnei ministru. Aș dori să sper că grupul de lucru investit de dna Grybauskaitė va fi în măsură să prevină introducerea unei legi, care, în unele privințe, ar fi în dezacord cu legislația europeană.

Aș dori să insist asupra unui punct: ne-am temut că unele dispoziții ale legii sunt contrare anumitor directive privind serviciile audiovizuale și comerțul electronic. Nu este chiar de datoria noastră să stabilim legislația familiei, care este una dintre competențele statelor membre. Prin urmare, tot ce s-a afirmat anterior și în

cursul dezbaterilor arată că trebuie să se facă o evaluare mai bună a lucrurilor la nivel național, în cazul acesta în Lituania.

Președinta. – În încheierea acestei dezbateri, am primit cinci propuneri de rezoluție, ⁽²⁾ prezentate în conformitate cu articolul 115 din Regulamentul de procedură.

Dezbaterile au fost închise.

Votarea va avea loc mâine, joi, 17 septembrie 2009.

Declarații scrise (articolul 149 din Regulamentul de procedură)

Carlo Casini (PPE), în scris. – (IT) Analiza mea asupra propunerii de rezoluție privind protecția minorilor în Lituania vizează să demonstreze un interes instituțional foarte serios. Adesea, deputații europeni sau grupurile politice pretind să abordeze chestiuni referitoare la politica internă a statelor individuale: acest lucru nu pare a fi corect. În cazul de față, aparent, planul este să se determine Parlamentul European să exprime un aviz esențial negativ față de legea lituaniană - al cărei conținut întreg nu se cunoaște - cu scopul lăudabil de a proteja minorii, impunându-se pe ascuns o poziție pe care statele membre individuale o pot stabili după propria lor voință. Aș putea adăuga că acest lucru a fost menționat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în numeroase ocazii. Principiul egalității se află dincolo de îndoială și nimeni nu încearcă să pună la îndoială demnitatea persoanelor cu anumite orientări sexuale. Rezerva mea este de natură instituțională, întrucât se referă la relațiile dintre uniunea Europeană și statele membre individuale.

Joanna Senyszyn (S&D), în scris. – (PL) Discriminarea este interzisă prin legislația europeană și cea internațională. Există dispoziții în acest sens în tratate, în Convenția europeană privind drepturile omului și în Carta drepturilor fundamentale. Niciun stat membru nu poate adopta legi care sunt contrare acestor acte.

Legea lituaniană este inadmisibilă, întrucât este absurdă și homofobă. Homofobia este o boală. Persoanele care simt ură față de homosexuali nu merită nicio înțelegere. Acestea nu sunt atât homofobe cât sunt șoviniste ale orientării sexuale. Și, la fel cum îi tratăm pe ceilalți șoviniști, trebuie să îi supunem unor provocări și să adoptăm legi corespunzătoare împotriva lor.

În 1990, Organizația Mondială a Sănătății a eliminat homosexualitatea din Clasificarea statistică internațională a bolilor și a problemelor de sănătate. De asemenea, a confirmat că niciun tip de orientare sexuală nu este o afecțiune.

În orice societăți, inclusiv în societatea lituaniană, există lesbiene, homosexuali și bisexuali. Aceștia reprezintă un procent aproximativ de 4-7% din populație. Reprezintă o minoritate care este îndreptățită să aibă drepturi depline. Marșurile egalității, care provoacă atâta îngrijorare unora, sunt organizate, printre altele, pentru a reaminti oamenilor acest principiu de bază, fundamental al egalității.

De aceea, invit Consiliul și Președinția să adopte măsurile corespunzătoare pentru a preîntâmpina adoptarea unei legislații discriminatorii de către statele membre. Trebuie să arătăm că Uniunea Europeană spune un NU ferm tuturor formelor de discriminare și de intoleranță.

PREZIDEAZĂ: DNA WALLIS

Vicepreședintă

16. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Consiliului)

Președinta. – Următorul punct este timpul alocat întrebărilor (B7-0203/2009).

Următoarele întrebări sunt adresate Consiliului.

Întrebarea nr. 1 adresată de **Marian Harkin** (H-0259/09)

Subiect: Bunăstarea animalelor

Bunăstarea animalelor este una dintre prioritățile Președinției suedeze. De asemenea, unele țări, ca de exemplu Irlanda, au instituit deja sisteme de succes pentru a asigura bunăstarea animalelor în contextul transportului

(2) Vă rugăm să consultați procesul-verbal.

animalelor vii, inclusiv sistemul de asigurare a bunăstării a vacilor de alăptare, care ajută să garanteze că vițelii noștri recent înțărcați sunt mai puternici și pregătiți pentru transport. Având în vedere aceste fapte, Președinția suedeză are vreun plan pentru a ține seama de sisteme cum ar fi cel menționat de exportare a animalelor vii pentru a garanta, în toate noile acte legislative, că există un echilibru între exportul durabil al animalelor vii și protejarea bunăstării animalelor? În plus, dat fiind că Irlanda este o insulă-stat care se bazează foarte mult pe exportul vițelilor recent înțărcați, Președinția suedeză are vreo propunere care să frâneze acest comerț vital pentru Irlanda?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, am onoarea de a răspunde la o întrebare din partea dnei Harkin. Consiliul împărtășește preocuparea dnei deputate europene cu privire la bunăstarea animalelor. Comisia a prezentat în mod regulat propuneri, astfel încât s-a adoptat în mod continuu un volum rezonabil de legislație comunitară în acest domeniu. Președinția suedeză urmărește să mențină dezbaterile privind bunăstarea animalelor și zootehnia. Acestea sunt chestiuni prioritare din domeniul agriculturii pentru președinția noastră, iar o conferință specială privind bunăstarea animalelor va avea loc în orașul suedez Uppsala în perioada 8-9 octombrie.

Conferința se va baza pe rezultatele proiectului privind calitatea bunăstării, finanțat de UE. Începând cu 2004, proiectul a produs un sistem științific de evaluare a calității îngrijirii efectivelor de animale din crescătorii. Proiectul studiază, de asemenea, cele mai bune moduri de a oferi feedback fermierilor, consumatorilor și altor părți interesate. Peste 40 de instituții și universități din UE și America Latină au participat la acest proiect. Un alt subiect care va fi dezbătut în timpul conferinței este modul în care se poate îmbunătăți bunăstarea animalelor la nivel global. Vor lua cuvântul reprezentanți ai unor organizații internaționale, precum Organizația Mondială a Comerțului și Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, ai unor întreprinderi globale și ai industriei mondiale a cărnii, precum și reprezentanți ai Statelor Unite și Namibiei.

Rezultatele conferinței pot fi relevante pentru concluziile planificate de Consiliu ca răspuns la comunicarea anticipată a Comisiei privind etichetarea bunăstării animalelor. În ceea ce privește asumarea inițiativei legislative, sunt sigură că dna deputată știe că Comisia are misiunea de a prezenta propuneri. Președinția suedeză lucrează în prezent la o propunere a Comisiei pentru o nouă directivă privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice. Până în prezent, Comisia nu a mai prezentat nicio altă propunere legislativă suplimentară privind bunăstarea animalelor care urmează să fie abordată în timpul Președinției suedeze.

Marian Harkin (ALDE). – Sunt foarte încântată de faptul că doriți să întrețineți dezbaterile asupra acestui subiect și că veți organiza o conferință la Uppsala pe această temă. Adevărul este că legislația deja adoptată este în vigoare doar de aproape doi ani. Știu că noi, irlandezii, am investit cu siguranță în aceasta. Am asigurat formare profesională pentru ajutoare. Am îmbunătățit sistemele de transport și, ca urmare, industria noastră funcționează foarte bine, dar, dacă ne oprim, concurența va dispărea în mod clar de pe piața noastră etc. Întrebarea mea este dacă este important să modificăm o legislație care este adoptată și care se aplică eficient de doar doi ani. Cealtă întrebare s-a referit la datele științifice solide existente care ar demonstra necesitatea modificării legislației.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – După cum ați afirmat, este important să se efectueze o evaluare corespunzătoare și să se analizeze eforturile curente; să se examineze rezultatele de care dispunem.

Colectăm probe științifice. La conferința de la Uppsala, am invitat atât experți, cât și oameni de știință care să ofere un fond al dezbaterilor în cadrul acestei conferințe. După cum am menționat anterior, sperăm ca acestea să poată constitui baza pentru răspunsul Consiliului la comunicarea care va fi prezentată de Comisie. Atât vă pot comunica pentru moment.

Însă, salutăm, de asemenea, cu entuziasm avizele Parlamentului European. Sperăm ca acesta să poată fi un început foarte bun al discuțiilor și să putem colecta cât mai multe informații.

Mairead McGuinness (PPE). – Un punct: Sper că știința va domina emoția în ceea ce privește transportul animalelor.

V-aș ruga să abordați subiectul transportului cailor care, după părerea mea, nu a fost suficient tratat, și cred că există în prezent o imensă preocupare în legătură cu acest aspect.

Aș sugera că îngrijorările pe care le avem față de ferme pentru bunăstarea animalelor lor pot crește din cauza prețurilor dezastruoase cu care sunt plătiți fermierii din multe dintre statele noastre membre pentru produsele lor. Aceștia depun toate eforturile pentru a păstra standarde înalte de bunăstare, pe fondul prețurilor foarte

scăzute la mărfuri și, prin urmare, al absenței veniturilor pentru ferme. Așadar, cred că trebuie să tratăm această chestiune cu mare delicatețe.

Seán Kelly (PPE). – Acesta este un subiect foarte controversat în Irlanda, care le dă apă la moară celor care recomandă un vot negativ asupra Tratatului de la Lisabona. Având în vedere acest aspect și faptul că Irlanda este o insulă și că, fără exporturi de animale vii, va opera pe piață un cartel convenabil, în special pentru prețurile bovinelor și ovinelor, ne puteți da vreo speranță că acest subiect va fi abordat sau că se va ajunge la un compromis înainte de votul asupra Tratatului de la Lisabona din 2 octombrie?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – Înțeleg îngrijorările deputaților acestui Parlament și ale cetățenilor. Din păcate, nu pot promite o rezolvare a problemei înainte de referendum.

Suntem în așteptarea propunerii Comisiei. Aceasta a fost întârziată din motive pe care nu le cunosc. De îndată ce va apărea, o vom avea în vedere și vom începe dezbaterile acesteia. Nu vă pot oferi mai multe detalii deoarece așteptăm propunerea din partea Comisiei. Sper că vom soluționa această chestiune fără a dramatiza, ci mai degrabă o vom evalua și o vom privi dintr-o perspectivă științifică și factuală.

Întrebarea nr. 2 adresată de **Claude Moraes** (H-0262/09)

Subiect: Traficul de copii în UE

Un raport publicat în luna iulie de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) a evidențiat gravitatea problemei reprezentate de traficul de copii în UE. În cadrul frontierelor noastre se face trafic cu un număr ridicat de copii destinați exploatării sexuale, muncii forțate, adopției și extracției de organe.

Salut includerea traficului cu ființe umane printre punctele prioritare de pe programul de lucru al președinției suedeze, dar aș dori să știu dacă se vor analiza propuneri care privesc în mod specific traficul de copii, conform recomandărilor FRA?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, Președinția suedeză împărtășește îngrijorarea dlui deputat cu privire la traficul de copii în scopul exploatării sexuale sau în alte scopuri. Acest tip de sclavie modernă este una dintre cele mai lucrative tipuri de crimă organizată internațională. Desigur, traficul de copii este condamnat și este o problemă foarte serioasă, atât în cadrul Uniunii Europene, cât și în restul lumii. Traficul de persoane a fost de mult timp un punct important pe agenda UE și este limpede că va trebui să punem în aplicare în continuare o combinație de măsuri în vederea combaterii acestei încălcări abominabile a celor mai importante drepturi fundamentale.

Europa trebuie să-și sporească eforturile în ceea ce privește adoptarea unor măsuri preventive și lupta împotriva crimei organizate, precum și protecția victimelor infracțiunilor. Angajamentul Uniunii Europene pentru combaterea traficului de persoane este clar ilustrat de adoptarea și punerea în aplicare a legislației și a instrumentelor fără caracter obligatoriu cu privire la această problemă. Pentru început, în 1997, s-a adoptat o acțiune comună pentru combaterea traficului de persoane. Cel mai important act legislativ este Decizia-cadru din 2002 privind combaterea traficului de persoane.

În martie 2009, Comisia a prezentat o propunere pentru o nouă decizie-cadru privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protecția victimelor acestor activități. Intenția a fost ca aceasta să înlocuiască decizia-cadru din 2002. Unul dintre obiectivele propunerii este acordarea unui tratament special victimelor vulnerabile – copiii – în anchete și proceduri penale, în vederea prevenirii a ceea ce este cunoscut sub numele de „a doua victimizare”.

Această propunere este legată de o altă propunere care este mai bine orientată spre nevoile specifice ale copiilor, și anume propunerea de Decizie-cadru privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile și de abrogare a Deciziei-cadru 2004/68, pe care Comisia a prezentat-o în același timp. Scopul este acela de a crea un cadru juridic mai substanțial, mai eficient și de a înăspri sancțiunile aplicabile infractorilor.

Aceste două propuneri se discută în prezent în cadrul Consiliului. Acestea se bazează pe un consens internațional semnificativ, în special pe Protocolul ONU de la Palermo și măsurile de combatere a traficului de persoane prevăzute în Convenția europeană privind drepturile omului, precum și Convenția Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzului sexual.

În legătură cu conferința ministerială pe care o organizează Președinția la Bruxelles între 19-20 octombrie, care se va axa pe măsuri globale ale UE împotriva traficului de persoane, va fi prezentat și va fi discutat în detaliu raportul Agenției pentru Drepturi Fundamentale, iar concluziile vor fi prezentate Consiliului. Președinția suedează intenționează ca traficul de persoane și abuzul sexual asupra copiilor să fie subiecte prioritare în cadrul Programului de la Stockholm, pe care vizăm să-l adoptăm la summitul din decembrie.

Anna Hedh, supleant al autorului. – (SV) Vă mulțumesc foarte mult, dnă ministru. Știu că acest subiect este extrem de important. Noi, în Suedia, am insistat asupra acestei probleme în ultimii ani, la fel ca UE. Aș dori doar să subliniez faptul că este foarte regretabil că deputații din Parlamentul European nu vor putea participa la conferința din 19-20 octombrie, întrucât vom fi aici, la Strasbourg, și deci nu vom putea fi în Bruxelles în același timp pentru a lua parte la această importantă conferință. Este regretabil, dar aceasta este situația.

Cunosc, de asemenea, faptul că Președinția suedează a afirmat că dorește să abordeze subiectul exploatării copiilor în legătură cu călătoriile și turismul. S-a intenționat să se abordeze acest aspect în cadrul unei conferințe din 20 noiembrie, atunci când va avea loc întrunirea grupului interguvernamental permanent *L'Europe de l'Enfance* (Europa copilăriei), însă tocmai am auzit că Președinția nu va ridica această problemă. De ce? Veți ridica această problemă la o dată ulterioară?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, permiteți-mi să-i mulțumesc dnei Hedh. Știu că dna Hedh este foarte dedicată acestor probleme.

Este foarte regretabil faptul că conferința de la Bruxelles se suprapune cu sesiunea. Motivul organizării la aceste date este pentru a coincide cu Ziua Uniunii Europene de luptă împotriva traficului, care se celebrează în același timp. De aceea conferința și sesiunea se suprapun. Este într-adevăr un mare păcat.

În ceea ce privește a doua întrebare a dnei deputate, referitoare la motivul pentru care s-a anulat discutarea subiectului în cauză: nu am știut acest lucru. Va trebui să verific, voi reveni cu un răspuns, pe care poate îl voi comunica dnei Hedh.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Vă mulțumesc foarte mult pentru răspuns. Și eu sunt dezamăgită de faptul că conferința va avea loc în perioada când noi vom fi la Strasbourg. Ați putea însă aduce asigurări că pe ordinea de zi a conferinței va fi evidențiată Convenția Consiliului Europei privind acțiunea împotriva traficului de persoane? Întrucât există mai multe state membre care încă nu au semnat convenția și mai sunt câteva state membre – inclusiv Suedia, desigur – care nu au ratificat-o. Așadar cred că este foarte important să ne asigurăm că această convenție se va afla printre prioritățile ordinii de zi a conferinței, pentru a transforma lupta împotriva traficului într-o realitate. Avem resursele necesare. Trebuie efectiv să acționăm în acest sens.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – Da, dnă Lynne, voi aduce această chestiune în atenția organizatorilor.

Întrebarea nr. 3 adresată de **Mairead McGuinness (H-0264/09)**

Subiect: Mesaj pentru reuniunea FAO la nivel înalt

Ce mesaj va transmite Consiliul în numele Uniunii Europene la reuniunea Conferinței Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), care urmează să aibă loc în curând?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, abordăm numeroase și variate subiecte.

Conferința ONU FAO va începe la 18 noiembrie. Unul dintre cele mai importante puncte de pe ordinea de zi este reforma FAO. Procesul de reformă se bazează pe planul de acțiune aprobat de toți membrii FAO în 2008. Acest plan de acțiune implică multe tipuri diferite de reformă. Printre altele, viitoarele activități ale FAO vor fi determinate printr-un sistem de gestionare bazat pe rezultate, care va promova o eficacitate sporită în ceea ce privește alocarea și utilizarea resurselor insuficiente. De asemenea, ne așteptăm ca procesul de reformă să aibă efecte pe termen lung asupra activității FAO, în ceea ce privește personalul și birourile locale. Conferința va aborda, de asemenea, chestiuni legate de modificările cartei FAO și de reformele Comitetului pentru siguranța alimentară la nivel mondial.

Această reformă este importantă, întrucât este legată de instituirea unui parteneriat global privind agricultura, siguranța alimentară și aprovizionarea. Pentru a discuta aceste teme la nivel politic, FAO organizează un summit la nivel mondial privind siguranța alimentară la Roma, în perioada 16-18 noiembrie. Președinția va fi reprezentată în cadrul reuniunii în cauză și vom prezenta o declarație care se bazează parțial pe concluziile Consiliului privind siguranța alimentară care vor fi adoptate la conferința FAO.

În concluziile sale privind FAO din 11 noiembrie 2008, Consiliul a confirmat că actuala criză alimentară necesită un răspuns unitar și coordonat comun din partea comunității mondiale, susținută de societatea civilă și de sectorul privat. În acest scop, UE ar trebui să susțină un parteneriat global pentru agricultură și alimentație în conformitate cu planul de acțiune al UE pentru obiectivele mileniului. Acest lucru a fost salutat de Consiliul European în iunie 2008.

În plus, în concluziile sale, Consiliul a salutat reforma în curs a FAO care este aplicată într-un mod constructiv de către toate statele membre ale organizației în cadrul comitetului conferinței. Ținând seama de toate acestea, Președinția crede că summitul ar trebui să aibă un obiectiv politic clar și să lanseze un nou sistem de gestionare pentru siguranța alimentară la nivel mondial, cu un Comitet pentru siguranța alimentară mondială revitalizat și mai puternic care să își asume un rol central.

Președinția consideră că este esențial ca această reuniune să stabilească un sistem inovativ, bazat pe acțiune, capabil să înfrunte actuala criză alimentară și să-și sporească eforturile în vederea îndeplinirii primului obiectiv de dezvoltare al mileniului – eradicarea sărăciei extreme și a foametei. Reforma Comitetului pentru siguranța alimentară la nivel mondial și angajamentul general pentru parteneriatul global vor fi de o importanță crucială în realizarea acestui scop.

Președinția crede că summitul ar trebui să aibă acest obiectiv politic clar, să lanseze un nou sistem de gestionare pentru siguranța alimentară mondială, în care un Comitet pentru siguranța alimentară la nivel mondial revitalizat și mai puternic să-și asume un rol central. La un nivel operațional, Președinția consideră că este esențial ca acest summit să stabilească un sistem inovativ, puternic, capabil să înfrunte provocarea actualei crize alimentare și să-și sporească eforturile în vederea îndeplinirii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.

Mairead McGuinness (PPE). – Apreciez răspunsul detaliat. Pot insista asupra atitudinii pe care o adoptă Președinția suedeză în legătură cu rolul politicii agricole comune în sprijinirea conceptului și a dorinței de a avea o siguranță alimentară globală. Ce rol credeți că va juca politica noastră în acest demers? Credeți că este important să avem o politică comună în Europa, date fiind preocupările noastre cu privire la siguranța alimentară mondială?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – Nu am discutat acest lucru în Consiliu din perspectiva acestei conferințe speciale, însă este clar că politica agricolă comună poate juca un rol și, după ce vom fi discutat acest aspect, va putea juca un rol sporit în facilitarea accesului țărilor mai sărace la piața comună, precum și în eforturile orientate spre diminuarea și eliminarea actualei crize acute.

Am realizat acest lucru. Acum, situația mondială arată puțin mai bine. Apar rapoarte pozitive de pe aproape toate piețele diferite. Acest lucru este excelent și eu aș dori să reflectez puțin asupra modalităților în care am putea aborda aceste conflicte în viitor și la modurile în care putem folosi o politică agricolă comună oarecum reformată în scopul de a ajuta aceste țări sărace și de a evita o situație similară.

Marian Harkin (ALDE). – Vorbim aici de siguranța alimentară mondială, dar aș dori să mă refer în câteva cuvinte la siguranța alimentară în cadrul UE. În opinia mea, securitatea alimentară în UE depinde de producția alimentară din cadrul UE. Chiar astăzi, grupul ALDE AGRI a avut o întrevvedere cu dna comisar Fischer Boel, în care am discutat tocmai acest aspect și viitorul PAC, după cum s-a sugerat deja, mai ales după anul 2013, precum și faptul că bugetul poate fi redus etc. Există implicații deosebite pentru producția de alimente în cadrul UE.

Știu că aceasta este doar o parte din discuția mai extinsă pe care o avem aici în seara aceasta, însă, cu toate acestea, este deosebit de importantă pentru cei care sunt implicați în domeniul agriculturii. Deja ați oferit un răspuns, dar, dacă mai aveți considerații suplimentare din perspectiva Președinției suedeze, v-aș fi recunoscătoare dacă le-ați dezvoltat.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – Aceasta este o discuție complicată și foarte vastă. Se referă la conferință, dar, desigur, depășește cadrul acesteia. Nu avem intenția de a demara aceste discuții; am așteptat să primim din partea Comisiei un element, o comunicare privind viitorul buget; s-a promis – astfel cum a convenit Consiliul deja în 2004 – că vom avea o revizuire amănunțită a veniturilor și a rezultatului cheltuielilor din buget, inclusiv PAC, bineînțeles, care reprezintă o parte importantă a bugetului. Această comunicare a fost amânată – se zvonește în prezent că aceasta va fi trimisă până la sfârșitul anului. În caz afirmativ, Președinția suedeză intenționează să poarte o discuție cu statele membre pe această temă, însă Președinția spaniolă va fi cea care va decide dacă abordează efectiv aceste aspecte. Așadar, pentru moment, nu vă pot oferi mai multe detalii.

Întrebarea nr. 4 adresată de **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0267/09)

Subiect: Pactul de stabilitate și dezvoltare

În luna iunie, Consiliul European și-a declarat angajamentul pentru garantarea unor finanțe publice sănătoase și pentru Pactul de stabilitate și dezvoltare. Cu toate acestea, se așteaptă ca nu mai puțin de 20 de state membre să facă obiectul unei proceduri de deficit excesiv până la sfârșitul anului. Ce inițiative intenționează să adopte președinția pentru a-și îndeplini obiectivul de punere în aplicare corectă și responsabilă a Pactului de stabilitate și ce fel de dificultăți a întâmpinat până în prezent în procesul de punere în aplicare corectă a pactului? Consideră că este necesară o nouă revizuire a pactului datorită crizei sau este suficientă reforma adoptată în 2005 pentru ca pactul să fie respectat și eficace în condițiile actuale? Ce strategie de ieșire și de reducere a deficitului public privilegiază și care este calendarul de punere în aplicare a acestei strategii? Din punctul său de vedere, anul 2010 ar trebui să fie un an de consolidare și de disciplină bugetare sau ar trebui să se mențină o anumită marjă de flexibilitate în finanțele publice, în special datorită previziunilor privind scăderea ocupării forței de muncă?

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Acest aspect a mai fost discutat mai devreme, astăzi. În timpul actualei crize, autoritățile publice au adoptat măsuri extraordinare în ceea ce privește atât politica monetară, cât și sprijinul bugetar. Aceste eforturi au fost necesare și adecvate și au jucat un rol important în evitarea unei crize și mai grave, în stabilizarea economiei și în prevenirea unei recesiuni economice drastice. Stabilizarea situației economice și financiare nu înseamnă că s-a încheiat recesiunea, totuși. Trebuie să fim extrem de precauți și să asigurăm că politica noastră pentru viitor va angaja sprijinul necesar pentru redresare – care sperăm că se va produce – cu o atitudine responsabilă față de finanțarea publică durabilă pe termen mediu și lung.

Tocmai necesitatea de a echilibra aceste două obiective face atât de sensibilă flexibilitatea adoptată la revizuirea din 2005 a pactului. În vremuri economice dificile, autoritățile trebuie să adopte măsurile necesare pentru a promova activitatea economică. Cu toate acestea, de îndată ce redresarea ia avânt și este întreținută de propriul impuls, trebuie să asigurăm durabilitatea finanțelor noastre publice și să stabilim planuri credibile pentru consolidarea bugetului.

Întrucât circumstanțele diferă semnificativ de la un stat membru la altul, graficele – calendarele – pentru încetarea stimulentei de politică financiară și a măsurilor de politică monetară vor varia, de asemenea. Acest lucru se va reflecta în multe dintre procedurile de deficit care vor viza state membre individuale, însă trebuie să existe coordonare și să se mențină conformitatea cu cadrul general al Pactului de stabilitate și dezvoltare. În consecință, Președinția are în vedere discuții în cadrul Ecofin în toamnă, privind strategii corespunzătoare de ieșire din criză și coordonarea acestora.

Preconizez că aceste discuții vor rezulta într-un acord clar privind o consolidare ambițioasă la timpul oportun în fiecare stat membru, în vederea garantării unei durabilități pe termen lung.

Marietta Giannakou, *supleant al autoarei*. – (EL) Vă mulțumesc, dnă ministru, pentru răspunsul dumneavoastră foarte clar. Am încredere că veți urmări mai ales dacă ar trebui să insistăm ca anul 2010 să fie un an al îmbunătățirii finanțelor publice sau dacă ar trebui să existe o cale de acordare a unor extinderi sau amânări, întrucât, în urma acestora, Uniunea nu a avut beneficii până în prezent în cadrul politicilor sale.

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Aceasta este o întrebare la care este foarte dificil să se ofere un răspuns. La summitul G20 de săptămâna viitoare, vom începe o discuție inițială asupra strategiilor de ieșire din criză. Cu toate acestea, este clar că circumstanțele variază în mare măsură de la un stat membru la altul și, prin urmare și calendarele vor varia într-o oarecare măsură. Sper că vom începe acest proces în curând, însă acest lucru depinde și de modul în care evoluează situația economică. Există lumină la capătul tunelului, credem că ceea ce a fost mai rău a trecut și astfel trebuie să explorăm mai mult această idee a unei strategii de ieșire din criză. În cazul în care nu acționăm în mod progresiv, cei mai vulnerabili membri ai societăților noastre vor fi loviți de creșterea șomajului, de reduceri drastice ale cheltuielilor publice și de riscul inflației. Cu toate acestea, în prezent, este puțin prea devreme să indicăm exact când va sosi momentul respectiv în diferite state membre.

Întrebarea nr. 5 adresată de **Seán Kelly** (H-0270/09)

Subiect: Măsuri comunitare de luptă împotriva șomajului

Conform unui recent sondaj Eurobarometru, dacă 72 % din cetățenii Uniunii Europene declară că Uniunea joacă un rol pozitiv în crearea de noi posibilități de ocupare a forței de muncă și în lupta împotriva șomajului,

puțin mai mult de o treime din persoanele interogate știu de existența instrumentelor comunitare destinate combaterii șomajului, cum ar fi Fondul social european și Fondul european pentru adaptare la globalizare. Consideră Consiliul că inițiativele destinate sensibilizării opiniei publice la aceste instrumente sunt suficiente?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, Consiliul împărtășește îngrijorarea dlui deputat cu privire la rezultatele recentului sondaj Eurobarometru referitoare la sensibilizarea opiniei publice în ceea ce privește instrumentele UE importante destinate combaterii șomajului, cum ar fi Fondul social european și Fondul european de ajustare la globalizare. Din perspectiva atât a democrației, cât și a legitimității, este important să comunicăm cetățenilor noștri care sunt acțiunile întreprinse de Uniunea Europeană.

Consiliul acordă o mare importanță Fondului social european și Fondului european de ajustare la globalizare și dorim o folosire eficientă a acestor fonduri în vederea combaterii șomajului. Acestea sunt două instrumente financiare importante destinate combaterii actualei recesiuni și creșterii ocupării forței de muncă, întrucât introduc strategii integrate de flexisecuritate și asigură îmbunătățirea și adaptarea competențelor la nevoile existente. Consiliul a exprimat acest lucru în decembrie 2008 când a susținut introducerea rapidă de către Fondul social european a măsurilor suplimentare destinate sprijinirii ocupării forței de muncă. Consiliul a anunțat, de asemenea, îmbunătățiri ale procedurilor Fondului european de ajustare la globalizare. Regulamentul original a fost astfel revizuit pentru a permite fondului să aibă o reacție mai eficientă în sprijinul lucrătorilor care și-au pierdut locul de muncă nu doar ca urmare a globalizării, ci și temporar, din cauza recesiunii financiare și economice. Cu toate acestea, ar trebui subliniat faptul că punerea în aplicare a acestor fonduri, inclusiv informațiile și publicitatea corespunzătoare, țin de competența statelor membre și a Comisiei. În ceea ce privește Fondul social european, statele membre trebuie să furnizeze informații privind inițiativele și programele cofinanțate, pentru a scoate în evidență rolul Comunității și ajutorul acordat de la aceste fonduri. În acest context, aș dori să menționez Inițiativa europeană în materie de transparență, lansată de Comisie în 2005. Unul dintre obiectivele principale ale acestei inițiative este îmbunătățirea informării publicului larg cu privire la fondurile UE disponibile, prin publicarea numelor beneficiarilor de subvenții directe în cadrul politicii de coeziune a Uniunii Europene.

În ceea ce privește Fondul european de ajustare la globalizare, statele membre ar trebui să furnizeze informații privind măsurile finanțate. În același timp, aș dori să vă reamintesc faptul că Fondul european de ajustare la globalizare a fost instituit relativ recent. Lipsa de cunoștințe poate fi datorată faptului că fondul a furnizat asistență în puține cazuri până în prezent.

Seán Kelly (PPE). – Vă mulțumesc foarte mult pentru răspunsul dumneavoastră concis. Mai am doar o întrebare. Înțeleg că există o opoziție puternică în cadrul Consiliului față de propunerea de a concentra la început 100% din cheltuielile Fondului social european pentru următorii doi ani. În cazul în care această opoziție persistă, poate Consiliul să sugereze orice alternative care au fost avansate pentru a menține avântul planului european de redresare economică?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – Da, într-adevăr am discutat acest lucru de mai multe ori în cadrul Consiliului. Există o părere relativ unanimă că, în vederea asigurării calității proiectului, ar trebui să existe și un element de finanțare națională. Prin urmare, propunerea de a elimina acest element nu se bucură de susținere din partea Consiliului.

Cu toate acestea, cunoaștem situația și problemele. Am solicitat Comisiei să prezinte o altă propunere. Chiar cu două zile în urmă, i-am comunicat acest lucru dlui comisar Samecki, care este responsabil în acest domeniu. Se lucrează la o astfel de propunere, care va fi prezentată cât mai curând cu putință.

Silvia-Adriana Țicău (S-D). - Regret faptul că nu există sprijinul necesar în cadrul Consiliului pentru finanțarea 100% atunci când vorbim de Fondul Social European pentru reducerea șomajului, mai ales în această perioadă de criză. Vreau să menționez faptul că în această perioadă de criză economică se înregistrează, în special în cadrul combinatelor siderurgice și al șantierelor navele, creșteri ale șomajului sau chiar șomaj tehnic – nu doar disponibilizări, ci și șomaj tehnic. Aș dori să vă întreb, având în vedere necesitatea de a investi și de a asigura competitivitatea economică a Uniunii Europene și pe viitor: ce măsuri aveți în vedere astfel încât să fie utilizat mai ușor Fondul Social European și Fondul European pentru Globalizare pentru sprijinirea acestor ramuri industriale aflate într-o dificultate economică? <BRK>

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – După cum am afirmat deja, am solicitat Comisiei să prezinte alte propuneri privind posibilitățile alternative de folosire a acestui Fond social special în această situație în care, după cum spuneți, un mare număr de persoane din întreaga Europă a rămas fără loc de muncă, și sperăm că Comisia va prezenta o asemenea propunere în mod neîntârziat.

Cu toate acestea, noi întreprindem multe alte acțiuni în vederea combaterii șomajului; desigur, aceasta este responsabilitatea statelor membre, dar mai avem și responsabilitatea colectivă de a încerca să coordonăm, să facilităm realizarea pieței interne, să eliminăm obstacolele, să punem în aplicare directiva privind serviciile începând cu 1 ianuarie, să eliminăm birocrația și să stimulăm capacitatea de inserție profesională a oamenilor, oferindu-le resursele necesare finalizării educației sau reînceperii activității într-o altă direcție.

Șomajul va fi abordat, de asemenea, în cadrul unei reuniuni informale speciale a Ecofin în octombrie, în care va fi unul dintre principalele subiecte de pe ordinea de zi; și, având în vedere dezbaterile despre care știu că are loc în cadrul Parlamentului European, dar și în aproape toate formațiunile Consiliului privind viitorul Strategiei de la Lisabona, se discută numeroase chestiuni.

Așadar, Fondul social este doar un instrument destinat combaterii șomajului. Acesta poate fi îmbunătățit și poate fi folosit într-o măsură mai mare pentru a arăta publicului, probabil, cum este folosit într-un mod mai judicios. Însă acesta nu este decât un instrument în întreaga gamă de instrumente de care dispunem și pe care trebuie să le folosim pentru a combate șomajul.

Întrebarea nr. 6 adresată de **Bernd Posselt** (H-0271/09)

Subiect: Informații privind Cecenia

Ce măsuri ia Consiliul pentru a permite monitorizarea în continuare a drepturilor omului în Cecenia, după asasinarea activistei pentru drepturile omului și pace, Natalia Estemirova, și închiderea ulterioară a biroului organizației „Memorial” din această republică? Ce poziție are Consiliul față de ideea de a deschide un birou UE având această însărcinare în Groznîi sau în imediata apropiere a Ceceniei sau de a trimite cel puțin o misiune temporară în această republică?

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dnă președintă, de îndată ce Președinția a aflat de asasinarea Nataliei Estemirova, am dat imediat publicității o declarație prin care am condamnat acest act și am transmis cele mai profunde condoleanțe familiei sale și colegilor săi din cadrul organizației pentru drepturile omului „Memorial”. De asemenea, le-am recomandat autorităților ruse să investigheze cu promptitudine și în detaliu asasinatul și să aducă criminalii în fața justiției.

Îl pot asigura pe dl Posselt că Consiliul va continua să urmărească îndeaproape evoluția situației din Cecenia și va acorda o atenție deosebită și respect drepturilor omului și situației apărătorilor drepturilor omului. Consiliul a recomandat autorităților ruse în mai multe rânduri să depună toate eforturile pentru a proteja aceste persoane în Rusia, în conformitate cu Declarația ONU privind apărătorii drepturilor omului, universal recunoscută. Aș dori să subliniez faptul că UE are deja o prezență în Cecenia prin proiectul de asistență al Comisiei, prin diplomați de la ambasadele Moscovei în statele membre ale UE și sub forma unor vizite regulate în Cecenia.

Consiliul ar dori să accentueze importanța pe care o acordă întrebărilor dlui Posselt și este îngrijorat cu privire la situația drepturilor omului din Cecenia, însă nu considerăm că, în prezent, este necesar să se instituie un birou sau o misiune, astfel cum s-a propus. Uniunea Europeană este prezentă în regiune, vom continua monitorizarea chestiunilor legate de respectarea drepturilor omului, a statului de drept și a principiilor democratice în Cecenia și vom aborda aceste chestiuni în momentul în care acestea necesită atenție.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Vă mulțumesc, dnă Malmström. Acesta este primul răspuns bun pe care l-am primit din partea Consiliului în legătură cu acest subiect. Vă mulțumesc.

Cu toate acestea, am o întrebare suplimentară scurtă: Consiliul intenționează să abordeze chestiunea Ceceniei din nou sub Președinția suedeză, deoarece conducerea Rusiei a lansat o serie de anunțuri referitoare la schimbări. Cu toate acestea, trebuie să urmeze acțiunea și nu observăm nimic în acest sens, de aceea v-aș ruga să ne oferiți din nou o scurtă comunicare adecvată cu privire la acest subiect înainte de începerea negocierilor privind acordul. Intenționăm să avem o dezbatere de urgență pe această temă mâine.

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dnă președintă, da, ridicăm permanent probleme legate de drepturile omului în dialogul nostru cu Rusia, iar drepturile omului vor fi pe ordinea de zi a summitului care sperăm că va avea loc între UE și Rusia în toamnă.

Întrebarea nr. 7 adresată de **Nikolaos Chountis** (H-0273/09)

Subiect: Autorizare din partea guvernului turc pentru prospectarea de hidrocarburi în zone economice exclusive ale unor state membre EU

Guvernul turc a hotărât să autorizeze societatea petrolieră turcă de stat (TPAO) să exploreze depozitele de hidrocarburi din zonele economice exclusive (ZEE) din Grecia și Cipru. Aceasta după ce Turcia adoptase o poziție amenințătoare pentru a împiedica Cipru să își exploateze ZEE, ceea ce a determinat statul cipriot să-și exercite dreptul de veto și să blocheze capitolul „Energie”. Având în vedere impactul exploziv pe care această decizie a guvernului turc ar putea-o avea asupra relațiilor sale cu statele membre UE, solicităm Consiliului următoarele precizări:

Ce măsuri imediate va lua pentru a determina guvernul turc să revină asupra deciziei sale de a autoriza prospectarea zăcămintelor de hidrocarburi din ZEE ale unor state membre UE? Ce măsuri va lua pentru a se asigura că Turcia respectă, în ceea ce privește Cipru, Protocolul adițional la Acordul de la Ankara și recunoaște dreptul acestei țări la o ZEE? Când se estimează că Turcia va adopta Convenția privind dreptul maritim care a fost integrată în dreptul comunitar?

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dnă președintă, Consiliul cunoaște evenimentele aduse în atenție de dl deputat din Parlamentul European. În ceea ce privește relațiile Turciei cu țările din regiunea în cauză, Turcia – la fel ca orice altă țară – are datoria de a acționa în sensul încurajării unor relații de bună vecinătate și a soluționării pașnice a litigiilor. Aceasta este esența Cartei ONU.

De asemenea, aceasta este o cerință importantă pentru aderarea la Uniunea Europeană. În contextul negocierilor Turciei cu UE și al concluziilor conexe formulate de Consiliu, UE a solicitat Turciei să evite orice amenințare, sursă de conflict sau acțiune care ar putea avea un efect negativ asupra relațiilor de bună vecinătate și asupra procesului de soluționare pașnică a litigiilor. În plus, în mai multe rânduri, UE a subliniat importanța progresului înregistrat în normalizarea relațiilor bilaterale între Turcia și toate statele membre ale UE, inclusiv Republica Cipru, și a subliniat drepturile suverane ale tuturor statelor membre ale UE.

În ceea ce privește chestiunea Protocolului adițional, poziția Uniunii este extrem de clară. Turcia are datoria de a-l aplica în totalitate și fără discriminare. Toate aceste probleme sunt în mod sistematic ridicate de UE, cel mai recent în cadrul reuniunii miniștrilor care fac parte din Troica UE și Turcia care a avut loc la Stockholm în luna iulie și în cadrul Consiliului de asociere din luna mai. Îl pot asigura pe dl deputat că Consiliul acordă o mare importanță acestor chestiuni și că vom continua să monitorizăm îndeaproape evoluțiile care au loc.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Dnă ministru, apreciez dorința și determinarea dumneavoastră de a oferi răspunsuri clare la întrebările noastre.

Pot spune că vom dezbate subiectul gazoductului Nabucco în Parlament mâine și vă pot reaminti că, în ianuarie 2009, prim-ministrul turc a amenințat Bruxelles-ul că țara sa își va reexamina sprijinul pentru construirea gazoductului dacă negocierile privind deschiderea capitolului „energie” nu continuă.

Acest capitol, după cum știți, a fost blocat prin vetoul exercitat de Cipru, întrucât aceasta a fost amenințată de Turcia cu privire la exploatarea zonei sale economice exclusive.

Întrucât, prin urmare, chestiunea zonelor economice exclusive este de o importanță vitală și poate cauza o problemă majoră pentru numeroase politici ale Uniunii Europene, aș dori să vă întreb din nou care sunt măsurile pe care le va adopta Consiliul pentru a se asigura că Turcia recunoaște dreptul Ciprului la o zonă economică exclusivă.

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dnă președintă, Consiliul și Comisia au luat act de această situație și vom monitoriza problema îndeaproape. În toate discuțiile noastre cu Turcia, vom continua să ridicăm această problemă și importanța relațiilor de bună vecinătate. Următoarea oportunitate va fi reprezentată de Troica miniștrilor de externe din luna noiembrie. Sper că incidente de tipul celor menționate de dl deputat pot fi evitate.

În ceea ce privește capitolul „energie”, situația este în prezent examinată în diferite formațiuni ale Consiliului și discuțiile sunt în curs de desfășurare. Este puțin prea devreme să se anunțe rezultatele acestei analize și, după cum dl deputat cunoaște, fiecare pas din acest proces necesită unanimitate în cadrul Consiliului.

Întrebarea nr. 8 adresată de **Liam Aylward** (H-0278/09)

Subiect: Politica UE în Birmania

Poate Consiliul European să facă o declarație referitoare la politica Uniunii Europene cu privire la Birmania și să prezinte măsurile întreprinse de Uniunea Europeană pentru a contribui la eliberarea lui Aung San Suu Kyi, care este deținută acolo din 1990?

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – (SV) Dnă președintă, UE a urmărit situația lui Aung San Suu Kyi îndeaproape din momentul în care aceasta a fost arestată acum douăzeci de ani. Consiliul a acționat încontinuu și foarte activ în numele acesteia. În mai multe rânduri, am solicitat autorităților birmaneze eliberarea sa.

În plus, în acest timp, Consiliul a întreprins acțiuni specifice în repetate rânduri. Menționez câteva dintre aceste acțiuni:

În august, UE a condamnat fără întârziere judecarea lui Aung Sa Suu Kyi și procedurile intentate împotriva sa, care nu aveau nicio bază juridică. Le-am solicitat autorităților birmaneze să o elibereze imediat și necondiționat. Consiliul a declarat că acțiunea în justiție împotriva lui Aung San Suu Kyi a reprezentat o încălcare flagrantă a dreptului național și internațional.

În plus, Înaltul reprezentant al UE, Javier Solana, a vorbit în numele lui Aung San Suu Kyi la reuniunea ministerială ASEAN și la următoarea conferință ministerială ASEAN-UE din iulie, la care a fost prezent și un reprezentant birmanez. O serie de alte persoane prezente la această reuniune au formulat cereri solide, cum ar fi reprezentanți ai Statelor Unite, China, Rusia și alte state, pentru imediata eliberare a lui Aung San Suu Kyi și a altor deținuți politici.

Prin intermediul Trimisului Special pentru Birmania, Piero Fassino, UE a fost foarte activă în susținerea măsurilor adoptate de ONU și de consilierul special al ONU, Ibrahim Gambari, consultând, de asemenea, importanți parteneri UE din Asia.

Autoritățile birmaneze au ales să ignore protestele împotriva arestării lui Aung San Suu Kyi și cererile de eliberare a acesteia care au fost formulate de un mare număr de țări și organizații, inclusiv de secretarul general al ONU, secretarul general al ASEAN și mai multe state membre ale ASEAN, din rândul cărora face parte, în cele din urmă, și Birmania.

Întrucât Birmania nu a oferit niciun răspuns, UE a întreprins acțiuni suplimentare împotriva celor responsabili cu judecarea acesteia. Am plasat membrii puterii judecătorești și alte persoane implicate în acțiunea împotriva lui Aung San Suu Kyi pe lista persoanelor cărora li se vor refuza vizele și ale căror active vor fi înghețate. Am extins lista persoanelor și unităților care sunt supuse unor măsuri restrictive pentru a include și înghețarea activelor deținute de companii deținute și controlate de membrii regimului din Birmania sau de persoane asociate cu aceștia.

Răspunsul convenit de Consiliu la 13 august este total în conformitate cu rezoluția adoptată de Parlamentul European, în octombrie 2008. Îl pot asigura pe dl deputat că pe lângă aceste măsuri specifice, UE își va intensifica eforturile în cadrul comunității internaționale și, în special, cu parteneri compatibili din Asia pentru a determina eliberarea imediată și necondiționată a lui Aung San Suu Kyi și a altor deținuți politici. Acesta este un prim pas fundamental în procesul de reconciliere națională necesară, dacă alegerile din 2010 vor fi considerate libere, corecte și credibile.

Liam Aylward (ALDE). – Dnă Președintă în exercițiu, aș dori să vă mulțumesc pentru răspunsul dumneavoastră cuprinzător. Îmi permiteți să vă întreb ce acțiuni a întreprins sau pregătește Uniunea Europeană în vederea asistării a mii de refugiați care au fugit din statul Shan, aflat din nordul Birmaniei, în China, în urma ciocnirilor violente din august între junta și minoritățile etnice?

Cecilia Malmström, *Președintă în exercițiu a Consiliului*. – Îmi pare foarte rău. Nu cred că vă pot răspunde la această întrebare. Va trebui să revin cu un răspuns. Regret.

Întrebarea nr. 9 adresată de **Brian Crowley** (H-0280/09)

Subiect: Relații UE-SUA mai strânse

Poate Consiliul European să prezinte inițiativele pe care le urmărește pentru a permite dezvoltarea unor relații politice și economice mai strânse între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – (SV) Dnă președintă, Consiliul acordă o importanță deosebită relațiilor dintre UE și SUA. Relațiile transatlantice reprezintă o piatră de temelie a politicii externe a UE și se bazează pe valorile noastre comune ale democrației, drepturilor omului și angajamentul nostru în favoarea unor economii deschise și integrate. Noua administrație a SUA a dat un nou impuls acestor relații.

Suntem ferm hotărâți să continuăm această cooperare. Este o vreme când se așteaptă rezultate clare în cadrul relațiilor noastre transatlantice, de ambele părți ale Atlanticului. Sunt încântată să pot afirma că sunt multe domenii în care UE cooperează îndeaproape cu Statele Unite ale Americii pentru a ne extinde parteneriatul strategic și a obține rezultate. Desigur, vom continua o cooperare foarte strânsă în ceea ce privește o serie de probleme regionale, precum Afganistanul, Pakistanul, Iranul, procesul de pace din Orientul Mijlociu, Rusia și Balcanii de Vest. Întreținem o cooperare regulată cu privire la gestionarea crizei și sunt încântată să Statele Unite ale Americii participe în prezent la o misiune civilă PESA, și anume EULEX în Kosovo.

Vom coopera îndeaproape în ceea ce privește problemele climatice, înainte de summitul de la Copenhaga de la sfârșitul anului. Noua administrație a crescut în mod substanțial ambițiile Statelor Unite ale Americii în acest domeniu. Salutăm acest lucru și sperăm că aceasta va și în măsură să prezinte obiective comparabile în ceea ce privește reducerea emisiilor pe termen mediu, ca parte a acordului. De asemenea, de mult timp cooperăm în materie de energie. Credem că această cooperare trebuie acum să se poarte la un nivel mai înalt și sperăm să stabilim un consiliu special al energiei pentru UE și Statele Unite ale Americii. Acesta ar putea deveni un forum adecvat pentru o cooperare sporită între noi în materie de securitate energetică, piețe, politică de durabilitate și cercetare în domeniul noilor tehnologii energetice.

Alt aspect prioritar este, desigur, criza financiară și economică. Este necesară o cooperare foarte strânsă dacă este să redăm încrederea în piețele financiare și să stimulăm funcționarea corectă a acestora. În domeniul comerțului, Runda Doha trebuie încheiată ambițios în 2010. Acest lucru este esențial dacă vom favoriza redresarea economică și vom lupta împotriva protecționismului. Statele Unite joacă un rol cheie aici.

Desigur, vom discuta aceste aspecte la summitul G20 de săptămâna viitoare. Ambele părți au demonstrat interes în intensificarea cooperării în domeniul justiției și al afacerilor interne și în creșterea înțelegerii cadrelor politice și de reglementare ale fiecărei părți. Declarația privind închiderea închisorii de la Guantánamo, în care s-a menționat intensificarea cooperării transatlantice în materie de justiție și afaceri interne, reprezintă un important pas în această direcție.

În ceea ce privește neproliferarea și dezarmarea, cooperarea dintre UE și Statele Unite ale Americii s-a revigorat, iar administrația Obama și-a exprimat clar dorința în acest sens. Washington și Bruxelles cooperează pentru a asigura realizarea unor progrese semnificative în ceea ce privește chestiuni precum Conferința de revizuire a părților la Tratatul de neproliferare, intrarea în vigoare a Tratatului de interdicere totală a experiențelor nucleare și aplicarea unei soluții la blocajul de la Conferința privind dezarmarea, în scopul de a putea realiza un tratat care să interzică producția de material fisil pentru fabricarea de arme.

Ambele părți manifestă un interes sporit pentru consolidarea dialogului politic transatlantic și a cooperării privind dezvoltarea. UE și Statele Unite sunt donatorii cei mai importanți din lume și, prin urmare, avem un interes comun în îmbunătățirea eforturilor în materie de dezvoltare. Purțăm în prezent discuții cu privire la modalitatea de realizare a acestui scop. Viitorul summit dintre UE și Statele Unite ale Americii va fi o ocazie excelentă de a discuta aceste aspecte și alte aspecte relevante la cel mai înalt nivel. Sunt extrem de mândră că Președinției suedeze i s-a oferit ocazia de a conduce UE la acest summit. Suntem ferm convinși că summitul va promova relațiile transatlantice într-un mod pozitiv și constructiv.

Brian Crowley (ALDE). – Vă mulțumesc foarte mult, dnă ministru. Ne bucurăm să vă avem din nou printre noi, deși într-o cu totul altă postură.

Vă adresez o întrebare referitoare mai ales la cele două chestiuni în care consider că putem avea o cooperare strânsă: prima e proliferarea; iar a doua este criza financiară.

Are Președinția suedeză – care reprezintă Consiliul, desigur – idei concrete pe care dorește să le expună la summitul SUA-UE care va avea loc în curând, în special, cu privire la diferențele care par să existe între Franța și Marea Britanie, pe de o parte, și restul Uniunii Europene, pe de altă parte, în ceea ce privește regulamentele financiare care s-ar aplica? Statele Unite par să manifeste mai multă compatibilitate față de celelalte state din cadrul UE, decât față de ideile Franței și Marii Britanii care au fost anunțate ieri de Gordon Brown.

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – În această dimineață, am avut o dezbatere cu privire la pregătirile pentru G20. Știu că în media se discută diferite propuneri, dar trebuie să spun că UE este extrem

de bine coordonată. Am avut discuții cu miniștrii de finanțe și, mâine-seară, se va organiza un dineu cu șefii de stat și prim-miniștrii pentru a se finaliza coordonarea în vederea reuniunii de la Pittsburgh.

UE rămâne unită. Știm ce vrem. Avem o propunere concretă, iar reglajul fin se va realiza mâine. Așadar nu sunt tocmai îngrijorată și, de asemenea, sunt foarte fericită că, datorită Comisiei și comisarului Almunia, am ajuns în acest stadiu foarte rar de unitate solidă în cadrul Uniunii Europene. Acestea sunt prioritățile și soluțiile pe care le dezbaterăm și, bineînțeles, vom încerca să găsim coeziune cu privire la cât mai multe puncte posibile, împreună cu administrația americană și ceilalți parteneri, la summitul G20.

Referitor la neproliferare, ne bucurăm foarte mult că acest subiect se află din nou pe ordinea de zi. A fost dificil să abordăm această temă și ne bucurăm enorm pentru angajamentul președintelui Obama în această direcție. Dar este nevoie de timp. Există elemente tehnice complicate, a căror abordare necesită timp. Noi ne axăm mai degrabă pe proces. Voi încerca să le promovez, dar nu vă pot spune cât va dura și ce termene avem. Acestea sunt însă pe ordinea de zi. Suntem foarte determinați să facem progrese și cred că această dorință este împărtășită și de colegii noștri americani.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – Dnă Președintă în exercițiu, aș dori să vă adresez o întrebare referitoare la triumful UE-SUA-Rusia. Știm deja că, la inițiativa președintelui Obama, SUA și Rusia au demarat negocieri foarte importante privind dezarmarea nucleară. În opinia dumneavoastră, cum poate Consiliul Uniunii Europene să faciliteze și să își aducă propria contribuție la aceste negocieri, care sunt atât de importante pentru viitorul omenirii?

Cecilia Malmström, Președintă în exercițiu a Consiliului. – Mă bucur pentru vestea aceasta. Cred că cele două țări au făcut un pas important discutând, după cum ați afirmat, probleme importante pentru omenire, și nu putem decât să sperăm că vor adopta măsuri concrete în acest sens.

Se organizează un summit nuclear global în martie 2010, la care va participa, desigur, și Uniunea Europeană. Prin urmare, aceasta este, de asemenea, o bună ocazie de a ne coordona punctele de vedere și de a stabili modul în care putem contribui la succesul și beneficiile acestor discuții.

Președinta. – Întrebările care, din lipsă de timp, nu au primit nici un răspuns vor primi răspunsuri scrise (consultați Anexa).

Timpul afectat întrebărilor s-a încheiat.

17. Componenta comisiilor și a delegațiilor: a se vedea procesul-verbal

18. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

19. Ridicarea ședinței

(Ședința s-a încheiat la ora 19.00)